

MECESEKI BANYÁSAI

A MECESEKI SZENBANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM

ARA: 40 FILLER

KEDD, 1966. NOVEMBER 1.

Trösztünk dolgozói elfogadják és támogatják a Központi Bizottság által követett politikai irányvonalat

Lezajlott a tröszt pártterkeztele, újválasztották a pártbizottságot

Október 25-én, kedden délután fél kilenckor ült össze a tröszt pártterkeztele Vasason, a Fetőfi Kultúrotthonban, hogy megvitassa az 1963. július 1-én alakult pártbizottság működéséről és a tröszt kommunistáinak munkájáról szóló beszámolókat, valamint újválassza a pártbizottságot.

A pártterkeztet feladata volt az is, hogy küldötteket válasszon a Baranya megyei pártterkeztetre.

A mecseki bányász kommunisták tanácskozásán megjelent 203 küldött, közel három ezer párttag képviselésében. A küldöttek az értekezlet elnökségét Gallusz József elvtárs javaslatára választották meg, — ezzel vette kezdetét a mecseki bányászok pártterkeztele. Az elnökségben helyet foglalt dr. Nagy József elvtárs, a megyei pártbizottság titkára, Fűtcs József elvtárs, a Központi Bizottság munkatársa, Földes Andrásné elvtársnő, a Baranya megyei pártbizottság párt- és tömegszervezeti osztályvezetője, Neubauer József elvtárs, a komlói városi pártbizottság titkára, Bogar József elvtárs, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának vezető titkára, Kovács István elvtárs, a Mecseki Érbánya Vállalat pártbizottságának titkára, Nagy Dezső elvtárs, a Szocialista Munka Hőse, Kossuth bányai szocialista brigádvezető, Enekes Jenő elvtárs és Horváth Dezső elvtárs, a munkásmozgalom és a párt veteránjai.

A pártterkeztet Gyorsok István küldöttet, a szászvári bányauzem vezetőjét választotta meg az értekezlet elnökévé.

Gyorsok elvtárs elnöki megnyitójában méltatta a pártterkeztet jelentőségét. Kiemelte, hogy a IX. pártkongresszusra való felkészülés során, a kongresszust megelőző értekezletek között is jelentős szerepe van ennek a pártterkeztetnek. Amikor megvitatta a kommunisták munkáját és mérlegre teszi a bányász pártbizottság tevékenységét, egyúttal tükrözi is azt a hatalmas munkát, amelyet a párt az emberekért tett.

A pártbizottság beszámolója

Az alapszervezetek küldöttei mielőtt a pártterkeztetre jöttek, írásban megkapták a pártbizottság beszámolóját. Ugyancsak írásos beszámolót adott a pártbizottság revíziós bizottsága, a két beszámolóhoz pedig szóbeli kiegészítést fűzött Slier József elvtárs, a végrehajtó bizottság nevében.

A pártbizottság beszámolója megállapította, hogy a volt pécsi és komlói trösztök egyesítése idején létrejött pártbizottság jelentős területen dolgozott. A trösztök egyesítésével ugyanis Baranya megye legnagyobb termelő egysége jött létre, a szénbányászati, pedig létszámát és termelésének mennyiségét tekintve az országban a második, termelési érték alapján pedig az első helyen áll.

A két tröszt egyesítése szükséges volt, megfelelt a párt gazdasági és politikai célkitűzéseinek. Az egyesítéskor kitűzött főbb feladatokat lényegében teljesítettük.

Mindjárt néhány feladatot is megemlégett a beszámoló, mint például azt, hogy a jövőben jobban kell tájékoztatnunk vevőinket szeneink türeléstechnikai jellemzőiről,

A létszám alakulásáról szólva többek között kiemelte, hogy öt év alatt az alkalmazotti létszám 485 fővel növekedett és ez jelentősen befolyásolta az egy foglalkoztatottra jutó termelés alakulását.

A forró hangulatú pártterkeztelen az idős párttagokat, veteránokat, a KISZ-fiatalkorú küldötteket köszöntötte. A köszöntőt Klepach Ottmár mondta

A tröszt gazdasági, termelési tevékenysége az elmúlt öt év során a párt gazdaságpolitikai célkitűzéseinek, az ország szénigényeinek megfelelően alakult. A szervezeti intézkedések jó hatással voltak a tröszt egész termelési, gazdasági tevékenységére, változást hozott a bányaművelés eddigi gyakorlatában, a technológiában, ezzel együtt pedig a műszaki, gazdasági vezetés és a fizikai dolgozók szemléletében is. Ilyen intézkedések voltak többek között a Mecseki Szénbányászati Tröszt létrehozását követő új bányanyitások, melyek közül a legjelentősebb Zobák bányauzem termelésbe való belepertése, a Kossuth bányauzem nagy koncentráció megszervezése, a négynegyedes munkarendre való áttérés, a gazdaságtalanul termelő nagymányoki és mázai üzemek leállítás, kisegítő üzemek tevékenységének koncentrációja.

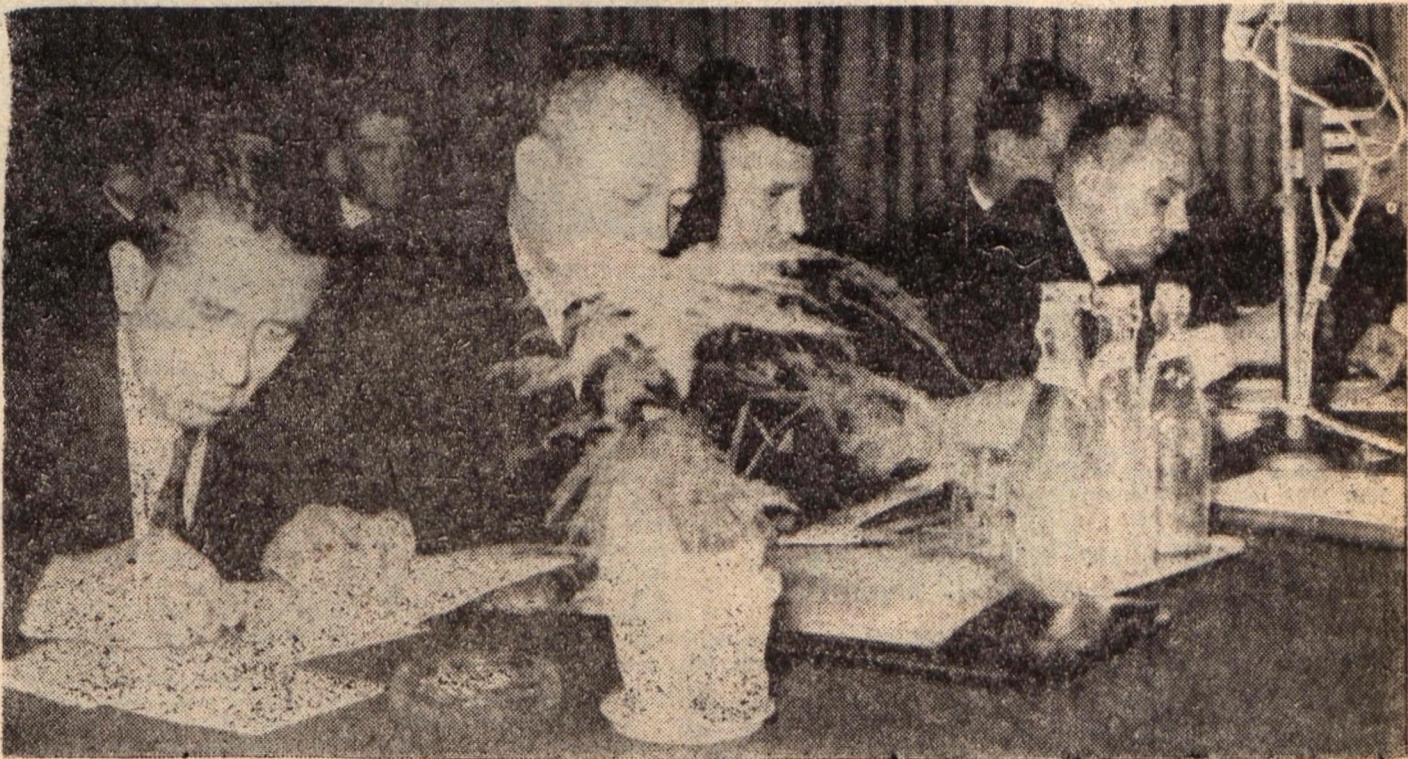
Mind ezek az intézkedések eredményesen járultak hozzá a második ötéves tervünk teljesítéséhez — mutatott rá a pártbizottság beszámolója. Trösztünk ma az ország széntermelésének 14 százalékát, az összes (szénből származó) lúttóérték mennyiségének 18 százalékát adja.

hogy 1968-ig széntermelésünk mintegy 75—80 %-át cél-fogyasztókkal fedezzük le.

Részletesen képet adott a beszámoló arról is, hogy a tröszt üzemeiben milyen fejlődés van a termelés ütemességét tekintve, majd rámutatott, hogy a jövőben is biztosítani kell az ütemességet.

sát. A jelentés megállapította, hogy a termelés nagyarányú koncentrációja nem indokolja a műszaki létszám ilyen arányú növekedését, még kevésbé indokolt az adminisztratív és egyéb kategóriákba tartozó foglalkoztatottak számának ilyen arányú növekedése.

A beszámoló ezután arról szólt, hogy legfontosabb feladatunk a gazdasági és műszaki vezetés színvonalának jelentős emelése, az új irányítási rendszernek megfelelő szervezet kialakítása. Az irányítás, a végrehajtás és ellenőrzés vonatkozásában olyan

Jegyzetelnek a pártterkeztet résztvevői Képünkön dr. Nagy József elvtárs, a megyei pártbizottság titkára, Slier József elvtárs, a tröszt pártbizottság titkára, Gyorsok István elvtárs, a pártterkeztet elnöke, Fűtcs József elvtárs, a Központi Bizottság kiküldötte látható

A Mecseki Szénbányászati Tröszt pártterkeztetének elnöke, Slier József elvtárs terjeszti a küldöttértekezlet elé

Jelen ősi eredményeket értünk el a munka és üzemszervezés területén

A termelőkoncentrációk kialakításával a frontfejtések redukált darabszáma 44,3 százalékkal, homlokossza 31,2 százalékkal, a fajlagos vágathajtás 43,9 százalékkal és a nyitott vágathossz 25,4 százalékkal csökkent 1960-hoz viszonyítva. A különböző technológiai korszerűsítések, munkaszervezési intézkedések, nem utolsósorban a dolgozók helytállása eredményeképpen jelentős előrehaladás történt a fejtési és elővájási sebességek növelésében. A jelentés azonban rámutatott arra, hogy itt még jelentős tartalékokkal rendelkezünk.

A műszaki fejlesztésben történtek ugyan jelentős változások egyes munkafolyamatok gépesítésére, ez azonban csak a földalatti szállítás és rakodás területén jelentett fejlődést, ugyanakkor a munkahelyekre történő anyagszállítás gépesítésére nem történt jelentős intézkedés. A legnehezebb fizikai munka, mint a jóvesztés, változatlanul a régi módszerekkel történik, nincs kielégítő előrehaladás a külszíni munkafolyamatok gépesítésében.

Ötéves tervünk feladatai között kiemelkedő helyet foglalt el a gazdaságosság és jövedelmezőség kérdése. A fejlődés e területen is jelentős. Jelenleg az ország széntrösztjeinek átlagos jövedelmezőségi mutatóját sorbaállítva, trösztünk a hatodik helyet foglalja el. A tröszt harmadik ötéves terve során biztosítani kell mindenképpen az új gazdasági mechanizmusra való felkészülést, és annak bevezetését a rendelkezésre álló erők és eszközök hatékonyabb felhasználásával a szükségleteknek megfelelő termeléssel.

A beszámoló ezután arról szólt, hogy legfontosabb feladatunk a gazdasági és műszaki vezetés színvonalának jelentős emelése, az új irányítási rendszernek megfelelő szervezet kialakítása. Az irányítás, a végrehajtás és ellenőrzés vonatkozásában olyan

szervezeti feltételeket kell biztosítani, amelyek rugalmasan igazodnak a gazdasági követelményekhez. A jelenlegi vezetési rendszerben nem tükröződik eléggé a vezetés három fő funkciója: a célkitűzés, a végrehajtás irányítása és az ellenőrzés.

Gyakran előfordul, hogy a célkitűző és ellenőrző szervek beavatkoznak a végrehajtás fázisába, elmosódik a tevékenységért vállalt felelősség. Törekednünk kell arra, hogy a vezetés minden folyamatában a korszerű tudományos módszerek érvényesüljenek és kellően kifejezésre jusson a személyes felelősség. Feladataink között kiemelkedő szerepet kell hogy kapjon a tervezés komplexitása. Jobban össze kell hangolni adottságainkat az igényekkel és a gazdaságosság követelményeivel. Felül kell vizsgálni egész álló és forgóeszköz politikánk módszereit, a termelés, a munkakörülmények javítása szükségleteinek megfelelő eszközököt kell biztosítani.

A továbbiakban a beszámoló hangsúlyozta, hogy körültekintően és az embert szem előtt tartva kell foglalkozni a munkaerőgazdálkodás azon problémáival, amelyek bizonyos területekről történő csoportosítással, a csökkent munkakészségűek hasznos foglalkoztatásával kapcsolatosak. E célból szükséges intenzív kutatásokat folytatni olyan vonatkozásban, hogy a főtevékenység mellett milyen területeken tudnánk hasznosan és gazdaságosan foglalkoztatni a felszabadult munkaerőt.

Vázolta a beszámoló a premizálási rendszer átalakításának járható útjait, az egyéni érdekelttség és az anyagi ösztönzés elvének megvalósítására irányuló intézkedéseket, a szocialista brigádokban dolgozó fejlett dolgozók kollektív jó hatását a többi dolgozókra, valamint a dolgozók kezdeményezésének figyelembe vételét a vezetésben.

(Folytatás a 2. oldalon)

Lezajlott a tröszt pártértekezlete, újjáválasztották a pártbizottságot

(Folytatás az 1. oldalról)

A munkakörülmények javulásával paruzamosan az életkörülmények is fejlődtek

A bányamunka jellege a korábbi évekhez képest jelentősen megváltozott.

A korszerű munkafolyamatok mellett azonban ma is a nehéz fizikai munka dominál. Egyes területeken, mint például a szállításhoz, rakodáshoz, a gépesítés következtében könnyebbé vált a munka, ma is megvannak azonban bányáinkban azok a munkák, amelyek műszaki elhanyagoltságuk miatt még csak nehezebbé, veszélyesebbé teszik az egyébként is balesetveszélyes, nehéz fizikai munkát. E területek korszerűsítésére nagyobb gondot kell fordítanunk.

Javult a vezetők és dolgozók közötti viszony.

Vannak még azonban olyan gazdasági vezetők, akik esetünkben teljes mértékben tudnak gondolkodni és nem látják a számok mögötti lévi embert annak stábjánál gondjával, problémáival és örömeivel együtt.

Néhányan a munkások hiányát durván a lakással próbálják pótolni. Ezek az emberek súlyos politikai károkat okoznak, a jövőben is határozottan fel kell lépni az ilyen vezetési módszerekkel szemben.

Ezután a beszámoló elemizte a baleseti helyzetet, a munkaidő különböző formáit, a bérhelyzetet és a lakásellátottságot.

A bérhelyzetről szólva kiemelte, hogy

az ötéves terv a munkások átlagbérének fellesztését évente két százalékos növekedéssel írta elő. A tényle-

ges bérszínvonal a tervvel meghaladó mértékben alakult.

A bérfeladás átlagos üteme a tervezett két százalékkal szemben éves átlagban két és fél százalékos volt. Bérezés tekintetében a probléma a szakmavésosoknál jelentkezik, ahol az átlagbér kötöttségei miatt nem lehet elegendő rugalmasan követni a teljesítmények alakulását. Helyes volt a különböző bányászati területek megszüntetése és a bérrendszerek egybeegyesítésére irányuló munka. Nem lehet azonban egyetérteni a továbbiakban a nivellációs törekvésekkel, olyan bérezést kell alkalmazni, amelyben az az alapelv érvényesül, hogy aki többet ad a társadalom asztalára, az többet is vehessen el onnan. A béréken kívül jelentős összegeket kapnak a dolgozók hűségjutalom és nyereségrészesedés címűn is. Az egy főre kifizetett hűségjutalom összege — 1960-hoz képest — 833 forinttal emelkedett.

A bányások lakásellátottsága és ezekkel kapcsolatos problémák sok gondot okoznak minden szinten a vezetőknek.

Ez azonban mégis inkább a lakásokat lakó — illetve új lakásra váró dolgozók problémája. Évrol évre nagyobb a lakásigénylők száma. Ugyanakkor évente kétszáz-háromszáz dolgozó megy nyugdíjba, akik továbbra is — többségükben — állami lakásokban laknak. Jelenleg a széntröszt üzeméinél összesen 1200 lakásigénylőt tartanak nyilván.

Sokan bírálják a lakáselosztás rendszerét

Néhány üzemban a lakáselosztó bizottság csak formálisan működik, más helyen csak a kivizsgálásokba vonják be őket, az elosztásba nem. Előfordulnak átvonások és keresztbe intézkedések is.

Az állami és a tröszt tulajdonában lévő lakásokat sokszor azok kapják meg, akiknek anyagi helyzete amúgy is jó, míg a szerényebb jövedelműek építkeznek, vagy szövetkezeti lakást vásárolnak. A lakáselosztásoknál néha háttérbe szorulnak a csendes, szorgalmas munkások, a nagyobb családok, ugyanakkor megtalálható egyszemélyes lakások a nagyvárak és a jogtalan előnyökre való törekvés.

Mégis: történtek intézkedések a nagyobb családok gondjainak enyhítésére. A nagy-családosoknál átlagban 300-400 forint az egy főre jutó havi jövedelem. Az esetenként adott évi 800, vagy 1000 forintos szakszervezeti segélyek nem oldják meg a problémát. A gyermekek iskolába járatása, vagy az anya munkához juttatása nagy gondot jelent számukra. Rámutatott a beszámoló, hogy a

nagy családok helyzetének további javítása társadalmi ügy. A jövőben a szakszervezetnek jobban kell ellenőriznie a nagy-családosok helyzetét és segítenie kell azokat.

A munkába állításnál, a lakások kiutalásánál, az ösztönzők elbírálásánál messzemenő előnyöket kell biztosítani a sokgyermekeseknek.

Az egyedül élő dolgozók elhelyezéséről és ellátásáról szólva a beszámoló kimutatta, hogy a tröszt munkásszállóin 1043 lakó él jelenleg. A

kömlől és a pécsi új bányász szálló modern, kényelmes, felszerelése teljesen kielégítő. Az üzemélelmezési vállalat mindkét helyen bevezette a választékos önkiszolgáló rendszert, amelynek során a választható ételek árai emelkedtek, a „kötelező” menü izlettsége és választéka és mennyisége azonban csökkent.

Nagy gondot jelent a bányaterületeken a nők és a fiatalok munkalehetőségeinek hiánya, valamint a bányauzemeknél megrökkant vagy csökkent munkaképességűvé vált dolgozók és nyugdíjasok helyzete. Jelenleg a tröszt területén 1593 szilikózisos megbetegedésű dolgozó van, ezek közül rokkantsági kártalanítást kap 638 fő.

A bányász lakóterületek kommunális és szociális ellátottságában fejlődés következett be az elmúlt öt év alatt. A javulás ellenére sem kielégítő azonban a bányász lakóterületek kiskereskedelmi hálozatának áruellátása, a vendéglátóipar és a különböző kulturális intézmények színvonala, ellátottsága, — mutatott rá a pártbizottság az írásbeli beszámolóban.

Az ideológiai nevelőmunkáról szólva hangsúlyozta a pártbizottság, hogy a beszámolóid időszakban fejlődés van a bányászok szocialista tudatosságában. Erősödött egyetértésük a párt politikájával. Erklődést tanúsítanak a közügyek iránt, egészséges kritikával fordulnak szembe a hibákkal és a fogyatékosokkal. Mind elmélyültebbé vált az internacionalizmus érzése, amely többek közt kifejezésre jutott a vietnami nép anyagi, erkölcsi és politikai támogatásában.

A szocialista brigádmozgalom trösztünk területén is fejlődik

Míg 1963-ban 220 brigád 3519 fővel, addig 1965-ben 429 brigád 9271 fővel küzd a szocialista brigád címért. Ez a tröszt dolgozóinak összesen 48 százalékát teszi ki.

A szocialista brigádmozgalomban is vannak azonban tévedések, hibák, sőt egyes brigádtagokban még önzés és anyagiasság is fellelhető — ezt kell nyesegetni továbbra is és

több párttagot kell kinevelni a brigádok tagjai közül, — mutatott rá a feladatra a beszámoló, majd az általános műveltség emelkedéséről, az állami oktatás és a pártoktatás eredményeiről adott képet.

A szaktanfolyamokról szólva közölte a számszerűleg kimutatható eredményeket is, — a sokfajta szaktanfolyamon évente mintegy 8500-an ta-

nulnak, a műszakiak továbbképzése azonban még nincs megoldva.

Valamint a végzett technikusok műszaki munkakörben való foglalkoztatása is nehézségekbe ütközik.

A dolgozók általános és szakmai műveltségének növelésében jelentős feladatokat oldanak meg a bányász művelődési otthonok — mondja a beszámoló, majd az ismeretterjesztő munka eredményeit vázolta, valamint rámutatott:

nagyobb gondot kell végezni a vezető állású dolgozók politikai továbbképzését.

A szocialista tudat és erkölcs alakulásáról, a kispolgári ideológia hatásáról a párt szövetségi politikájának helyességéről szólt ezután.

A politikai éberség szükségességéről is szólt a pártbizottság a beszámolóban és fel-

A revíziós bizottság beszámolója

A revíziós bizottság beszámolójában számot adott a költségvetési gazdálkodásról, a tagdíjfizetések alakulásáról és az ezzel kapcsolatos elszámolásokról. A tagjelölt és tagfelvételi munkáról, az ügyvitelről és a fegyelmi ügyekről is jelentést adott a küldöttterületnek. A pártkiadványok terjesztéséről szólva megállapította, hogy az sokat javult és pontos az ezzel kapcsolatos pénzügyi elszámolása valamennyi pártszervezetnek.

A beszámoló rámutatott, hogy a revíziós bizottság munkájához mindig kellő segítséget kapott a pártbizottságtól és a végrehajtó bizottságtól, valamint az alapszervezetektől.

Stier József elvtárs a beszámolóhoz fűzött szóbeli kiegészítésében képet adott arról, hogy az alapszervezetek taggyűlései jók voltak, foglalkoztak a pártélet alakulásával, a pártéptéssel, a vezetőségek és aktívák munkájával, a fegyelmi helyzettel, a gazdálkodással és az ideológiai fejlődéssel, a kulturális élettel és a szakszervezettel, valamint a feladatokkal.

Bátor, őszinte kritikai légkör alakult ki a hozzászólások nyomán

Segítő szándékú bírálatokkal és alaposan megfontolt jó javaslatokkal tették színvonalas-

Kovács László,

Kossuth-bányai küldött

Kovács László elvtárs a pártbizottság és a revíziós bizottság beszámolójával egyetértett. A szervezési változtatások, korszerűsítések eredményeiről beszélt, arról, hogy a nagy koncentrációk kialakítása, a négynegyedes műszakok bevezetése milyen hatással volt a Kossuth-bányai feltároló körlet életére. Modern kisgépek tömeges alkalmazásának hiányát is felvetette. Elmondotta, hogy

az elővájsli sebesség fokozása érdekében jelentős beruházásokat eszközölnek az üzemek, ugyanakkor olyan egyszerű kisgépeket mint a TH-csavarhúzógépet, nem tudnak elegendő biztonsá-

hívta a figyelmet, hogy az ideológiai és politikai nevelőmunka fő módszere a jövőben is az érvelés, a meggyőzés legyen.

Végül pedig levonta azt a következtetést, hogy a szocialista munkások biztosítani tudják pártunk politikájának gyakorlati megvalósítását. Kimondta, hogy trösztünk dolgozói elfogadják és fenntartás nélkül támogatják a Központi Bizottság által követett politikai irányvonalat. Egyetértettek a IX. kongresszus irányelveivel. Arra kéri a Központi Bizottságot és a kongresszust, hogy az irányelvben felvetett problémák megoldásában legyünk következetesek. E munkában pártunk mindig számíthat a Mecseki Szénbányászati Tröszt kommunistáira. A tröszt kommunista biztósok abban, hogy a IX. kongresszus újabb lendületet ad a szocialista építőmunkának.

Jó volt, hogy a jelölőbizottságokat a KB határozata értelmében már augusztusi taggyűléseken megválasztották, így idejük volt a tagság minőségét megismerni a vezetőségbe jelölt elvtársakat illetően. Ez az új módszer rendkívül

jó hatással volt a párt belső életének alakulására, a párt-demokrácia fejlődésére.

A pártvezetőség választások alkalmából 37 alapszervezeti titkár, 217 vezetőségi tagot, 6 csúszvezetőségi titkárt és 18 végrehajtó bizottsági, valamint 97 pártbizottsági tagot választottak. Ezeknek a választott szerveknek az összetétele megfelelő, biztosítékul szolgálnak az egész tröszt területén a pártmunka hatékonysága és színvonala további növelésére.

Végül kérte Stier elvtárs a pártértekezlet küldöttét, hogy hozzászólásaikkal, javaslataikkal vegyenek részt az értekezlet munkájában, egészítsék ki a beszámolót.

A beszámolók feletti vitában a küldöttek eleget tettek ennek a felszólításnak.

E hiányok felszámolásához segítséget kért. Véleménye szerint a tervszerű és célszerű eszközfejlesztés nagy hatással lehet az üzem gazdaságosságára.

Lakatos János,

Szabolcs-bányai küldött

Lakatos János elvtárs szabolcsbányai küldött szintén egyetértését fejezte ki a pártbizottság és a revíziós bizottság beszámolójával kapcsolatban. Hangsúlyozta, a jelentésekben jól tükröződnek az elért eredmények, szölt a szabolcsi brigádokról, akik Kádár elvtárs látogatása során már beszámoltak arról, hogy 14 500 társadalmi munkaórát vállaltak. Jelentette a pártértekezletnek, ez ideig a szocialista brigádok teljesítik vállalt utat, és 15 000 társadalmi munkaórát végeztek. Beszölt a várászakna sajátosságairól, majd arra hívta fel a figyelmet,

hogy sok gondot okoz a kiöregedés a bányászoknak, s az üzemvezetőségnek egyaránt. Sokszor kerülnek olyan helyzetbe az idős bányászok, hogy csak külszíni munkára alkalmaszazzák őket, ami lényegesen keresetsökkenést jelent, esetleg több évtizedes bányásztkedés után. Az idős, kiöregedett bányászok munkahelyi problémáinak megoldására felsőbb szintű gondoskodást javasolt.

Jazbinszék Vilmos,
Zobák-akna küldötté

A következő hozzászóló Jazbinszék Vilmos elvtárs. Zobák-akna főmérnöke, a pártbizottság és a revíziós bizottság beszámolóját elfogadásra javasolja. Bevezetőjében az üzemi önállóság fontosságáról szólt. Arra kérte a párt-és trösztvezetőséget, hogy a létszám és normarendezést bízzák az üzemek vezetőire, akik a helyi adottságok figyelembevételével ezt körültekintően tudják megoldani, mintha felsőbb helyről történnék az intézkedések. Aggodalmát fejezte ki az alkalmazotti létszám rendkívül gyorsütemű növekedésével kapcsolatban. Véleménye szerint ez a bürokratizmus növekedéséhez vezet. Erre konkrét példákat hozott fel, hangsúlyozta, hogy

a felduzzasztott adminisztratív apparátus nap mint nap jelentős erőt von el a termelés legfontosabb kérdéseitől.

Segítségért kért ahhoz, hogy a fejlesztési jövesztés gépesítését mielőbb meg lehessen oldani, meg kell keresni azokat a gépeket — mondotta — amelyek az üzem körülményeire a legmegfelelőbbek. Szintén az idős bányászok helyzetéről beszélt, arról, hogy 15-20 évi munka után sokkal körülményesebben kellene a munkahelyi problémákat megoldani. Elmondotta, hogy a klimatikus viszonyok jelentősen rontják az üzem baleseti mutatóit. A IX. Pártkongresszustól azt kérte, erősítse meg a párt eddig folytatott politikáját, amelyhez Zobák-akna kommunistái minden támogatást megadnak.

A pártértekezlet vitáján felbeszakította Gyorsok István elvtárs bejelentése, aki közölte a pártértekezlettel, hogy az Ujhegyi üzem csúcs pártvezetősége, a Villamos üzem KISZ-szervezete, a KISZ Trösztbizottsága és a tröszt Vöröskereszt Szervezete díszlevelében köszöntötte a küldötttertekezletet.

Huszár Ferenc,
Beta-bánya küldötté

beta-bányai küldötté

A következő hozzászóló Huszár Ferenc elvtárs, Beta-akna küldötté. A két tröszt egyetértéséből fakadó előnyökről beszélt, arról, hogy át kellett állni a szakosított pártvezeteli munkára. Az alapszervezetek sok hasznos javaslatot tettek a gazdasági vezetők fele és hatékony politikai munkát tudtak folytatni az üzemban. Elmondotta, a pártbizottsággal jó az üzemi kapcsolata, megfelelő az irányítás és a tájékoztatás. A dolgozók körében meglevő ideológiai problémákról szólt, majd a fiatal párttagjelöltek kivételének fontosságáról beszélt. Elmondotta, hogy az anyagi erők növekedése mellett a pártszervezetek ereje az elmúlt időben megsokszorozódott.

Keszler Ferenc,

a szászvári bányászok küldötté

Keszler Ferenc elvtárs Szászvár küldötté, a pártbizottságok és alapszervezetek egyre szélesedő kapcsolatát elemizte.

A tröszt pártbizottság munkáját pozitívnak találja

sok hasznos kezdeményezés született és sokat tett azért, hogy a trösztön belül a politikai munkások megbecsülést nyerjenek. A pártszervezetek és a pártbizottság között őszinte és nyílt légkör alakult ki. Majd néhány gazdasági hiányosságra hívta fel a figyelmet, majd az idős bányászok megbecsüléséről és a cigánydolgozók jelentős élet-színvonal emeléséről beszélt.

Gergő György,

vasasbányai küldötté

Gergő György elvtárs, Vasasbánya küldötté határozott intézkedést kért néhány gazdasági kérdésben. Hosszúhátú üzembe állításának problémájára hívta fel a pártértekezlet figyelmét. A gondok megoldásához kérte a pártbizottság segítségét.

(Folytatás a 3. oldalon)

Lezajlott a fröszt pártértekezlete, újjáválasztották a pártbizottságot

(Folytatás a 2. oldalról)

Weisz József, Kossuth-bánya küldötte

Weisz József elvtárs, Kossuth-bánya küldötte egyetértését nyilvánította a pártbizottság beszámolójával, majd a két tröszt egyesítéséről fákadó eredményekről beszélt. Véleménye szerint

a Komló Városi Pártbizottsággal nem kielégítő a komlói üzemek kapcsolata és ebben a kérdésben feltétlenül javulásnak kell történni a jövőben.

Heller András, Széchenyi-akna küldötte

Heller András elvtárs Pécs-bánya üzem küldötte szintén elfogadta a pártbizottság és a revíziós bizottság beszámolóját. Hangsúlyozta a pártbizottságnak az alapszervezetek felé irányuló munkáját jónak tartja. Mint a bányászkomunisták legmagasabb fórumát a pártértekezletet kívánta felhasználni néhány esetben fontos kérdés megismertetésére. Széchenyi-akna nyugali bányamezejének kommunisztái megbízásából néhány fontos, a párt általános politikájával összefüggő kérdésre hívta fel a figyelmet. Beszél a 1958-ban történt munkásosztály helyzetével kapcsolatos központi vezetőségi határozatról, amelynek szellemében 1959. januárjában életbe lépett a városi pártbizottság intézkedési terve. Megállapította, hogy az intézkedési terv alapján számos problémát megoldottak a bányásztelepeken, így például 15 új bolttal bővítették a boltihálózatot, szabályozták a boltok nyitvatartási idejét, a városi sütőüzemeinek rekonstrukciójával megjavították a kenyérellátást, javulás állt be a zöld-ség-gyümölcs ellátásban is. Üzemi szinten motor- és kerékpármegőrzőket létesítettek. Az elmúlt hét évben ezek a problémák lekerültek a napi-rendről. Szécsi elvtárs vezetőségválasztó taggyűlésen elhangzott hozzászólására utalt:

Meszes, Pécs egyik legnagyobb munkáslakta települése. Mégis egy sor dologban hátrányos helyzetben van más településekkel szemben. Újmecekalán van gáz, van gőz. Meszesen nincs, annak ellenére, hogy a szomszédban van az Erőmű, ahonnan Újmecekalja cseket a szolgáltatások kapja.

Nincs elegendő óvoda, középiskolája sincs az első kerületnek, a szórakozási lehetőség csak részben megoldott, mert a jelenlegi kultúrház kevés. Nincs játszótér stb. A másik pécsbányai kommunisztának, Herr elvtársnak hozzászólása is tolmácsolta. Néhány évvel ezelőtt társadalmi munkával létrehozták a Béke-parkot rózsálgéttel és játszótérrel, de a Béke-parkot benőtte a tű nem törődnek vele. Beszél a pécsi SZTK-ban levő áldatlan állapotokról, majd a bányászok politikai funkcióba állításának fontosságára hívta fel a figyelmet.

A pártértekezlet forró hangulatát fokozta, amikor a küldöttek, az idős veteránok, a KISZ-fiatalok vasasi küldöttsége köszöntötte. Az emelvényre felépő Klepach Ottomár, a KISZ Trösztbizottságának munkatársa így köszöntötte a megjelenteket:

— Tisztelet pártértekezlet, kedves elvtársaink! Csaknem fél évszázaddal ezelőtt bontott zászlót a magyar kommunista ifjúsági mozgalom. A munkásosztály forradalmi pártjának első ifjúsági szövetsége. Mi, akik büszkén valljuk magunkat a félévszázados forradalmi hagyományok örököseinek és folytatóinak, elhoztuk ide a pártértekezletre a Mecseki Szénbányászati Tröszt KISZ fiataljainak és a bányász utódöröknök szeretetteljes, elvtársi forró üdvözlését, szívóháli üdvöletét, kívánókat. Neveim nehéz meghatottság nélkül köszöntem Önöket, mert tudjuk, hogy a múltban ma egy olyan nemzedék viseli a fő terhet, amelynek gyermekeire és az ifjúságra is a forradalmi rendszer idejére esett. Tudjuk, hogy a jelenlevő elvtársaink többségének gyermekkorát elrabolta a kamitalizmus, ifjúságát felemészítette a harc, a keményen tőkés rendszer, a fasizmus ellen!

Majd arról a munkáról szólt, amely az ifjúsági szövetségben belül folyik, a fiatalok neveléséről. „Meggyőződésünk — mondotta — hogy a pártbizottságok a kommunista párt által meghatározott minden feladat teljesítésére készen áll. A szocializmus teljes felépítése nőnünk történelmében olyan mérföldkő lesz, amely előtt a késői nemzedékek is elismeréssel adóznak majd. Úgy leszünk igazán méltó utódok és örökösei a közel fél évszázados ifjúsági mozgalomnak, ha e nagyvívó cél megvalósításában erőnkhez mérten részt veszünk! Erre a munkára, erre a feladatra tesszünk fogadalmat mi, a Mecseki Szénbányászati Tröszt ifjúmunkásai. Jó munkát kívánok a pártértekezletnek és sikert az itt hozott határozatok végrehajtásában” — majd idézte Váci Mihályt, a költőnek szavait:

Nem elég álmodozni, egy nagy-nagy álom kell! Nem elég megérezni, de felismerni kell! Nem elég fele sejténi, hogy milyen kor jön el, jövőnket — tudni kell! Nem elég jóra vágyani, a jót akarni kell! És nem elég akarni, de tenni, tenni kell!

A küldöttek tapsa közepette a terembe özlő kis úttörőpajtások vörös virágcsokrokat helyeztek el valamennyi küldött asztalára, majd a Vasasi Általános Iskola Utódöröcsapatának nevében Bátor Rózsika nyolcadikos kispajtás üdvözölte a jelenlévőket.

Parti József, a KISZ-bizottság titkára

Ezután Parti József elvtársnak, a KISZ Trösztbizottsága titkárnak felszólalására került sor. A Mecseki Szénbányászati Tröszt mintegy hatezer fiataljának életéről szólt. Hangsúlyozta, ezekre a fiatalokra nem lehet ráhúzni a könnyelmű hulligán jeiszót. Ez nem lenne helyes, hiszen valamilyen nyien becsületes, szorgalmas fiatalok, akik az egyik legnevezetesebb munkaterületen tevékenykednek úgy a gazdasági, mint a politikai munkában egyaránt. Hogy milyenek ezek a fiatalok? Helytállnak — jelentette ki — majd megköszönte a pártbizottságoknak a segítséget, akik a KISZ-be küldtek 500 kommunistát. Ők jelentős munkát végeznek a KISZ-ben. Mindig lehet ezekre az elvtársakra számítani. Elmondotta,

a bányász fiatalok példamutatóan veszik ki részüket a termelésből.

Nem lehet panaszkodni rájuk munkafegyelm vonatkozásában sem, hiszen a bumlizás, a fegyelmetlen munkavégzés nem jellemző rájuk. A gazdasági vezetők igénylik a bányászfiatalok segítségét és támogatását munkájukra, ezzel érvényt szereznek az 1987/1957-es rendeletnek, amely a KISZ és a gazdasági vezetés kapcsolatát leszögezte. Részletesen szólt a munkásszállón lakó fiatalok életéről. Egyben bírálta a bányavidékek kulturális ellátottságát. „Sem Pécs, sem Komló nem rendelkezik megfelelő szórakozóhellyel, s a 16 ezer fős meszesi lakótelepülésen is csupán egyetlen „köpködő” van.” Szólt arról, milyen bosszantó a meszesi vízprobléma, előfordul, hogy öt napig sem megfelelő a vízellátás. Ennek az ügynek rendezését kérte a pártértekezlet elnökségétől.

Király Ernő elvtárs a Mandátum Vizsgáló Bizottság elnöke tett jelentést ezután a küldöttértekezletnek, a 211 szavazati jogú küldött közül 203 volt jelen a pártértekezleten, ebből 197 férfi és négy női küldött.

Zobóki Béla, a tröszt pártbizottság osztályvezetője

Zobóki Béla elvtárs, a pártbizottság osztályvezetője arról szólt, hogy a tröszt elmúlt évi eredményeinek elérésében nagy szerepe volt a szocialista brigádoknak. Javult a műszaki gazdaságszervező munka. Hangsúlyozta, hogy az elért eredmények az új gazdasági mechanizmusra való felkészülés szellemében születtek meg. Szólt az új nyereségrészesedési rendszerrel, elmondta, hogy országosan a Mecseki Szénbányászati Tröszt alkalmazta elsőként az új prémizálási rendszert, amelyet a többi trösztök is átvettek. Ennek alapja, hogy még az év elején a műszakiak prémium feltételei az üzemekre kiszabott nyereségrészesedésnek megfelelően arányosan állapították meg, s az üzemek minőségi és költségvetésüknek alakulására ösztönözték a műszaki vezetőket.

Tröszt szinten éves viszonylatban 12 nap nyereségrészesedést elérték tüzték ki, fél-éves vonatkozásban sikerült az elképzeléseket megvalósítani. Cél: éves szinten is hozni a 12 napot. Ehhez az szükséges, hogy a tröszt az év utolsó szakaszában is teljesítse feladatát. A kitűzött célok eléréséhez pedig a korábbiakhoz hasonló szellemben kell dolgozni. Szólt azokról a feladatokról, amelyek már az új gaz-

Jegyzetelnek a pártértekezlet küldöttel

dasági mechanizmushoz kapcsolódnak. Az önköltség csökkentésével egyidejűleg, a tröszt árbevételének fokozását a minőségi szerek arányának növelésével kell elérni — mondotta. — Trösztünknek nagyobb választék kialakítására a darabos szén növelésére kell fordítani a fő súlyt. Hangsúlyozta, nagyobb távlatokban, történő gondolkodást kell belevinni a gazdálkodásba. Részletesen foglalkozott ezután a harmadik ötéves terv széntrösztre háruló elkötelezésével. Bírálatot gyakorolt a felügyeleti hatóság felé, mert még a mai napig nem kaptak tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy az 1967-es esztendőben milyen termelési feladatok lesznek. Véleménye szerint,

ahhoz, hogy a jövőben még eredményesebben tudjon dolgozni a tröszt pártbizottsága az szükséges, hogy a Nehézipari Minisztérium pártbizottságával szorosabb kapcsolat alakuljon ki.

Ez szükséges ahhoz, hogy a Mecseki Szénbányászati Tröszt párt és gazdasági vezetése termékeny irányító szerepet tudjon betölteni a helyi gazdaságpolitikai célok meghatározásában. Befejezésül a gazdasági mechanizmus trösztöt érdeklő kérdéseire hívta fel a figyelmet.

Szilágyi Sándor, szocialista brigádvezető

Szilágyi Sándor elvtárs, Kossuth-bánya szénalapszervezetének küldötte egyetértését nyilvánította a pártbizottság beszámolójával kapcsolatban, majd a 182 tagú szocialista brigádjáról mondott tájékoztatást. Felhívta a figyelmet arra, hogy a bányagépesítés vonatkozásában még nem kielégítő a helyzet. Hangsúlyozta, hogy brigádokon belül szép eredmények születtek. A jövőben elsősorban a szocialista együttélés szabályainak kialakítására kívánnak törekedni. Bírálatot gyakorolt a Szakszervezeti Trösztbizottság felé, amiért még a mai napig sem adott választ a brigád azon kérésére, hogy szovjet frontfejti brigáddal szerettek volna kapcsolatot felvenni. Javaslatot tett, Komló városban egy

bányászpark létesítésére, amely méltóan tükrözné a komlói bányász hagyományokat, mert véleménye szerint a Petőfi téren emlékmű nem méltó ehhez.

Steiner László, Újhegy-üzem küldötte

Steiner László elvtárs, az újhegyi üzem küldötte, szintén egyetértését fejezte ki a pártbizottság beszámolójával, majd arról a megváltozott megbeszélésekről szólt, amely az Újhegyi üzemet érte az elmúlt két-három esztendőben.

Pfeiffer Alajos, szocialista brigádvezető

Pfeiffer Alajos elvtárs, Béta-akna küldött, szocialista brigádvezető, a szocialista brigádon belüli problémákról szólt.

Schwarcz József, tröszt pártbizottság osztályvezetője

Schwarcz József elvtárs a pártbizottság osztályvezetője a pártértekezlet frásbéli anyagának elméleti ideológiai és kulturális kérdéseivel foglalkozott. Megállapította: bányászaink értik és aktívan támogatják a párt politikáját, hang-

súlyozta tanultabb, műveltebb, emberré vált a bányász. A szocialista brigádokról szólva elmondotta, hogy több mint 9 ezer ember vesz részt a szocialista módon dolgozni, tanulni és élni jelszó valótársításában. Évenként közel ezer ember tanul az állami oktatás különböző formáiban. Ma már az jellemző a bányászcsaládokra, hogy az egyén és család érdeke megegyezik a népgazdaság érdekeivel. Részletesen taglalta az osztályharc feladatait, amely ma szorosan összefügg az ideológiai kérdésekkel. Látni kell, az ideológiai és politikai munkában azokat a negatív és nem kívánatos jelenségeket, amelyek még fennállnak — mondotta. — Még ma is hatnak sok emberre a polgári, kispolgári nézetek. És néhol még kételkedés tapasztalható a párt politikájával kapcsolatban. Az ideológia és kulturális tevékenység nemcsak rezort és funkció kérdése. Valamennyi párttag vállalja a párt politikájának hirdetőjévé, agitátorává. A politikai hangulat befolyásolása a pártbizottság egyik fontos feladata. Hangsúlyozta, nincs légüres tér, ahol nincsen a marxizmus-leninizmus ideológiája jelen, ott igyekszik térhódítani a burzsoá ideológia. Szólt azokról a jelenségekről, amelyek tapasztalhatók: egyesek lebecsülik fejlődésünket, csak a negatívumokról beszélnek.

Az agitációs és propaganda munkában az eddiginél jobban kell foglalkozni, a jó munka népszerűsítésével és a jó munkát végző emberekkel. Hangsúlyozta a tonnak és méterek mögött mindig jelen van az ember és ezt nem szabad figyelmen kívül hagyni. Legyünk büszkék eredményeinkre, lühdessük jobban azokat. Majd befejezésül azokról a feladatokról szólt, amelyek a harmadik ötéves terv megvalósítása során a pártbizottságokra várnak. Hangsúlyozta, a gazdasági feladatok jó és eredményes megoldásához szívós és kitartó politikai, ideológiai munkát kell végezni.

(Folytatás a 4. oldalon)

Szabócsbánya az élen

Trösztünk termelési eredménye október 29-ig 100,1 százalékkal. A minőségénél 1508 tonna többletük van.

Az üzemek versenyében Szabócsbánya az első. Nem kevesebb, mint 2531 tonna többlettel rendelkezik. A második és a harmadik helyen azonos százalékkal (102,7) találjuk Kossuth- és Vasas-bányát. Az üzemek rangsorában 4. helyen Zobák-akna áll, 100,4 százalékkal. Pécsbánya 99,1 százalékkal az ötödik. A két utolsó: a Szászvár (91,6), és a Béta-akna (90,5) meglehetősen nagy lemaradással küszködik. Ez annál inkább feltűnő, mert mindkét üzemünk a legjobbak között szokott lenni.

Lezajlott a tröszt pártértekezlete, újjáavasztották a pártbizottságot

legfontosabb feladata a trösztnek. Bonyolult, nehéz munka vár a műszaki, gazdasági vezetésre. A tröszt termelése a jövőben 4,4 millió tonna szénről, a Nehézipari Minisztériumtól kapott tájékoztatás szerint — 1970-ig 5 millió, 1975-ig 5,7 — 5,8 millió tonnára emelkedik. Az új szénár-rendszer alapvető feladataira hívta fel a figyelmet. Köszönetét fejezte ki a pártbizottságnak azért a segítségért, amellyel trösztigazgatói tevékenységében az 1966-os évtizedben támogatta.

Putics József elvtárs, a Központi Bizottság üdvözlését tolmácsolja

A pártértekezleten felszólt Putics József elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársa. Üdvözölte a mecseki széntröszt kommunistáinak pártértekezletét, majd a pártértekezletet megelőző alapszervezeti taggyűlések lelkes, őszinte, politizáló légköréről beszélt. Hangsúlyozta, a Központi Bizottságot örömmel tölti el az a bizakodó, optimista légkör, amely a bányászok, a bányászkommunisták taggyűléseit jellemezte. Országos viszonylatban szívt eredményeinkről, gondjainkról, majd az időszerű nemzetközi kérdésekről tájékoztatta a pártértekezlet résztvevőit.

A pártértekezlet a vita során húsz felszólalást hallgatott meg, az idő előrehaladottsága miatt 14 jelentkező már nem szólalhatott fel. Az elnöklő Gyorsok István elvtárs kérte azokat, akik nem kaptak szót, hogy felszólalásuk lényegét és javaslataikat adják be írásban az újonnan megválasztandó pártbizottsághoz, hogy munkája során figyelembe tudja venni azokat.

Stier József elvtárs röviden összefoglalta a vitát, majd a pártbizottság újjáavasztására került sor.

A küldöttek titkos szavazással a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának tagjaivá az alábbiakat választotta:

Bachmann Matyas, Bobály János, Buzási Géza, Bulsz Menyhért, Csetneki István, Erdősi Lajos, Fekete Károly, Földvár Józsefné, Garamvölgyi János, Gallusz József, Gergő György, Gungl Ferenc, Gyevi Károly, Gyorsok István, Gyöngyös József, Győri Miklós, Győző Jenő, Hámosi András, Hucker János, Illés János, Jazbinsek Vilmos, Kárpáti Ferenc, Kaszás János, Kádár Németh Béla, Keszler Ferenc, Kovács János, Lajtai Gyuláné, Markwart Károly, Mihon János, Parri József, Péter Szabó Davidné, Pfeiffer Alajos, Pintér József, Ress József, Rigó Pál, Rocsikár Bálint, Schwarcz József, Schwarcz Károly, Stier József, Schuster Andras, Szilágyi Sándor, Tamatz Ferenc, Thomaidesz Thomasz, Weisz József, Zoboki Béla.

A küldöttértekezlet a megyei pártértekezletre 36 küldöttet választott, akik szavazati joggal képviselik ott a széntröszt kommunistáit. Választott ezen kívül négy tanácskozási jogú küldöttet is.

A megyei pártértekezletre az alábbiakat küldik szavazati joggal: Stier József, dr. Nagy József, Bogár József, Hava József, Pataki Mihály, Szlavék Antal, Piegler János, Garamvölgyi János, Nagy Dezső, Farsang János, Bertus Pál, Kárpáti Ferenc, Pavlicsek József, Beck Ferenc, Gallusz József, Zoboki Béla, Pfeiffer Alajos, Schwarcz József, Rocsikár Bálint, Kovács János, Győző Jenő, Hámosi András, Földvári Józsefné, Horváth János, Lakatos János, Kontra József, Steiner László, Méder Miklós, Bachmann Matyas, Kiss István, Keszler Ferenc, Kanyor József, Molnár József, Fodor Frigyes, Horváth Dezső, Énekes Jenő. Tanácskozási joggal vesznek részt a megyei pártértekezleten: Parti József, Markwart Károly, Gyevi Károly, Erdősi Lajos.

A megyei pártbizottság pártértekezletének küldötteit az elnöklő Gyorsok István elvtárs köszöntötte, kérte, hogy méltóképpen képviseljék ott a széntröszt kommunistáit, majd felkérte az újonnan megválasztott pártbizottságot, hogy tartsa meg első ülését.

Az új pártbizottság ez után összeült és megválasztotta a végrehajtó bizottságot, valamint a pártbizottság titkárárt és helyettesét. A végrehajtó bizottság tagjává választották az alábbiakat:

Stier József, Gallusz József, Garamvölgyi János, Győző Jenő, Jazbinsek Vilmos, Kárpáti Ferenc, Markwart Károly, Parti József, Szilágyi Sándor, Pfeiffer Alajos, Weisz József. A pártbizottság titkárává Stier József elvtársat, helyettesévé Gallusz József elvtársat választották. A fegyelmi bizottság elnöke lett Schuster Andras elvtárs, tagjai: Nagy Károly, Griff Jánosné, Fuksz József, Dóri István, Péntek László, Ress József.

A szavazatszedő bizottság elnöke: Méder Miklós elvtárs bejelentette a pártértekezletnek a szavazások eredményét, közölte a megválasztott titkár és titkárhelyettes nevét és jó munkát kívánt az újjáavasztott végrehajtó bizottságnak, majd Stier József elvtárs megköszönte a küldöttek bizalmát. Ezek után Gyorsok István elvtárs bezárta az értekezletet, a küldöttek pedig az Internacionálé eléneklésével fejezték be az igen eredményes, értékes, nagyszerű tanácskozást.

Gyevi Károly
Csóka Magda

Foto: Császár Zoltán

A pártértekezlet résztvevőinek egy csoportja

November 7-i megemlékezések

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából meggyónkben több helyen tartanak ünnepeket. Trösztünknel az üzemekben emlékeznek meg a nap jelentőségéről. Komlón a Hazafias Népfőnt városi bizottsága a peremközségekben rendez ünnepi megemlékezést.

Mecsekjánosiban november 4-én este 6 órakor az iskolában Kertész Imre mond ünnepi beszédet. Mánfán 6-án este 5 órakor a kultúrházban Tárnai János méltatja a forradalom évfordulóját. Kisbattyánban ugyancsak 6-án délután 3 órakor a kultúrházban Csizmázia Ferenc lesz az előadó. November 6-án, szintén délután 3 órakor Mecsekfalun a kultúrházban Páll Lajos lesz a program előadója. A kultúrházban egyébként ez alkalommal aratják fel az új, 50 ezer forint értékű beruházással készült presszót.

A Népfőnt november első felében további rendezvényeket tart. 10-én, Kenderföldön este 5 órakor a pártiszervezet helyiségében Szamos József a Szovjetunió-beli élményeiről tart beszámolót. November 10-én, Kökönyös-keleten a párt-helyiségben este 5 órakor Olaszországáról hallhatnak ismertetőt Nábob Györgytől. November 11-én, a városi tanács klubtermében este 5 órakor Páll Lajos tart élménybeszámolót Szovjetunióról. Erre az alkalomra a fodrász, a cipész és a szabó ktsz dolgozóit hívják meg.

Puskin Művelődési Ház november 7-i műsora

Nov. 5-én: Puskin Műv. Ház-ban. Tézene a Hódok terén. Ünnepi pártnap. Előadó: Michelti Ferenc párttitkár. Ünnepélyen részt vesz a műv. ház vegyeskara, Bányász Fúvószenekar és az Irodalmi Színpad.
Nov. 6-án: Könyv, fotó és bélyeg kiállítás. Táncos rendezvény.

Nov. 7-én: Cútró csapatgyűlés. Táncos rendezvény. Kamara Klub (Szabolcs falu).
Nov. 5-én: Ünnepi pártnap. Előadó: Pernecker Imre párttitkár. Könyv és fotó kiállítás.
6-án, 7-én: Klubest. Munkás Klub (Szabolcs-telep).
Nov. 5-én, 6-án, 7-én: Klubest.

Ünnepekre kerülnek a szavazólapok

Garamvölgyi János trösztigazgató az egyik felszólaló

Dr. Nagy József elvtárs, a Megyei Pártbizottság titkára
(Folytatás a 3. oldalról)

Dr. Nagy József elvtárs, a megyei pártbizottság titkára hozzászólása elején a bányászok és értelmiségiek történelmi szerepéről és érdemeiről beszélt. A párt mindig hű szövetséges és támaszt talált a munkásokban. Emlégette a bányászoknak az utóbbi években tett helytállásait, az árvízvédelemben, az 1963—64-es túlműszakokban, a vietnami műszakokban és a tervek teljesítésére fordított mindennapos harcokban. Beszélt a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának múlt két éves tevékenységéről. Hangsúlyozta, a pártbizottság munkatársai sok emberi problémát oldottak meg, jól segítettek az egyesítés után a trösztben folyó gazdasági munkát, sikerrel vizsgálták az ott dolgozó elvtársak. A megyei pártbizottság ügy értékei, a tröszt pártbizottsága megtalálta a helyét. Abban, hogy a trösztnél olyan politikai légkör van, hogy valamennyi feladatára egyértelműen mozgósítani lehetett a tröszt dolgozóit nem kis szerepe van a partalapszervezetek, a pártbizottságoknak. Az új gazdasági reformról szólva elmondotta, hogy napirendre kerültek a korszerű vezetési módszerek, olyan légkört kell kialakítani, hogy a pártiszervezetek helyesen támogassák a gazdasági vezetést. Hangsúlyozta, a reform során a párt vezető szerepe a jövőben sem eszikken, ellenkezőleg a pártvezetés a gazdaságrányítás új

rendszerében bonyolultabbá, sokrétűbbé és felelősségteljesebbé válik!

Markwart Károly, a szakszervezeti trösztbizottság titkára

Markwart Károly elvtárs, a Szakszervezeti Trösztbizottság titkára, a szakszervezet életéről, gondjairól tájékoztatta a pártértekezletet. A Rehabilitációs Bizottság munkájáról beszélt, és a nyugdíjba menő bányászok problémáit tárta a pártértekezlet elé. Méder Miklós elvtárs, a vasasi csúcsvezetőség titkára megköszönte a pártbizottság támogatását, hangsúlyozta a vasasi kommunista ügy veszik, hogy a pártértekezlet Vasasban való megtartása jó munkájuk elismerését, a vasasi bányásztagományok tiszteletét fejezi ki.

Méder Miklós, Vasasbánya küldötte

lós elvtárs, a vasasi csúcsvezetőség titkára megköszönte a pártbizottság támogatását, hangsúlyozta a vasasi kommunista ügy veszik, hogy a pártértekezlet Vasasban való megtartása jó munkájuk elismerését, a vasasi bányásztagományok tiszteletét fejezi ki. Felszólt a pártértekezleten Garamvölgyi János elvtárs, trösztigazgató is. Egyetértését fejezte ki a pártbizottság beszámolójával, és elfogadását javasolta. Az energiahordozók arányváltozásával kapcsolatos új helyzetről és feladatokról tájékoztatta a pártértekezlet résztvevőit. Hangsúlyozta, a nyereségesség megtartása a

párttagság kérése: a IX. kongresszus hagyja jóvá, erősítse meg az elmúlt évtizedben követett politikai irányvonalat

Városi pártértekezlet Komlón

Komlón 35 párt szervezet 120 tagja, a felsőbb szervek képviselői, a meghívott vendégek adták egymásnak támogatást pénteken a párttagság nagytermében, hogy megválasszák a városi pártértekezlet elnökségét. Neubauer József, a pártbizottság titkára köszöntötte a résztvevőket, és javaslatára a pártértekezlet elnökségébe a következő elvtársakat választotta: Mulató János, a Központi Ellenőrző Bizottság tagja, a külkereskedelmi miniszter helyettese, Szentirányi József, a Megyei Pártbizottság elnöke, és a városi tanács elnöke, Sier József, a városi tanács elnöke.

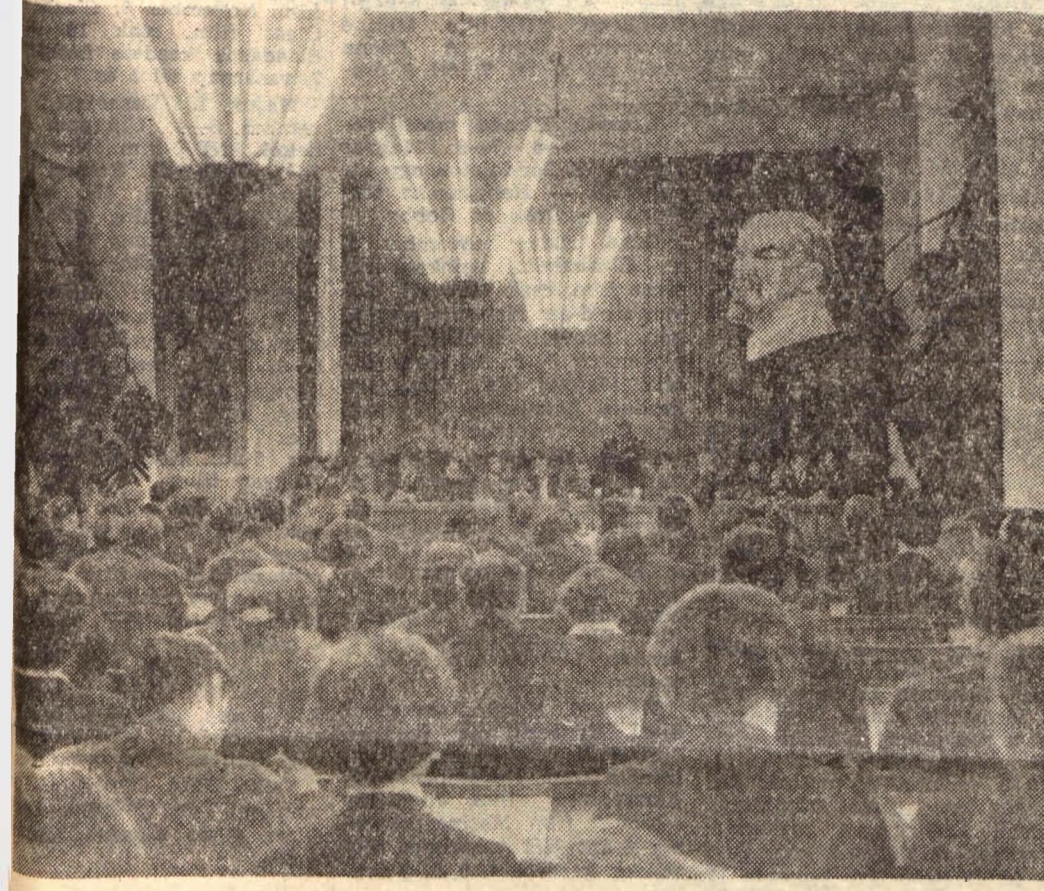
A júniusi-augusztusi taggyűléseken szereplő témák mint például az imperializmus felhajtási politikája elleni harc, a pártbizottságok belső helyzetének értékelése és nem utolsósorban a kongresszus irányelveinek megtartása, fokozta a kommunista eszlekvőkészítést. Elősegítették ezt a taggyűlési beszámolók is, amelyek tartalmukban, mondanivalójukban sokkal színvonalasabbak voltak, mint az 1964-es évben. A tanácskozáson 187 fő szavalt fel a megjelölt párttagok 21 százaléka. Ez bizonyítja a párttagság aktivitá-

meg az elmúlt hetekben jelentkező árdragitással kapcsolatos híreket. Azóta jölesse érzelmet vehettük tudomásul Kádár elvtársnak az Obuda-Hajógyár pártértekezletén mondott beszédét. A pártbizottság titkára végül kiemelte: — Az elmúlt hónapok során a párttagsággal történt széles körű beszélgetés alapján tolmácsoljuk a párttagság kérését, hogy a IX. kongresszus hagyja jóvá, erősítse meg pártunknak az elmúlt évtizedben követett politikájának alapvető irányvonalát, és azt az új követelményeknek megfelelően fej-

megváltozott körülményekhez igazította munkastilulát. A seregszemlék miatt, a közvetlen ellenőrző, irányító tevékenységet közvetelt, elvi irányítást változtatta fel. A beszámoló erről tájékoztatott. Részletesen foglalkozott a város iparának előrehaladásával, a város politikai munkával az ideológiai és kulturális munka helyzetével, a pártbizottságok belső életével, a pártélet fejlődésével.

A tanácskozáson 18-an szavaltak fel: dr. Fekete Sándor, a Dél-dunántúli Kőbánya Vállalat igazgatója, Kiss István, a komlói NEB elnöke, Jászberény Vilmos, a Zórák bányászati vállalat főmérnöke, Nagy József, a Műfűrő Vállalat párttitkára, dr. Somfalvi Béla az egészségügyi dolgozók pártbizottságának titkára, Fekete Géza, a városi Vöröskereszt titkára, Déry Farkas László, a Városi Ügyvédek vezetője, Bóti János, az Aknamélyítő Vállalat szocialista brigádvezetője, Fábri Ferenc a Helvípari Vállalat igazgatója, Irán László, az 501-es Szakmunkásképző Intézet párttitkára, Hegedűs Sándor, a KISZ városi bizottságának titkára, Kekezovics Vincéné, a Kőkönyös-nyugati nőtanács vezetője, dr. Símek Árpád, a városi tanács elnöke, Morber

miniszter helyettese, és Horvát Sándor, a dolgozók esti iskolájának igazgatója. Jászberény elvtárs újból közölt arra utalt, hogy az építőipar különösen drágán dolgozik Komlón. Mint kiemelte, versenyt kellene hirdetni, s azt a céget megbízni, amelyik olcsóbban építi a lakásokat. Olyan kérdéssel is szót, mint a széleskörű lakosságot érintő szolgáltatásról. A javítások költsége ugyanis sokszor meghaladja a tényes mértékét. Méltatta azt is, hogy az utak helyreállítását a város lakossága kedvezően fogadta. Kiemelte azt a kedvező jelenséget is, hogy számottevően javult a bányaváros közbiztonsága; ma már a bűnözési statisztika Komlón sem rosszabb az országos átlagnál. Rámutatott arra is, hogy a város vezetői jelentős

A pártértekezlet elnöksége a komlói tanácskozáson (Fotó: Szokolai)

szék, a Tröszt Pártbizottság titkára, Lukács János, a KISZ megyei bizottságának titkára, Reinhardt András, a Megyei Pártbizottság tagja, Ropoli István, a revízió bizottság elnöke, dr. Símek Árpád, a városi tanács elnöke, Sier József, a Városi Pártbizottság tagja, Bóti János, az Aknamélyítő Vállalat szocialista brigádvezetője, dr. Illés Tibor, a városi kőbányászati pártbizottság titkára, Szabó Rózsa, a gimnázium pártbizottságának titkára, és Vukics György, a Kőkönyös-nyugati területi pártbizottság titkára.

szék, hiszen az összpárttagság közel egyötöde szavalt fel, és mondta el véleményét, észrevételét. Oszintén, nyíltan vetették fel a problémákat. Sokan közülük a kiküszöbölés módjára is tettek javaslatot. A hozzászóló elvtársak szavaihoz a mély felelősségérzet csendült ki. Többen elmondták, hogy a párttagság gyorsabb és jobb tájékoztatást igényel a felsőbb pártbizottságokról. Példának említem

lesse. Ígérjük, és bátran kijelentjük, hogy Központi Bizottságunk számíthat városunk kommunistaiból további becsületes munkájára, helytállására. A pártbizottság beszámolója élénk érdeklődést, aktivitást váltott ki a pártértekezleten. Ismeretes, hogy Komlón — a trösztösszevétel mellett — számos üzemet, vállalatot érintett az átszervezés. A Városi Pártbizottság

A városi pártbizottság hatáskörébe jelenleg 16 üzem, vagy vállalati kirendeltség irányítása, segítése tartozik. Igen figyelemre méltó, hogy az egy főre jutó termelési értékek — 1962-höz képest — 19,6 százalékkal növekedett. Ugyanilyen arányban emelkedett a termelési hatékonysági mutató is.

A komlói üzemek eredményességét nagyban elősegítik és elősegítik a szocialista brigádok kiemelkedő munkasikerei. A városban 104 szocialista brigád versenyez a magasabb követelmények teljesítéséért.

A pártbizottsági összefoglaló kiemeli az MSZMP KB 1964. december 10-i határozatának helyi végrehajtását. — Bátran elmondhatjuk, hogy a párt alapszervezetek kezdeményező és lelkes szervezői voltak a végrehajtásnak, a partonkívüliekkel is sikerült meggyőzni a határozat fontosságát — írja a beszámoló.

A városépítés bár nem volt zavartalan, mégis jelentős utat tett meg. A 11 éves terv idején 210 millió forint értékű beruházás segítette a fejlődést.

Az ideológiai és kulturális munka helyzetéről szóló részben kiemelte a beszámoló, hogy a város dolgozóinak politikai erkölcsi arcúata kedvező irányban fejlődött: a városban élénk politikai légkör alakult ki. Ha visszapillantunk az elmúlt négy esztendőre, azt látjuk, hogy eredményesen dolgoztunk. Szébb és jobb lett az élet, tovább szücsült, épült városunk, nem utolsósorban: javult dolgozóink anyagi kulturális helyzete. Az emberek szemléletében bekövetkezett jelentős változásokban komoly része volt a pártnak, a tudatformáló munka élén a kommunisták állottak.

A résztvevők egy csoportja

János, a Vízmu igazgatója, Szentirányi József, a Megyei Pártbizottság osztályvezetője, Sütő Imre, rendőrkapitányság pártbizottságának titkára, Mulató János, a külkereskedelmi

erőfeszítéseket tesznek a további előrehaladás érdekében. Erre vonatkozóan megemlítték, hogy a tröszt és a városi pártbizottságnak az eddiginél is szorosabb kapcsolatot kell kialakítani.

A pártértekezlet munkájában részt vett Szilágyi József, a Megyei Pártbizottság osztályvezető helyettese, és Gallusz József, a Tröszt Pártbizottság osztályvezetője is. A tanácskozás levezetését két elnököt választottak. Pedig dr. Tóth Lajos és Hartmann János elvtársak. A munkabizottságok megválasztása után dr. Tóth Lajos mondott megnyitót. Ezt követően a pártbizottság írásos jelentéséhez Neubauer József fűzött kiegészítést. — A beszámoló elkészítésekor még nem álltak rendelkezésünkre a vezetőség választó párttaggyűlési beszámolóit. — Kezdték Neubauer elvtárs. — Ezért a pártbizottság úgy döntött, hogy az előző tájékoztatók helyett értékelje az előző évi tevékenységét, a pártbizottságok tevékenységét, a pártbizottságok tevékenységét. Október 5-én fejeződtek be a vezetőségválasztó taggyűlések. A taggyűléseken való megjelenés igen jónak mondható a párttagság 88 százaléka vett részt. Több alapszervezetnél a megjelenés 100 százalékos volt. A választásokra való készülődés nagy hatással volt a pártélet alakulására. A pártélet fellendülését a növekvő aktivitást lemerbe hozó vezetőségválasztó taggyűlések megelőző időszak politikai tevékenységében is.

"A hősök nem halnak meg, mert teteltek, emlékkük örökké él".

Buzsáki Imre

Buzsáki Imre az újhelyi üzem mártírhalálát halt dolgozója 1903. január 3-án Ibfán született. Szegény pásztor-született gyermeke volt, aki nehéz körülmények között nevelkedett. Korán bekapcsolódott a munkásmozgalomba; 1930-ban már a Bányász és Kohász Szervezet tagja, 1934-ben gazdaság vezetője, később megyei választmányi tag. Ebben az időben valamennyi szervezkedésnek, megmozdulásnak és gyűlékezésnek szervezője, résztvevője. Ezért bevonultatták. Többször büntetettek, mert árulói mindig akadtak. Legigazabb segítője ezekben az időkben felesége. Még az 1930-as években megalkult az eszperantócsoport. Közös elv — közös nyelv, ez volt a jelszó. Megalakítja a polgár és munkás eszperanto csoportot. Később politikai megbízhatatlanság miatt nyitántartásba került és állandó felügyelet alá került. Ekkor a munkás eszperanto csoportot feloszlatották. Leosztották, elűzték ki-nyitántartásba került. Később bizonyították, hogy 1943-ban hazatértek.

Több esetben tartanak lakásukat, mégis sikerül a padláson rejtgetett iratokat és röpíratokat megmenteni. Az 1935. évi bányászsztrájk egyik szervezője. Ekkor már a Szociáldemokrata Párt tagja, majd szervező titkára. A hathetes sztrájk végén, több elvtársával többek között Kiss Ferenc elvtársal, aki az üzemnek jelenleg is dolgozója, Buzsáki Imrét is, mint a sztrájk egyik szervezőjét április 15-én, elbocsátották, majd később visszavették, de nem DGT-állományban, hanem csak rég dolgozóként. Buzsáki Imre a harcot tovább folytatja. — A Kommunista Párt Dunántúli Titkárságának megszervezésében tevékeny része volt. Később kapcsolatba kerül Kilián Györggyel, 1942 június 2-án a szigetvári gyűjtőtáborba került illegális gyűléseken való részvétele miatt, de Czubka felügyelő, aki jó munkájáért megbecsülte és ahol tudott, segítségére volt — közbenjárására kiengedték. 1943-ban az orosz frontra került, majd az év október 1-én

hazáján 1944. október 17-én a nyilasok elhurcolták. 1944. november 5-én, a komáromi gyűjtőtáborba kerül, majd november 7-én Németországba — megsemmisítő táborba viszik. Itt a rossz bánásmód, kínzások, nélkülözések megviselik amúgy is leromlott szervezetét, majd a táborban kiűt a tifusz, amely őt is elviszi. Buzsáki Imre, az újhelyi üzem egyetlen mártír halottja. Munkája, élete szüntelen harc, kínzások, letartóztatások hosszú sora. Emléke, eszméje itt él ma is közöttünk, hisz utca, könyvtár is viseli nevét. Az újhelyi KISZ-szervezet a közelmúltban az ő nevét vette fel, sőt az egyik szocialista címért kőszó brigád is Buzsáki Imre nevét viseli. Buzsáki Imre harcos, bátor, tántoríthatatlan kommunista volt, aki eszméjéért életét áldozta. Elete legyen példaképe az újhelyi üzem valamennyi dolgozójának.

Kedves jelenete volt a pártértekezletnek, amikor a város úttörőküldöttsége köszöntötte a résztvevőket, s egy-egy csoport virágot nyújtott át az elnökség tagjainak. Az úttörők még egy meglepetéssel szolgáltak: a pártértekezlet ülésterületére nagyszerű kiállítás rendeztek a Vörös zászló hőseinek útján c. mozgalom keretében. A hozzászólások után titkos szavazást tartottak, amelynek során 41 tagú pártbizottságot, és 17 lönyit küldött: választottak a megyei értekezletre. A pártbizottság még a pártértekezlet szünetében megtartotta első ülését. Ennek során a pártbizottság Neubauer Józsefet választotta ismét titkárrá. A végrehajtó bizottságba további nyolc elvtársat választottak: Hartmann János, (titkárhelyettes) Appelsziffer József, Fekete Géza, Rózsa Sándor, dr. Símek Árpád, Símek István, dr. Tóth Lajos, dr. Várady Sándor, Gyel-mi bizottság elnöke, Sier Sándor lett.

Markó Nándor

Vizhanyó Imre

Általános javulást mutat trösztünk baleseti helyzete

Szombaton délelőtt a meszei munkásszállón tartották a negyedévenként szokásos trösztbiztonságttechnikai értekezletet, amelyen üzemeink műszaki vezetőin, biztonságtechnikai csoportvezetőin és szak szervezeti munkasvédelmi felelősain kívül megjelent Ricker Antal, a trösztbiztonságttechnikai csoportjának vezetője, Koncsag Károly, a kerületi bányaműszaki felügyelőség vezetője és Lombos Antal, a szak szervezeti trösztbizottság munkasvédelmi felelőse.

Ricker Antal beszámolója elején utalt arra, hogy ezúttal az értekezletet nem a hagyományos módon tartják meg. Témájában

nem csupán a trösztüzemeink munkasvédelmi és biztonságtechnikai helyzetével, hanem a közelmúltban tartott országos tanácskozás tapasztalataival is foglalkozik.

Elmarad az üzemek illetékesinek szokásos beszámolója is.

Ezután megállapította az előadó, hogy trösztünk ma mintegy 400 vagonnal több szenet termel naponta, mint öt évvel ezelőtt. Ez a nagyarányú fejlődés a fejési technológia gyökeres megváltozása folytán vált lehetővé. Ebben az időszakban alakultak ki a koncentrációk, a fémáramos és védőhálós fejések. Mindez szükségessé tette a biztonságtechnikai intézkedések egész sorát is.

Trösztünk jelentős erőt fordított a balesetelbaris hátkönyvbe feltételre, s ennek eredményeként általában javuló tendenciát mutat a helyzet. A gyakorisági mutatószám — a szazerezműszakra vonatkoztatott balesetek száma — az 1961-es 71-ről a jelen időszakig 62,1-re csökkent.

A balesetek súlyossága száma viszont — sajnos — jelentős mértékben emelkedett. Ennek tulajdonítható, hogy a múlt évig a balesetek száma is növekvő tendenciát mutatott. Az idén azonban a gyakoriság csökkenése már ellensúlyozni tudta a súlyos

ság növekedését, így a betegműszakok száma csökkenést mutat.

Ricker elvtárs ezt követően részletesen elemezte a baleseti helyzet alakulását munkanemek és baleseti források szerint. Megállapította, hogy

a gyakorisági szám változatlanul a meddőelővásoknál a legmagasabb, noha némileg itt is csökken. Lényeges csökkenés tapasztalható a szénelővásoknál, a korszerűen biztosított fejéseknél és a föld alatti szállítónál, míg a hagyományosan biztosított fejéseknél a helyzet lényegében változatlan.

A baleseti források tekintetében a legtöbb sérülés — 23 százalék — a hulló és guruló közetek folytán adódik. Az anyagmozgatásból az összes balesetek 15, elcsúszásból és elesésből 11, kéziszerszámok használatából és kézcsiszálásból több mint 9 százaléka származik.

A beszámoló felhívta a figyelmét arra, hogy érthetően aránytalanság van a kül

szini kiegészítő üzemek és a termelő üzemek külszíni részeinek baleseti helyzete között. Míg az előbbieknél 18, az utóbbiaknál 40 a gyakorisági mutatószám.

Ezután Ricker Antal a halálos balesetek alakulásával foglalkozott. Megállapította, hogy

az utóbbi öt évtizedben az idén történt a legkevesebb haláleset; ez ideig hat emberélet vesztettünk az 1964-es 17-tel és az 1965-ös 16-tal szemben.

Végül felhívta a jelenlevők figyelmét arra, hogy a több éves tapasztalat szerint a harmadik negyedévége és a negyedik negyedéje a legkedvezőtlenebb időszak a balesetelbarisban. Ezért a közeli napokban minden üzemben felül kell vizsgálni a szellőztetést, szigorítani kell a sújtólétfegyelmet és meg kell tenni a szükséges intézkedéseket a bányaművesély várható növekedésével szemben is.

A beszámoló után a részvevők hozzászólásokban számoltak be üzemek balesetelhárítási helyzetéről, az eddig tett és ezután teendő intézkedésekről.

MUSOROS CSALÁDI EST

A nécsbányai Zalka Maté Művelődési Otthonban november 5-én, szombaton este fél 6 órakor a párt szervezettek a tömegszervezetekkel karöltve megemlékezést tartanak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulójáról. A műsorban fellép a bányászzenekar és a férfikórus. E napon nyitják meg az MSZBT üzemi szervezetének Szovjetunióról készített legújabb kiállítását, valamint a művelődési otthon fotoszak-körének 10 éves jubileuma alkalmából készített kiállítást. Az ünnepély után levélítik „Történetek Leninről” című művészi szovjet filmet. (Bérlépcs díjtalan.)

Petőfi, Pécs: november 3—5: Artatlan varázslók. Lengyel film, csak 16 évtől. November 6—9: Lenin Lengyelországban. Dokumentumfilm. Matiné november 6-án: Moszkva—Genova. 1—6—8 órákor.

Kosuth, Pécs: november 3—7: A negyvenegyedik. Színes szovjet film. November 8—9: Fény a redőny mögött. Magyar film. Matiné november 6-án: Az új kapitány. Szélesvásznú film. fél 5, fél 7, fél 9 órákor.

Park, Pécs: november 3—5: Lenin Lengyelországban. Dokumentumfilm. November 3—6: Elmaradt vallomás. Olasz szinkronizált film. November 7—9: A Párizs—München-i hálókocsi. NDK-film. Matiné november 6-án: A Jelena öböl. fél 5, fél 7, fél 9 órákor.

Kossuth Híradó mozi: november 3—5, 7—9: Magyar Híradó — Gondolatok egy utcanévről — Hangyácska története — Órák és Hobby.

Béke, Hidas: november 4, 6: Cicababák. Szinkronizált olasz film, csak 18 évtől. November 8-án: Ketten a sztyeppén. Szovjet ifjúsági film. November 8—9: Az orvos halála. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 órákor.

Zengő Gyöngye, Hosszúhetyű: november 5—6: Hőfőherke és a 7 vagány. Szélesvásznú, színes nyugatnémet film. November 7: Játék a múzeumban. Szélesvásznú magyar film. November 8—9: Nyugtalan nyár. Jugoszláv film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 órákor.

Május 1, Komló: november 3—6: Nyugodj meg kedves. Szélesvásznú, szinkronizált francia film. November 7—9: Aknavesztély nincs. Jugoszláv—szovjet film. Matiné november 6-án: Két vasárnap. Előadások kezdete 4, 6 és 8 órákor.

Zrínyi, Komló: november 3—4, 6: Rangon alul. Magyar film. November 8: Es is Olaszország. Olasz film, csak 16 évtől. Előadások kezdete: fél 4, fél 6 órákor.

Fekete Gyémánt, Gyárvaros: november 5—6: A köztív ember fia, I—II. Magyar film. November 7—8: A siker ára. Olasz film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 órákor. Matiné november 6: Vihar Ázsiában.

Jószerecsai, Pécs: november 3—4: Eljen a köztársasági Csehszlovák film. November 5—6: A lanyrabló. Lengyel film. November 7—8: A szerelemben szabadok. Jugoszláv film. Előadások kezdete hétköznap 5 és 7, vasárnap 3, 5 és 7 órákor. Matiné november 6-án: Fehér csafli.

Meszes: november 4: Fügefalevél. Magyar film. November 8: Egihabóra. Francia film, csak 16 évtől. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 órákor. Matiné november 6-án: Édes amerikai.

Szászvár: november 3—6: Ha ezernyi klarinét... Csehszlovák film. November 8: Az orvos halála. Magyar film. November 8: Cicababák. Olasz film, csak 18 évtől. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap fél 5 és 7 órákor.

Május 1, Vasas II.: november 3—4: Utánam gyűftekők. NDK-film. November 5—6: Robbanás. Román film. November 7—8: MI, hollandok. Holland film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 órákor.

Mecseknádasd: november 2—3: A szisztema. Angol film, csak 18 évtől. November 5—6: A negyvenegyedik. Szovjet film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 órákor. Matiné november 6-án: Kár a benzinnél Magyar film.

Mánfa: november 2: Szállnak a darvak. Szovjet film. November 5—6: A jégbalek csillaga. Szovjet film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 5 órákor.

Gesztenyész, Komló: november 3-án: Szállnak a darvak. Szovjet film. November 6: Sok húség semmiért. Magyar film, csak 16 évtől. Előadások kezdete fél 6 órákor.

Zalka Maté, Pécsbánya: november 7-én: Békében éltem. Olasz film. Előadás kezdete 5 óra.

Platthy György kiállítása Meszesen

November 6-án, vasárnap délután nyitja meg Bachmann utca 12. sz. meszei bányászati nagyteremben Platthy György festő- és grafikusművész kiállítása. A kiállítás egy bőséges nyitva, és azon a művészi alkotásokról és grafikai látványokról főként a bányászleletről.

E héten megkezdik a távfűtést Szilvásban

Komló legújabb városrészében, Szilvásban az utóbbi hetekben általános szóbeszéd tárgyat képezte a távfűtés építése. Különböző, sokszor alaptalan találgatások terjedtek el a fűtés kezdetének időpontjáról, a díjszabásról és egyéb hasonlókról. A városrész lakóinak tájékoztatása végett felvilágosítást kértünk Vakaró Józseftől, a Pécsi Gázmű kiemelt-segvezetőjétől.

Vakaró elvtárs elmondta, hogy a fűtés november első napjaiban, tehát minden valószínűség szerint még e hét elején megkezdődik. Az építőipar és a Csőszereplőipari Vállalat határidőre befejezte a munkát. A múlt hét végén — amikor e tájékoztatást kaptuk — már csak néhány jelentéktelen teendő volt vissza. Október 27-én a gerincvezetékét rácsatlakoztatták az eromű hőközpontjára, s 28-án megkezdtek a több száz köbméteres rendszer feltöltését, amely 29-én be is fejeződött. Hétfőn az építőipari vállalat az utolsó dík — A-jelű épületet is rákapcsolta a fűvezetékre. A műszaki átadás ugyan még nem

történt meg, de a Gázműnek engedélye van ettől függetlenül a próbafűtés megkezdésére. Vakaró elvtárs felhívta a figyelmét arra, hogy az első napokban esetleg rövidebb átmeneti zavarok lehetnek, amely egy új rendszerrel természetes is.

A fűtési díjszabással kapcsolatban tudni kell, hogy folyamatos fűtésről lévén szó, a lakásoknak — az éléskamra kivételével számított — teljes térfogatát veszik figyelembe (tehát nem csak a radiátorral ellátott helyiségeket!) és léghőméterenként a teljes fűtési szezonra 10,80 forintot számolnak fel. Az így adódó összeg hatod részét számlázzák havonta, októbertől áprilist. A melegvíz-szolgáltatás ugyancsak folyamatos lesz. Díja minden 16 éven felüli személyre havonta 17 forint. A három éven aluli gyermekek után nem kell fizetni, míg a 3 és 16 év közötti gyermekeknek — amennyiben háromnál kevesebb van — ugyancsak 17 forint a fejenkénti díj. Három, vagy annál több gyermek esetében csak kétszer 17 forintot kell fizetni.

Egy óra a Buzsáki Imre könyvtárban...

(Pécsújhely, 1966. október 28.)

Föltöttünk tompa puffanások remegtetik a mennyezetet. A folyosóról elénk beszélgetős, fapapucsos csattogása a fürdő felől pedig a víz suhogása hallik.

Teljes nagyüzem van az újhegyi Bányász Sportházban. Lens az alagsor végén találok rá Arany Tóth Tiborra, a Buzsáki Imre letéti könyvtár vezetőjére. Aki 1963 augusztusa óta vezeti a könyvtárat.

Szinte pillanatonként nyílik a könyvtár ajtaja. Befelé jövet 6—7 fű lepelt be előttem az ajtón. Mikor beérem, különböző összejeleket tartanak, de általában ebben a helyiségben várják az edzés kezdetét. Mint most is a birkózók várják, hogy a bokszolók után szőnyegre kerülhessenek.

— Olvasnak-e a sportolók?

— Sajnos nem dicsőíthetnek velük. Ugyanis, amikor ideletrőlünk megpróbáltam őket beszervezni az akkor még folyó József Attila mozgalomba. Nem sok sikerrel. Így aztán a továbbiakban nem erőltettem őket. Azóta már vannak közülük is, akik rendszeresen látogatják a könyvtárat, természetesen könyvkölcsönzésért.

— Mekkora területet tarti pontkörében a könyvtár?

— Ezt nem lehet előre pontosan megállapítani. Mivel ahogy már említettem sportolók is kölcsönöznek, ők pedig a város különböző pontjaira laknak, de jönnek Gyárvarosból és bár Meszesen van könyvtár, mégis sok olvasó jár le Újhegyre. Kb. 1000—1100 Újhegy területén lakók száma, a könyvtár olvasóinak a száma 290 fő.

— Megfelel-e a választék a keresletnek?

— A könyvtárat, a múlt évben rendeztük át. S mintegy 1200 könyvet selejteztünk ki. Jelenleg mintegy három és fél-ezer kötet könyv közül válogathat az olvasó.

Az olvasók zöme 18 éven felüli, és ez meghatározza a keresett könyvek jellegét. Nagyon nagy az érdeklődés a lexikonok, tudományos és technikai művek iránt. Vagyis; amelyeket nem kölcsönözhetünk. Épp ezért egy kézikönyvtár összeállításán dolgozunk. Be szeretném szerezni a keresett műveket, hogy olvasóimnak a kölcsönzés ideje alatt rendelkezésükre bocsáthassam. Természetesen a legnagyobb táborn a szépirodalomnak van és főleg a középiskolások érdeklődése az, ami valóban átfojja az egész könyvdíjvilágot.

— Ok reagálnak először a TV-ben és a folyóiratokban bemutatott regényekre és így néha egész vándorlás indul meg egy-egy könyvről.

Darvas József: Részeg esője. Fejes Endre: Rozsdademetője. Sallinger: Zabhegyezője valóságos lázba hozta őket. Természetesen tovább tartják magukat nemcsak a középiskolások, de az általános iskolások között: Rejtő, Berkesi, Solymár és Szilvási könyvei. Nagy az érdeklődés Cooper és May Károly könyvei után, sajnos az utóbbiból egyetlen példánnyal sem rendelkezünk.

A felnőttek legtöbbet olvasott írói Jókai és Mikszáth. Szintén a TV hatására nőtt meg a kereslet Viktor Hugó Ket klasszikusa, a Nyomorultak és a Párizsi Notre Dame iránt.

— Mivel próbálta és jelenleg mit tesz az olvasók számának növelése érdekében?

— Hosszú ideig próbálkoztunk a vasárnapi kölcsönzéssel is, azonban az sem változtatott a látogatottságon. A jövő tekintetében nagyon bízom abban, hogy a közeljövőben felépülő telephelyre fölött kapunk egy helyiséget, ahol ki tudjuk majd elképíteni az olvasók kívánságait. Ugyanis többen fölvetettek már, hogy rendezzünk író-olvasó találkozókat, könyvismeretű előadásokat. Addig is folyóiratokat szeretnék beszerezni a könyvtár részére, ezzel is hozzájárulni az olvasók igényeinek kielégítéséhez.

Arany Tóth Tibor könyvtáros most készíti a középiskolai könyvtáros képző iskola végzős hallgatójaként vizsgadolgozatát, melynek témája a bányász könyvtár történetének feloldozása. Úgy gondolom, hogyha megépül az új telephely és vele együtt az új könyvtárhelyiség, egy sokkal szebb és több jöve vár a Buzsáki Imre könyvtárban.

MESEKI BANYÁSZ
A meszei szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség: Pécs, Komját Aladár utca 5. (Meszei Bányász Szálló)
Telefon: 36-61, 18-58 (11-85-ös mellék)
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Tel.: 15-32, 15-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy M. u. 10. sz. Felelős vezető: Melles Rezső

TERJESZTI A MAGYAR POSTA
Előfizethető a helyi postahivataloknál és az üzemi sajtófelelősöknél
Működési díj félévére 10 forint, egész évre 20 forint
MEGJELENIK MINDEN KEDDEN
Indexszám: 25 817

A televízió műsora

November 1., kedd	November 5., szombat
9.05: Iskola-tv. 17.20: Anyagbörze. Ipari riportműsor. 17.35: A Magyar Híradó műsora. 17.45: Hírek. 17.50: 100 kérdés — 100 felelet. 18.40: Zenés órák. 18.15: A hét könyvvel. 18.30: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.30: Scott kapitány. Magyarul beszélő angol film. 21.35: Köszöntő. Zenés irodalmi összeállítás. 22.35: TV-híradó — 2. kiadás.	16.10: Hírek. 16.15: Ki mitől mestere? 16.45: A felvilágosult film. 17.00: Tánccaparté. 17.30: A minik mestere? 18.30: A TV-teljesítmény. 19.15: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.30: Fehér Lajos. 19.30: Ünnepi beszédek. 20.10: Zenés utazás. Filmművelődés. 20.50: Központbűvészet. Rodolfo bűvésztanulása II. 21.00: Pardon. 21.10: Tűzoltó szerzői estje. 22.40: TV-híradó — 2. kiadás.
November 2., szerda	November 6., vasárnap
17.15: Hírek. 17.20: A mi óráink... 17.50: Telemix. 18.20: Kristályok a valóságban. 18.50: Esti mese. 19.00: TV-híradó. 19.20: Itélet Nürnbergben. Magyarul beszélő amerikai film. I—II. (10 éven felülieknek). 22.20: TV-híradó — 2. kiadás.	9.05: Iskola-tv. 9.40: A kalendárium múzeumból. 10.10: Moszkva. Budapest. Szovjet és magyar gyerekek hangversenye. 10.55: Száz tanfolyam gyerekeknek. 11.15: Foxi Max kalendárij. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. 13.13: A Magyar Híradó műsora. 13.25: Tatabánya—Bp. Honvédbajnok labdarúgó-mérkőzés. Bűvésztanulása. Képzőművészet. Rodolfo bűvésztanulása. 15.20: Dancsú Magyar rajzfilm. 15.30: Viperák. Kisfilm. 15.50: Orgonamuzika. 16.00: Víziváros. Magyar TV-film. I. rész. 17.00: Az ember felfedezése (XI). Dr. Benedek István előadása. 17.30: Költészet. 17.55: Utóéj nélkül. Klarinét. A Barátok olajvezetékéről. 18.20: A Szépirodalmi Múzeum Párizsban bemutatott kiállítás. 18.40: Névtelű 19.15: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: A Nagy Októberi Forradalom 49. évfordulóján. Dokumentumfilm egy munkasvédelmi látogatásról. 20.40: Böcső a kőkőkőben. TV-játék. 21.45: Sport. Hírek. 21.55: Grace Bumby és a Népserű operaszínház. 22.25: TV-híradó — 2. kiadás. 22.40: Jó éjszakát, telenet! Gulyás és a főnök. Magyar rajzfilm.
November 3., csütörtök	November 7., vasárnap
8.10: Iskola-tv. 10.15: Scott kapitány. Magyarul beszélő angol film. 13.40: Iskola-tv. 17.00: Hírek. 17.05: Hémérőldas kamera. 17.20: Harmónikilencs dandár. Magyar film. (10 éven felülieknek). 18.55: Hazai tükör. 19.05: Telesport. 19.30: TV-híradó. 19.50: Esti mese. 20.00: Halló tükör! Halló lányok! 21.00: A világ térképe előtt. 21.30: Harangszó Gvula portréfilm. 21.55: TV-híradó — 2. kiadás.	8.05: Iskola-tv. 9.30: Mígért halt meg Philip Martin? Magyarul beszélő angol bűnügyi film. I—II—III. rész. (14 éven felülieknek). 12.00: Telesport. 13.35: Iskola-tv.
November 4., péntek	November 8., vasárnap
8.05: Iskola-tv. 9.30: Mígért halt meg Philip Martin? Magyarul beszélő angol bűnügyi film. I—II—III. rész. (14 éven felülieknek). 12.00: Telesport. 13.35: Iskola-tv.	(A Magyar Rádió és Televízió sajtóosztásának közlése)

MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1966. NOV. 6., VASÁRNAP

Eredményes munkát végzett, sok hasznos tanulságot hozott a szocialista városok népművelőinek komlói tanácskozása

Oktober 26-án és 27-én jelentős kulturális, kulturpolitikai esemény színhelye volt Komló. Itt tartották első országos tanácskozását a szocialista városok népművelői. A kétnapos összejövetelt az Országos Népművelési Intézet és a Szakszervezetek Országos Tanácsa szervezte, a rendezés feladatát és a házigazságot a Szakszervezetek Országos Tanácsa Baranyai Területi Bizottsága Komlói Művelődési Ház Igazgatósága vállalta.

A szocialista városok és szocialista jellegű új települések kulturális munkáinak kivétel nélkül a tanácskozára a missziókat és csepeleket küldötték; itt volt a Művelődési Minisztérium képviselője, a Népművelési Intézet vezetője, Kátal Ferenc főosztályvezető és Legény Miklós főosztályvezető, a Szakszervezetek Országos Tanácsát Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a kulturális osztály vezetője, a megyei partbizottság elnöke Nagy László, a trösztbizottság elnöke Schwarcz József, a városi partbizottság elnöke József József osztályvezető, a megyei tanácsot Lemle Géza népművelési osztályvezető, a városi tanácsot Jankovits István elnökhelyettes, az SZOT-t Právicz Lajos titkár képviselte. Jelen volt továbbá a KISZ KB., a megyei és a városi KISZ-bizottság küldöttjei és a megyei Népművelési Tanácsadó vezetője.

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

október 26-án és 27-én jelentős kulturális, kulturpolitikai esemény színhelye volt Komló. Itt tartották első országos tanácskozását a szocialista városok népművelői. A kétnapos összejövetelt az Országos Népművelési Intézet és a Szakszervezetek Országos Tanácsa szervezte, a rendezés feladatát és a házigazságot a Szakszervezetek Országos Tanácsa Baranyai Területi Bizottsága Komlói Művelődési Ház Igazgatósága vállalta.

A szocialista városok és szocialista jellegű új települések kulturális munkáinak kivétel nélkül a tanácskozára a missziókat és csepeleket küldötték; itt volt a Művelődési Minisztérium képviselője, a Népművelési Intézet vezetője, Kátal Ferenc főosztályvezető és Legény Miklós főosztályvezető, a Szakszervezetek Országos Tanácsát Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a kulturális osztály vezetője, a megyei partbizottság elnöke Nagy László, a trösztbizottság elnöke Schwarcz József, a városi partbizottság elnöke József József osztályvezető, a megyei tanácsot Lemle Géza népművelési osztályvezető, a városi tanácsot Jankovits István elnökhelyettes, az SZOT-t Právicz Lajos titkár képviselte. Jelen volt továbbá a KISZ KB., a megyei és a városi KISZ-bizottság küldöttjei és a megyei Népművelési Tanácsadó vezetője.

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

október 26-án és 27-én jelentős kulturális, kulturpolitikai esemény színhelye volt Komló. Itt tartották első országos tanácskozását a szocialista városok népművelői. A kétnapos összejövetelt az Országos Népművelési Intézet és a Szakszervezetek Országos Tanácsa szervezte, a rendezés feladatát és a házigazságot a Szakszervezetek Országos Tanácsa Baranyai Területi Bizottsága Komlói Művelődési Ház Igazgatósága vállalta.

A szocialista városok és szocialista jellegű új települések kulturális munkáinak kivétel nélkül a tanácskozára a missziókat és csepeleket küldötték; itt volt a Művelődési Minisztérium képviselője, a Népművelési Intézet vezetője, Kátal Ferenc főosztályvezető és Legény Miklós főosztályvezető, a Szakszervezetek Országos Tanácsát Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a kulturális osztály vezetője, a megyei partbizottság elnöke Nagy László, a trösztbizottság elnöke Schwarcz József, a városi partbizottság elnöke József József osztályvezető, a megyei tanácsot Lemle Géza népművelési osztályvezető, a városi tanácsot Jankovits István elnökhelyettes, az SZOT-t Právicz Lajos titkár képviselte. Jelen volt továbbá a KISZ KB., a megyei és a városi KISZ-bizottság küldöttjei és a megyei Népművelési Tanácsadó vezetője.

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

Oktober 26-án és 27-én jelentős kulturális, kulturpolitikai esemény színhelye volt Komló. Itt tartották első országos tanácskozását a szocialista városok népművelői. A kétnapos összejövetelt az Országos Népművelési Intézet és a Szakszervezetek Országos Tanácsa szervezte, a rendezés feladatát és a házigazságot a Szakszervezetek Országos Tanácsa Baranyai Területi Bizottsága Komlói Művelődési Ház Igazgatósága vállalta.

A szocialista városok és szocialista jellegű új települések kulturális munkáinak kivétel nélkül a tanácskozára a missziókat és csepeleket küldötték; itt volt a Művelődési Minisztérium képviselője, a Népművelési Intézet vezetője, Kátal Ferenc főosztályvezető és Legény Miklós főosztályvezető, a Szakszervezetek Országos Tanácsát Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a kulturális osztály vezetője, a megyei partbizottság elnöke Nagy László, a trösztbizottság elnöke Schwarcz József, a városi partbizottság elnöke József József osztályvezető, a megyei tanácsot Lemle Géza népművelési osztályvezető, a városi tanácsot Jankovits István elnökhelyettes, az SZOT-t Právicz Lajos titkár képviselte. Jelen volt továbbá a KISZ KB., a megyei és a városi KISZ-bizottság küldöttjei és a megyei Népművelési Tanácsadó vezetője.

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

Oktober 26-án és 27-én jelentős kulturális, kulturpolitikai esemény színhelye volt Komló. Itt tartották első országos tanácskozását a szocialista városok népművelői. A kétnapos összejövetelt az Országos Népművelési Intézet és a Szakszervezetek Országos Tanácsa szervezte, a rendezés feladatát és a házigazságot a Szakszervezetek Országos Tanácsa Baranyai Területi Bizottsága Komlói Művelődési Ház Igazgatósága vállalta.

A szocialista városok és szocialista jellegű új települések kulturális munkáinak kivétel nélkül a tanácskozára a missziókat és csepeleket küldötték; itt volt a Művelődési Minisztérium képviselője, a Népművelési Intézet vezetője, Kátal Ferenc főosztályvezető és Legény Miklós főosztályvezető, a Szakszervezetek Országos Tanácsát Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a kulturális osztály vezetője, a megyei partbizottság elnöke Nagy László, a trösztbizottság elnöke Schwarcz József, a városi partbizottság elnöke József József osztályvezető, a megyei tanácsot Lemle Géza népművelési osztályvezető, a városi tanácsot Jankovits István elnökhelyettes, az SZOT-t Právicz Lajos titkár képviselte. Jelen volt továbbá a KISZ KB., a megyei és a városi KISZ-bizottság küldöttjei és a megyei Népművelési Tanácsadó vezetője.

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A tanácskozás október 26-án reggel Právicz Lajos megkezdte beszédével a munkát. A Szakszervezetek Baranyai Területi Bizottságának elnöke, a népművelők feladatait, felhívottakat, elhivatottakat beszélt, s külön elismeréssel szökött azok tevékenységéről, akik a szocialista városokban a szocialista emberrel kimunkálással, műveléssel fáradoznak.

Az első nap délelőttjén két előadást hallgattak meg a résztvevők. Először Legény Miklós főosztályvezető adott országos szintű tájékoztatást a szocialista városok társadalmi, politikai, kulturális helyzetéről. Már ez az előadás is jelezte, hogy a népművelés irányításával konkrét napi feladataival kapcsolódó szerveink nem egy bűvös körben, nem öncélúan végzik munkájukat. Legény elvtársnak sok példával, seregnyi statisztikai adattal vázolta fel a szocialista városok társadalmi szerkezetét — kialakulásuktól napjainkig —

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom útján

1917. októbere távolnak tűnik, de emléke és történelmi jelentősége fennen ragyog. Az Auróra cirkáló fedélzetéről ágyúlovás dörrent és hírdő adta egy új világ kialakulásának kezdetét.

Közel 50 esztendeje, hogy győzött a Nagy Októberi Szocialista Forradalom. Új térképet rajzolt, új társadalmat teremtett. A XX. század a kapitalizmusból a kommunizmusba való átmenet korszaka. E nagy történelmi átalakulás kezdete az 1917-es Nagy Októberi Szocialista Forradalom. E forradalom, amelynek szervezője és vezetője Lenin pártja volt, létrehozta az első munkás-paraszt államot, a szocialista Szovjetuniót. A Szovjetunió népei történelmileg viszonylag rövid idő alatt felszámolták a gazdasági elmaradottságot, a feakék, és muzsikok országából — a belső és nemzetközi reakció cselzőveséi ellenére — elenjáró szocialista államot építettek.

A Szovjetunió az első szocialista állam. A szovjet nép, kommunista pártja vezetésével elsőként számolta fel a világon a kizsákmányolást, s a földkerekség legnagyobb országában felépítette a szocialista rendszert, a gyakorlatban valósította meg a marxizmus-leninizmus eszméit. A szocializmus és a kommunizmus építése során szerzett gazdag, a gyakorlat próbáján igazolt tapasztalataival tovább fejlesztette a forradalmi elméletet, amellyel minden nép számára megkönnyíti az utat saját felszabadulásához, új életének formálásához.

A kommunista és munkáspártok cselekvésük vezérfonalává tették az 1957-es, majd az 1960-as moszkvai nyilatkozatot. A kommunista és munkáspártok nagy többségének meggyőződése, hogy ez megfelel az egész kommunista mozgalom, valamennyi ország dolgozója érdekének, a szocializmus ügyét szolgálja az egész világon.

A Szovjetunió a szocialista világrendszer élenjáró országa. Döntő szerepet játszott a német fasizmus és a japán militarizmus széttűzésében, megmentette az emberiséget a fasizta rabságtól. A Szovjetunió az II. világháborúban aratott győzelmével több európai és ázsiai országban kedvező feltételek teremtődtek a tőkés és nagybirtokosok hatalmának megdöntéséhez, melynek eredményeként ezek az országok a szocializmus útjára léptek. Ma már az államok egész rendszerében fejlődik a szocializmus és ezekben az országokban él az emberiség egyharmada.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom új korszakot nyitott meg az emberiség történelmében: a kapitalizmusból a kommunizmusba való átmenet korszakát, a proletárforradalmak korszakát. Az a körülmény, hogy a szocializmus korunk legbefolyásosabb eszméjévé és legdöntőbb tényezőjévé vált, új feltételeket teremtett a szocializmus világméretű győzelméhez, a gyarmati elnyomás elleni küzdő felszabadító mozgalmakhoz, valamint a háború ellen, a békeért folyó küzdelemhez.

Az egész emberiség új történelmi korszakba lépett. Megkezdődött a kizsákmányolás alapú régi társadalmi rendszer széthullása. Ettől kezdve a történelem minden jelentős fordulata a tőkés kizsákmányolás területének szűkülését, a szocialista rendszer növekedését hozta magával.

A szocializmus eszméinek világméretű térhódítását mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy ma már 14 ország járja a szocializmus, illetve a kommunizmus építésének útját. A szocializmus immár világrendszerre vált. A szocialista világrendszer kialakulásának kiinduló pontja a szocialista forradalom oroszországi győzelme volt.

A szocialista világrendszer mellett egyidejűleg fennáll a kapitalista világrendszer is. A világtörténelem fejlődése a szocialista és a kapitalista világrendszer harcától függ. A két világrendszer jövődöntő sorát az egész emberiség fejlődésére gyakorolt befolyását az határozza meg, hogy a szocialista társadalmi rend és így a szocialista világrendszer is

főlényben van a kapitalista világrendszerrel szemben.

A magyar nép is a Szovjetunióval együtt ünnepli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulóját. Népünk története az elmúlt közel fél évszázadban ezer és ezer szállal kötődik a Nagy Októberi Szocialista Forradalomhoz.

A forradalom a magyar munkáosztálynak is utat mutatott győztes társadalmi problémáinak megoldásához. A Tanácsköztársaság kivívásával elsőként követte az orosz példát.

A Horthy-fasizmus szörnyű terrorjának éveiben a Szovjetunió menedéket, hitet, reményt, bátorítást nyújtott mindazoknak, akik a nép ügye, a szocializmus eszméje mellett álltak.

A Szovjetunió hadserege verte le népünkön a fasiszta bilincset, küzdte hazánkban a német megszállókat. Szabadságunk, nemzeti függetlenségünk epp úgy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom gyökereiből, mint az a felbecsülhetetlen segítség, amelyet a Szovjetunió nyújtott és nyújt számunkra a szocializmus építése során.

A szocializmus útján járó magyar nép a szocialista világrendszer tagja, eredményei a nemzetközi haladás erőt gyarapítják. A szocializmus alapjainak lerakásával jelentős mérföldkövet hagytunk magunk mögött. Fejlődésünk új szakasza, új feladatokat állít előtérbe és sok szempontból kedvezőbb körülményeket is teremtett elvégzésükhöz.

Népünk alkotó erejének további kibontakozásában a szocializmus teljes felépítésének követelményeiből kell kiindulni. Szem előtt kell tartani, hogy az osztályharc ma első sorban a gazdasági-termelési és az ideológiai fronton folyik, s e feladatok egységes bevezetés, szoros kölcsönhatásban vannak egymással. A gazdasági célok megvalósítása nagyobb politikai öntudattal, a marxizmus-leninizmus világnézetének szélesebb elterjedésével és alaposabb szakismerettel követel.

Mindezek eredményeként sikeresen teljesítettük II. 5 éves tervünket. Az elmúlt 5 évben tovább növekedett országunk gazdasági ereje, gyarapodott a nemzeti vagyon: A II. 5 éves terv idejében az ipar termelése 47%-kal növekedett. A mezőgazdaság termelése 10%-kal haladta meg az előző öt évet. Bővültek hazánk nemzetközi gazdasági kapcsolatai. Külkereskedelmi forgalmunk a KGST országokkal 70%-kal, ezen belül a Szovjetunióval 93%-kal növekedett.

Gazdasági feladatainkat az elkövetkezendő időszakban alapvetően a III. 5 éves tervünk határozza meg. Ennek megfelelően el kell érni, az ipari termelés évi 6%-os, a mezőgazdasági termelés 5 év átlagában történő 13—15%-os növekedését. Továbbra is nagy gondot kell fordítanunk a munka termelékenységének emelésére.

Bizakodással és optimizmussal tekintünk jövőnk elé. A közel jövő ismételtén bizonyítja utunk helyességét. Készülünk Pártunk IX. Kongresszusára, amely számbavesszi eredményeinket, problémáinkat és meghatározza további feladatainkat. Biztosak vagyunk abban, hogy Pártunk IX. Kongresszusa újabb lendületet ad a szocializmus építésének.

Azoknak a lenini elveknek a következetes alkalmazása, amelyeket a Nagy Októberi Szocialista Forradalom és a forradalom fejlődésének 49 esztendeje igazolt, elvezet bennünket is a szocializmus teljes győzelméhez.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom vetése számba szökött, termőre fordult és egyre több ember ismeri fel a világon, hogy ez a jövő, az egész emberiség jövője.

Schwarz József a tröszt partbizottságának osztályvezetője

Rekonstruálják Lenin szülővárosát

1970-ben lesz Lenin születésének századik évfordulója. Ezt a napot az egész Szovjetunióban megünneplik. A szovjet kormány határozatot hozott Uljanovszknak, az egykori Szimbirszknak, Vlagyimir Iljics szülővárosának fejlesztéséről. Vlagyimir Vasiljev, az uljanovszki területi tanács elnöke a sajtó képviselőinek beszámolt a város jövőjéről.

— A mai Uljanovszk nagy ipari és kulturális központ. 280 000 lakosa van. A városban több modern iparvállalat működik. A város gazdaságá-

ba az 1961—1965 években 200 millió rubelt ruhastak be. A jelenlegi ötéves tervben (1966—1970) ez a szám megkétszereződik. Elhatároztuk, hogy hat új üzemet építünk, a meglévőket pedig 13-at lényegesen kibővítünk és rekonstruálunk. Elsősorban az uljanovszki autógyárat bővítjük, amely speciális gépkocsikat állít elő a szovjet falusi kerületek számára. Az uljanovszki autógyár megkezdte az „UAZ-469” új márkájú gépkocsik gyártását.

Az új üzemeknek és műhelyeknek sok munkásukra lesz szükségük. Kiszámították,

hogy Uljanovszk lakossága 1970-re 385 000 főre emelkedik. Képzelnék el, mennyi lakást kell építeni!

Különös figyelmet fordítunk a Lenin emléket őrző helyekre. Ezeket a helyeket egyetlen emlékezővel szembe állítjuk. Ebben az övezetben lesz az Uljanov utca 21. számú háza, ahol Vlagyimir Iljics született és korai gyermekéveit töltötte, az I. számú iskola, ahol valaha az a gimnázium volt, amelyben Lenin tanult. Ilja Nykolajevics Uljanov (Lenin édesapja) és Vlagyimir Iljics Lenin emlékműve.

Berkios

OSZI LEVEL

Kedves Barátunk Walter Hartmann!

Feledhetetlen nyolc napot töltöttünk az NDK festői szépségű Elbal Homokköhegységben lévő Bastenben. Ez az IBUSZ társasutazás valójában nem külföldi utazás, hanem baráti látogatás volt. Ahol jártunk, mindenütt kedves barátként fogadtak és mint feledhetetlen jó barát búcsúztunk, a nyolc nap letelte után.

A Hungaria Expressz este futott be velünk Bad Schandauba. Az állomás peronján az őszi szellő a fekete piros-árnyú színű NDK zászló mellett a magyar nemzeti zászlót is lengette. A vámhivatal és a határőrség pillanatok alatt intézte el a kötelező formaszabványokat.

Egy nyurga őszi halántékú férfi tört magyarsággal köszöntött bennünket az NDK utazási iroda nevében.

— Kedves barátaim! Walter Hartmann vagyok, köszöntöm önöket az NDK utazási iroda nevében a gyönyörű Szász-Svájcban. Érezek itt jól magukat. Van magyar zászló, ahova megynék sehol nem kell fizetni.

Bastauiban a „Berghotel” személyzete is mint kedves házigazda gondoskodott étkezésünkről, pihenésünkről. Csak melegszívű barát gondoskodhat olyan élményekről, meglepetésekről mint a fáradhatatlan Walter, az idegenvezető, a helyi békebizottság titkára. Hajókirándulásunk alkalmával a Kurert-Rathen hajóállomás zászlórúdján magyar zászló lengett. A „Weiss Flotte Dresden” befutó hajója a „Dresden” árbocán is nemzetiszínű lobogót lengetett a játékos őszi szellő. A hajó kapitánya magyarul köszöntött és ajándékokkal kedveskedett. Bad-Schandauból „Ikarus 55” autóbusszal tértünk vissza Bastauiba.

A vacsoránál mindig szívesen hallgattuk Walter Hartmann közléseit a márnapi programról. — Kedves Barátaim! Holnap megyünk kényelmes Ikarus autóbusszal Drezdába. A meteorológia jósló jó idő. Igen? Nem biztos! Ott lehet beváltani Dózsa György, Petőfi Sándor. Lehet jó vásárolni. Ebresztés fél nyolc, fűtrülni, trümpitálni! Drezda igen szép város.

A Zwinger körül meg látal a bombázások nyomait, a templom romjait. Szemlélődés közben felvilágn emlékezetemben a „Ma éjjel meghal egy város” című film mely Drezda pusztulásáról szól. Az újjáépült képtár és kincstár megtekintése örökké emlékezetes marad. A járókelők és mi is megcsodáltuk az üzletek és a Centrum Áruház fényes kirakatait. Nézem az új hatalmas épületeket. Figyelem az utcákon a hőmpolygó emberáradatot, amint két három gyermek kíséretében sietnek dolgukra a szülőik. Tanúi vagyunk a békét óhajtó szorgalmas német nép sikereinek, hogy nem egy város, Drezda éléd újjá, hanem az NDK erősödik, fejlődik, gazdagodik.

Csodás volt a Pillnitz Kastély és festői parkja. Ellátogattunk Lechmühle-ben, a Lukmalomba, ahol a híres német zeneszerző Richard Wagner a „Lohengrin” operát komponálta. A környéken romantikus vizesés, a parkban Wagner emlékmű. A vendégfogadós magyarul ismertette a helység nevezetességét és hanglemezeiről részleteket játszott az operából.

Sebnitz, művirágyvár város, a Csehszlovák határ mentén. A művirág kiállítás azt a benyomást keltette a látogatóban, mintha a természet élővirágai között lenne. Világzerte híresek a sebnitzi művirágok. Németország Szocialista Egységpártja Sebnitz Városi Bizottság helyiségének bejárata felett olvastuk: „E honból soha többé nem kezdeményeznek hódító háborút.” Ezt tapasztaltuk mindenütt, ahol jártunk, és ez esendült ki minden alkalommal Walter Hartmann szavából is.

Walter barátunk állandó meglepetéseket, varázslatokat produkált. Napról-napra gyalogtúrák, séták a festői szépségű Elbal Homokköhegység sziklái és erdől között, Svédlyuk, Rathen Közszínpad emeletesvonat, komp, hajó, sárgavillamos, Kőrönbusz, Pirna, Kirmitschak, Wasserfall. A Kirmitschali Forsthausban az étterem virágdíszben, az asztalokon magyar —német nemzeti szalag, az ólomkristályvázákban hosszú piros-fehér-zöld gyertyák égtek, az ebéd hallevés, rántott-szelet, burgonya, piroskáposzta, kompót, torta, fekete, sör. Sörívó verseny az órlási csizmából. Napkelte, naplemente a csodás Elbán.

A búcsúestre mindig szívesen fogunk visszaemlékezni. A magyar és a német Himnusz elhangzása után Walter Hartmann és Kovács Károlyné mondott pohárköszöntőt, majd elszavalták Walter Hartmann „Zászlók” és „Üdvözet a békeszerető emberiségnek” című versét. A csoport tagjait az NDK utazási iroda „Szuper” „Első és Másodosztályú Turista” jelvényvel tüntette ki. Volt „Mókuska Rend” átadás, ketten, fén és a csoport egyik hölgytagja megkapta a „Berghotel” „Kényér és Kolbász Rend”-jét, melyet a hotel két szakácsa nyújtott át. Kaptunk térképet, zászlót, reprodukciót a „Drezdai Képtár”-ból.

A Bad Schandau állomáson beszállás után mindannyian a Metropol Expressz nyitott ablakánál álltunk és vártuk az indulást, a búcsút. A vonat lassan megindult, mi a német zászlókkal integettünk. Walter Hartmann magyar zászlóval integetett felénk. Az IBUSZ-indulót énekeltük. A csoport néhány tagjának könnyes volt a szeme és a fülünkben csengtek Walter Hartmann versének sorai.

„Üdvözet a sok milliónak!
Üdvözet minden testvérnek!
Aki mind békéről dalolnak,
Üdvözet minden népnek!
Dalaitok a földkereken,
Embereket testre hívnak,
Zendüljön a nap minden perccen
Orkán hangja millióknak!”

Savónkbe zártuk Walter Hartmann, az idegenvezetőt, a békebizottság titkárát, a magyar-német barátság fáradhatatlan harcosát.

Dér Mihály

Szónyi István: Október

A TÜNDEÉR ÉS AZ EMBER

II.

A varázserdő öreg üvegfüvő mestere legnagyobb titkárát ittelejtette a sziklák tövében — éppen ilyen volt a tó. Moccanatlan vízen zöldesüstösen csillogott az erdő. Valaha régen Tó Tündér és Csönd Hercege itt tartotta nászát. A nagy, lapos költár már elmúlt az az idő teltével vastag moha nőtte, fehér virág szőtte és ragónyedi a tóra.

Ide pihent le a Tündér és az Ember. Ringató csend ölelte őket és pára szállt a tó fölé, mint titkon elsóhajtott halk vallomás. A víz fölé hajolva játszottak a tóval. Nevettek, s az egyszer elröppent hag még sokáig kavargott a levegőben.

— De szép itt nálad — mosolygott az ember — de jó itt veled. Olyan könnyűnek érzem magam, mint egy lebegő léggömb. Most nem érzem a hajszolt életet, az örökös küzködést, mint odakint az embervilágban.

— Olyan rossz ott az élet? — Állandó küzdelem. Harcolni kell a szabad levegőért, vagy a virágillatért. Harcolni kell egy nyugodt órádért éppúgy, mint egy őszinte barátságért. És harcolni kell önmagunkkal — önmagunkért. Talán ez a legnehezebb, mert gyenge kis parányok vagyunk. Néha jót akarunk tenni, szépet akarunk mondani, de elég egy szó, amely váratlanul ért, elég egy mosoly, vagy egy símogató, amelyet hibába vártunk, hogy megtörjön a lendület, megsemmisüljön az akarat, kihulljon a gondolat a fejükből.

— En nem értem ezeket a küzdelmeket, gyötöréseket. Miért kell ez? Miért jó ez?

— Nem kell, de elodlaszhatatlan az embertől. Mindenki mást akar és azt is másként szeretné. Az egyik így, a másik úgy. Az egyik ezért harcol, a másik azért marokszik. Van, aki kertészházakat akar építeni, van aki emeleteset, vagy színes palotákat...

— Furcsákat beszélsz, te Ember — a palotákat nem kell csinálni, azok vannak. A fiú úgy elkezdett nevetni, hogy csakúgy gurgulázott a levegő a tó fölé.

— Te kinevetsz engem — állt fel a Tündér.

— Ne haragudj rám Illa. Elfelejtettem, hogy te a felét sem értheted az én problémáimnak. Gyere ül vissza, hadd magyarázzam el. A mi világunkban nincsenek lombpaloták, nincs is annyi erdő, mag télen hideg is van és a szél is fúj. Mi köből építjük a házakat.

— A kő hideg.

— Igen, de mi fűtünk. Tűzet gyújtunk és akkor meleg lesz.

— Ez borzalmas — ijedt meg a Tündér — a tűzben minden elpusztul! Ha villám csap az erdőbe, elhervadnak a virágok, kildölnék a fák, összeomlanak a lombpaloták. Te tudsz tüzet gyújtani? — kérdezte a Tündér rémült szemmel.

— Tudok, de ne féj, mi úgy csinálunk tüzet, hogy baj ne legyen, kárt ne tegyen, csak melegítsen. Nézd — mondta az Ember és gyújtó gyújtott. A Tündér fölszökött s a szikla mögül reszkette leste a lángot. Megmozdult az erdő a tó körül, hajladoztak az ágak, mintha száz és száz láthatatlan erdőlakó menekülne. Csak akkor merészkedett elő a lány, amikor a láng belesercent a vízbe. Csodálatlanul nézte az embert.

— Te nagyobb varázsló vagy, mint Apám, a Zöldfényű erdő királya.

— Ugyan — mondta a fiú és megint nevetett — ez nem varázslat, ezt mindenki tudja.

— Minden ember? Meséj még nekem, mit tudnak az emberek, mit csinálnak még az emberek?

— Ha látnád, azt mondanád; sok bosszorkányságot. — A folyók fölött hidakat építenek, gépeket szerkesztenek és felrepülnek a levegőbe, lefúrják a föld mélyébe és bányákat vájnak. Nagy hajótesteket építenek és a tengeren utaznak. Megmásszák a fagykristályos hegyek csúcsát, vagy az örvénylő tenger mélyére merülnek.

— És ide az Erőst-tóba? — kérdezte a Tündér.

— Természetesen ide is.

— Most rajtakaptalak! Itt csak a víztrüderék tudnak eltánni. Hidd el.

— És az emberek.

— Te is? — kérdezte a Tündér és furcsán csillogott a szeme.

— Ide nézz — mondta a fiú és fejest ugrott a tóba.

A Tündér döbbenet nézte a víz színén az ezüstös buborékokat, amelyek egyre kisebbek lettek. Megmozdult az erdő mélye is, hintáznai kezdett körbe a hatalmas bozót, mintha erdei tünemények gyülnének a tóhoz megnézni, hogyan pusztul el az ember. Szomorúan állt a Tündér a sziklán és sirt, mert hiába nézte a vizet, már buborékok, a kis üzenetek sem szálltak fel a mélyből.

Aztán megcsobbant a tó tükre és a túlsó part alatt felbukott a fiú. Hirtelen megbolydult az erdő. A fákon kapaszkodó kis manók és tündérek zajosan menekültek vissza az erdő mélyére. A tündérlány pedig kacagva futott a parton és markolta, tépte, karolta a virágokat és az egész illathalmazt a fűra szórta.

— Csodálatos, csodálatos! — kiáltott örömben. — Ugye itt maradsz nálam? Olyan jó veled! Olyanokat hallok, amiket sohasem tudhattam volna. De jó, hogy találkoztunk!

A fiú nézte a Tündér ki-pirult arcát, ragyogó szemét és mosolygott.

— Tudod-e Tündér, hogy én már láttalak Téged?

— Lehetetlen — rázta a fejét a Tündér s hosszú, szőke haja hullámsátrát vont a nyaká köré.

— De igen — erősítette a fiú. — Te nem is tudhataróla, de én megis emlékszem.

Arcod minden vonását jól ismerem.

Hirtelen nagy halmot pápózott a parti fűvenyből s addig gyúrta, verte ökölrel, míg a sárga homok egészen beleizzadt.

— Jaj, összesározod magad! Mit csinálsz?

— Majd meglátod — mondta a fiú s egy kagylóval vágni, kaparni kezdte a formátlan, nagy golyót. — Tudod Tündér, ott, kinn a világban sokszor voltam egyedül, libabőrös reménytelenségben. Nem volt egyedem, csak fehér cigarettám és társak, szeretet után vágyó fantáziám. Imbolyogni kezdett körülöttem az első füstfelhő — mintha most is látnám, kanyargós füstszerpentinekkel a cigarettám végére kötve — előtűntek ez a te országod, a Zöldfényű erdő s a tündérlány. Nézd — simított végig a fűvenyfejen — éppen ilyen volt a hajad, lágy és puha mint a virágszirom. Szemed fénye a patak csillogása, homlokod nyugalma, mint itt a tó víze. Arcod halma illatos mohaágy, és meleg napugár a mosolyod.

Amíg beszélt, ujjai fűgér alakították, hol itt, hol ott formázták a fejet, Illa ámulva, hangtalanul nézte, s a fiú tovább beszélt.

Cigarettám füstjében, ilyenkor életre kelt az egész erdő. Tüneményei az én érzéseimmel születtek jónak vagy rossznak, az én gondolataim szerint éltek. Az én fantáziám ringatta mesebölcsoffüket és ha elfogyott a cigarettám, az én fantáziám faragta koporsójukat is. Ilyenkor elégedett voltam s majdnem boldog. Ugy éreztem — ha csak rövid időre is —, hogy tettem valamit.

A fiú megegyezzen végigsimított a fejen.

— Látod? Ilyennek képzeltelek is ilyen is vagy.

— Ilyen szép vagyok? — kérdezte a Tündér. Örült és csodálkozott egyszerre.

Gyönyörű lehet a te embervilágod! Szébb, mint az enyémi! Jobb, mint az enyémi!

A fiú nevetve, messze ivben dobta el a kagylót, anivel Illát mintázta, és megölelte a Tündért. Hangosab csobant a kagyló a tó közepén, s mintha ez lett volna a jeladás, az erdő tündérei és a kicsi zöld manók odasereglettek csodálni a gyönyörű tündérféjet.

Járták az erdőt.

Ugy mentek egymás mellett, mintha már réges-régen összetartoztak volna — a Tündér és az Ember.

Ha néha összetalálkozott a kezük, a fiú nem mert illdra nézni — Mondd, mi hánt? — kérdezte a Tündér. Megszomorodtál ma?

— Nem, nem — tiltakozott az Ember — csak gondolkodom. Megszűnölödött a fejem. Tele van a régi életemmel, meg ezzel a Zöldfényű országgal, az emberekkel és veled. Elfáradtam.

— Pihenj le — mondta a Tündér és hosszon megfogta ezüstspáját.

— Mi ez? Mit csinálsz? — állt meg a fiú.

— Parancsot adtam szolgáimnak, hogy készítsenek fekhelyet neked. Még el sem mondtad és a fák közül fárgyón alakok tűntek elő s egy szeme pillantás alatt kifeszítették a virágindókból frissen formált függőágyat.

— Tessék — mondta a Tündér játékosan bókolva — fekiüdj le.

— Ugy sem tudok elaludni — ellenkezett a fiú — ez az erdő furcsa búvárszemű nyokat végez a szememmel.

A Tündér újra megfogta spáját s valahonnét a magából andalító muzsika ereszkedett a fiú szemére.

Illá mosolyogva nézte a fiúlyen aló fiút.

Járták az erdőt.

A virágzó bokrok fölött a fák derekát. A pohárnagysági, színtelen virágok, mint karácsonyi üvegcsengők, bírtak az ágakról. Ez a Harag — mondta a Tündér. — Harag csak s megbillentett egy ágat. A virágok egymásba loccantak s szárféle hangcsengtek, bongtak, csillogáltak.

Gyönyörű hangjuk van nálunk nincsenek muzsika virágok. Szedek belőlük.

— Ha tudsz! — nevetett a Tündér, mert amint az Ember hozzáért egy virágcsengőhöz, ezer parányira porladt szeme.

— Te kinevetsz engem? — állt meg a fiú. — Te meg is érted, mi értelme sincs. Még sem, — bosszankodott az Ember. — Merre van a szél?

— Messze innen. Oda akarok menni?

— Ott szebbek a virágok és meg is szomjaztam.

— Ezen könnyű segíteni — mondta a Tündér és lehajolt egy sziklarepedéshez és megfogta az ezüstspót.

Zúgott a szikla mélye és vastag sugárban ömlött a víz. Illa két markában hozta a vizet.

— Igyál, ha szomszjas vagy — kínálta. — Ennél is?

Nem is válaszolhatott a fiú, mikor újabb sípészőre meggyülmölcsök nőttek hirtelen köréje. A fákra az öblő kőzet, a bokrokra eper piroslott, a ma és narancs gurult fölé. Az Embernek a lélegzete is elakadt.

— De könnyű itt az élet — rebegte — gyönyörű minden színes varázslat!

(Folytatjuk)

1968. Tiberius

A tűz eredete

meg a következmények

A régi görög mitológiában olvashatunk a tűz eredetéről, hogy állítólag egy Prométheusz nevű görög títán az égből lopta volna le. Egy másik könyv — ez már nem olyan régi — pedig a következőképpen írja le: „Még állapítást nyert, hogy az üzem azon részén, ahonnan a tűz eredt, már 21 órákor befejezték a munkát és a dolgozók eltávoztak anélkül, hogy a kályhában a paraszat kioltották volna. Az éjszaka folyamán az üzem feléledt és egy szikra a kályha repedésén át a padlóra hullott. Az meggyulladt és az ott lévő tartályok, tüzfű és fapad közvetítése folytán elérte a gondatlanul kinyitott csapágymosó gázolajcsővényt, amely felrobbant és felgyújtotta a szomszédos rakárépületet.”

Nem feladatomból pálcát törni egyik állítást fölött sem, de minden valószínűség arra mutat, hogy az utóbbi tényállás állapítás fedi inkább az igazságot, mivel három aláírás és két pecsét is hozzájárul a leírás hitelesítéséhez.

A tél kezdete előtt azonban nem árt szem előtt tartani az ilyen történeteket, valamint azt a — ha nem is görög — de szintén régi szólásmondást, hogy az órdög nem alszik.

A fűtési idény megindulásával ugyanis a tüzek keletkezésének lehetőségei is megszorodnak. Nagyobb figyelmet fokozottabb gondosságot követel tehát a megelőző tűzrendészeti munka is, amely csak úgy lehet eredményes és megnyugtató, ha minden gazdasági vezető, összekötő szerv (művezető, harmadvezető, csoport-, vagy részlegvezető, vagy valamely munkahely rangidőse) és minden dolgozó is készséges gondoskodással működik együtt az üzem és a hatóság tűzrendészeti szerveivel.

Csak az idézett példából is hány olyan momentum tűnik ki, amelyek szabályszerűsége esetén a tűz keletkezése, vagy a tűzkár elkerülhető lett volna. Először is. A munka befejeztével, eltávozásakor nem olajolt ki a kályhában a paraszat. Ha ezt megtették volna, nem lett volna tűz. Majd: Ha a fűtési idény megkezdésekor a kályhát megjavították volna, nem pattanhatott volna ki belőle szikra. Ha a kályha alá megfelelő nagyságú fémlemez helyeztek volna, még ha kipattant volna is a szikra, nem gyulladt volna meg a padló. További hibák: A tüzfűt és a csapágymosó gázolaját nem lett volna szabad tárolni abban a helyiségben, ahol tüzelés folyik.

padlót. De nem baj, ha nagyobban. A kályha körül egy méter távolságban éghető anyagot, bútort, ruhaneműt, még tüzelőt se tartsunk. Ami a tüzelőt illeti: egy napra való készletnél többet nem szabad tárolni abban a helyiségben, ahol tüzelés folyik.

Sok bajt okoztak már az elektromos fűtő-, melegítőberendezések is. Felül kell vizsgálni, hogy a villamos fűtőtestek és melegítőberendezések dugaszoló aljzatai, kapcsolói jók-e. A vezetőikékeszerkezete kielégítő-e, és alkalmazva van-e az előírásnak megfelelő lámpa, amely a berendezés működését jelzi. A villamos fűtőtest éghető alapon van-e helyezve, rögzítve van-e, és betartható-e a melegítő és az éghető anyagból lévő berendezési tárgyak, anyagok stb. között az egy méter távolság.

Olyan szűk melegedobókban például, amelyeket éghető anyagok raktáraiban állítanak fel (papirraktár, ruha-raktár stb.) és amelyeknek még a fala is deszkából van, belül pedig csak az asztal, vagy szék alatt fér el a fűtőtest, és lerögzítésére mód nincs, elektromos melegítőt használni nem lehet.

Megengedett esetekben a jelző lámpa azért szükséges, hogy a helyiségből való távozás után a fűtőtest kikapcsolására figyelmeztessen bennünket.

A magasnyomású központi fűtésű berendezésnél az üzemek a fűtőtestekre lerakódott szénport (fűrészporsz.) távolítsák el, valamint a függönyöket és egyéb gyúlékony anyagokat kell legalább 50 cm-re távol tartani a fűtőtestektől.

Fokozott gondot kell fordítani a szabadban történő tüzelésre ott, ahol a környezet tűzveszélyes. Csőbefagyások szabadidőjű olvasztásánál, gépkocsik, dömperek indítás előtti lánggal történő felmelegítésénél a legnagyobb körültekintésre van szükség. Bármiféle tűznek tűzveszélyes fo-

lyadékkal való meggyújtása, vagy élesztése tilos.

De még a legnagyobb elővigyázat mellett is keletkezhet tűz. Befagyott tüzcspapokból, széjjelfagyott hordókból azonban tüzel oltani nem lehet.

Felül kell tehát vizsgálni, hogy az üzem tüzoltóberendezései megfelelnek-e céljaiknak és működöképesek-e.

A tüzcspapokat meg kell olajozni, megjártni. Meg kell győződni róla, hogy van-e bennük víz és elegendő nyomás. A hibákat ki kell javítani.

A fagyveszélynek kitett, vagy a szabadban lévő földalatti vagy földfeletti tüzcspapokat a fagy beállta előtt száraz sziaccsal, fűrészpórral stb., úgy kell letakarítani, hogy esőtől, hóletől stb. át ne nedvesedhessenek, nehogy később maga a védőréteg fagyjon rá.

A földalatti víztároló medencéket, ha hiányozna belőlük víz, fel kell tölteni, felszálló csöveiket, szelepeiket, a szűrőkosarakat át kell vizsgálni, nincsenek-e elrozsdásodva. Egyszerűen, használhatók-e.

A földbe süllyesztett vízes-hordókat szintén száraz szigetelő anyaggal kell letakarítani. A földfeletti, vagy padlástérben elhelyezett hordókat pedig a hideg idő beálltával ki kell üríteni.

A fagyveszélynek kitett, nedves, vízzel és habbal öltő tüzoltókészülékeket a fagyveszély elmúltáig a legközelebbi fagymentes helyen kell tartani.

A tüzcspap szerelvényeket is rendbe kell hozni. Tartozékait tisztán és rendben elhelyezni, a védőüveget, amennyiben az törött, pótolni, vagy lemezzel helyettesíteni, hogy csapadék ne kerüljön a szerelvényekre, főleg a tömlőkre.

A nem fűthető szertárakban a tüzoltófeckendőket, illetve lájkokat vízteleníteni kell.

Csikós Ferenc

Zobák a számok tükrében

A IX. pártkongresszus tiszteletére indult munkaverseny, amely szervezete részeként éves versenynek, az év első tíz hónapjában jelentős sikereket hozott Zobák-aknán is. Mivel az üzem létszámának zöme szocialista brigádokban tömörült, eredmények elsősorban üzemi szinten értelmezhetők, hiszen a szocialista brigádok által kitermelt szén a szocialista című szállító körlet szállítja ki, a gépeket a gépészeti szocialista brigádjai tartják karban és ezt lehetne sorolni tovább az előkészítők, anyagokosokra és egyéb kiszolgáló részlegekre is. A brigádok munkája szorosan összefonódik és a közös erőfeszítés szülte a nagyszerű termelési eredményeket.

Zobák-akna termelési terve 10 hónapra 399 080 tonna minőségű szén, amelyet az üzem 413 933 tonnára teljesített, ami 103,9 százaléknak felel meg. Egyszerűbben kifejezve, az üzem tíz nap előnyre tett szert éves terve teljesítésében.

Komolyak az eredmények az önköltés területén is. A terv 397 forintot ír elő tonnáért, amelyet az üzem a kongresszus tiszteletére indított versenyben 2 forinttal kívánt csökkenteni. Az önköltés 10 hónapban 387,30 forintra csökkent, vagyis 10 forinttal, 2,5%-kal.

Büszkék lehetnek az üzem dolgozói az ösztüzemi teljesítményre is, amely a tervezett 1217 tonnával szemben 1291 tonnára alakult és ami 106,1 százaléknak felel meg.

A kongresszusi munkaverseny eredményei már a számok tükrében is kiemelkedők, de ha hozzávesszük, hogy nem a legideálisabb körülmények között, hanem hallatlan erőfeszítések, nehézségek legyűrése után születtek meg, még inkább kiemelkedő az üzem dolgozóinak áldozatkész, önfeláldozó munkáját.

Még jól emlékezünk arra a felejthetetlen napra, amikor Kádár elvtárs meglátogatta az üzemet. Azon az izzó hangulatú gyűlésen az üzem dolgozó nevében Rocskár elvtárs, a pártbizottság titkára, ígéretet tett, hogy üzemünkre min-

dig, mindenkor biztosan lehet számítani. Az ünnepélyes ígéretet a tettek egész sora követte, amelynek végeredményeképpen számolhatunk be a 10 hónap alatt elért sikerekről. A kongresszusi vállalások és a Kádár elvtársnak tett ígéret megköszönése érdekében, lelkesített bennünket a kiváló eredmények elérése.

Ha személy szerint ki akarunk említeni azokat a dolgozóinkat, akik a vállalat teljesítésében kitűntek, a nevek százaait kellene felsorolnunk, de még akkor sem lehetnénk biztosak abban, hogy mindenki szerepel a felsorolásban. Így csak néhány szocialista brigádot sorolunk fel a sok jó brigád közül, akiknek a nevei mind idekiváncsognak.

A lejtési szocialista brigádok közül Földes György (118%) és Kollár Dénes (113,2), az előkészítő körletnél Bogárné János, Erdős András, Horváth Gusztáv, Szekeres Gyula, Mácsai János, Fuchs János, Zsók Sámuel, Budaj János, Breitenbauer Károly által vezetett brigádok tűntek ki.

A felsorolás lehetne folytatni, de ehelyett inkább meg egyet kihangsúlyozom, hogy a brigádok munkája szorosan összefonódik és a közös erőfeszítések eredménye az üzem nagyszerű helytállása a kongresszusi munkaversenyben.

Még három hét van vissza, amíg összeül a IX. pártkongresszus és meg két hónap az évből, amelyek során ugyanúgy helyt kell állnunk, megtartva vagy tovább fokozva az eredményeket, mint eddig. Senki sem fél attól, hogy a nagyszerű eredmények után megpihenünk a babérokban, hogy az elért siker a fejünkre száll, mert a Kádár elvtársnak tett ígéret, a szocializmus építésében vállalt feladataink a kongresszus után is a következő években is, üzemünk dolgozóinak becsületbeli ügye, hazafias kötelessége marad.

Róti József

A munkásmozgalmi harcosai

A pécsi osztályharcos irányzat szervezője

Marmorstein Henrik hetvenegy évvel ezelőtt került a pécsi munkásmozgalmába. Az övforduló jó alkalom, hogy szembenézzünk vele, azzal a tisztelettel, amelyet a pécsi munkásokért tett, példát mutatva a forradalmi harcban, igazintén keresve a munkások igazságát. A magyarországi osztályharcos irányzat szervezője, heves természetű, lelkes, szókimondó, bátor egyéniség volt a pécsi pártszervezetnek. Emlékezzünk tetteire, mert azok feltétlenül a pécsi forradalmi személyiségek közé emelik.

Az elmúlt század utolsó évtizedeiben a magyarországi munkásmozgalmak vezetői, a vidéki mozgalmak erősítésére rendezterint ki próbált proletárvezetőket küldtek. Nem áll rendelkezésemre levéltári anyag, de valószínű, hogy Marmorstein a német, vagy osztrák munkásmozgalmából került Magyarországra és Pécssett nyújtott segítségét a forradalmi szocialdemokraták politikai munkájához. Marmorstein személyesen ismerte Silberberg Ignácot, aki az osztrák munkásmozgalmából jött Magyarországra a Magyarországi Szocialdemokrata Párt erősítésére. Marmorstein, Pécssett megjelenve, azonnal a politikai élet középpontjába került, a pártszervezet megerősítésével és a munkásmozgalmat feleltetésével foglalkozott. A pártmunkában és a munkások szervezésében gyors sikereket akart felmutatni. Abban reménykedett, hogy a nagy múltú pécsi munkásmozgalmat tapasztalt harcosi ebben a küzdelemben segítik. Abban bízott, hogy a hozzá hasonló, a fiatal szocialdemokraták nemzedéke melle-

áll, azok sereglének hozzá, akiknek nincsen veszteni valójuk, ha a dolgok rosszra fordulnak. Azt remélte, hogy a pécsi munkásmozgalmat a magyarországi munkásmozgalmak egyik legerősebb mozgalmává fejlesztik, és a mozgalmat a nemzetközi munkásmozgalmak útjára vezetik. Marmorstein a munkásmozgály különböző rétegeinek megnyerését tartotta a legfontosabbnak. Ezért politikai céljai között szerepeltek az utcai tüntetések, népgyűlések, felolvasó esték szervezése, hogy a pécsi munkásokat céltudatosan készítsék fel a forradalmi harcra.

Marmorstein politikai céljainak megvalósításában jól számított a pécsi munkásmozgályra. A munkások lelkes támogatást, Marmorstein 1895. január 13-án Pécssett a tornacsarnokban megtartott népgyűlésen nemetül beszél az általános, titkos választási jog és a polgári demokratikus jogok kivívása megszerzéséről. A népgyűléseken elhangzott beszédeit, politikai nézeteit a pécsi munkások legjobbjai visszhangozták Pécs városában. Azok a munkások voltak a leglelkesebbek, akik közvetlenül végigszenvedték a tókes rendszer 90-es éveit válságának kibontakozását. Marmorsteinnek jól tudtak, hogy a bíkes kiszámányolás ellen tenni kell valamit, mert a pécsi munkások túrelme végső hátlárára érkezett, és a munkásoknak nyújtott gazdasági segítség mellett a politikai jogok gyakorlásában is eredményeket kell felmutatni. Marmorstein áthatotta ez a politikai szemlélet és ezységbe formra a fiatal szocialdemokratákkal. (Szabóval, Véghgel)

harcot indítottak az elnyomás ellen. A fiatal szocialdemokraták közül Marmorstein volt a legkiválóbb. Ezért gyorsan elragadták a szocialdemokraták egyik vezetőjének. 1895. március 17-én megválasztották a Pécsi Szocialdemokrata Pártszervezet pénztárosának. Marmorstein Szabóval együtt került a pártvezetőségi tagok sorába.

Marmorstein elsősorban szervezője volt a pécsi munkásmozgalmaknak. Arra törekedett, hogy a pártszervezet minden munkájához eljusson. Ezért saját maga mutatott példát a tömeges megnyerésben. A Munkások Egylete folyó politikai munkát a vendéglőkben megjelent munkásokat igyekezett a szocialdemokrata mozgalomhoz kapcsolni. Vendéglőjében rendszeresen tartott politikai tájékoztatókat és felolvasó estéket. A Népszava cikkeiből adott élményanyagot hallgatóinak. A pécsi pártszervezet Marmorstein tapasztalatai alapján megkezdte az agitációs munkát a vendéglőkben megjelent munkások között. A szocialdemokratákkal szimpatizáló vendéglősöket tartott kapcsolat alapján kiszélesül a munkások között folyó politikai munka.

A tömegmozgósításra felfigyel a pécsi rendőrség, és azokat a vendéglőket becsuktatják, amelyek megengedték, hogy a szocialdemokrata párt politikáját népszerűsítsék. Marmorstein vendéglőjét azonban még nem csuktatja be a rendőrfőkapitány, mert nincs elég bizonyíték arra, hogy a szocialdemokrata pártszervezet vezetője és Marmorstein ellen. 1895. július 6-ii jelentésében írta a rendőrfőkapitány a pol-

gármesterhez: „... a Marmorstein kocsmarendély ügye mint azért nem véleményeztem elvételre, mert kellett egy helyet fenntartani, hol az esetleges leleplezések eszközölhetőek lesznek, erre pedig legalkalmasabb Marmorstein üzlete, ki a legmerészebb s épp ezért a legveszedelmezebb szocialista, kit épp ezért mindenáron lehetetlenné kell tenni...”

Marmorstein politikai pályafutásában rendkívüli jelentőségű a magyarországi munkásmozgalmakban az osztályharcos erőkké váló együttműködés. Ebben a harcban nagy segítséget kapott a pécsi munkásoktól és Silberberg Ignácotól. Az osztályharcos erők fellépnek Silberberg vezetésével az opportunista betegpénztár reformistái és a pártvezetőség megalkuvó politikájával szemben. 1895. szeptember 22-én a budapesti munkások Silberberg politikai vonala mellé állnak, és megvonják a pártvezetőségtől a bizalmat. Ezen a munkásgyűlésen követelik a rendkívüli pártkongresszus összehívását. Megválasztanak egy 11 tagú ideiglenes bizottságot a folyamatos ügyek vitelére. A bizottságban Silberberg Ignác mellett ott találjuk Marmorstein Henriket is.

Marmorsteinnel az élen a pécsi pártszervezet csatlakozott a budapesti munkásokhoz, sőt a pártszervezet által tartott népgyűlés 1895. szeptember 30-án felhívással fordult az összes vidéki pártszervezetekhez! A felhívásban elítélik a pártvezetőség opportunista vonalát és az osztályharcos erők oldalára mozgósítják a munkásokat. Követelik, hogy azonnal üljon össze

a pártkongresszus és döntsön a vitás kérdésekben. Ezt a felhívást Marmorstein aláírta. A felhívást a Népszava több esetben megjelentette, és kérte a pártszervezeteket a pécsi felhíváshoz való csatlakozásra.

Marmorstein és a pécsi pártszervezet segítette az osztályharcos erők politikájának megvalósítását. Ezért Silberberg többször Pécsre hívták népgyűlések megtartására, de különféle politikai kérdések tanácskozásaira is. Ugyanakkor Marmorstein hasonlóan többször járt Budapesten, hogy az osztályharcos erők álláspontját képviselje. Marmorstein 1895. december 1-én megválasztották a szerveződé rendkívüli pártkongresszusra küldöttnek.

A szocialdemokraták a rendőrség közbelépésére rendkívüli pártkongresszust nem, de országos partértekezletet tartathattak. 1895. december 25-én az országos partértekezleten a fővárosi munkásság 22 szervezetének képviselőitől 39, vidékről 9 helység munkásainak nevében 13 küldöttel megkezdte munkáját. A partértekezleten Marmorstein megválasztották a pártgyűlés német elnökének. Marmorstein felszólalásában újból elítélte a pártvezetőség opportunista politikáját és kijelentette, hogy „Magyarországon csak az a van egészséges munkásmozgalmat, amióta Silberberg áll a munkásmozgalmat élén...” Ezután javasolta, hogy „... mondja ki a mai napon megtartott országos munkásgyűlés, hogy Silberberg Ignác elvtársal eddigi cselekedeteit szolidaritással vállal és félreveszi magyartársait teljes elismerést fejez ki...” Ezt az in-

ditványt a megjelentek egyhangúlag elfogadták.

1896. január 5-én Marmorstein Pécssett a tornacsarnokban megtartott népgyűlésen beszámolt az országos partértekezletről. Itt Marmorstein újból megválasztották a Pécsi Szocialdemokrata Pártszervezet vezetőségi tagjának. Ezután a már 1895. decemberében felmerült gondolatot, hogy Pécssett legyen egy munkáslap — a megvalósítás stádiumába viszi. Marmorstein érdeme elsősorban, hogy Pécssett 1896. április 26-án megjelent az első pécsi munkáslap: a „Népbarát”. Sajnos ez a lap nem volt életképes, mert a pártszervezet nem rendelkezett megfelelő anyagi alapokkal, s így a lap rövid idő alatt megszűnt.

Marmorstein résztvett a pécsi munkások küldöttként a Magyarországi Szocialdemokrata Párt 1896. május 24—26-én megtartott IV. kongresszusán. A pártkongresszuson megválasztották egy hattagú bizottságba, amelynek az volt a feladata, hogy a pártvezetőség szemben tanúsított vadakat tisztázza. Marmorstein ebben a bizottságban csak egyedül képviselte az osztályharcos erők álláspontját. A kongresszuson olyan légkör volt, hogy az osztályharcos erők képviselőinek nem sok szavuk volt, egyrészt eltávolították őket a kongresszusról, másrészt csekély létszámuk miatt nem tehetik döntő befolyásra szert. Marmorstein az osztályharcos erőkké együtt elbukott. A pártkongresszus után elhunyt. A pécsi munkásmozgalmából. De neve halhatatlan marad a pécsi munkásmozgalmak történetében. Dr. Gunzl Ferenc

Zobáki „fiatalok” a stúdióban

Zobák-aknán november 3-án reggel 6 órakor napszintre került az egymilliomodik tonna szén. A magyar szénbányászat történetében egyedülálló ez a teljesítmény, hiszen nem volt még olyan bánya, amely két és fél év alatt ennyi szenet adott volna.

A mecseki szénmedence legfiatalabb bányájának — Zobák-bányának az építése, — több mint egy milliárd forintjába került államunknak. A bánya 1964 elején kezdett termelni és rögtön a megindulás után a geológiai és természeti nehezégek, elomi csapások egész sorával kellett megküzdeni. Az emberek szinte menekültek a bányából, de a többségük maradt, és az ő áldozatos, féltelmet nem ismerő munkájuk gyümölcseként már az elmúlt év közepére sikerült talpraállni. Ezt bizonyítja az is, hogy az elmúlt háromnegyed évben a Mecseki Szénbányászati Tröszt üzemei közül mindig az eisők voltak és véglegesen elverték a legjobb bányázemelt jelentő ándorzsáslót. Ebben az évben már több mint tízezer tonna többletük van. A megváltozott körülmények, munkakedvet bizonyítja az is, hogy a tavalyi 23 szocialista brigád helyett az idén 68 közötti szerződést a szocialista brigádmozgásban való részvételre. Zobák aknán naponta jelenleg 1730 tonna szenet hoznak napszintre, 1970-ben azonban elérlik a bánya tervezett teljes kapacitását, a napi 3 ezer tonnát.

Ezen a címen sugározza most emellett tették le a vokmúsorát hétfőn este a Pécsi Rádió. Dal, muzika mellett ismerkedtek egymással a keménykező bányászok és a Pécsi Nemzeti Színház kedvelt művészei. S amilyen sorokkal szórakoztatták a művészek a jelenlévőket, mikrofonba vallottak önmagukról a zobáki fiatalok. Valóban olyan fiatalok? — tehetné fel

Többször hangzott el a kérdés:

— Milyen akna is Zobák-akna? — így faggatott Nógrádi Erzsébet, a riportműsor egyik szerkesztője és vezetője.

— Egy kis fürdő, egy dűlellező épület, ennyi volt az egész...

— Egymilliárd egyszázmillió forinttal épült fel...

— Középeurópai szinten em megvetendő...

— Ha sároslóú emberrel találkoztam Komlón, azt mondták róla: ez zobáki, mert ott olyan sárga-agyagos az út...

Hortobágyi Péter, a frontmester így emlékezik:

— Mellig voltam a szénben, onlás alatt. Műszak előtt fene jó kedvem volt, s valami megmagyarázhatatlanul rossz érzésem — így vall nehéz percéről, s megdöbben csendben hallgatják a jelenlévők, az embert, akit megmentettek! — Ott és akkor tanultam meg igazán becsülni a munkatársaimat. Azt mondták: „Péter, maradj csendben, még szükség lehet az erődre...”

Ezután derűsebb percek következnek. Gál György fiatal mérnök arról mesél, hogyan jutott a falusi szülői háztól az egyetemi évek után Komlóra és gyökeresedett meg az akna szomszédságában.

A fiatal Hornyák Lajos „toborzásának” körülményeivel ismerteti meg a stúdióbelieket:

— Jani bácsi azzal küldte útra a Franciscs meg Tóth elvtársakat „Itt van ezer forint, amíg nem szerezték fiatal mérnököt, haza ne gyertek!” Én lettem az a fiatal mérnök...

Sok mindennel megismerkedhetnek még a stúdió vendégek. Például azzal, miért nevezik „univerzális” csapatnak a Fábos-csapatot.

— Mindegy hova tesznek bennünket, fejtésbe, gurítóba, mindenütt megállta eddig helyét a csapat — így nyilatkozik a brigádvezető.

Rocsár Bálint a pártbizottság titkára arról szól:

— Tavaly 23 szocialista brigád dolgozott nálunk, ma 68 ezeknek a száma. A szenesek és a szállítók pedig bevezettek a szocialista körletért folyó versenybe. Célunk szép, de elérni elég nehéz. Sok görnyös utat kell átlépdelni a megvalósításig... — mondja, majd befejezésül régi óhajuknak ad kifejezést: — Pártunk IX. kongresszusa tiszteletére szeretnénk megszerezni az él-üzem címet...

Hogy mit akarnak tenni, erről beszélnek a többiek is, akik a mikrofon elé állnak: Bognár János, Rakk Kálmán és Jazbinszék Vilmos az üzem főmérnöke:

— Zobáknak el kell érni a 3000 tonnás teljesítményt, ehhez az eddigi jó munkára van

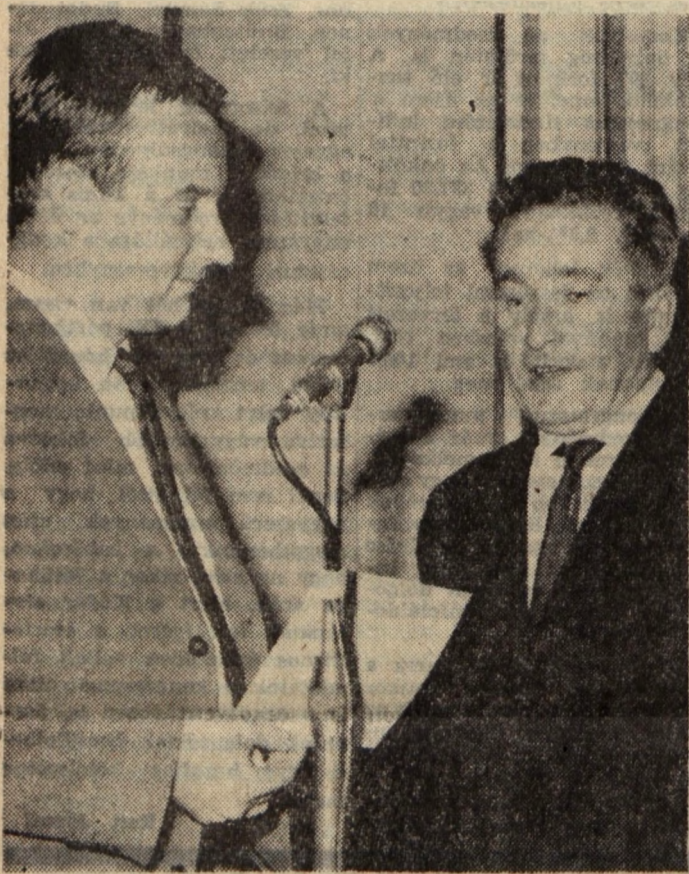

A „Csárdáskirálynő” új szereposztásában: Mendelényi Vilmos, Váry Éva, Szabadi József és Várhegyi Márta

szükség. Reméljük eredményeink alapján nemsokára a hivatalos „névadóra” is sor kerül és Zobák mielőtt belép a hivatalosan termelő üzemek sorába...

get. Mert motorozás és autószerelési a mecseki rádió szerkesztőit, riportereit és a fellépő művészeket: Agoston Edittet, Váry Évát, Várhegyi Mártát, Marczis Demetert

cserejét illeti a mecseki rádió szerkesztőit, riportereit és a fellépő művészeket: Agoston Edittet, Váry Évát, Várhegyi Mártát, Marczis Demetert

Kovács Imre riporter Piegli János üzemvezetőt „faggatja”

bárki a kérdést. Az igazság az, hogy valóban a 34 éves állag-életkor jellemző a bányázemere, de azért húsz éven aluliak és az ötös évtizedet frók száma sem kevés közöttük. De valami mégis van bennük, ami „csak” a fiatalokra jellemző: küzdeniakarás, hit és lelkesedés. Erről a kemény munkáról és eredményes helytállásról vallottak most szintén a Pécsi Rádió valamennyi hallgatójának. S bár a bányászok ma már nem annyira szakma mint hivatás, arról a hivatásról adtak szá-

Pozsgay Károly tröszt főmérnök, Zoboki Béla, a pártbizottság osztályvezetője, s az üzem igazgatója Piegli János, vagy ahogy egész este emlegették „a Jani bácsi!” Nemcsak a „vezérkar” van itt képviselve. Megismerkedhetünk két szocialista brigád vezetőjével, Földes Györggyel és Fábos Rudolffal, Kosztolányi Péter 150 fős ifjúsági brigádjával és azokkal, akik tén nem jutottak itt szóhoz, de az üzem eredményeinek elérésében elvélhetetlen érdemeket vannak

Tapsolnak a zobáki fiatalok.

Nincsenek egyedül a meghívottak. Velük érkeztek feleségeik is, akiknek megértő, biztos támogatása nélkül nem lennének egész emberek, a zobáki „fiatalok”. Van itt olyan, aki férjével versenyez az általános iskola elvégzésében, más férje „hobbyját” egyen-

— Nem vagyunk hivatottak, hogy bírálatot gyakoroljunk, de többet várunk mi zobákiak a csapatától — mondja egyöntetűen.

Mendelényi Vilmost, Hóll István vánt, Szabadi Józsefet, a zongorán kísérő Paulusz Elemért és Dörömböző Géza népi énekeskarát.

Csoka Magda
Fotó: Császár Zoltán

Agoston Edit a Pécsi Nemzeti Színház művésznője. Gál György árlóját énekli.

Jazbinszék Vilmos főmérnök a névadót sürgeti.

Kollar Dénes az üzemből vall.

Fábos Rudolf az Univerzális brigád vezetője.

A vájáriskolásokról beszél Kis elvtárs.

Mikrofon előtt: Gál György fiatal geológus mérnök

A pártértekezleten hangzott el

Bányáspark és emlékmű

Szilágyi Sándor szocialista brigádvezető felszólalása két lényegesebb témát tartalmazott, s egyike se mondhatja, hogy csak a „saját” ügy. Amit a pártértekezlet nyilvánossága előtt elmondott, az egyben munkatársai, bányász-társai gondolata is volt.

— Itt van például a komlói bányáspark ügye. Már többször beszélgettünk róla... főképp úgy bányásznap táján, hogy a közkönyvi „emlékmű” nem fejezi ki azt a sok áldozatot, amelyet a város bányászai a bányáért, a szénért hoztak. Ez a szobor, amely mellesleg sokunknak nem tetszik, nem állít méltó emléket a bányászait hőseinek, mártírjainak. Mégis, évről évre ezt koszorúzzuk meg, itt rendezük az ünnepséget, mert „ez van”. Az ilyen beszélgetések közben bennem is és másokban is felmerült az a gondolat, hogy a szocialista brigádok... de biztos vagyok benne, hogy a brigádokon kívül dolgozók is... szívesen vállalnának társadalmi munkát egy bányáspark kialakításában, létrehozásában. Az álla-

mi szervekre csupán az emlékmű elkészítése és „elállítása, illetve ezek költségei hárulnának.

Hol képzeli Szilágyi Sándor a parkot és az emlékművet? — Ez pillanatnyilag lényegtelen. A tröszt és a városi tanács együttesen kijelölhetné a helyet valahol a város központjában, mondjuk a szilvási domboldalon. Ami pedig a munka „komolyabb” részét illeti, már az értekezlet után is sokan mondták, hogy szívesen részt vállalnának. Nemcsak az én brigádom, hanem más üzemek brigádjai is.

Mi volt a másik fő gondolat?

— Ennek előzményei vannak. Ez év májusában a Szovjetunióban jártam; a megyei pártbizottság küldöttségének tagjaként, a Iyovi területen. Már az utazás előtt elnátáruztuk, hogy kapcsolatot teremtsünk egy szovjet kommunista munkabrigáddal. Kint tartózkodásom idején meg is tárgyaltam ennek a feltételeit, úgy, hogy amikor a Iyovi küldöttség viszonzta a látogatá-

sunkat, már kész szerződést hoztak nekünk. Mi akkor ugyancsak összeállítottunk egy szerződést és továbbiás végzet eljuttattuk a trösztli szakszervezeti bizottsághoz. Nos, a szakszervezet nem küldte el Lvovba a szerződésünket, így máig sem alakult ki a tervezett kapcsolat. Ezért bíráltam meg felszólalásomban a szakszervezeti trösztbizottságot. Remélem, ezek után gondosabban intézik az ügyünket, hiszen május óta az egész kollektíva úgy dolgozik, nemcsak a termelő munkában, hanem a szocialista brigádmozgalom más területein is... hogy méltó versenytárs legyen a szovjet brigádnak.

Szilágyi Sándor tehát „elven” problémákat vetett fel a tröszt kommunistáinak legmagasabb fórumán. Vajon hogyan reagáltak erre munkatársai?

— Azt hiszem, jólesett valamennyiüknek, hogy képviselőikben részt vehettek az értekezleten és többen elmondták azóta, hogy egyetértettek a felszólalásommal.

Az ötödik évfordulóját ünneplő Komlói Városi Munkáskórus rendezi az éneklő városok találkozóját

Öt éves évfordulóhoz érkezett a Komlói Városi Munkáskórus. Első hallásra az öt esztendő nem sokat mond, de ha azt vesszük alapul, hogy sok-sok fáradozás, lelkes munka, megerőltetés, sőt országos siker áll a kórus mögött, akkor a fél évtized mégis jelentős állomás. A Zsongor Kálmán karnagy vezette együttes 44 alkalommal szerepelt és 74 művet tanult meg. Számos elismerő oklevél, díszes serleg, fémljelzi a kórus sikereit.

1964 június 30-án a komlói városi pártbizottság köszönő levelet írt az együttesnek. „Elismerésünket fejezzük ki a munkáskórus minden tagjának és karnagyának abból az alkalomból, hogy június 21-én, Székesfehérvárott, az országos minősítő hangversenyen Ezüst-koszorút nyertek. E minősítéssel és a Kulturális szemle aranyoklevelével, valamint a különböző rendezvényeken a szereplésükkel a kórus bizonyította, hogy megalakulásától alig három évre országos jó minősítés érhető el.”

Most, hogy a szerény ünnepekre kerül sor, egyuttal jeles esemény lesz Komlón. November 12-én, szombaton a komlói Május 1 Művelődési Házban rendezik ugyanis az Éneklő városok találkozóját. A vendéglátó csoport fellépése mellett a közönség hallhatja majd a Pécsi Mecsek énekkart és a Bajai László Ferenc Kórust is. A program még egy évfordulóhoz kapcsolódik: László Ferenc halálának 80. évfordulójára való megemlékezés lesz e napon. A műsoros estet színesíti majd a Kenderföldi Iskola gyermekkarának és a Zeneiskola tanárainak közreműködése is.

Az éneklő városok találkozója gondos előkészületek folynak. A szervezőbizottság csütörtökön a Juhász Gyula munkásklubban tartotta értekezletét. Jelentős hangsúlyt kapott, hogy a városi kórus eddigi sikereihez méltóan és Komlói hírnevéhez megfelelően bonyolítsák le a találkozót. Ezt szolgálja az is, hogy a kettősünnep után kiállítás nyílik a Május 1-ben. A tárlaton eredeti fotók, reprodukciók, grafikonok, plakátok, műsorfűzetek, újságclkek sora eleveníti fel az öt esztendő gazdag programját.

A hagyományos körustalálkozó műsorát a jövő héten állítják össze végérvényesen. Az előzetes jelzések azonban már arra utalnak, hogy a hagyományos körustalálkozó nagy-szerű programot ígér. Természetesen, az est fénypontja a vendégek bemutatkozása lesz, de a komlóiak mégis a Városi Munkáskórus szereplése elé tekintenek nagy várakozással.

Zsongor Kálmán, a kórus vezetője az együttes összetételére vonatkozóan elmondta, hogy az alakulásnál a bétéiak és az Anyagellátó Üzem dolgozói voltak a kezdeményezők. Azóta egyre inkább az egész városra lett a kórus. Megtalálható közöttük Kossuth-bányai éppúgy, mint a Helyiipari Vállalat, az általános iskolai pedagógusok, a rendelőintézet, a Kún Béla Gimnázium, a háztartásbeliek, a cukrászüzem, a szénosztályozó üzem, és a nyugdíjasok képviselői. Az alapító tagok közül sokan még most is az együttesben dolgoznak. A nagyszabású találkozóra meghívják azokat is, akik korábban kiváltak a kórusból.

Régi és új körustagok nyilatkozatait is feljegyeztük. Lovics Magda pedagógus:

— Amikor az alakulás alkalmával a kórushoz kerültem, még az Anyagellátó Üzemenél dolgoztam, mint adminisztrátor. Ma már a Kenderföldi iskolában tanítok, de úgy érzem, hogy itt a helyem. Munkámhoz sok segítséget kapok a kórusban.

Mann János lőmester:

— En is alapító tag voltam. A feleségem is és a két lányom is az együttesben énekel. Régi kórusművelő vagyok, s számomra öröm az, ha a siker mellett a jó kollektív szellem révén baráti légkörben érezheti magát az ember. Közeli 30 esztendeje vagyok bányász, és büszkén mondhatom, hogy a kórust szeretem. Stemler Ferenc, Kossuth-bánya II szénkőterület vezetője:

— Már az általános iskolában körustag voltam Komlón. Később Dombóvárott, Miskolcon, Sopronban is körustag voltam. Különböző Kossuth-bányáról most csak ketten vagyunk, bár sok jó hangú ember van az üzemenél. Bizony, jó lenne, ha többen is segítenének, részt vennének a kórus munkájában.

Simkó Margit, Kossuth-bánya adminisztrátora:

— Csak egy hónapja kerültem a kórushoz. Már az általános iskolában is szívesen énekeltem. Úgy érzem, hogy itt megvan a lehetőség a kibontakozásra.

Gungl Ferenc üzemvezető:

V. I.

A brigádöt élénken foglalkoztatja:

Hogyan valósítsák meg

a szocialista módon élni és tanulni jelszót?

— Nekem nem megy könnyen a hozzászólás a nagy nyilvánosság előtt, mint például a múlt héten tartott pártértekezleten — kezdte a beszélgetést Pfeiffer Alajos, Béta-akna egyik brigádvezetője. — A pártértekezleten ezért nem is sikerült teljesen kifejeznie a gondolatokat. Emlékeztettem a brigádokon beüli problémákról, mert — őszintén szólva — ilyen is van a kiemelkedő termelési eredmények mellett. A szocialista módon élni és tanulni jelszó megvalósítása bizony elég nagy gondot okoz. A csapaton nem kevesebb mint 35 olyan bányász dolgozik, aki vidékről, 35–50 kilométerrel jár be. A megoldás nem egyszerű dolog. Erthető tehát, hogy a pártértekezleten elmondott javaslatom élénk visszhangra talált üzemünkben.

A Pfeiffer-brigád jónéhány tagja (kerekén negyed része) még nem szerezte meg, vagy már nem is képes megszerezni a VIII. osztályról szóló bizonyítványt. Zöme ugyanis túl van a negyvenen. Tulajdonképpen még harman kötelezettek arra, hogy az állami oktatásban továbbtanuljanak. Mégis, hogy mindenki meg a technikumot végzettük is növeljük az általános műveltségüket, szocialista szerződést kötötték az új Gimnázium és Szakközépiskola III. B. osztályával. (Különböző az iskola és az üzem szocialista szerződés tavaly jött létre.)

Ahogy a brigádvezető kiemelte, sokat várnak az együttműködéstől. Ami azt il-

leti, jogos ez a várakozás, hiszen a barátság máris teljesnek mondható.

A szocialista módon élni jelszó érvényrejtése már bizonyos fôldig könnyebb, legalábbis addig amíg társadalmi munkáról van szó. Tudni illik a brigád az idel vállalatát — e tekintetben — már teljesítette.

— A közös családi rendezvények megtartása annál nehezebb feladat — folytatta Pfeiffer elvtárs. — Kivált a vidékiek távolmaradása okoz problémát. Itt van például a november 6-1 rendezvényünk. A 60 fôből csak 40-en jeleztek részvételüket.

Érdekesnek számít, hogy a hét végi társadalmi munkára vagy a hivatalos ünnepségre a különböző megemlékezésekre szinte mindenki eljön. Koller János, a csapat egyik

legjobb dolgozója például november 13-ra vállalkozott anyagmentésre, a családi estôrôl viszont lemondott. Ennek az a magyarázata, hogy a szórakozás után nem szívesen utaznak órákon keresztül. Ha pedig kocsijuk vagy motorjuk van, nem ihatnak, azért nem tartanak a brigáddal.

— Büszkén mondhatom — jegyezte meg a brigádvezető —, hogy a csapatból a vidékiek közül, úgyszólván senki sem hiányzott a napokban rendezett zászlóadási ünnepségről. Ugyanígy a társadalmi munka rendszeres résztvevői a többi vidékiek is. Elég, ha közülünk néhányat megemlítünk: Osztrek József, Csinpoljás Dávid, Zsók György, Ágasvári Mihály, Bóza János, Plódung Menyhért, Szűcs Gáspár.

Japán szovjet kórolajat kötött le

A Szovjetunió kis kéntraktári kórolaja egyre keresettebb Japánban. A más országokból importált nagy kéntraktári kórolaj ugyanis túlszaporított szennyezti a levegőt, ami ki-váltképpen nem kívánatos egy ilyen sűrű lakosságú országban. — Július közepén az Idemkicu Koszan japán vállalat 2,5 millió tonna szovjet kórolajat és kórolajterméket kötött le. Jelenleg még több más japán vállalattal folynak tárgyalások.

Furcsaságok

Szülésznő az áruházban

A nagy tokiói áruházakban minden 30 elárúsító nő között egyiknek állami szülésznőt vizsgával kell rendelkeznie. Erre azért van szükség, mert ezekben a nagy bevásárlási központokban évente 70 gyereket látja meg a napvilágot, s csak a legkritikább esetben van azonnal kéznél orvos vagy szülésznő.

Drága lesz az utazás

a világűrben

Amerikai utazási irodák szakértői kiszámították, mibe kerülhet egy turista utazás a világűrben. Három havi út egy rakétán valamelyik bolygóközi állomásra és vissza a

szakértők véleménye szerint egymillió dollárba fog kerülni.

Egy polyutas különös teljesítménye

Mexico Cityben a repülőter dolgozói egy sugárhajtású gép poggyászerében akadtak rá egy 17 esztendő polyutasra, aki a kolumbiai Bogotából tette meg az utat Mexico City-ig ebben a minden légnyomás szabályozást nélkülözô fülkében, miközben a repülőgép több mint 10 ezer méter magasságban repült és a hőmérséklet mínusz 43 fôl Celsiusig süllyedt. — A repülőter hatóságok nem akartak hínni a szemüknek, amikor meglátták a fiút, akinek semmi baja sem történt, csak kis sé elgémorodtak a tagjai és a vérnyomása valamelyest alacsony volt.

Fiatalok kiállítására

Orvendéses tény ifjú Csikós Ferenc és Pásztor János újból jelentkezése a Zrínyi Művelődési Házban rendezett kiállításán. A múlt évben bizonyították tehetségüket, joggal volt várható szép anyag. És a látogatót nem éri csalódás.

igényes, szépen festett képesek találkozhat. A képekről szólva: Idegen hatások érezhetők, de a törekvések közben gyakran találják meg saját hangjukat. Ezek lettek jobb képek. Pásztor „Barátom és én” című ké-

pe ösztönösen megérett (vagy tudatos) egyensúlyos kompozíció, amelyben a két figura elhelyezése és a vörösek-akerek ellentéte a finom szírekkel ad feszültséget, életet a képnek. Festése lendületes, friss.

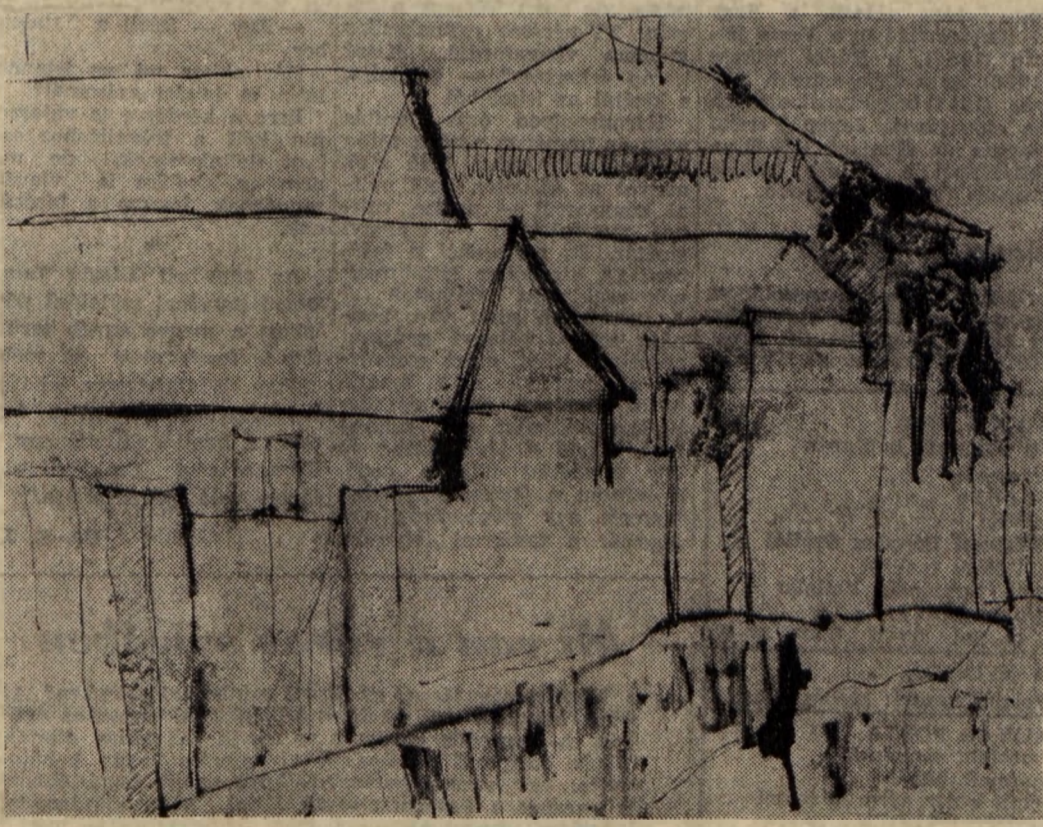
A „Földkupacok” ugyancsak frissességével hat. Az akvarelltechnika adódo játékoság, könnyedség a festék tömnyebb használatával és a többszöri ráfestéssel férfiasabbá válik. A tárgyi világ festőive áll össze a képen, ami nagy eredmény, hiszen minden alkotó ezzel vívódik a legtöbbet.

A „Portré Gyuláról” Csanne-i nyugalmat sugároz. A jól elhelyezett alakot szépen kíséri a háttér motívumaira. A festék felrakása és skálálának vizuáritásága híven alkalmazkodik a rajzi szerkesztettségre a síkba terítés igényéhez.

Csikós „Fiver portréja” mélyre hangolt vörös-barnáival a megjelentés érzékenysége vonja magára a figyelmet. Kiállított másik portréja „Kék háttérben” az anyag legújabbat fôld terítnek. Az utóbbi kép, talán éreztetve a vízre-technika miatt rendkívül friss tisztán színezett fôld mentálált vonalirányú munka. A festés indulata, az ellagvasok és a hangsúlyos rézszek klemise hozza teljessé az élményt.

Az „Álló leány” című kép „Alkohagos” ágán is teljes mértékűen festői egység a tiszta rózsaszín a háttér meleg zöldjével. A jelenlét mindig ide hatását. A festése könnyed, biztos.

A többi kiállított kép is megérdemelné az elemzést, legyen most elég ennyit. A tiszteleggel festett képek megérdemlik a nyilvánosságot. Timár István

Pásztor János: „Házak”

1 kongresszusi versenyben:

Kiemelkedő munkások Több brigád már teljesítette éves tervét

Hét bányászati üzem versenyjelentését összeadták a kettős ünnep előestéjén. A versenyfelelősök részletes tájékoztatást adtak arról, hogy a III. negyedév lezárásával milyen eredmények születtek. A következő számunkban a kísérő üzemek kapnak helyet.

Zobák-akna

A tröszt legfiatalabb termelő üzemében 68 szocialista brigád 1400 fővel versenyez a magasabb követelmények teljesítéséért. A százalékkal mérhető munkacsapatok közül 36 maradéktalanul eleget tett időarányos követelménynek. A fejtési brigádok közül a Földes György vezette munkacsapat érte el a legjobb teljesítményt. Vállalásuk 105 százalékos volt és az eredmény 118% lett. Az éves társadalmi munka vállalásukat is befjezték. A Kollár Dénes-féle brigád a 105 százalék helyett 113,2 százalékot jelenthetett. A társa-

dalmi munkánál eddig 790 órát jegyeztek. Az elővágó brigádok legjobbjai Erdős András 134 százalékkal, Horváth Gusztáv 131, Szekerés Gyula 129, Zsók Sámuel 124, Mácsai János 124, és a Fuchs János brigádja 118 százalékkal. A feltárónál olyan kimagasló eredményekről is számot adhatunk, mint a Bognár-féle szocialista brigád 141,9 százalékos teljesítménye. Dicséretre méltó a Breitembaumer Károly vezette brigád munkája is, amely 130, és a Budai-féle csapat, amely 121 százaléknál tart. Kiemelkedően dolgozott a Mikola Gyula irányításával működő fűrös brigád is. Nagy György gépészeti brigádja selejtnyag felhasználásával közel 24 ezer forint megtakarítást ért el. A Fábrián Ottó karbantartó brigád is eleget tett minden vállalásának.

Zobák-akna termelési eredménye október 31-ig 103,9 százalékos volt. Az önköltség 97,5 százalékos. Az öszültemi tervezt 106,1 százalékosra teljesítette Zobák-akna

egy brigád maradt adós, de ennek az eredménye se rosszabb 99,2 százaléknál. A külföldi csapat 111 százalékkal büszkélkedhet. A három mélyszinti fejtésnél következők a sorrend: Gerner Ernő 101,4, Ormos István 101,3 és Németh János 10,

ugyancsak 101,3 százalékkal. Az elővágásnál Bencze Miklós brigádja a listavezető 104%-kal, Dicséret illeti még a Pernecker Sándor, a Verner János 6. elővágási brigádokat, a Popper György szállítási csapatot és a Szecsődi Lajos szerelőbrigádját.

Pécsbánya

Pécsbányán a 36 szocialista brigádból 35 teljesítette vállalását a III. negyedév befejezéséig. Kiemelkedő brigádok: Kúsmódi Bálint 107,4 Szabolcs Illés 106,2, Cserevka Géza 106,0, (fejtésiek), Imrei Lajos 112,0, Rokolya Sándor 109,2 (elővágási), a Cserevnyész László 111 (fenntartó), a Dunai Antal 119 (fűrös), Bartalovics János 107 (csillekővác), és a mozdonyszállító Wagner Antal brigádja.

Szabolcsbánya

A harmadik negyedév végéig 46 brigád teljesítette vállalását Szabolcsban. Az eredmény annál inkább dicséretes mert a benevezett 47 munkacsapatból 27 már korábban elnyerte a szocialista brigád címet, ezek a brigádok valósággal lendítői voltak a többi munkacsapatoknak. A fejtésben a Kozmann Lajos KISZ szocialista brigádja a termelési mutatóját 103,2 százalékosra teljesítette. A Molnár-brigád 104,1, a Gladár külfejtési brigád 107,9, a Forál-féle csapat 105,9 (fejtéselőkészítő) százalékot ért el. A szocialista ci-

mért küzdő feltáró körletben a Baráth, a Nagy és a Czirkos-brigád jár az élen. Az elővágásnál a Fábrián, a Kiss, a Simonovics és az Antal Pal (az utóbbi TH-rabló brigád) eredménye a legfigyelemre méltóbb. A szállításon a Sasvári István, a faterben Csere Tibor, a lámpakamrában Veres Ernő és Nagy László brigádja dicsérhető fentmaradás nélkül.

A vajár szerelme

Az iskolai betörő

Tíz órához közeledik az óra mutatója, teljesen elcsendesedik az iskola környéke, fény sugarak csillognak az ablakon, az épületkomplexum felőli beugró részt sötétség borítja.

Valaki az épület sarkán körülnevez, s miután senkit sem sejt a közelben, a főbejárati ajtóhoz suhan. Az ajtót azonban zárva találja. A 100 méternyire himbálózó égő némileg zavarja, ezért a diákoktól szemközti ajtón próbálkozik. Odaát azonban mozgást hall. Tovább kell mennie! Megkerüli a diákoktól s mélyen a falhoz lapulva becsúszik a műhelyek felé mutató bejárati beugró részébe. Aktatáskájába nyúl és előveszi biztonsági zárkészletét. A tollakat cserélve, az utolsó nyitási kísérlet eredményt hoz: műszerész „barátunk” előtt nyílik az ajtó. Finoman belöki, majd miután a második ajtón is túl van, megindul a sötét folyosón előre. A tanári szobából gyenge fény szűrődik a folyosóra és a lépcsőházba, de azért felmegy a lépcsőn. TV-nézésre gyanakszik gyorsan visszafordul. „Kissé korán érkeztem” — gondolja, s kísértél az iskolából.

Háromnegyed óras lapítás után az immáron nyitott ajtón ismét utnak indul. Első ajtó, melyet az épületen belül nyitni kényeszerűl — persze, rutinos mozdulattal! — anyelvi szertár. Ez motoszkál a fejében: „A hiradóban látott mag-nók csakis itt találhatók...” A szertárban sötét van, lámpája nincs, villanyt gyújtani veszélyes lehet, ezért szethúzza a függőnyt. A 3 magnó közül kiválaszt egyet és táskájába süllyeszt egy mikrofont. Kijön a lépcsőházba és egy emelettel följebb eson. S miután a fizikai szertárból kiemelt egy stopperórát, végigsétál a tantermi folyosón.

Egyetlen helyiség, ahol vilányt gyújtani kényeszerűl, a fotolabor. Néhány apróság kiegészíti az eddig eltalajdonított holmikat, majd a kört majdnem bezárva a nyelvi előadó felé közeledik. Az „Igazgató” feliratú ajtón megakad a szeme. Rövid lelki tusa után bent terem az irodában. Végigtapogatja az íróasztalt. Az egyik iratköteg alján fekete pénz tárcára lel. Zsebrevágja. Most már csak a porta kulcsát szedi ki az üvegszekrényből, aztán nagy, de óvatos léptekkel elindul kifelé, hisz az első hajnali buszszal utazni akar. A hátsó főbejárati ajtót már nem csukja be, csak behajtja (minek hangoskodni?). Kint, a friss levegő nagyot lélegzik, „dolgos” kezével letörli a homlokát, aztán 7 ezer forintos értékkel nekilendül a Bástyához vezető utcának. Mielőtt befordulna a Kossuth utcára, a kíváncsi rendőrről él a gyanúperrel. Megállítja, belenéz a táskájába, a stopperórára tekint és azt kérdezi: Hány stopperórája van magának?

— Egy — feleli a fiatalember.

Hát akkor má az istennek látja el leltári számmal? Erre a kérdésre is válaszolnia kell a tolvajláshoz szokott delinkvesnek, de már nem az iskolára is vigyázó rendőrnök, hanem a bíróságnak.

Az 1945-beli László Tamás Dezső (tapolcai születésű pécsi lakos) a megye egyéb területein is fosztogatott az utóbbi időben. Binlajstroma tehát jóval nagyobb, mint a fenti eset: a komló Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskolában való „kiruccanása.”

Dr. B. J.

Mi van a város szívében

A köztársaság téren, az Erkel színházzal szemben? Az OTP legújabb 10 emeletes örökklakásos, impozáns épülete. A negyedik emeletén az egyik kétszobás étkező-fülkés, központi fűtéses, összkomfortos lakás beépítő-rozva, egy személyautóval (350 000 forint összértékben) is nyerhet a Szerencse-sorsjátékon. Nem mindennapi lehetőség! Szerencse sorsjeggyel — szerencséje lesz!

Művelődés Szórakozzunk

Moziműsor

Petőfi (Pécs): November 8-9-ig: Lenin Lengyelországban. Szovjet film. 10-13-ig: Egy asszony járt itt. Francia film. 14-15-ig: Hány János. Magyar film. Előadások kezdete 4, 6, 8 óra. Matiné november 13-án: Szent Péter esernyője.

Kossuth (Pécs): November 8-9-ig: Fény a redőny mögött. Magyar film. 10-13-ig: Nem szoktam hazudni. Magyar film. Előadások kezdete fél 5, fél 7, fél 9 óra. Matiné november 13-án: Földről jött ember. November 8-án: A Párizs—München-i halóköcsi. 9-én: Fény a redőny mögött. 10-11-ig: Egy asszony járt itt. 12-13-ig: Kancsal szerencse. 14-16-ig: Nem szoktam hazudni. Előadások kezdete délután 10 órakor.

Park (Pécs): November 8-9-ig: A Párizs—München-i halóköcsi. NDK film. 10-13-ig: Kancsal szerencse. Lengyel film. 14-16-ig: Egy asszony járt itt. Francia film. Előadások kezdete fél 5, fél 7, fél 9. Matiné november 13-án: Életjel.

Meszes: November 8-9-ig: Égháború. Francia film. 10-13-ig: Szentjános fejvétele. Magyar film. 15-én: Örvényben. Jugoszláv film. Előadások kezd. hétk. 6, vas. 4, 6. Matiné november 13-án: Az aranyember.

Jószerecsés (Pécsszabolcs): November 8-án: A szerelemre szavazok. Jugoszláv film. 10-11-ig: Lépések az éjszakában. Szovjet film. 12-13-ig: Kaland az Aranyparton. Bolgár film. 14-15-ig: Aranyársarkány. Magyar film. Előadások kezd. hétk. 5, 7, vas. 3, 5, 7. Matiné november 13-án: Egy ember aki nincs.

Fekete Gyemánt (Gyárváros): November 8-án: A siker ára. Olasz film. 12-13-ig: A köpeny. Szovjet film. 14-15-ig: Házasság olasz módra. Olasz film. 18 évtől. Előadások kezd. hétk. 6, vas. 4, 6. Matiné november 13-án: Kettlen a túlvilágról.

Zrinyi (Komló): November 8-9-ig: Ez is Olaszország. — Olasz film. 16 évtől. 10-11, 13-án: Itélet Nürnbergben. I, II. Amerikai film. 15-én: Kettlen haltak meg. Magyar film. Előadások kezdete fél 4, fél 6.

Május 1. (Komló): November 8-9-ig: Aknavesztély nincs. Jugoszláv—szovjet film. 10-13-ig: Aranyársarkány. Magyar film. 14-15-ig: Lépések az éjszakában. Szovjet film. Előadások kezdete: 4, 6, 8. Matiné november 13-án: A moszkvai séta.

Gesztenyes (Komló) November 10-én: A matador. Olasz film. 13-án: Üzlet a korzón. Csehszlovák film. Előad. kezd. fél 6.

Hosszúhetény: November 8-9-ig: Nyugtalan nyár. Jugoszláv film. 12-13-ig: Szakadékok felett. Szovjet film. 15-én: A férfi egészen más. Magyar film. 16 évtől. Előadások kezd. hétk. 7, vas. 5, 7.

Hidas: November 8-9-ig: Az orvos halála. Magyar film. 11-13-ig: Az én kis feleségem. Olasz film. 16 évtől. 15-én: A gyilkos halála. Csehszlovák film. Előadások kezd. hétk. 7, vas. 5, 7.

Mánfa: November 12-13-ig: Az aranycsempész. Francia film. Előadások kezd. hétk. 6, vas. 5 óra.

A televízió műsora

NOVEMBER 7., HETFO

7.48: Közvetítés Moszkvából a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója alkalmából rendezett díszszemlérl. 8.50: Barátaink táncból. Filmműsor gyerekeknek. 11.05: Paletta. 16.18: Vízvárosi nyár. TV-film. II—III. rész. 18.15: Haladás. A népi demokrádiás országok tudományos magazinja. 18.45: Munkasénekek. 19.00: Telenor. színelőadás... Dokumentumfilm dr. Sik Endréről. 19.30: TV-Híradó. 19.50: Esti mese. 20.00: Közvetített apróság. Zenés vígjáték. 21.20: ... Mind önzetlenül menetek. Művész-est. 22.00: TV-Híradó — 2. kiadás.

NOVEMBER 8., SZERDA

13.53: Győri Vasas ETO—Braga labdarúgó-mérkőzés. 17.05: Hírek. 17.10: A Magyar Híradó műsora. 17.20: Újves kezek. A Moszkvai Televízió gyermekműsora. 17.50: Zsebéve. 18.20: Sokszemközti. 18.50: A hét könyvel. 18.55: Sorok, emberek. 19.15: Hazai útkör. Aktuális jegyzet. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-Híradó. 19.50: Gyárfas Miklós színházi jegyzete. 20.00: Yerma. Tragikus költemény. A Madách Színház előadása feleletéről. (16 éven felülieknek). 21.40: Zenei Figyelő. A TV zenei újságja. 22.00: TV-Híradó — 2. kiadás.

NOVEMBER 10., CSÜTÖRTÖK

8.10: Iskola-tv. 9.30: Szereltem 8 fokon. Román film. 10.50: Kisfilmek. 13.40: Iskola-tv. 17.20: Hírek. 17.25: Utazás Kapilluba. A Magyar Híradó kisfilmje. 17.35: Palyaválasztási tanácsadó. 18.05: A termelő és a fogyasztók érdekében. Vitaműsor. 18.35: Telesport. 19.00: Új létesítményeink. Két óriás a Duna mentén. 19.30: TV-Híradó. 19.50: Esti mese. 20.00: Arta Florescu énekesnő szülőföldön koncertje. Közvetítés: Bukarestből. 20.30: A világ képekbe. 20.40: Cande. Magyarul beszélő francia film. (16 éven felülieknek). 21.50: TV-Híradó — 2. kiadás.

NOVEMBER 11., PÉNTEK

8.05: Iskola-tv. 10.15: Cande. Magyarul beszélő francia film. (16 éven felülieknek). 11.30: A termelő és a fogyasztók érdekében. 12.00: Telesport. 13.35: Iskola-tv. 19.00: Pedagógusok fóruma.

NOVEMBER 12., SZOMBAT

14.55: Ötmillió versenyző. Az Inter-vízió színműsorja Vamból. 15.55: Ki minek a nevezte? Fialat esztendőnk versenyének döntője. 16.25: Hírek. 16.30: A Televízió Ifjúszáji Táncklubja. Kertingő. 17.15: Ki minek mestere? A verseny folytatása. 18.35: A TV-jelenti. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-Híradó. 19.50: „Képzőművészet”. Rodolfa bányásziskola III. 20.00: Aréval kalandja. Luella. Magyarul beszélő angol film. (14 éven felülieknek). 20.30: Fekete könnyműzene. Filmműsor. 21.00: A föld hullámhosszán. Ércvált. Törökország kalandja. 22.35: TV-Híradó — 2. kiadás.

NOVEMBER 13., VASARNAP

9.20: Iskola-tv. 10.15: Hémerődes kamera. Utóiró-híradó. 10.30: Mesélő muzsika. Az Országos Filharmonia Ifjúszáji hangversenye. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. A színelőadás a dal öröme. (Magyar rajzfilm). 13.25: Eger—Komló NB I/B bajnoki labdarúgó-mérkőzés. A színelőadás: Gusztáv és a főnök. Magyar rajzfilm. 15.20: A Magyar Híradó műsora. 15.30: Habakuk segits! A közlekedési rejtveny-műsor eredményhirdetése. 15.40: „Képzőművészet”. Rodolfa bányásziskola. 15.50: Új vonások a mezőgazdasági biztosításban. 16.00: Honvéd—MAFC kocsikabala-mérkőzés. 17.30: Kampány. Ripost film a Hatvani Csokorgyárról. 17.50: Földi Maxi kalandja. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. 18.15: Kantata. Fialat művészek Hódmezővásárhelyen. 18.50: Utazás jegy nélkül. Baku, az olaj háza. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-Híradó. 19.50: Fény a redőny mögött. Magyar film (14 éven felülieknek). 21.10: Az érem harmadik oldala. 21.20: Notaszó. 21.40: Sporthírek. 21.50: Proza a podiumon. Nagibin: Lanc. 22.00: TV-Híradó — 2. kiadás. 22.20: Jó éjszakát, felnőttek! Gusztáv resen. Magyar rajzfilm.

(A Magyar Rádió és Televízió műsorszórás jogát fenntartja.)

Hírek

— TRÖSZTUNK PARTBIZOTT-SÁGA disztávratot küldött november 7-én alkalomból a Csernograd Területi Partbizottsághoz. A táviratban a bányászok jókívánságait tolmácsolta a partbizottság. Ez a barát nekünk egyben válasz volt a csernogradiak üdvözlésére. A szovjet és a magyar bányászok kapcsolata ma már igen kiterjedt. Nem kevesebb mint 10 szocialista brigád, ezen belül Szabolcsbánya versenyen indított a testvérország munkásai.

— SZOMBATON DELELOTT 9 órakor a tröszt partbizottság fogadást adott azok tiszteletére, akik a kongresszusi előkészületek során, különös tekintettel a tröszt partbizottság előkészítésében kiemelkedő munkát végeztek. Az elismerő szavak mellett a legjobb aktivákat megjutalmazták.

— A SZÉNFUVAR BEFIZETESI napok számát — az előző évi gyakorlatnak megfelelően — heti négy alkalomra emelik Komlóban a tröszt épületében. Hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken reggel 7-11 óráig lehet befizetni az utalványt, 42 forintot árban.

— HÁROM NAPRENDEI PONT szerepel a november 10-én, csütörtökön délután fél 2 órakor sorra kerülő NEB-ülésen. Komló. Kis István elnök beszámolója után az árttermelő kisparancnok tevékenységével kapcsolatos vizsgálatról tárgyal az ellenőrzési bizottság. Ezt követően a lakosság részére vezetett szolgáltatások helyzetéről annak attekintést.

MECSEKI Bányász

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja

Felelős szerkesztő:

Gyevi Károly

Szerkesztőség:

Pécs, Komját Aladár utca 5. (Mészai Bányász Szálló)

Telefon: 36-61. 18-58 (11-85-ös mellék)

Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Tel.: 15-32 15-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy M. u. 10. sz. Felelős vezető: Melles Rezső

TERJESZTI A MAGYAR POSTA

Előfizethető a helyi postahivataloknál

és az üzemi sajtófelelősöknél

Előfizetési díj félévre 10 forint, egész évre 20 forint

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN

Indexszám: 25 817

Fiatal pártmunkás magas kitüntetése

Amikor néhány évvel ezelőtt Komlón tanácsostá vá-
lasztották, s egy kis ismert-
tőt kértem önmagáról, ere-
deti foglalkozásáról, csu-
pán annyit mondott: — Szakmunkás
vagyok, géplakatos.

Nem lebecsülésként, in-
kább szerénységből nem be-
szélt tanári diplomájáról. Pe-
dig erre is büszke. Most,
hogy november 7-én a Mun-
ka Erdemrend arany fokozatát
kapta — 39. éves korában —
színtén szerényen fogadta a
gratulációkat.

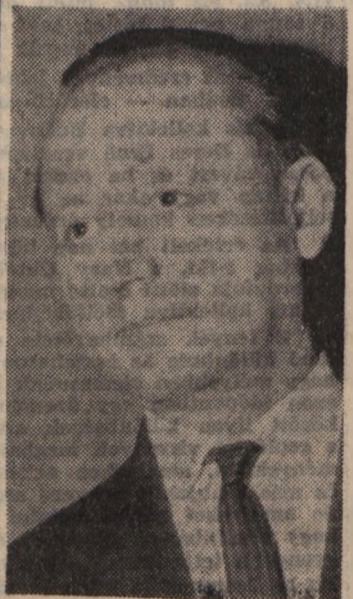
— Az én sorsom sem volt
különb, mint annyi százezer
ember élete ebben az ország-
ban, — jegyezte meg szinte
önmagának mondva. — Buda-
pesten a Fémáru Szerszám-
gépgyárban szabadultam 1946-
ban. Itt dolgoztam 1949-ig.

Igen, ott dolgozott, Pester-
zsébeten, a munkásosztály
egyik fellegvárában. Munká-
ja mellett azonban tanult is.
Elég korán, 1945-ben került
a munkásmozgalomba. Először
a MADISZ-ban tevékenyke-
dett, egy évvel később pedig
már a pártban végezte társadalmi
megbízatását. Később,
1950-ben beiratkozott a Mű-
szaki Tanérképző Főiskolára,
ahol 1963-ban államvizgá-
zott. A tanári pályán nem
sokáig maradhatott, mert a
párt kiadta a jelszót: „Káde-
reket a falvak megerősítésé-
re!”

— Így kerültem Szigetvárra,
a járási pártbizottság élére.
Előtte falun nemigen dolgo-
tam, de a mozgalmi tevékeny-
ség nem volt új. Emberekkel
kellett foglalkozni, és szerin-
tem ez a legszebb hivatás.

Neubauer József, a Megyei
Pártbizottság munkatársa lett.
1963-ban a kétéves Pártfő-
iskolán tett sikeres vizsgát,

majd 1964-ben a komlói Vá-
rosi Pártbizottság titkárává
választották. Most is itt be-
széltünk irodájában. Vál-
tozatlanul azt vallja, hogy a
különböző vállalatok átszer-
vezésével nem csökkent a
bányaváros fejlődése.

— Nyugodtan merem álli-
tani, hogy Komló városaso-
dása, a régebbi adósságok: a
kommunális és járulékos be-
ruházások pótlása jobban ha-
lad, mint eddig. Elég ha a
távfütés megoldására, az is-
kolaépítésre, az üzlethálózat
fejlesztésére, a mikrodai út
és a fürdőmedence építésére,
a város útjainak felújítására
gondolok. Jövőre a szilvási
városnegyed építését komplett
befejezzük. Somágtetőn is fel-
épül az új iskola és az áru-
ház.

Persze, a megoldás nem
ilyen egyszerű. Nem elég csu-
pán az igényeket benyújtani,
hanem az országos íőhatóságok
mellett, a helyi szervek
összefogására, a lakosság tár-
sadműködésére is szükség

van. E tekintetben számos
kedvező példa volt az utóbbi
időben. A szilvási általános
iskola építésének befejezése
jövő májusi program volt, de
a pártbizottság és a tanács
vezetőinek közbejárására a
Tolna megyei Építőipari Vá-
llalat már e hónapban átadja
rendeltesének az új intéz-
ményt. Sok-sok gond, tárgya-
lás, vita, néha erősebb kö-
vetelés eredményeként valósul-
nak meg egyes dolgok. A
kisebb kudarcok azonban so-
ha nem vették kedvét. Nagy
harc előzte meg a távfűtés
építésének határidő előreho-
zását is, ez is a jövő évi fel-
adatok között szerepelt.

— Jogos igény: kevés a
fiatalkorúakat, főleg a női
munkaerőt foglalkoztató üzem
városunkban. Itt sem elég
csak a felsőbb szervek segít-
ségét várni. Ugyancsak a kö-
zös erőfeszítések hoztak ered-
ményt: az idén újabb 300 fő-
vel gyarapodott a női dolgo-
zók száma a Helyipari Vá-
llaltnál.

Ennek előzményéhez érde-
mes idézni a vállalat múlt
héten keltezett leveléből: „Ta-
voly szeptemberben még egy-
általán nem volt beruházási
fedezet, csak a visszafizetendő
hitel lehetősége, és az elha-
tározás. Egy év telt el, s az-
óta a párt és a tanács tá-
mogatásával az alapított üze-
münkben 300-an dolgoznak.”
A köszönő levél Neubauer Jó-
zsef elvtárs részére érkezett,
de ahogy ő mondja, az elis-
merés a pártbizottság érde-
me. Így van a kitüntetéssel is,
pedig emíttal elsősorban őt il-
letti a nem mindennapos meg-
tiszteltetés.

Vizhányó Imre

Közös párt- és KISZ vb-ülés Komlón

November 11-én, közös
párt és KISZ vb-ülést tartot-
tak Komlón. A nemrég újjá-
választott párt v. b. első ülé-
se volt ez — Neubauer József
elvtárs vezetésével.

A napirend során a KISZ
KB írásos előterjesztését vi-
tatták meg, amely a KISZ
munkájának néhány időszerű
kérdéséről adott áttekintést.
A tanácskozáson résztvevők
és felszólalt Lukács János, a
KISZ megyei bizottságának
első titkára is.

A végrehajtó bizottság tag-
jai élénk eszmecsere-t foly-
tattak az előterjesztett anyag-
ról. Egyetértésüket fejezték

ki a KISZ KB állásfoglalásá-
val kapcsolatban, de mind-
emellett számos javaslatot is
elmondtak.

A résztvevők helyeselték,
hogy a felsőbb szervek ilyen
behatóan foglalkoznak az if-
júsági problémával. Kifejez-
re jutatták, hogy az értele-
mre ható nevelés sokszor hát-
terbe szorul az értelemre ha-
tás mellett. Lényeges kérdés-
ként emelték ki a hazafias ne-
velést. E tekintetben a KISZ
és az MHS szorosabb kap-
csolatát vetették fel igény-
ként. Az országos fórumoktól
nevezetesen a tv-től rendsze-
resebb programot várnak, pél-

dául a különböző társadalmi
rendszerek, gazdasági, kultu-
rális életéről.

A vita során arról is szó-
esett, hogy a fiatal szakmunk-
ások egyes helyeken anya-
gilag nincsenek kellően meg-
becsülve, jöllehet teljesítme-
nyük eléri az idősebb szak-
munkásokét. Igen szenvedé-
lyes hangon vetették fel az
úttörőház hiányát. Komlón
nem kevesebb mint 5000 kis-
dobos és úttörő ismerkedik a
mozgalommal. Indítványozták:
bizannak a fiatalokra nagyobb
politikai feladatot, és színe-
sebb változatosabb, eleve
programot biztosítsanak szá-
mukra. Jogos bírálát is el-
hangzott emiatt: a meglévő
lehetőségeket (pl. a Zrínyi
Művelődési Ház helyiségeit,
vagy a városban levő kispá-
lyákat) nem használják ki
megfelelően.

A végrehajtó bizottság kö-
zös tanácskozása úgy határo-
zott, hogy létrehoz egy négy-
tagú társadalmi bizottságot,
amelynek feladatul szabták
meg, hogy intézkedési tervet
dolgozzon ki a helyi problé-
mák megoldásához.

KISZ-vezetők kitüntetése

November 7. alkalmából a tröszt üzemének KISZ-titkárai
kitüntetésben részesültek. A KISZ KB aranykoszorús KISZ-
jelvényt adományozott Loch Ottónak és Kardos Ferencnek;
a KISZ KB dicséret oklevelét kapta Ujvári István István-
akna KISZ Bizottságának titkára, Schraub István, a Villamos
Üzem KISZ-titkára, Cseh László III-as üzem KISZ-titkára,
Ifj. Gungl János a komlói, szénélőkészítő KISZ-titkára, és
Szirtes Tibor Pécsbánya Széchenyi-akna KISZ-szervezetének
gazdaságvezetője.

Ezenkívül 14 KISZ-vezetőnek a tröszt KISZ-bizottsága
ajándéktárgyakat és könyvjutalmakat adott át.

Meghívó a csillagok világába

Elsősorban az Anyagellátó Üzem
dolgozóit érinti ez a meghívás, de
örömmel látva vendégül az üzem
más érdeklődőit is november
16-án (szerdán) a kultúrteremben,
ahol magas képzettségű szakember
tart előadást arról, hogy

„Elérhető-e az ember a Holdig?”
Ez nyilvánvalóan csak költői
kérdés, mert a tudomány és tech-
nika legújabb eredményei alap-
ján nem kétséges, hogy hamar-
osan Holdat ér az első expedíció,
és kívánjuk, hogy szerencsésen
vissza is térhessen.

Ma már inkább az izgatja a
fantáziánkat, hogy hogyan, med-
dig, milyen körülmények között
élhet az ember ott, milyen gaz-
dasági és tudományos, vagy egyéb
(esetleg társadalmi) haszon vár-
ható a Hold birtokbavételétől,
mennyiben változtat meg ezáltal
az ember földi sorsa.

Nem akarunk túlságosan előre
válni az előadásnak, de bizonyára
városunk munkásságát bőven
értéktelítő problémák is merülnek

majd fel odatört, mivel nem ké-
tséges, hogy ha az ember megve-
ti lábát a csillagok valamelyikén,
mindenekelőtt a gazdasági lehe-
tőségek fogják érdekelni. És ezek
közé tartozik nyilvánvalóan a
helybéli energiaszerzés, azaz a
bányászati is. Ezért az oxigén, a
víz a hőpótlás és szigetelés, él-
mezés mellett nem kevesebb a
bányászati szakba vágó kérdések
száma sem: például a fűrés, robban-
tás és az anyagmozgatás, vala-
mint az energiaátalakítás lehe-
tőségei az új gravitációs viszonyok
és oxigénhiányosság közepette.

Az ó-világ felfedeződ, Afrika,
Amerika és Ausztrália meghódít-
ói bátor, erős, elszánt és a fegy-
verrel jól bánó, nem egyszer es-
zel vissza is élő emberek voltak.
Vajon milyen tulajdonságokat
követelnek a hold kolumbuszaitól,
az új lakócsillag első telepe-
seitől a szokatlan körülmények?
Ezzel a bátorsággal és elszántsággal
mellett, nem a fegyverkezés, ha-

nam a technikai, geológiai, kémiai
és asztrológiai tudományok
gyakorlati ismerete dönti majd
el az alkalmasságot.

Hamarosan megvalósulhat, hogy
ember lép a Holdra. Igaz, hogy
ettől még évtizedek is eltelhet-
nek, mire egy valódi birtokba-
vitelről lehet majd szó, de nem
hiábavaló erről gondolkozni.

Nem akarunk előre venni az
előadásnak, csak meghívni min-
denkit, hogy megjelenésével már
most legyen kísérelő, szemtanú-
ja a világtörténet eddigi legna-
gyobb eseményének, a csillagok
meghódításának.

Az előadást film egészíti ki.
Ez most jön a tulajdonképpeni
meghívás: melyben értesítjük az
Anyagellátó Üzem dolgozóit és
minden más érdeklődőt, a Me-
sseki Bányász olvasót, hogy no-
vember 16-án 14 órakor az Anyag-
ellátó Üzem kultúrteremben
filmek előadást tart a Tudományos
Ismeretterjesztő Társulat, melyre
ezúton is meghívják olvasóinkat.

III.

Járták az erdőt. Olyan sötét
rű bozótban bujkáltak, ahol
még a nap sárga nyílai is
fennakadtak a leveleken. Egy-
szercsak megtorpant az Em-
ber, s félve hallgatta a tom-
pa dübörgést a lába alatt.
Mintha részeg óriások kövele-
kel polyóznának egy szikla-
üregben.

— Ne félj, csak gyere utó-
nam — hívta a tündér —
most meglátod majd a Szivár-
vány-sziklát. Barlangjában la-
lik a Fürtök királya, a Hál-
talmos. A félelmetes hang-
kósz egyre erősebben hal-
latszott, s mire kitért a bo-
zótól, még a levegő is resze-
ketett. Előttük roppant szik-
la magasodott, mint egy óriás
koponyája. Szeme helyén va-
tag bozótban benőtt barlangok
tárogáltak. Szája üregéből víz
tört elő, s órdógi dübörgéssel
zuhant a szakadék mélyére.
Mintha színes patakok egy
mederben találkoztak volna:
Illáspros, sárga, meg zöld,
kék és fehér fonatok csillan-
tak, szípkorkáztak, fodroztak.

— Csoda ez Illa! Félelmetes
csodal — mondta a fiú s re-
begő szemmel nézte a víz-
szivárványt. — Ahogy széle-
sen leomlik olyan, mint egy
varázspalást!

— Palást? — kapott a szó
a Tündér. — Adok neked
ilyet, ha tetszik!
Megfújta ezüst sípját, és
abban a pillanatban — cso-
dák-csodája — lehetetlenül
szivárványköpeny szövedött a
fiú vállára s úgy fonódott,
erezkedett lefelé, mintha lát-
hatatlan pókok most bogoz-
nák köréje. De hirtelen félel-
metes üpölés kavargott elő,
s a szivárványos víz egyszerű-
ben elfeketedett. A fiút tü-
zes forráság öntötte el. Meg-
ijedt és minél inkább kap-
kodva bontakozott ki a me-

sepalástból, annál jobban be-
legabalyodott.

— Oh Illa, Illa! Szabadíts
meg! — könyörgött. — Ment-
s meg engem, Félek s vár-
szodótl!

A lány kilépett a fák sí-
ól és magasra tartott karral s
nagy sikla felé fordult.

— Én vagyok té, Illa. Ő
pedig az Ember. Mi össze-
tartozunk! — mondta és a
bősz ordítás elterült a mély-
ben.

Az Ember is odadűlt a Tün-
dér mellé és felemelte a kar-
ját.

— Mi összetartozunk —
ismétezte, s mikor a kezük
összeért, a levegőben a fekete
zuható újra szivárványos
lett.

Fogták egymás kezét s Illa
rámosolygott a fiúra.

— Ne félj! Én megnyugtá-
lak, meggyógyítalak.
Jó ideje ültek már a fűben
szólanul. Az Ember egy vi-
rágot tépetett. Leszakította
a szirmát, elismogatta az ökle
fején, aztán rácsapott a te-
nyerével. Pattanva hasadt
meg a szírom közepe. Eldob-
ta. Másik szírom tépett, az-
tán megint másikat és megint
újat. A Tündér eleinte ne-
gyokat kacarászott, később
megérezte a semmitmondó já-
téokban a szomorúságot.

— Mire gondolsz? — kér-
dezte. — Valami baj van?
A fiú elgyűrögte az ép-
pen eltépett virágot és fel-
állt.

— Elszövedtem tti. Csil-
náljunk már valamit.

— Sétáljunk jó? — ugrott
fel a Tündér.

— Hood? Ismerem már az
egész országot.

A Tündér csalódott lett.
— Már nem szereted az
erdőt?

— De igen, csak... az jó,
sétáljunk... sétálhatunk —
mondta, de kedveltenél ment
a lány után.

A patakparti kőzetekben
minden virág teljes díszében
pompázott. Nehéz illatuk sú-
rú felhőként követte őket. Az
Ember gyakran megállt és
mélyeket sóhajtott.

— Ugye nálatok nincs ilyen
levegő? — búszkélkedett a
Tündér.

— Levegő? Ez nem is le-
vegő — mondta az Ember. —
Ugy érzem, mintha sűrű méz,
meg nehéz olaj fojtogatna.
Elnehezült a lélegzetem. Le-
vegő? Az a baj, hogy nem
kapok levegőt!

— Már nem szereted a vi-
rágillatot?

— De igen, de itt a Te or-
szágodban olyan illatruhát
omlik rám, hogy megbénít.
Alig tudok már járni, pedig
szaladni volna jó, meg lepkét
kergetni és énekelni, hogy
„Szállj le, szállj le, szállj ide
pille!” — vagy virágfüzért fon-
ni és madárdalra táncolni s
jodormentás réten. De a Te
csodás erdőben nem játszok
pillangó és madár sem éne-
kel a lombok között.

— Várj, rögtön előcsalom
én a lepkét rejtekről és meg-
szóllítatom a madarat is —
derült fel a tündérlány és
nyúlt a sípjáért. Az Ember
megragadta a kezét.

— Ne! Nem akarom. Ez
nem az én lepkém, nem az
és madaram. A Te lepkéd

wás színű, másképp repdes,
a Te madarad nem úgy éne-
kel, ahogy én érzem.

— Már nem szép itt ná-
lam? — szomorodott el a
Tündér.

— De igen. Nagyon szép és
csodálatos a Te Zöldfenyű er-
dő. De értsd meg Illa, az
Ember más, mint a Tündér.

— Én azért találtam rád,
hogy segítsek neked. Mond
meg mit kívánsz s én teljesi-
tem. Nézegetsz magunkat az
Ezüst-tóban? Vagy csodáljuk
a Szivárvány-sziklát? Pihen-
nél-e rózságyon vagy tündé-
reim táncol ringasszanak
álomba? Kívánsz-e mézet és
hús forrás vizét, vagy köttés-
sek jázminból virághintát?
Mondd s én azonnal paran-
csot adok — már emelte is
ezüst sípját.

— Nem! Ne! — kiáltotta a
fiú s hirtelen mozdulattal ki-
űtötte a sípot Illa kezéből.

A fák megremegetek, az er-
dő fénye elsötétült, mélyről
ijesztő hangok támadtak. A
lány rettenve állt, aztán han-
gosan felsírt.

Az Ember gyorsan felvette
a sípot és amikor visszaadta
a Tündérnek, az erdő mélye
is kizöldült és megnyugodott.

— Ne haragudj rám, drága
Tündér, nem akartalak meg-
bántani. Tudom, hogy te jó
akarás nekem, de értsd meg,
hiába élek a Te gyönyörű
tündérországodban, én ember
vagyok. A gondolataim és
érzéseim az ember töprengé-
se és vergődése, és ennek nem
tud parancsolni a te varáz-
slatos ezüst sípod sem.

Fáradtan térforgott az Em-
ber az erdőben. Ereje, kedve

nem volt már semmihez. Ter-
mete megörnyedt, szeme
fénytelen lett. A Tündér
pedig félve és aggódva, szomo-
rán leste mozdulatát, köve-
te a nyomát.

Kicsit, ha lézengett, lefe-
kűdt már újra. Mégsem adott
kedvet, erőt a pihenés, álom
sem nyugtatta. A Tündér
pedig sírt, sírt.

Éltel már nem kírdánt, szá-
ja sem szomjazott, hangja is
elapadt. A Tündér pedig sírt,
sírt keservesen sírt.

Néztek, csak néztek egymás
szembe, és ugyanarra gondol-
tak. Órákon keresztül tud-
tak így beszélgetni. Néha a
szájuk sarkán szomorkás mo-
soly bujkált. A szemük csil-
logása bátorította, vigasztalta
egymást, de mélyén ki nem
mondott keserűség titkolózott.

Az erdő különös fényrel
szerette őket.

A fiú a patak partján ült
és kavicsokkal játszott. Föl-
veti egyet-egyet, a vízbe me-
rítette. Az előbb még szürke,
jellegtelen kő a lány sus-
morgó pataokban kifényesedett,
megszínesedett. A napra tette
szaradni a másikat mosott.
Es szögletes, fekete, mint a
szén, a másik piros, fehér
erekkel, a harmadik barna-
pettyes, mint a pályaköfalda.

— Milyen szépek — gyö-
nyörködött a lány —. Mit csin-
nálsz velük?

— Játsszom csak, nézegetem
őket. Látod az elsőt? Már
nem is csillog.

— Már nem is sárga, majd-
nem barna lett, és nézd a fe-
ketét, elszürkült, vette észre
a lány.

Mert megázódd!

— De kár.
A fiú újra vízbe merítette
őket, s azok megint fényesen
színesedtek a vízben.

— Jaj, de jó, jaj, de szép-
őrült a lány, s marék szápra
vitte a patakra a köveket.

A fiú pedig szedte, s tette
a fára. Amikor már annyira
megszaporodtak, hogy nem
győzték a megfakultakat új-
ra mártogatni a patak vízé-
be, megázódt a fiú.

— Várj, Illa, kitaláltam
valamit.

Keresett egy lapos követ
s elkedte a földet kaparni.
Jó hosszan a patak mentén.
A lány nem kérdezett semmit,
csak kíváncsian figyelte. Az
Ember laposfenekű árkot vá-
gott s a széleit kirakta össze-
vissza nagy kövekkel. Akkor
szusszant egyet s tovább foly-
tatta. Hosszan keresgélte, vá-
logatta a szőpamájú, színes
köveket, s szorosan rakta egy-
más mellé az árok fenekére.

— Sepíthetek? — kérdezte
később a tündérlány.

— Persze, ha kedved van
— Nem tudom ugyan, hogy
mit csinász, de úgy érzem,
hogy szép lesz.

— Kőfürdőt csinállok.

— Kőfürdőt? Milyen az?

— Majd meglátod, de ha
nem fog tetszeni, nem csúfít-
junk vele az erdőt, úgyis el-
rontom.

— Hát nem magadnak csin-
álod?

— Nem, neked szeretnék
örömet okozni.

— Kedves vagy — mondta
a lány s elszaladt köveket
keresni. Egész délután válo-
gatták a köveket.

Osváth Tibor

(Folytatás következik.)

BÁNYÁSZ

A KISZ TRÖSZTBIZOTTSÁGNAK TÁJÉKOZTATÓJA

A IX. pártkongresszus tiszteletére

KISZ-alapszervezetünk tagsága méltányolva pártunk IX. kongresszusának jelentőségét a kongresszus felkészülési időszakának kezdetén felajánlásokat tett.

Felajánlásainkba foglaltuk az ISZM három követelményének teljesítését. A Szakma Ifjú Mestere mozgalom vizsgáinak befejezését.

Alapszervezetünk éves társadalmi munkájának befejezését. Szocialista Ifjúsági brigádjaink havi terveinek teljesítését, illetve túlteljesítését. Alapszervezetünk létszámbeli erősítését. Felajánlásunk teljesítésének határidejeként november 25-két jelöltük meg. Tagságunk a szokásosnál sokkal nagyobb akaraterővel dolgozott, illetve dolgozik felajánlásaink megvalósításán. Fiataljaink átérzik a közelgő pártkongresszus jelentőségét és ennek megfelelően tevékenykednek a még hátralévő feladatok megvalósításán.

Az ISZM mindhárom követelményét a nevezett fiatalok 80%-a teljesítette. Lázás készülődés folyik a SZIM-mozgalom vizsgáinak sikere érdekében. E mozgalmat esztergályos és lakatos szakmában indítottuk be. Jelenleg konzultációk folynak a sikeres felkészülés érdekében. Alapszervezetünk éves társadalmi munka vállalását befejezte. A jelenleg folyó társadalmi munkáinkat szocialista Ifjúsági brigádjaink az alapszervezet vállalásán felül végzik. Alapszervezetünk ez ideig mintegy 800 társadalmi munkórát végzett.

Szocialista Ifjúsági brigádjaink, esztergályos Ifjúsági üzemszűnk ez ideig a havi terveiket kivétel nélkül túlteljesítették. Az egyéni vállalások teljesítésében is élen járnak a többi brigád előtt. Alapszervezetünk létszámbeli erősítése érdekében elsősorban a mindennapi munkánk színessé tételében, a politikai meggyőző és nevelő munkában fejtettünk ki fokozottabb tevékenységet.

Véleményünk szerint ez előfeltétele a KISZ-építésnek. Munkánkat bátran vállalhatjuk eredményesnek ugyanis a kongresszus felkészülési időszakában minden különösebb agitáció nélkül 4 fiatalot vettünk fel sorainkba.

Alapszervezetünk tagsága a jövőt illetően is szép eredményekben reménykedhet. Bizunk abban, hogy fiataljaink, ifjú kommunistákhoz méltóan felkészülnek pártunk IX. kongresszusára.

FÁHx Zoltán,

Kossuth-bánya Gépüzem KISZ-vezetőjének titkára

Baleset-megelőzés Kossuth-bányán

1963. óta immár hagyományává vált az évenkénti baleset megelőzési verseny, amit a KISZ Központi Bizottság és NIM hirdeti a bányászati körökben. A felhívást kedvvel fogadták üzemünk fiataljai és a végrehajtást több fórumon is megvitattuk. Tüköri értekezleteken, KISZ VB-üléseken, taggyűléseken és röpgyűléseken. Ezeket részt vettek üzemünk és a szakszervezet munkavédelmi felügyelői is. Külön kérelemmel fordultunk a szocialista Ifjúsági brigádok és tagjai felé, akiknek jelentős szerep jutott a versenyfeladatok végrehajtásában. Az elmúlt évek versenyeiből nem sok babér jutott üzemünknek a balesetmegelőzési versenyben. Minden fórumon arról folyt a vita, hogy milyen eszközökkel, formákkal kell dolgoznunk annak érdekében, hogy a balesetmegelőzési tevékenységünk eredményes járjon. KISZ alapszervezetünk év közben taggyűléseken és egyéb formában is többször foglalkoztak az üzemi balesetek alakulásával.

Sok hasznos javaslat hangzott el a fiatalok részéről ezzel kapcsolatban. Szocialista brigádjaink vállalásában, szinte mindenütt helyet kapott a balesetmegelőzés, a balesetmentes munkavégzés.

Alapszervezetünk ez évi munkaakciói során résztvettek a bányaterek, vágatok, és az elfekvő anyagok gyűjtésében. A baleseti kérdésekkel foglalkozó szellemi vetélkedőkön.

A balesetmegelőzési mozgalom megfelelő helyre került, bizottságunk és KISZ alapszervezetünk munkájában. Nem kampány feladatnak, hanem egész évi folyamatos munkának tekintettük a munkavédelmet. Eszközének első sorban fiatalok nevelését, felelősségének növelését tartottuk fontosnak. Sikertörténetek fiatalok jelentős részét megnyerték a munkavédelmi kötelezettségeink lelkiismeretes betartására, a biztonságos munka végzésére. Tapasztalataink azt bizonyítják, ahol a fiatalok megértették a balesetmentes termelés jelentőségét, a biztonsági berendezések és szabályok betartásának fontosságát, ott maguk is jobban ügyeltek testi épségükre és másokkal is igyekeztek betartatni a biztonsági előírásokat. A végzett munka arányában titokban reménykedünk, hogy az 1966-os balesetmegelőzési verseny értékelésénél, eredményes helyezést fogunk elérni mi Kossuth-bánya fiataljai.

Bálint Ernő
KISZ B. titkára

KISZ-HÍREK

— November 1-től 15-ig valamennyi alapszervezet rendkívüli vezetőségi ülést és taggyűlést tart. Előkészítésre kerül az 1968. évi akcióprogramok értékelése, a tagösszeírás, a taglétszám és az ISZM statisztika elkészítése.

— November 7. tiszteletére emléktúrát indított a megyei KISZ bizottság. Első helyezett ért el a Trösztbizottság Kállai Éva csapata.

— November 7-én délelőtt a pécsi Petőfi laktanyában baráti találkozáson vettek részt a katonafiatalokkal, a munkásmozgalom veteránjaival. A veteránokat a laktanyába elkísérte Klepach Ottmár, a trösztbizottság agit. prop. titkára. A következő találkozóra november 20-án kerül sor, amelyen a fiatalok és a veteránok együttesen keresik fel Komló és Pécs munkásmozgalmi nevezetességű helyeit és a helyszínen eleventik fel a harcokat és a küzdelmeket.

— Mind több KISZ-szervezet rendez, az MSZBT-vel közösen, szellemi vetélkedővel egybekötött, műsoros estet a Szovjetunióról és a többi szocialista országról. Az eddigi legsikeresebb vetélkedőket Zobákon, Kossuthon és Szászváron rendezték.

— November első hetében valamennyi KISZ-szervezetnél megindult az 1966/67. évi „Kongresszusi körök” című KISZ politikai oktatás.

Oktatási tapasztalatok Kossuth-bányán

Minden túlzás nélkül mondhatjuk azt, hogy trösztünk területén Kossuth-bányán sikerült legjobban zárni az elmúlt évi oktatást. Nyílt titok lehet az, hogy ennek mi az oka. Oktatásaink színvonalát olyan nívóra emeltük, amely érdekelte a fiataljainkat. Oktatásaink hangulata és formája minden esetben magába foglalta a jelen napi kül- és belpolitikai eseményeket. Ez az, ami nemcsak a fiatalokat, hanem az idősebbeket is minden esetben vonzza. Minden titok ebben rejtett.

Ezen kívül még színvonalassá tette a „kérdés—felelet” módszer, amely abban állt, hogy fiataljaink egymástól kérdeztek. Ez nagyban elősegítette a szabadabb és őszintébb beszélgetéseket. Ezek helyességét, vagy helytelenségét utána közösen megvitatuk.

Ezen tapasztalatok alapján teszünk eleget a következő oktatási év felhívásának, amely a „kiváló KISZ oktatási kör” cím elnyeréséért indul. A mozgalom célja az oktatás színvonalának emelése, nevelési célkitűzések megvalósítása.

Ezeknek a feladatoknak a végrehajtását az oktatáson résztvevő elvtársak közös elhatározása és hozzájárulása alapján tesszük meg.

Ács Mihály
szemes körlet KISZ-titkára

Ifjúsági nagygyűlés Csertetőn

A vietnami örtűz résztvevői Csertetőn

November 5-én szombaton délután a vietnami örtűz zaráokkordjaként Csertetőn a bányász hősi emlékműnél Ifjúsági nagygyűlést rendezett a Tröszti KISZ Bizottsága.

A nagygyűlésen megjelentek a mártírhálát halt bányászok örvegyei: Feltig Imre, Keller János és Hegedűs Mihály felesége és hozzátar-

tozók. Résztvettek az Acsádi Ignác úti Általános Iskola, a szabolcstelepi iskola és a Vassas II. Általános Iskola uttorói, valamint a munkásörség és a Petőfi laktanya díszszakasza, akiknek díszörsége emelte az ünnepség fényét. Az ünnepi beszédet Partl Józzsef elvtárs, a Mecseki Szénbányászati Tröszti KISZ Bi-

zottságának titkára mondta.

A gyűlés végén vietnami harci jelszavakat hangoztatottak a gyűlés résztvevői, a közben a Petőfi laktanya harcosából alakult díszszakasz sortűzzel áldozott a bányász hősök és a vietnami néphonvédő harcok emlékének.

Sikerese hangversennyel ünnepelték a Komlói Munkáskórus öt éves jubileumát

Szombaton este nyolc órai kezdettel nagyszabású hangversenyt rendeztek Komlón a Május 1. Művelődési Ház nagytermében. Az Eneklő Városok negyedik hangversenyére a Komlói Munkáskórus fennállásának öt éves jubileuma alkalmából került sor. Az ünnepség színvonalát emelte a társakórusok — a bajai Liszt Ferenc kórus és a pécsi Me-

csek Enekkar — vendégszereplése, s a komlói Erkel Ferenc Zeneiskola tanárainak közreműködése.

A műsort a komló-kenderföldi általános iskola gyermekkara nyitotta meg, majd az ünnepelt Komlói Munkáskórus szerepelt. Az ünnepi programban felvonultatták az öt esztendő működés legszebb darabjait: Tardos—Gál: Béké-

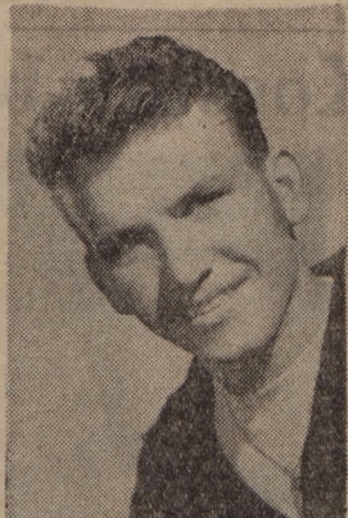
ért és emberi jogért, Händel —Rezessy: Szárnyaljon víg dalunk, Bach—Rossa: Hajnal kél című kórusművét. Az első vastaps Tillai—Vargha: Gyűjtsd meg a lángot című művének előadása után harsant fel. A szerzők ezt a művet az ideai szigetvári emlékünnepség alkalmából írták, s a komlói kórust érte az a megtiszteltetés, hogy első alkalommal előadhassa. Igen hatásos volt a program utolsó darabja — Liszt—Rossa: A munka himnusza — is. Összességében az egész műsor méltó volt a nagy zenei hagyományokkal rendelkező városhoz, s az ötesztendő véggyekekhez, amely viszonylag rövid idő alatt szép sikereket ért el és országos hírnévre tett szert. Az együttes munkáját értékelve külön elismerés illeti Zsongor Kálmán karangyot.

A hangverseny további részében a bajai Liszt Ferenc kórus aratott nagy sikert kulturált, szép előadásmódjával, jól választott és szépen kidolgozott kórusműveivel.

Végül a nagyhírű pécsi Mecsek Enekkar következett, amelynek csaknem minden számát vastappsal jutalmazta a közönség. Ebben különösen nagy érdeme volt Tillai Aurél karnagynak, akinek Sárközi szöttek című népdalfeldolgozását meg is ismételtette a hallgatóság.

A hangversennyel egyidőben izléses, szép kiállítás szemléltette a Komlói Munkáskórus öt éves működését.

BEMUTATJUK

Eberling Ferenc, a szállító KISZ-alapszervezet tagja

Eberling Ferenc elvtárs, a szállító KISZ-alapszervezet tagja, 1960 óta. Munkáscsalád

gyermeke, szállító körlet altárol részlegének dolgozója.

Igen becsületes, jó munkatárs. Feladatát pontosan elvégzi. Munkája mellett igen aktívan kiveszi részét a mozgalmi munkából. Évről évre élenjár a társadalmi munkatársak teljesítésében. Ez évben, idáig 50 órát teljesített. KISZ politikai oktatások egyik legaktívabb résztvevője.

KISZ-en kívül az MHS alapszervezetünkben is dolgozik. Ez évben az ÖHV versenyben szerepelt kitűnően. Járasi első és megyei harmadik helyezést.

Ez év nyarán jelentkezett a Munkásörségbe, ahová felvételt nyert és szorgalmasan résztvesz a kiképzésben. Decemberben leteszi az esküt.

Rendszeres véradó, eddig 7 alkalommal adott térítésmentesen vért. Alapszervezetünk vezetősége Eberling Ferenc elvtársat példaképül állítja fiataljaink elé.

Gondolatok a szervezeti önállóságról...

Az elmúlt időszakban sokat vitatkozunk, hallunk a KISZ szervezeti önállóságról. A párttervezéseken a kommunisták megvitatták a kongresszusi irányelveket. Az irányelvek foglalkoznak a KISZ-szervezetek magasabb fokú szervezeti önállóságával. Hogy a kongresszusi irányelvek így foglalnak állást annak megvan a magyarázata. A KISZ 10 éves fennállása óta nagy mozgalmi tapasztalatokat szerzett, országos méretű akciókat oldott meg önállóan és sikeresen. Méltán vívta ki ezért a megbecsülést a párt és az egész társadalmunk részéről. Lehetőségünk van tehát arra, hogy szervezeti önállóságunk tovább szélesedjen.

Az önállóság szélesítése, új feladatok elé állít bennünket, ifjúsági vezetőket. Ez fokozottabb politikai felelősséget hárít ránk és a KISZ-ben dolgozó fiatal párttagokra egyaránt. Bátorabban kell kezdeményeznünk, fiatalosabb, lendületesebb életet kell biztosítani alapszervezeteinkben. Le kell vetnünk az „öreges” vezetési módszereket. Mi a munkánk során nagy dolgok végrehajtására is képesek vagyunk, de ifjúsági munkánkat mégsem tudjuk olyan igazán vonzóvá tenni, hogy az megfelelő hatással volna a szervezeten kívül álló fiatalokra. Ezt egyébként a gyenge tagfelvételi munka is bizonyítja.

Politikai és termelést segítő munkánk vitele mellett erre is gondot kell fordítani.

Nem elhanyagolható feladat a fiatalok érdekvédelmének kiszélesítése sem. Gazdasági vezetőink hallgassák meg, vegyék figyelembe a KISZ véleményét, javaslatainkat, legalább azokban a kérdésekben alkalmazzák, amelyek fiatalokat is érintenek. Arra törekedjünk, hogy vitapartnerek legyünk ezeken a fórumokon is.

Az elmúlt KISZ taggyűléseinken földolgoztuk a KISZ KB „állásfoglalását”. Az állásfoglalás III. fejezetében felvetődik a KISZ-tag megújítás kérdése.

A fent elmondottak úgy hiszem méginkább fontosak, ha a „tag-megújítást” bevezetjük. Felmerül ugyanis a kérdés, ha egy közepesen, vagy éppen rosszul dolgozó alapszervezet vezetősége felteszi a kérdést a tagjainak, kívánnak-e tovább dolgozni a szervezetben, — mi fog történni?

Eppen ezért e gondolatok felvetésének jegyében, céltudatos munkával meg kell teremtenünk a jövőben az alapot arra, hogy bátran teheszük fel KISZ-fiataljainknak a „lenni vagy nem lenni” kérdését a tagmegújítással kapcsolatosan.

Nemes Vilmos
KISZ-titkár

Baráti kapcsolatunk a Szovjetunióval

Kedves vendégek között a Kossuth-bányaiak.

Üzemünknek nagyon jó a kapcsolata a Magyarországon ideiglenesen állomásozó szovjet csapatokkal és ezen keresztül minden szovjet emberrel. Ifjúsági szocialista brigádjaink közös brigádgyűléssel egybekötött családi estét rendeznek, amelyre a dombovári helyőrség elvtársait hívják meg. Az eseteken közös műsorral lépnek fel, amelyeken tánc- és kultúr-csoportok szórakoztatják a brigád tagjait és hozzátartozóit. Ezen estéket minden esetben a mély baráti és testvéri együttérzés hatja át.

Ezenkívül a brigádok levelező kapcsolatban tartanak fent a doneyci szénmedence dolgozóival. S itt meg kell említeni, hogy a közeljövőben, amikor erre lehetőség nyílik, tapasztalatsere látogatásra hívják meg a doneyci medence egyes csapatait. Ugy érezzük, ez az ami nemcsak a Magyarországon állomásozó csapatokkal, hanem az egész szovjet néppel való kapcsolatunkat elmélyíti.

Ezen keresztül nemcsak a Kossuth-bánya, hanem az egész Mecseki Széntrüsti kapcsolatait is mélyítjük. Az ilyen és hasonló rendezvényeket csak továbbra is örömmel tudjuk venni, hiszen ez az egész magyar nép kulturális kapcsolatát és ismeretét alakítja ki.

ACS MIHÁLY
KISZ-titkár
Kossuth-bánya
szenes körlet

Az ifjúsági brigádok munkájáról

Ifjúsági brigádjaink ebben az évben kiemelkedő sikereket értek el. Vállalásaikat maradéktalanul teljesítették. A kongresszusi versenyben jelentősen hozzájárultak a IX. pártkongresszus sikeréhez, nemcsak a vállalt százalékot teljesítették, hanem már az éves tervüket is túlteljesítették.

Ezt a szép munkasikert el-sőnek Lovai István ifjúsági brigádjára érte el. Egyben vállalta, hogy a IX. pártkongresszus tiszteletére a következő hónapokban is 130 százalékra teljesíti tervét.

Majd ezt követte Vanyek József ötszörös szocialista ifjúsági brigádjára. Vállalta, hogy a pártkongresszus tiszteletére 70 fm. vágatot hajt ki 4000-es ékes TH-val.

Platthy György kiállítása Komón

November 18-án délután három órakor nyílik meg Platthy György festő és grafikusművész bányásztemájú festményeinek kiállítása. A kiállítást a Május 1. Művelődési Ház kiállítási csarnokában rendezik és egy hétig tartják nyitva. Megnyitó beszédet mond Bachmann Mátyás elvtárs, a Mecseki Szénbányászati Trüsti főkönyvelője.

A kiállításon azokat a festményeket és grafikai alkotásokat mutatják be, amelyeket a múlt héten Meszesen a Bányász Szálló nagytermében láthatott a pécsi közönség.

A többi ifjúsági brigádja-inkról is csak ilyen jó eredményeket mondhatunk el és egyben kívánjuk, hogy a IX. pártkongresszus tiszteletére továbbra is ilyen szép eredményeket érjenek el.

Juhász István
Előkészítő körlet
KISZ-titkára

A Bányász Ifjúság novemberi számát a Kossuth-bányai KISZ-szervezetek segítettek összeállítani, a be-küldött kéziratok közül néhány anyagtorlódás miatt kimaradt.

A képeket Nemesi Árpád és Ujvári István készítette.

Egy kirándulás, és ami mögötte van!

Kulturális programunkat igyekeztünk úgy megszervezni, hogy az minden tagunknak lehetőleg megfelelő legyen.

Az anyagmentésért kapott összeget azokra a fiatalokra költöttük, akik a legtöbb munkát végezték szervezetünkben, de persze nem feledkeztünk meg a KISZ-en kívüli fiatalokról sem. Ezzel a gondlattal igyekeztünk elérni azt, hogy lássák a fiatalok, hogy nem csak a munka meg a tanulás van egy alapszervezetben belül, hanem a szórakozásra is nagy gondot fordítunk.

Júniusban rendeztünk egy kétnapos kirándulást Budapest—Esztergom—Visegrád útvonalon. KISZ-tagjaink, feleségeikkel együtt nagyon jól szórakoztak. És ezen a 600 km-es úton csupán 60 Ft-os hozzájárulást kellett fizetni a résztvevőknek.

Augusztusban szintén egy kétnapos kirándulást szerveztünk Balatonföldvára. Ez az út is az előbbihez hasonlóan jónak mondható. Ezzel a két kirándulással igyekeztünk azt elérni, hogy fiataljaink továbbra is ilyen lendülettel és odaadó munkával segítsék KISZ-szervezetünk fejlődését és akkor elmondhatjuk, hogy KISZ-szervezetünk jó úton halad és munkájával elősegíti a IX. pártkongresszus sikerét.

Kossuth-bánya, Előkészítő KISZ-szervezet

Néhány szó az FMKT munkájáról

Mint azt a cím után sokan tudják az FMKT a fiatal műszakiak és közgazdászok munkáját fogja össze. De most nem is ez a lényeg.

A közelmúltban egy megyei—trüsti szintű értekezleten vettem részt, ahol a fiatalok fórumán a megye fiatal műszakiainak és közgazdászainak tevékenysége, munkája került mérlegre. Tolla adott kezembe az ott kialakult hangulat. Nemcsak azért, mert az avatottabbakban kétes érzelmek ébredtek, hanem azért, mert elég sok bíráló hangzott el arról, hogy az FMKT-k munkájáról szinte hallani sem lehet.

Ez utóbbi gondolatot megrázdva, beszámolok néhány jelentősebb eseményről — inkább elvi jelleggel — amit a Kossuth-bányai FMKT munkájából tevékenységéből említem ki. Fentiekre, — talán mentségül is — azzal kezdeném, hogy a fiatalok éppen életkori sajátágaiknál fogva, élni nem figyelnek és alakulnak korunk eseményeihez. Epp oly megbízhatóan tudják szétválogatni a zajló események közül azt, amelyik csupán reklámfogás, s viszont jó érzékkel megérik azt is, ha egy-egy szerényebb hangú munka mögött tartalom rejlik. Méginkább így van ez a magasabb képzettségű fiatal műszakiak véleményében, munkájában. Eljutottunk oda — s ezt magam is helyeslem —, hogy először dolgozunk és azután esetleg megbeszéljük eredményeinket.

Ezzel korántsem tagadom a „nyilvánosság” formálóját, szóval teljesen nem mondom le „a kifelé dolgozást”. Azonban jelenlegi alapállásunkat megfogalmazva: Az FMKT feladata számos, nagyjelentőségű és még több szerényebb munka elvégzése úgy, hogy munkánk után figyeljenek fel reánk. Ha úgy tetszik az illetékesek...

Most azt kellene tennem, hogy ide öntsek egy sor kezdeményezést, dolgot azzal, hogy azt mind mi kezdtük meg, mi végezzük, és hogy ezek máris eredmények.

Ezt éppen az előbbiektől miatt nem volna helyes megtennem. A gondolatot folytatva inkább folyamatában látom célszerűnek munkánkat bemutatni.

A mozgalom kialakításának kezdetén szórványos, ötlet-szerű munka folyt, kampány jelleggel. Ma már a mozgalom fejlettsége, magasabb szintű vezetést érdemel és igényel. Ezzel jár az elmaradhatatlan adminisztráció helyes kialakítása. Mindezek megteremtése után a vállalati műszaki intézkedési tervhez igazodó, valamint a sajátos elképzeléseink realizálására akciótervet készíteni úgy, hogy annak éves programozása is megfelelően. A megfelelő és demokratikus vezetési módszer kialakítása, a megnövekedett feladatok miatt is fontos és szükséges.

Összeköttetés a KISZ mindennapi munkájával, tehát nem öncélú tevékenységet folytatva, a termelési feladatok, versenyek és a szocialista brigádokkal, valamint a KISZ végrehajtó bizottsággal való kapcsolat képez egy reszort-feladatot.

A másik önálló reszort, az összes oktatás összefogása és koordinálása.

Harmadszoron reszortfeladat, felsőbb szerveinkkel tartandó kapcsolat, az FMKT gyakorlati irányítása és az ún. kiváló mozgalmaink vezetése.

Jóllehet ezek módszertani kérdések, mégis nélkülözhetetlen feltételei a „helyes útnak” s a jó munkának.

A fenti kérdések megoldása vezetett oda, hogy nálunk ma az FMKT-munka egységes képet mutat.

Ha értünk el eredményt, s ha a jövőben érünk el eredményt az következetes, szorgos munka eredménye lesz. Azt viszont, hogy így jobb-e dolgozni és, hogy így hozzájáruljunk-e az eredmények, azt döntsék el tisztelt Olvasóim!

Bálint István,
Kossuth-bánya FMKT-vezetője

Szellemi vetélkedőt és családi estet tartottak a Szénelőkészítő Üzemben

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának előestéjén nagyszabású — szellemi vetélkedővel és családi esttel egybekötött — ünnepséget rendeztek a Szénelőkészítő Üzemben.

A szellemi vetélkedő — amelynek kérdéseit a Szovjetunió életéből vették — már a délutáni órákban elkezdődött az ünnepi alkalomra feldiszipített kultúrteremben. A hat résztvevő meglepően nagy tájékozottságról tett bizonyosságot. A játékvezető Remenyik Ernőnek — az MSZBT aktívacsoporth vezetőjének — és a zsűrinek nem volt könnyű dolga. A döntőre csak este hét óra után került sor. Az első helyezést — hosszú, izgalmas „csata” után — Juhász Gusztáv, a vagonfűtő szocialista brigád vezetője szerezte meg (minden kérdésre imponáló pontossággal válaszolt), a második helyezést Remenyik Rózsa csupán egy ponttal maradt le riválisa mögött. A további helyezettek: Jávai Vilmos, Udvaros Emília, Tóth Géza és Balázs Benedek.

Remenyik Ernő elégedett volt a vetélkedő eredményével és színvonalával, hiszen — mint mondotta — ez volt az első ilyen rendezvényük (hasonlóan nyilatkozott az üzem vezetője és párttitkára is.) A jövőben — más módszerrel — folytatni kívánják a vetélkedést, hogy az üzem dolgozóit minél jobban megismerjék a Szovjetuniót. A fallújságon teszik közre rendszeresen a kérdéseket, amelyekre a tóthoz hasonlóan lehet válaszolni.

Kossuth-bányai KISZ-titkárok

BALINT ERNŐ,
Kossuth-bánya
KISZ-bizottságának titkára

ACS MIHÁLY,
a szenes körlet titkára

JUHÁSZ ISTVÁN,
a feltárási körlet titkára

NEMES VILMOS,
a szállító körlet titkára

FÉLIX ZOLTÁN,
a bányagépüzem titkára

Kongresszusi küldötteink

Stier József

Ínmár másodjában választják meg kongresszusi küldöttnek Stier József elvtársat, az MSZMP Mecseki Szénbányászati Tröszt bizottsága titkárát. Résztvenni a párt kongresszusán — megítéző feladat.

— Úgy érzem, ez a megítézés nemcsak nekem szól, hanem szól az egész Mecseki Szénbányászati Trösztnek is, a tröszt minden dolgozójának. A párt IX. kongresszusa olyan időpontban ül össze, amikor népünk előtt hatalmas változások vannak kilátásban. Gondolok itt elsősorban gazdasági irányításunk új rendszerére, az életszínvonal további növelésére. A kongresszus számot ad majd részint az eltelt húsz esztendő, de főleg az utóbbi egy évtized eredményeiről, hibáiról. Eredményeink pedig vannak. A mecseki bányászok egyetértettek a VIII. kongresszus irányelveivel, s ha sikerül szót kapnom, akkor elmondom majd, hogy bányászaink kérése a következő: ha lehet, még egy kicsit jobban, még határozottabban haladjunk előre a megkezdett úton. Persze akár én leszek a felszólaló, akár egy másik Baranya megyei küldött, bizonyos, hogy jelentős eredményekről számolhatunk be a kongresszusnak.

Pfeiffer Alajos

Pfeiffer Alajos, Béta-aknai szocialista brigádvezető — amióta a megyei párttervezlet kongresszusi küldötté választotta — ennek a megítézésnek örömeiben, lázában él. Izgatottan várja a kongresszus kezdetét, s ez érhető is, hiszen sok-sok ember bizalmából képviseli majd brigádját, üzemét, s részben trösztünket és megyénket is.

— Azt hiszem — mondja — végső soron a brigádomban és Béta-akna eredményei révén esett rám a választás. S máris dicséri a szűkebb kollektívát, amelynek 1959. óta tagja és vezetője. Hét esztendeje alakult a brigád, amikor még Béta-aknán a kamrafejtésekből jött a szén zöme. Ők is kamrafejtésben dolgoztak akkor, s nem is akárhogyan. A Pfeiffer-csapatnak nem akadt versenytársa.

— Azok voltak a szép idők — tréfálkozik — amikor évekig tartottuk az első helyezést. Most bezzeg a Papp Lajos brigádja mögött mindig csak a másodikok vagyunk. Persze, az első évek csak emiatt voltak olyan szépek. Pfeiffer Alajos nem kívánja vissza a meleg, egészségtelen kamrafejtéseket a talicskával, „kutyákkal”. Mert időköz-

ben Bétán is általánossá vált a frontos művelés, kialakultak a koncentrációk, a talicskák helyébe a szállítószalagok léptek. S ma már annyit termel az üzem, hogy a régi módszerrel erői álmodni sem lehetett volna.

A Pfeiffer-brigád is frontcsapatá alakult, a jelenlegi létszám kerekén száz fő. S hogy a kollektíva mostanában „csak” a második? Béta-aknán, a tröszt egyik legjobb üzemében ez is dicsőségnek számít.

A jó eredmények egyik titka — ezt még el kell mondanunk a brigádról — az, hogy kezdetől fogva résztvesz a szocialista brigádmozgalmában. Már 1959-ben elnyerték a címet, s most Pfeiffer Alajos hajtókáját az aranykoszorus szocialista brigádjelvény díszíti.

A brigádról, s az üzemről szívesen és sokat beszél. Nehezebb a dolga az újságírónak, ha róla magáról akar megtudni egyet s más.

1917-ben született. 1942-ig uradalmi cseléd volt. Negyvenkétben kezdte a bányász-kodást a komlóri Kossuth-aknán. Ötvenháromban léptem be a pártba, éppen most, november 11-én múlt tizenhárom éve. Szívesen, bizalommal fogadtak. S azóta magam is igyekeztem kommunista-hoz méltóan élni és dolgozni.

Ennek az igyekezetnek — amint fentebb szó volt róla — meglett az eredménye. Pfeiffer Alajos, mint bányász, mint szocialista brigádvezető, mint egyszerű és végtelenül becsületes ember, s mint elvű kommunista tekintélynek örvend üzemében, Komlón és a tröszt egész területén. Bizonyos, hogy a párt kongresszusán is méltóképpen képviseli majd a mecseki bányászokat.

Jó barátok

Október 30-án meghívták üzemükbe az egyik szovjet katonalaktató néhány tisztjét a zobákiak. A megbeszélésen jelen volt az üzem pártbizottságának titkára, Rocsár Bálint elvtárs, a KISZ-bizottság titkára, Hegedüs Miklós elvtárs, valamint több alapszervezeti titkár, brigádvezető és a tröszt MSZBT képviselőjében Monoszai Istvánné.

A vendégek megtekintették a magyar-osztrák labdarúgó-mérkőzést, majd baráti beszélgetést folytattak a vendéglátókkal. Itt került sor annak a szerződésnek a megbeszélésére is, amit a két fél kívánt kötni egymással.

A megbeszélés után a vendégek a Május 1. Művelődési Házba mentek, ahol résztvettek egy nagyszabású és rendkívül jól sikerült — családi esttel egybekötött — Ki, mit tud? versenyen, ahol a kérdések zömét a Szovjetunióval kapcsolatos ismeretek alkották.

November 6-án a zobákiak küldöttsége látogatott el a szovjet alaktárhoz, ahol a küldöttség tagjai — Rocsár Bálint és Balázs László, mindkettőn feleségükkel, valamint

Hegedüs Miklós és menyasszonya — résztvettek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 49. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen. Ezt követően megtekintették a laktanyát, majd sor került a szerződés aláírására. Ennek értelmében közös programokat állítanak össze, kölcsönös látogatást tesznek egymásnál, labdarúgó, kézilabda, röplabda versenyeket rendeznek, igyekeznek minél jobban megismerni egymás életét, egymás munkáját.

Decemberben egyébként a szovjet elvtársak tesznek ismét látogatást Zobákon, s ekkor megtekintik az üzemet is, leszállnak a bányába.

A bajai ünnepséggel egyidőben a Zobák-aknai dolgozók, pontosabban az üzem szállító körletének dolgozói is megünnepelték a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját. Az üzem vezetőivel együtt több mint kétszáz dolgozó, illetve családtag vett részt a Béke Étteremben rendezett hangulatos családi esten.

A szovjet katonalaktató egység parancsnoka átveszi a Zobák-aknaiak ajándékát, egy — üzemét bemutató képekkel megöltött albumot.

Mit ér egy emberélet?

Mostanában ráérek gondolkodni ezen. Jóformán mást sem teszek, csak gondolkodom. Amíg jobb idő volt, ledűltam a ház elé a nyugágyba. Napozgattam, néztem a járókelőket. Szerencsére, erre a Szilvásban sok minden történik. Építenek, bontanak, rendezik a terepet, utat, járdát készítenek. Ezt is elnézgettem. Délutánonként pedig mindig összejött egy utipartí. Valahogy csak elmentek a napok.

De hiába! Vége a nyárnak. Lassan egészen beszorulok a lakásba. Átböngészem az újságokat, a két kislányomat tanfigatom, különben semmi. A tévét csak nagy ritkán kapcsolom be, ha jó sportműsor van... Szóval ráérek gondolkodni naphosszat. Sokszor éjszaka is. Mert ha nem dolgozik, aludni sem tud az ember. Mit ér az élet?

Egyik ismerősöm régebben azt mondta: „Eláshatod magad Tonszikám! Amíg dolgozni tudtál, szükség volt rád. Most így, nyomorék, azt hiszed kellesz valakinek? Flügeld csak meg, elmúlik néhány hónap és megfeledeznek rólad.”

Ittas volt az illető, ezt észrevettem. De azért nagyon bántott a dolog. Vajon igaz lenne ez így, vajon lehetséges, hogy csak addig legfőbb érték az ember, amíg dolgozni tud? Rosszabb volt ez, mintha felszaggatták volna a sebet. Hiszen korábban, még a kórházban, hányszor kívántam, hogy bár csak elpusztultam volna!

Higgyék el, sokszor, nagyon sokszor elgondoltam, mi minden történt velem az utóbbi egy év alatt. Hányan és hányan segítettek, hogy életben maradjak. Sokszor szinte emberfeletti volt, amit értem tetek.

Igen, éppen egy éve leszek, hogy az a rettenetes dolog történt velem. Tavaly, november 20-án délelőtt fél kilenckor tépte ki a jobb lábamat a vitla. A lábamat? Az még csak hagyján. De a fél oldalamat is. Megsérült a medencecsontom, a szeméremcsontom, a gerincem, néhány bordám, a beleim, a tüdőm. Elmondani is szörnyű. Mindenki menthetetlennek hitt és mégis! Mindenki azon volt, hogy megmeneküljek.

Mit ér egy emberélet?

A társaim deszkadarabokból ütötték össze hordágyat. Azon vittek kifelé a bányából. Nem várták, hogy a mentők megérkezzenek. Kossuth-bánya vezetői meg azonnal szóltak a kórházba, hogy készítsék a műtőt. Úgy mondják, hogy fél tíz előtt öt perccel már a műtőasztalon feküdtem. Ez a gyorsaság akkor az életemet jelentette. Már csak percek voltak hátra.

Az első három-négy napra egyáltalán nem emlékszem. Azt hiszem eszméletlen voltam. Bár a feleségem azt mondja, hogy két alkalommal is beszéltem hozzá. Búcsúzkodtam, mondtam, hogy vigyázzon a gyerekekre, nevelje fel őket.

Négy nap és négy éjjel voltam egyfolytában a műtőben. Az orvosok, különösen Pálvölgyi László főorvos úr, csodát műveltek velem. Orvosi körökben különös bravúrnak tartják, hogy megmentettek. Már külföldre is ajánlották a

híre. Általában több külföldi orvos gratulált Pálvölgyi doktor úrnak.

Rengeteg vért vesztettem, amíg a műtét elkészült. S rengeteg vért kaptam. Nem tudom, pontosan mennyit. Azt mondták, hogy a bal karomban huszonhárom üveggel. És aztán ennyit, vagy még többet a jobbra. Közben egyszer el is fogott a készlet. Pécsről kértek kölcsön. Másnap Kossuth-bányán véradást tartottak. Ahogy mesélik, több

Mit ér egy emberélet?

száz munkatársam adott vért, köztük az üzem vezetői is. Aki még nem volt hasonló helyzetben, nehezen tudja elképzelni mit jelent vért kapni. Mások vétét. Olyan emberek, akik talán sohasem láttak engem, nem ismernek. Nem tudják, hogy én, éppen én vagyok bajban. Csak azt, hogy emberéletet kell menteni. És ezért odaadják önmaguk egy részét. Én akkor, ott a műtőasztalon határoztam el, ha felépülök, ha még egyszer egészséges leszek, rendszeresen adok majd vért.

Nem, ne mondják, hogy az én véremre nincs szükség, hogy majd adnak helyettem mások. Én vissza akarom szolgálni az embereknek, amit értem tetek. És úgy akarom visszaszolgálni, nem másképpen, nem olcsóbban, mint ahogy rajtam segítettek.

Most egy kicsit eltértem a témától. Ott tartottam, ugye, hogy az orvosok, a kórház egész személyzete milyen á-

dozatkézen gyógyított engem. Ha Pálvölgyi főorvos úr reggel bejött, az első útja hozzám vezetett. És délután vagy este, amikor elment, tőlem búcsúzott el utóljára. Ezen is sokat gondolkodtam már, hogy miért tette? A fizetéséért? Nem hiszem. Inkább emberszeretete miatt, vagy orvosi hivatásból. Nem is tudom, jól mondom-e? De az valami nagyszerű, valami nemes emberi érzés lehet, amiért egy orvos ennyi munká-

Mit ér egy emberélet?

ra, áldozatra képes. Amíg csak élek, örökké hálás leszek érte.

Hálás leszek. Sok embernek hálával tartozom még. Amint túljutottam az életveszélyen, igen sokszor meglátogattak a munkatársaim és az üzem vezetői. Biztattak, bátorítottak, reményt adtak. És ez nagyon sokat jelentett akkor. Hiszen az embernek nem csak a teste sérül meg, hanem a lelke is. S ahhoz, hogy éljen, hogy értelmét lássa az életnek, nem elég csupán a testi sebeit meggyógyítani. Élni csak ép lélekkel lehet.

Amíg dolgoztam, a Lovai-brigád tagja voltam. Nagyon jó gárda volt, igazi, beleváló szocialista brigád. Szerettem együtt dolgozni velük, engem nem kellett hajtani. Nekem a bányá volt a mindennem. Most is, ha kezembe kerül az újság, először azt nézem meg, hol áll Kossuth-bánya a versenyben. És ha a feleségem lemegy az üzembe — elég gyak-

ran kell elfintézni ezt-azt — mindig a lelkére kötöm: nézze meg a versenytáblán a Lovai-brigádót. No és ez a brigád, még a kórházban voltam, tiszteletbeli tagjának választott. Már akkor összeadtak kétezer forintot, hogy anyagilag is megsegítsenek. S azóta is, ha jutalmakat, prémiumot kapnak, elhozzák belőle a „részemet”. Néha eljönnek, csak úgy, becsélgetni. Elmondják, mi van az üzemből, hogy megy a munka, milyen a munkahely,

Mit ér egy emberélet?

meg ilyeneket. Én meg, hogy hogyan élek, mennyire halad a gyógyulásom, mik a gondjaim. Jólesik, hogy mindig tudok rólok és ők is tudnak rólam.

Nem szeretném kifelejteni a sorból az üzemvezetőséget sem. Eddig igazán mindenminden problémámat, szinte kérés nélkül teljesítették. Itt van például a lakáscsere. Azelőtt egy harmadik emeleti lakásban laktam. Hát bizony oda a munkával felbicegni, s lejönni képtelenség lett volna. Így elintézték, hogy itt, az Alkotmány utcában kaptam egy földszinti, két és félszobás, központi fűtéses lakást. Ellntézték a segélyeket, a táppénzt és a fizetésem közötti különbözet folyósítását.

Dobos József üzemvezető-helyettes elvtárs, képviselőnk — amikor a napokban Kaposvölgyi főmérnök elvtársal meglátogattam — megígérte, hogy a mostani országgyűlésen beszél majd az egészség-

ügyi miniszterrel a múltb ügyében. Valami bonyolult szerkezetet kell készíttetni — hiszen mondtam már, hogy a fél oldalam is hiányzik — és ilyet nálunk nem csinálnak. Valószínű, valahol külföldön fogják elkészíteni és nekem is oda kell majd utaznom. Aztán azt is megígérték, hogy ha annyira rendbe jövök, hogy használnál tudom, egy rokkant kocsit is segítenek beszerezni. Elintézték azt is, hogy a feleségem ápolási díj címén havonta ötszáz-egyházy forintot kap. Igazán nem volt hiány segítségben.

Mit ér egy emberélet?

Sorolhatnám még a párt-, a KISZ- és a szakszervezet segítségét is. A KISZ-ben és a szakszervezetben vezetőségi tag voltam, a pártban bizalmi. Mindig sok társadalmi munkát vállaltam. Jölesik, hogy ezt nem felejtették el. És most ismét megkérdezhetem — magamtól is, másoktól is — mit ér egy emberélet?

Vajon mit válaszolnának erre azok a munkatársaim, akik percekért, másodpercekért küszködve felholtan kihozták a bányából? Mit válaszolnának az orvosok, a kórházi dolgozók, akik rengeteg fáradsággal és lelkiismeretes-séggel visszahozták a halálból. Mit válaszolnának, akik minden problémámat elintézték, biztattak, bátorítottak, akik visszaadták az életkedvet?

Bizonyára azt mondanák, hogy csupán kötelességüket tették, mert az emberélet mindennél többet ér!

A történetet Erdi Antal mondta el. Feljegyezte: Berkics János

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1966. NOVEMBER 22.

A pártértekezlet szellemében: jobb tájékoztatás!

Eddigi munkánk alapján 11 nap a nyereségrészesedés
Még mindig sok a nyitott vágathossz — Javult a készletgazdálkodás

A vezetőségválasztó taggyűléseken, a pártbizottsági és a tröszt pártértekezleten merült fel a jobb tájékoztatás igénye. Ez adta a gondolatot arra, hogy az igazgatóság, a tröszt pártbizottság és a szakszervezeti bizottság ismertesse a tröszt eddigi eredményeit és a következő időszak feladatait.

A tanácskozás esütörtökön Pecselt került sorra, Zoboki Béla elvtárs vezetésével. Az értekezleten az üzemi pártbizottságok, csúcsvezetőségek, pártbizottságok, szakszervezetek, a szakszervezetek termelési feladói, a szakszervezetek bér és termelési vezetői vettek

részt. Az egésznapos tanácskozáson Bachman Mátyás, Ébert János, Zoboki Béla és Kiskuti Ádám elvtársak tartottak előadást.

Először Bachman elvtárs adott áttekintést a tröszt gazdasági helyzetéről. Elmondta, hogy ebben az esztendőben a trösztnek nemigen voltak termelési gondjai, legfeljebb egy-egy üzemenél mutatkozott kisebb lemaradás. Arról is beszélt, hogy a szénnek van helye. A várható felújításra vonatkozóan kiemelte, hogy az év végén mintegy 10–20 ezer tonna többlet lehet számítani.

a helyes irányítás, a koordinálás és az ellenőrzés. A gazdasági területen folyó pártmunkában is központi helyre kell állítani az emberekkel való foglalkozást. Mindenütt való ember álljon előtérben, mint az ország gazdája, a termelés legfontosabb tényezője. A tröszt-előtt álló követelmények teljesítése nem kis mértékben függ attól, hogy a célkitűzéseket sikerült-e maradéktalanul teljesíteni.

Kiskuti Ádám, a szakszervezeti bizottság képviselője a versenymozgalomról tájékoztatta a résztvevőket. Kiemelte, hogy trösztünkönél számottevően fejlődött a szocialista brigádmozgalom, a három jelszó megvalósítása mind jobb eredményeket produkál. Trösztünkönél 429 szocialista brigádban 9271 dolgozó vállalt a magasabb célkitűzések teljesítését.

Ezen túlmenően jelentős az az erő is, amely a hagyományos versenymozgalom kereteiben jut kifejezésre.

A kongresszusi vállalások sikeres teljesítése eredményezte azt, hogy a tröszt eredményei jobb, mint bármikor.

Ébert János, a tröszt bér-és normaszabály vezetője a bérezés alakulásáról, a jutalmazások kifutásáról szólt. Hangsúlyozta, hogy az eddiginél jobban kell érvényesíteni alapelveinket: aki jobban dolgozik, aki többet tesz a közösség érdekében, azt erkölcsileg és anyagilag is jobban kell támogatni.

A tanácskozás résztvevőit tájékoztatás céljából hívták össze, a témakörök érdekessége miatt, mégis inkább tapasztalatsere volt ez az értekezlet.

Számos hozzászóló fejezte ki helyeslését

A tröszt pártbizottsága — előreláthatólag negyedévenként — rendszeresíti az ilyen jellegű összejöveteleket. Felvetették annak életjogosultságát, hogy a munkahelyi telepítéseket ne havonta eszközöljék a körleteknél, hanem például a fejtesek kifutásától tegyék függővé. Indokolt az is, hogy a brigádokat patronáló műszakiakat, tapasztalat-szerzés érdekében, üzemenként, vagy tröszt szinten ösz-

sze kellene hívni. Számukra hiányzik az átfogó irányelv is. Sok esetben teljesen tanácstalanok a hogyan tovább kérdéseiben. A jobb tervezés céljából azt is kérték, hogy a jelenlegi bérbes: iltséget csökkentse az aktív termelő és a tervezők között. Az alkotó munka anyagi és erkölcsi megbecsülése helyenként ugyanis nem kielégítő.

A Béta-aknai kutató-fúró brigád

(Tudósítónktól)

A produktív bányászok körében ritkán esik szó a bányabeli kutató-fúró csapatokról, azok munkájáról, pedig tevékeny részesei ők is a bányászati eredményeknek. Jó vagy rossz munkájukkal nagyon is befolyásolhatják a termelést.

A Béta-aknai kutató-fúró csapat több éves lelkes, eredményes munkával hívja fel magára a figyelmet. Munkájukat üzemszerte elismerik. Az elmúlt évben harmadszor nyerték el a „Szocialista brigád” megtisztelő címet.

Idéi eredményeikkel tovább növelték jó hírnevüket. A tröszt fúrói közül elsőnek teljesítették éves tervüket. Az előző év hasonló időszakának 13 100 fm kutató fúrásával szemben 1966-ban már a 14 ezer fm-nél tartanak, ugyanakkor legalább 100 műszakkal kevesebbet fordítottak eddig az üzemből fúrássra.

Eredményeik jelentőségével elsősorban a Béta-aknai műszakiak vannak tisztában, hisz a bétai geológiai viszonyokhoz képest még ez a mennyiségű kutató-fúrás is kevés. Elmondták a műszakiak azt is, hogy a bétai fúrók nyugtalan emberek. Keressik a még jobb eredményekhez vezető utat. Ez év márciusa óta egy félautomata kis kutató-fúrógép tartja iz-

galomban a fúró brigád, melyet újította: Sztyanó János főfúrómester és Hazafi József fúrómester „Béta 1.” névvel ruházott fel. Szakmai berkeikben sokat beszéltek a „Kiss-Mrázik”-féle kutató fúróról, nos a „Béta 1.” felvette vele a versenyt. 80 kg-nyi, villon vihető súlyával, 1,4 m hossznyi helyszükségletével, automatikus meghajtó és előtöltő berendezésével méltán nyerte el a fúrók brigád tisztségét. Március óta 1780 fm-t fúrtak ezzel a géppel.

Béta-aknán sokat várnak a „Béta 1.”-től. Huszonhat méteres hatósugarával, tetszőleges dőlés beállításával a művelet alatt álló meredek telepekből lehetővé válik a soron következő szénpad, illetve telep megkutatása, a szállító-és légválat kihajtása előtt. A gép szakmai bemutatóját — melyen a szénbányászati trösztök főgeológusai is részt vettek — élénk érdeklődés és nagy tetszőnyilvánítás kísérte.

A fúrók brigád pedig készül egy november 20-án tartandó „munkaebédre”, hogy elbeszélgessenek eddigi munkájuk eredményeiről, s arról, hogy mit tehetnek még munkájuk eredményességének fokozása érdekében.

(Kömlő, 1966. november 10.)

Muhel József

Pécsbánya vette át a vezetést a termelési versenyben

Az utóbbi hetekben jobbra már olyan eredményekről számolhatunk be, hogy az üzemek túlteljesítik dekádtervüket. Ezúttal is kitűnő termelési sikerekről adhatunk jelentést. A tröszt összes eredménye — november 19-ig — 102,0 százalék, a többlet 4568 tonna. Mind a minőségi szén (101,9), mind a szenesmeddő (102,7) százalékos termelése, jól alakult a legutóbbi időszakban.

Az üzemek közötti versenyben most Pécsbánya a listavezető. Egy hét alatt több,

mint egy százalékos emelkedés mutatkozik eredményükönél, s ezzel megelőzték a Szabolcsbányát. Béta-akna továbbra is a harmadik helyen van. Ha ezekben a hetekben és december első napjaiban tartják ezt a lendületet, várható, hogy az első között fejezzék be éves tervüket. A szászvári akna számottevően javult a legutóbbi héten, s így a negyedik helyre került, megelőzve Vasabányát.

A minőségi széntermelést figyelembe véve november 19-ig a sorrend így alakult:

1. Pécsbánya	107,0%, 1831 t többlet
2. Szabolcsbánya	106,4%, 2385 t többlet
3. Béta-akna	105,7%, 1366 t többlet
4. Szászvár	104,9%, 293 t többlet
5. Zobák-akna	103,5%, 863 t többlet
6. Vasabánya	103,5%, 828 t többlet
7. Kossuth-bánya	93,3%, 3876 t adósság

Még a többlettermelés elhelyezése sem okoz gondot

A tröszt főkönyvelője az év tíz hónapjának eredményeit ismertette kiemelve, hogy az átlagárát 3,82 forinttal túlteljesítettük. Az önköltségnél 5,46 forint megtakarítás mutatkozik. Október végéig 31,5 millió a nyereség, vagyis a tervezetnek megfelelően alakult a kifizetendő nyereségrészesedés.

Szeptember végéig a nyereségrészesedés tervét — időarányosan — teljesítettük: 11,1 nap. Egész évre vonatkozóan a terv 14 nap, amelyből kb. 12 napot lehet majd kifizetni.

Az anyaggazdálkodás vonatkozásában szintén kedvező számokat ismertett Bachman elvtárs.

Míg áprilisban 216 millió forint értékű anyagkészlettel rendelkeztünk, addig ma már 182 millióval tartunk. Elmondta azt is, hogy a többi trösztéhez, különösen pedig Tatabányához viszonyítva, a 216 millió forint rendkívül magas!

A jövőre vonatkozóan hangsúlyozta, hogy az anyagtakarékosság lesz a központi kérdés, a többlettermelés és a minőségi munka mellett. Ez adja a nyereséget, s ebben az esetben lehet célprémiumot, és jutalmat is fizetni. Jogos

kíváncsággal említtette meg, hogy a takarékos ember jobban részesüljön a bérből, és a jutalomból.

Bachman elvtárs elmondta azt is, hogy a nyereségrészesedés rendszere az új gazdasági mechanizmus bevezetésével is megmarad. A beszámoló során az is ismertetésre került, hogy trösztünkönél, szeptember végéig, a nyitott vágathossz 186 kilométer. Az év végére ezt 179 kilométerre kell csökkenteni. Ez annál inkább helyénvaló, mert a kevesebb állószék vagonon kisebb megterhelést okoz a tröszt számára. A beruházások gyorsabb megtérülése további anyagi javulást hozhat mindannyiunk számára. A felesleges vágatok feladásával kevesebb fenntartási munkát kell végezni. Sok helyen az ösztömi teljesítmény túlteljesítésére való hivatkozással kevés gondot fordítanak a TH-rablásra.

A párt gazdaságsszervező munkájának időszaki feladatai címmel tartott előadást Zoboki Béla, a pártbizottság ipari osztályának vezetője. Előadásában főleg a gazdasági mechanizmusra való áttérés szükségességét emelte ki. A megváltozott gazdasági, társadalmi, politikai helyzet teszi szükségessé az új gazdasági rendszer bevezetését.

Egységes szocialista gazdasági alappal rendelkezünk

A termelőeszközök társadalmi tulajdonban vannak — túlsúlyal. A társadalom összetételében végbement változások is indokolják az új helyzetet. A marxista képzettség színvonalát tekintetében közelebb kerültek a párttagok és a pártönkívűliek. Nemcsak nagyvonalakban alakult ki egyetértés a párt és a pártönkívűl gazdasági vezetők között, hanem a szocializmus építésének legfőbb, konkrét céljait illetően is.

A pártbizottság osztályvezetője rámutatott arra, hogy ma lényegesen bonyolultabb és összetettebb termelési-gazdasági folyamattal állunk szembe, mint régebben. Ez is indokolja a változtatást.

Az új irányítás egyik legfőbb eleme a gazdasági vezetés nagyobb önállósága és felelőssége. Az áru- és pénzügyi szerepe jobban kifejezésre jut majd. Új követelményt támaszt a szocializmus építésének meggyorsítása is. Zoboki elvtárs foglalkozott azzal is, hogy ma elég gy-

kori: ha a gazdasági munkánál hiba van, azt politikai kérdésre szűkítik, és a felelősséget áthárítják a pártszervezetekre. Ellenkezőleg: ha jól mennek a dolgok, azt mondják, hogy jó a gazdasági vezetés, ha hiba van, rossz a politikai munka. A gazdasági hiányosságokért elsősorban a gazdasági vezetőknek kell vállalni a felelősséget.

E vezetők politikai vezetők is, akár párttagok, akár nem, döntéselők politikai következményeit is vállalniuk kell.

Nem elég csak kiadni az utasításokat, de az embereket meg is kell győzni azok helyességéről. Az emberek jogát várják a teljes összefüggéseket adó tájékoztatást, meggyőzést.

Zoboki elvtárs a feladatokat illetően hangsúlyozta, hogy a párt vezetői, irányítói szerepének fokozását a gazdasági feladatok megoldásában is hatékonyabban kell végezni. A pártvezetés fő módszere az erők összefogása, mozgósítása,

A szabolcsi könyvtárban

(Pécsszabolcs, 1966. nov. 3.)

A Mecseki Szénbányászati Tröszt az 1987–88-as művelődési évre korszerűsítést a pécsszabolcsi Puskin Művelődési Házat. Az átalakításra több mint háromnegyed millió forintot fordítanak. Az átalakításokat szükségessé tette a művelődési ház jelenlegi rossz állapota és a több mint négyezer főt számláló városrészt mind jobban növekvő kulturális igényeinek kielégítése.

Az átalakított épületben helyet kap a nagy előadóterem klubhelyiség, eszpresszó, szakmai szobák mellett egy új könyvtárszoba is.

Az új könyvtár nagyobb alapterülettel fog rendelkezni, mint a jelenlegi tv-teremnek, klubszobának és könyvtárnak használt terem. Így lehetőség nyílik arra, hogy a jelenleg üvegszekrényekben tárolt három és fél ezer kötet

helyett egy modern, szabadpolcos, húszezer kötet könyvvél rendelkező könyvtár álljon az olvasók rendelkezésére.

Az új könyvtár tervében szerepel egy tízezer kötetes raktár létrehozása, mely állandóan biztosítani tudja a letéti könyvtárak könyvállományának növelését, illetve változtatását. Lehetőség nyílik arra, hogy az igényeknek megfelelően áttérjenek a heti két alkalommal történő kölcsönzésről az öt napi kölcsönzésre. Az olvasóteremmel pedig hozzáférhetővé tehető az érdeklődőknek a könyvtárnak járó folyóiratok olvasását.

Jelenleg: Nagyvilág, Jelenkor, Új Írás, Kortárs, Kritika és Munka c. havi folyóiratok olvasását tudják biztosítani. Januártól pedig még további tízfélcsolyóirattal bővül a választék. Hely és idő hiányában mindezek csak az új

könyvtárhelyiség elkészülésével állhatnak az olvasók rendelkezésére.

Négy-százhetven olvasóval rendelkezik jelenleg a könyvtár.

Hogyan tudják megoldani ilyen sok olvasó könyvellátását?

A kérdésre Rausch Mártonné könyvtáros válaszolt.

Heti két alkalommal kölcsönzünk. Hétfőn az ifjúsági olvasóknak, csütörtökön pedig a felnőtt olvasóknak.

Erre a felosztásra azért volt szükség, mivel nélküle képtelenek volnánk munkánkat elvégezni.

Szinte minden kölcsönzésnél jelen van Kunos Istvánné, aki nagy segítséget nyújt Rauschnak abban, hogy zökkenőmentesen bonyolíthatassák le a könyvek cseréjét.

Mióta könyvtáros Rausch né és mi a titka annak, hogy ilyen sok olvasója van?

1961 óta vagyok könyvtáros. Itt élek Szabolcsban, így elmondhatom, hogy majdnem mindenkit ismerek. Csak azért nem mondtam, hogy mindenkit; mivel az utóbbi időben nagyon sokan jöttek ide lakni pedig az itteniek közül pedig sokan Uránvárosba költöztek át.

Nagyon sokszor előfordul, hogy az utcán állítanak meg és érdeklődnek egy-egy könyv után.

Nagyon hozzájárul az olvasók számának növeléséhez az a tény, hogy a kölcsönzési időn kívül a nap bármely szakában is felkereshetnek, mivel itt dolgozom a központi könyvtárban és minden eset-

ben kicserélem a könyveket, illetve beiratkozhatnak a könyvtárba.

Kik olvasnak a legtöbbit?

Az iskolások, háziaszónok és a nyugdíjasok. Épp itt van Michelutti Ferencné, aki minden héten megjelenik és egy-egy alkalommal tíz tizenkét kötet könyvvel távozik. Bizony most már ugyan csak át kell böngészni a könyvtárat, hogy új könyveket tudjunk adni a részére.

Mióta olvasója a könyvtárnak és milyen könyveket szeret olvasni? — kérdeztem Micheluttinét.

1948 óta vagyok a könyvtár olvasója, de nemcsak én, hanem az egész család. Jelenleg is öten olvasunk. Előfordult már olyan eset is, hogy tizenkét könyv sem volt elég egy hétre. Nagyon szeretjük Mikszáth, Móricz, Jókai és Gárdonyi könyveit, de minden alkalommal viszek egy-két kötetet más íróktól is, melyeket Erzsike (Rauschné) ajánl. Eddig még mind nagyon tetszett.

Mind többen és többen érkeznek. A folyosón, végig a falon, üveg vitrinek és benne a legújabbban megjelenő könyvek láthatók. Móricz, Jókai, Mikszáth mellett ott sorakoznak: Martin du Gard, Steinbeck, Golding, Aragon, Fejes, Moldova és Cseres Tibor művei.

Előttük pedig könyvtári hónapok alatt a kölcsönzési várak. Addig is még megnyílik az új könyvtár: sok szép könyvet kívánok szabolcsi olvasók!

Kapuvári László

A pártértekezleten hangzott el

„A fiatal műsziakra a termelésben is nagy szükség van”

„Üzemünk dolgozói egyet-értének pártunk politikájával, ezt tervünk teljesítésével a jövőben is be fogjuk bizonyítani!” Ezzel a mondattal fejezte be felszólalását a tröszt pártértekezleten Weisz József Kossuth-bányai üzemvezető. Bizvást tehetette ezt a kijelentést, hiszen azok az eredmények, amelyeket legnagyobb üzemünk az utóbbi években elért, s amelyekről az üzem vezetője részletesen beszámolt, egyben biztosítékot nyújtanak a további sikerekhez is.

Nem öndicsőítés volt azonban ez a felszólalás. Weisz elvtárs mindenek előtt azokról a nehézségekről, próbálkozásokról, kísérletek sorozatáról szólt, amelyek a három korábbi üzem — Kossuth-bánya, Anna- és III-as akna — összehasonlításakor és az után jelentkezők, illetve váltak azüklőségessé. Meg kellett találni a nagy egység helyes vezetését, irányítási módszerét, s ez nem sikerült azonnal. A pártiszervek és minden kommunista tevékeny közreműködésének köszönhető, hogy Kossuth-bánya műszaki-gazdasági irányítása ma már jól elláthatja feladatát.

Ami a termelést illeti, összességében az átszervezés időszakában is emelkedő tendenciát mutatott. Ma Kossuth-bánya 8 százalékkal termel többet, mint 1962-ben a három üzem együttvéve. Ezen belül voltak azonban kisebb-nagyobb zökkenők. Az 1965-ös termelési tervet — amely már előzőleg is irreálisnak látszott — nem sikerült teljesíteniük. Az idei eredmények azonban minden tekintetben kielégítőek. A mennyiségi előirányzat teljesítése mellett 300 kg-mal emelkedett az összüzemi teljesítmény (a termelési költség), és 1962 óta 60 forinttal csökkent a szén tonnánkénti önköltsége. Komoly és eredményes intézkedéseket tettek a balesetek csökkentéséért és a gazdaságosság további fokozásáért.

Ezek az eredmények önmagukért beszélnek; Weisz elvtárs nem is fűzött kommentárt hozzájuk most, hogy viszont tártunk felszólalására. Ehelyett azokról a gondokról

beszélt, amelyeket egy nagyarányú fejtéstűz okoz jelenleg a termelésben. De annak ellenére, hogy egy hétig küszködtek a tűz lokalizálásával, amely így is jelentős termelési kapacitást „vitt el”, az üzemvezető — és minden Kossuth-bányai dolgozó — bízik abban, hogy sikerül teljesíteniük tervüket és kongresszusi vállalásukat.

Voltak a felszólalásnak azonban olyan — a termelésnél látszólag jelentéktelenebb — részai, amelyekről utólag sem árt néhány szót ejteni. Az egyik ilyen probléma, hogy a fiatal műsziak körében tapasztalható bizonyos orientáció a trösztigazgatóság felé, s ezt a törekvést egyesek bátorítják is.

— Az utóbbi időben sorozatosan előfordult — jegyzi meg Weisz elvtárs —, hogy fiatal, tehetséges műsziak kérdéseink bejelentették távozási szándékukat, mert a trösztigazgatóság némely osztályán kedvező beosztást ígértek nekik. Nem szeretném, ha ezt rivalizálásként értelmeznék az üzem és a tröszt között. Csupán arról van szó, hogy a fiatal tehetségekre... különösen, akik már megfelelő gyakorlatot is szereztek az üzemben... a termelésben igen nagy szükség van.

Tanácsdagok fogadóórái

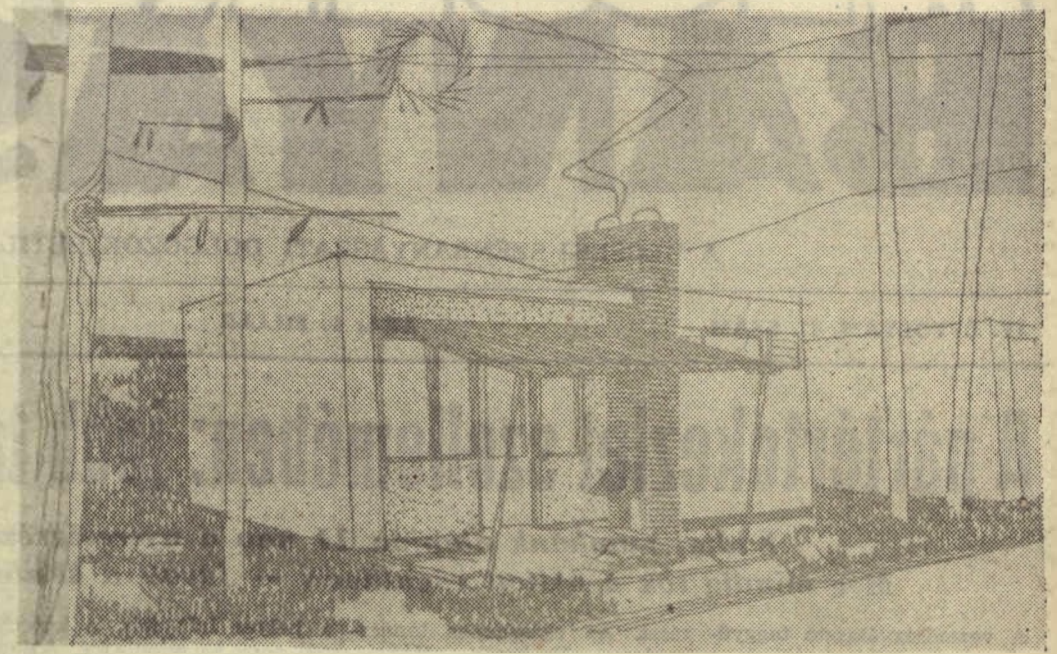
November 22-én délután 6 órákor: Dr. Takács József, Fűrj utcai ált. isk.
23-án délután 4 órákor: Dr. Rajcsi Péterné, Csillag u. 3.
Délután 6 órákor: Bernáth Sándorné, Szabolcs-falui kultúrház, Kalmár Kálmánné, Felszabadulás u. 34. Pozsgay Pál, November 7. u. 19. Este

Elterjedt egy olyan nézet — fejtegette tovább Weisz elvtárs — hogy érvényesülni csak a trösztigazgatóságon lehet, s az üzemekben nincs mód az előbbrejutásra. Ez egyrészt téves — mert Kossuth-bányán is számtalan példa bizonyítja, hogy mind anyagilag, mind beosztás tekintetében jó kilátások vannak a fiatalok előtt —, másrészt káros, mert a munkafegyelemre és a termelésre is negatív hatással van.

A másik ilyen probléma a városi pártbizottság és a város területén működő üzemek kapcsolatának hiánya, illetve nem kielégítő volta. Miben nyilvánul meg ez?

— Ami a személyes kapcsolatokat illeti, egészen szélsőséges példát mondhatok. A városi pártbizottság titkárával például még csak egy alkalommal találkoztam az üzemben, az 1965-ös bányásznapon. Ez a találkozás is a mi meghívásunkra jött létre. Sem előtte, sem utána nem tapasztaltunk érdeklődést, pedig erre nagy szükség lenne, még akkor is, ha szervezeten nem tartozunk egybe. Hiszen dolgozóink többsége Komlón él, valamennyiüket foglalkoztatják a város ügyes-bajos dolgai, szeretnénk jobban tájékozódni a városi pártbizottság munkájáról, amely a lakóterületüket érinti.

Hét végi víkendházak tívusterve

A nyári idény befejeződött ugyan, de a telekvásárlás szempontjából nem ért véget a szezon. Az OTP komlói fiókja adja el a Sikondán ki-

parcellázott házhelyek telkeit. A Komló városi Tanács tervpályázatára érkezett munkákból mutatunk be egyet, amely-

lyet szintén a takarékpénztár ad el jutányos áron. Ilyen vagy ehhez hasonló tívustervek alapján épülnek a kirándulólhelyen készülő házak.

Akikre büszkék a bányászfiatalok

A Magyar Néphadsereg alakulataitól az alábbi leveleket kapta a KISZ-bizottság:

„Kedves Titkár Elvtárs! Örömmel értesítem Önt, és a KISZ-szervezetet arról, hogy az Önöktől hozzánk sorkatonai szolgálatra bevonult Móka Ferenc honvéd elvtárs becsülettel eleget tett a haza iránti kötelességének.

Pártunk IX. kongresszusa a tiszteletére rendezett „Szocialista versenymozgalom”-ban vállalta, hogy az „Egység Előjáró Katonája” lesz. E vállalásának eleget tett és e megísztelő címet elnyerte

Ezúton gratulálók alakulatunk KISZ-vezetősége, parancsnoki állománya és magam nevében.

Horváth József szds.,
pol. h.”

„Kedves Elvtársak! Köszönetünket fejezzük ki az üzem, párti KISZ-szervezetének és kollektívájának, hogy a hadseregünk számára olyan fiatalot neveltek, mint Vitos László elvtárs, aki becsületesen tett eleget hazafias kötelességének.

A szocialista versenymozgalom során kiválóan elszajítottotta a katonai és politikai kiképzés anyagát. Ezzel elnyerte a „Magyar Néphadsereg Kiváló Katonája” címet.

MN. 8921 Parancsnoksága

Társadalmi ellenőrök tanácskozása

Vasárnap de. 9-kor Komlón a Kossuth-bányai újfürdő kultúrtermében kerül sor a komlói társadalmi ellenőrök tanácskozására. Az idei esztendőben a kereskedelmi hálózat ellenőrzésében kifejtett tevékenységüket értékelik. Az aktíválásra meghívják az érdekelt kereskedelmi vállalatok vezetőit és képviselőit is.

IV.

Reggel a fiú nem találta a páfránypalotában a tündérlányt. Keresésére indult hát s nagysokára meg is találta a Kőfűrdő partján. Boldog arcú gyönyörködött a kövek színes csillogásában.

— Még szebbek, mint tegnap — újságolta a fiúnak lelkendezve. — Olyan boldoggá tettél vele, hogy én is csináltam neked valamit. Rózsáligetet, nézd — mutatott a patakmeder közötti szigetre. Az Ember felhúzott szemmel nézte a Tündért.

— Meg sem nézed? — Azt mondd, csináltad? — Igen, de meg sem nézed? — Előbb kérdezek én tőled valamit. Milyen színű rózsák vannak a ligetben? — Hát... — kezdte a Tündér s mozdult, hogy nézze, de a fiú eléje állt.

— Hát... olyan... mindenféle...

— Fehér rózsá van köztük? — Biztosan — mondta a Tündér.

— No gyere, akkor megkeressük — s lépett a patakba.

— Jaj! Ne gázolj bele! Felzavarodik!

— Ugyan... — Kérlek ne tedd. A színe megromlik a fénye megtörik.

— No jó — nevetett a fiú — akkor nézzük innét a rózsákat. Járták végig a partot és lásták a szigetet. Vörös meg sárga, piros és halvány, volt ott mindenféle csodálatos rózsák csak éppen fehér nem.

— Fehér nincs — mondta a Tündér. — De ha szeretnél fehérét...

— Nem, nem — tiltakozott az Ember. — A fehérét sem szeretem jobban, mint a többi.

— Akkor miért kérdezted a fehér rózsát?

— Csak úgy... Eszembe jutott valami.

— Én nem tudhatom? — Dehogynem. Nem titok ez. Arra gondoltam, hogy én el tudnám sorolni, hogy milyen színű köveket raktam a patak fenekére.

— Es?... És ez most baj? Nem értelek — szomorodott el a Tündér.

— Nem baj illa. Ne törődj vele. Gyere menjünk át a rózsáligetre.

— Nem! Nem engedem a patakot elrontani!

A fiú egy pillanattal nézte a lányt s méregette a rózsáligetet meg a patak partját, aztán elmosolyodott.

— Ha nem lépek a vízbe, akkor átjössz a szigetre?

— Akkor át, de akkorát nem tudsz ugrani. Vagy repülni akarsz?

— Egyiket sem — mondta s elindult az erdőbe.

— Hová mész? — Láttam itt nem messze egy kifordult, jókora darab fát. Arra lesz most szükségem.

— Várj — szaladt utána a Tündér s alig érte nyomát.

— Itt van — állt meg az Ember s nekiesett a fának és

tépte, törte róla az ágakat, gallyakat.

— Mire jó ez? — bosszankodott a lány.

— Elviszem a törzsét a patakhoz, s hidat csinállok belőle.

— Nem bírhatod.

— Dehogynem.

— Hívom a manóimat, azok segítenek.

— Hagyd őket pihenni az erdő mélyén. Meg sem értenék, hogy mit akarok.

— Konok vagy és beképzelt.

— Miért? Talán a tündérvörösvérnyelű sörtem? Elhatároztam, hogy hidat csinállok és megcsinálom.

— Jó, csak kínlódj! — mondta a Tündér és a serti-döbten otthagya a fiút. Az Ember pedig tovább törte az ágakat, emelte, forgatta a törzsét. A gallyak megsebztek, a veríték kiveret, válla, karja vérezett, már a tenyere is feltört, de egyre közeledett a fával a patakhoz. Szeme furcsa lázban égett, s nem hagyta nyugodni.

A lány csak állt. Mozdulna — de maradt, szólna is — de mégsem, segítene is — de nem mer, és mire az Ember elérte a patakot a fával, szegyelte már a dolgot, sajnálta is nagyon.

Az Ember pedig addig lötölte, forgatta, emelte a fát a patakban, míg meg nem akadt a

túlso part kövein. Akkor ésmenent rajta s lerogyott a földre, s lihegve feküdt a fűvön.

Ott állt a lány a hid lábánál, de mozdulni sem mert. Az Ember nagysokára felült. A szemük összetalálkozott és összekapaszzkodott a hid fölött.

— Atjössz-e a vízen illa? — s a lány boldogan táncolt át a fatörzsön. Odabújt a fiúhoz, és ölelte, simogatta, csókolta sebeit.

— Már nem haragszol?

— Nem, nem csak a követ feltettem, a színes sziporkázást, a patakot, amit te csináltál.

— Akkor jó — mondta a fiú és hanyattdólt a fűvön.

A lány ölebe vette a fejét és úgy ringatta.

Nagy csend volt az erdőben. A méhek zümmögése betöltötte a levegőt. Egyszer csak megszólalt a lány:

— Furcsa. Milyen fáradt vagy és a szemed mégis csillog. Már nem vagy szomorú?

— Nem.

— Csodálatos, csodálatos vagy te Ember — mondta a Tündér. Ultek a liget szélén és hallgatták a nagy csendet. Halkan reszketett az erdő.

Két kis fehér pillangó táncolt előttük. Boldogan nézték az elkezesüket.

— De jó itt veled — mondta a fiú nagyot sóhajtvá.

— Az Ezüst-tónál azt is mondtad, hogy „de szép itt nálad”. — Most nem mondd?

— Igy emlékszel minden szavamra?

— Emlékszem — mondta mosolyogva a Tündér. — Most nem mondd?

— Nem mondom illa, mert el akarlak magammal vinni, vissza az embervilágba. Csak ott lehetünk teljesen boldogok. Amikor idetévedtem, meggyötört, kiégett, semmit sem váró ember voltam. Olyan jó lenne teljesen boldognak lenni. Azt szeretném, hogy mint púha, magas szénaboglyában, úgy üljek nyakig-takarózva azzal az érzéssel, hogy jó élni, hogy érdemes élni. Ugye eljössz velem az én országomba?

— Lehetetlent kívánsz tőlem. Én emberek közé nem mehetek. Ha átelném a Zöldfényű erdő határát, semmivé válnék, mint a kő, vagy a pára, mikor rásüt a nap sugara. Ne akarj innét elmenni, hiszen a szemed itt kapott újra fényt, itt mindened megvan, itt boldogok lehetnének.

— Igen illa, te majd nem megyógyítottál. De azt is megtanítottad nekem, hogy csak annak örülhetek igazán, amit a magam erejéből a te örömödre csináltam.

— A szobrot, a kőfűrdőt, a hidat — mondta a lány csillogó szemmel.

— Igen, de hidd el, én mindezeknél sokkal többet és szebbeket tudnék csinálni, ha...

— Ha itthagynál engem és visszamennél az embervilágba, ugye? Hát csak menj! — kiáltotta a lány s elszaladt sírva. — Bár sohase találkoztunk volna!

— Ne mondj, ne mondj ilyeneket szép Tündér — mert újra megazomorodik a szívem.

— Van is neked szíved? Ha volna, itt maradnál velem. Nem szeretsz te engem — kezdte újra a sírást.

— Mivel bizonyítasz be, hogy szeretlek? Görgessék sziklát, vagy csavarjam ki a fákát tövestől, ültessek virág-erdőt vagy építsék lombpalotát?

— Hítábalódságot beszélés. — intette le a Tündér, — palotát meg éppen az én manóim is tudnak csinálni.

— De nem olyat, amilyet én...

— Még akkor is. Mással bizonyítsd, hogy szeretsz engem.

— Hát akkor mivel? Mit tegyek?

— Ne akarj semmit. Maradj itt nálam, mondd, hogy szeretsz és én boldog leszek.

— A szavak üresek, elrepülnek, mint a madár. A te megmarad — mondta a fiú egyszerűen.

(Folytatása következik)

Osváth Tibor

A kérdőív

Elmélkedés

A kérdőív alapján véve érdekes és hasznos dolog. Erre az emberiség idejekorán rájött, így adódott, hogy a kérdőív végigkísérte egész történelmünket és nem egy esetben fontos változások előidézőjévé vált. Állítólag — bár erről írásos dokumentumok nem maradtak fenn — mielőtt őseink lemásztak a fáról, ki kellett tölteniük egy kérdőívet. S miután a többség úgy nyilatkozott, hogy megelégedte a majomkodást és emberré akar válni, továbbá, hogy mammutra vadászni sokkal előnyösebb, mint tökmagot rágni és így tovább és így tovább, megtörtént a leköltözés. Egyes történelmi források szerint Cézár nem szóban, hanem írásban tette fel híressé vált kérdését fiának. Valahogy így: „Te is, fiam, Brutus? Igen — nem. (A nem kívánt rész törölnöd)”. Ezek a kiragadott példák is igazolják, hogy a kérdőívek napjainkban is létjogosultak. Ha valaki vagy valamely szerv demokratikusan akar eldönteni fontos kérdéseket; avagy pusztán kíváncsi olyan dolgokra, amelyeket nem tud; esetleg sokat előlt olyan látogatást akar kelteni, hogy nem tud, bizonyos dolgokat (noha a valóságban nagyon is jól tudja) — nosza, elő az írógépét, stencilt, papírt és már készülnék is a kérdőívek.

Legutóbb az Üzemlélelmészési Vállalat némely éttermében volt szerencsénk kitölteni kérdőíveket. Volt szerencsénk — mondok — mert ilyen jó szórakozásban azért mégsem olyan gyakran van része a földi halandónak. Majd megpuhítottam a gyönyörűségtől, amikor asztaltársaim válaszaiba belelestem.

Nézzük csak, mit válaszolt Dagó Dömötör kovácssegéd és félfőfi nehézsúlyú birkózó, valamint Cinege Sándor nehézsúlyú harmadrtnok a különböző kérdésekre:

Elegendő-e az étel mennyisége?
Dagó Dömötör: Ez is kaja? A fél fogamra sem elég. Ott-hon a macskámat is különben tartom.

Cinege Sándor: Ajjaj! Nagyon is sok. Hazafias érzületből felét mindig felajánlom a sertéshizlaldák támogatására.

Megfelelő-e a minőség?
Dagó: Kit izgat a minőség? Mennyiséget adjanak, hogy jól-lakhassek az ember!

Cinege: A minőséggel bizony bajok vannak. A káposztáscvekedi több káposztával, a túrócsuszát tejfölösben, a pörköltöt jó sűrű zaffal szeretem. Úgy, ahogy jó öreg édesanyám főzi. A spenótot pedig minőségi megfontolásból jó lenne törölni az étrendből, mert azt már gyerekkoromban is utáltam.

Elégedett-e a választékkal?
Dagó: Nem. Sohasem kaptam még töltöttkáposztát öt daga-dóval.

Cinege: Miért nem szerepel osztriga, kaviár és lazac az étrendben?

Nem folytatom, ennyiből is látszik, milyen hasznos dolog volt ez a kérdőív. Milyen sok mindent megtudhattak belőle az illetékesek! Magam is egészen kedvet kaptam, hogy közreadjak egy kérdőívet ismerőseim körében. A kérdés:

Hogy vagy, kérlek? Köszönöm a... de büszkén. Semmi közöd hozzá. Hogy tudsz ilyen marhaságot kérdezni? (A nem kívánt rész törölnöd).

Bernes

A MUNKÁSMOZGALOM HARCOSAI

Szabó József, a népszerű munkásvezető

Szabó József legendája már élete folyamán bejárta a pécsi munkástelepeket, de eljutott a híre országhatáron túl is. Aki nálunk ezt a nevet hallja, az egyben a századforduló pécsi munkásmozgalmaira is gondol. Mert a pécsi munkásmozgalom fellendüléséről alkotott alapvető fogalmak Szabó és harcossársai tevékenységéhez nyúlnak vissza, mégpedig a 90-es évektől fokozatosan feltörekvő pécsi munkásmozgalmak tükrében. A pécsi és Baranya megyei munkásmozgalmak összecsondították a nagy idők hőseivel.

Szabót megvallotta a kor, amelyben élt, s ő a körülményekhez képest a legtöbbször tiszta és egyszerű válaszokat adott a sokszor bonyolult kérdésekre. Ő is megvallotta nemcsak a maga korát, de a rákövetkezőket is, feleletet követelve a munkások és paraszttok kérdéseire. Péccsett e korban tevékenykedő proletárok közül nincsen egyetlen munkás, akinek olyan mozgalmas utóéleté volna, mint Szabónak. Nincs ötven év óta, a pécsi munkásmozgalomban olyan politikai irányzat, csoportosulás, amely kialakulhatott volna anélkül, hogy megfogalmazza felfogását Szabóról. Haladás és reakció, igaz demokrázizmus és demagógizmus, keresztény szocializmus és kommunizmus harcaiban példa a Szabó kérdés. A Pécsi Szociáldemokrata Pártszervezet titkáráról alkotott vélemények tükrében nemcsak századunk első két évtizedének történelmi eseményei, hanem a burzsoáz ideológia, az idealista eszmei irányzatok és a marxizmus közötti ellentétek fő vonásai is kirajolódnak.

Szabó József Péccsett született 1872. december 27-én. Ajjá Szabó József mezőgazdasági munkás, jellemző példája a hetvenes évek haladó proletárjainak. Ehhez a réteghez az ipar szakmai érdeklődésén felül elválaszthatatlanul hozzátartozott a munkáslapok igazgatói szeretete, a társadalmi kérdések iránti érdeklődés és az aktív hazafiai magatartás. Ez a réteg szolgáltatta az elkövetkező évtizedekben a pécsi munkásmozgalom tömegbázisát. Ebben a proletárközösségben, a haladó otthonban, az ipari szakmák iránt való vonzódásban, a szüntelen tanulás iránti vágyban és a környező világról indokolt véleményformálás természetes magatartásnak számított. Szabó gyermekkorából hozta magával ezeket az erényeket.

Szabó nyolc esztendő, amikor megalakul a Magyarorszá-

gi Általános Munkáspárt, amikor kezd kibontakozni a pécsi munkásmozgalom. Tíz esztendő, amikor a pécsi munkásmozgalom az első nagy csatáját vívja a burzsoáziával. Gyermekkorában látja miként semmisítik meg a feltörekvő pécsi munkások forradalmi mozgalma, miként üldözik a proletárvezetőket. Tízennyolc éves, amikor megalakul a Magyarországi Szociáldemokrata Pártszervezet, s ezzel egyidőben a pécsi szociáldemokraták szervezete is. Szabó ekkor már közműves. Mint munkás, ifjúságában frissen éli át, a 90-es évek pécsi ipari fellendülés korszakát, látja a tőkésék elhatalmasodását, a munkások bérharcait figyelve érti meg, hogy a szociáldemokraták között van a helye.

Szabó a pécsi munkásmozgalom nagy ideáljával indul politikai útjára és ezek az ideálok végigkísérik egész életén. De mit kezdjen ezekkel az ideálokkal az egész pécsi munkásmozgalmal? Hiszen ekkor a pécsi munkásmozgalmat egyes rétegei politikailag képtelenek voltak. A 90-es évek elején a pécsi proletárvezetőknek az volt a fő problémájuk, hogyan lendítsék előre a munkásmozgalmat, a haladás, a szocializmus útjára.

A haladó gondolat két típusa jelentkezett abban az időben. Az egyik Hasenóhr Miklóssék, a másik Lauber Mihályék nevéhez kapcsolódik. Mindkettőnek a szocializmust megvalósító forradalmi harcot képviselő marxista forradalmi világnézet az alapja, de mindkettő más-más következtetésre jutott, amikor arról volt szó, hogy Péccsett a szocialista haladás általános követelményeit konkrétizálják a munkásmozgalmra. Lauberék válasza szakítani az Osztrák-Magyar monarchiával, így harcolni a munkásmozgalmat helyettesítő javításért és a politikai jogok kivívásáért. Hasenóhr Miklóssék harca szintén az Osztrák-Magyar monarchia elnyomása ellen volt, de a munkásmozgalmat számára elsősorban a politikai jogokat követelték, hangsúlyozva, hogy ezt csak akkor lehet kivívni, ha van a pécsi munkásoknak pártszervezetük. Ehhez a mozgalomhoz csatlakozott a fiatal Szabó, mint a pécsi szociáldemokraták harcosa. Szabó több mint valószínű 1894-ben léphetett a Pécsi Szociáldemokrata Pártszervezet tagjai közé. Ekkor a pártszervezet lépett az illegálisból és így már volt a pécsi rendőrfelügyeletnek pontos képe a pécsi szociáldemokrata pártszervezet tagságáról.

Szabó első jelentős politikai tevékenysége az 1894-es esztendőhöz kapcsolódik.

1894 telén hozzáfogott a pécsi építőmunkások tömörítéséhez. Ismeretes, hogy a hetvenes évektől fogva a pécsi építőmunkások jelentős szerepet játszottak a munkásmozgalmában. Elsők között alakították munkás betegsegélyző egyletet, majd annak rövid ideig való fennmaradása után ismét alakították többiben hasonló egyleteket, de ezek nem voltak életképesek, mert a munkások gazdasági helyzetével sem nagyon törődtek. Szabó nemcsak az építőmunkások élet- és munkakörülményei megváltoztatását akarta, hanem a szociáldemokrata mozgalomhoz igyekezett kapcsolni őket. Több hónapi szervező munkával elérték, hogy követőkre talál a szociáldemokrata építőmunkások egylet megalakítás gondolata. 1894. április 8-án 600 építőmunkással megalakított munkássegélyező társaságban óriási érdemeket szerzett Szabó.

Ez a siker véglegesen elődöntötte Szabó útját a pécsi munkásmozgalmában. Ez volt a kiindulópont, amikor hozzáfogott szakítani múltjával, a régi szokásokkal, amely végsősoron lehetővé tette, hogy megkezdje a kapitalizmussal való leszámolást és hozzáfogjon az új haladó, szocialista társadalom szellemében élni és gondolkodni. Ez azonban nem volt könnyű dolog. Sok érzelm, gyermekkori emlék, megszokott hangulat kötötte Szabót is a kapitalizmushoz, amelyben felnevelkedett. Végül két mozzanatot erősítette meg őt az egyértelmű kiállásban a marxizmus, a szocializmus mellett. Az egyik, hogy teljes aktivitással dolgozott a pécsi munkásmozgalmában, ahol látta, hogy a munkásmozgalmat szükség van a felszabadulásra a kiszármányolás alá. A másik, hogy ehhez a harchoz eszmei segítséget kapott a Magyarországi Szociáldemokrata Párt vezetőitől, akikkel rendszeresen tartotta a kapcsolatot.

Szabóra a legnagyobb hatást Bokányi Dezső gyakorolta, aki állandóan Pécsre járt politikai munkát végezni. Szabó barátsága Bokányival 1895-ben kezdődött, hogy az egy életen át tartson. Szabó Bokányiban nemcsak építőmunkások társaságát látott, hanem olyan politikai vezetőit, nagyszerű szónokot, aki fel tudja rázni a pécsi munkásokat. Bokányi eleinte az építőmunkásokat patronálta, de nagy fantáziát látva a pécsi munkásmozgalmában, részt vett annak egész politikai irányításában. Bokányi állandóan tájékoztatta a

szociáldemokratákat a nemzeti és hazai munkásmozgalmak állásáról és a taktikai feladatok mikéntjéről. Bokányinak jelentős szerepe van a későbbi években abban, hogy a pécsi munkásmozgalom eljutott a fellendülés korszakához.

A pécsi munkásmozgalom fellendítése munkájához hozzáfogott Szabó. Ez igen alkalmas volt a munkásvezetők számára a tapasztalat szerzésre és arra, hogy a marxizmus igazságait széles körben tudatosítsák. Bokányinak jelentős szerepe van abban, hogy Szabó felismerte, hogy a kapitalizmus pusztulásra van ítélve és egy haladottabb társadalomnak a szocializmusnak létrejötté szükségesszerű folyamat. Ez tette lehetővé, hogy véglegesen megszabaduljon a maga körül látható tőkés világtól és az új világról a szocializmusról beszéljen, amelyről még nem sokat tudhatott.

Szabó nagy lelkesedéssel tevékenykedik az építőmunkások egyletben, de az első komolyabb feladatok már nagy próbátelét jelentenek neki. Az első lépéseket sikerrel vette. 1894. május elseje megünneplésére segíti mozgósítani a közműveseket, hogy azok az Üszög-erdőben együtt ünnepeljenek a 4000 pécsi munkással. A közművesek tovább folytatják az 1894. áprilisában elkezdett harcukat, a tőkés vállalkozókkal. A tízes bizottság közli a munkaadókkal, hogyha nem teljesítik a követeléseket, azonnal sztrájkba lépnek. De erre nemleges volt a válasz.

Ekkor ultimátumszerű felhívást intéznek hozzájuk, hogy 1894. május 15-ig gondolkodjanak a munkások követeléseinek teljesítéséről. Eközben értesítették a Népszavát és kérték támogatását. A Népszava heteken keresztül tájékoztatta az ország közvéleményét, a pécsi mozgalom állásáról és kérte a közműves munkásokat, hogy ne menjenek Pécsre dolgozni, ezzel is nyújtsanak segítséget a pécsieknek. Mivel a lejárt határidő elteltével a vállalkozók a fülüket sem mozgatták, kiborították 1894. május 15-én a pécsi közművesek a sztrájkot. A sztrájk megkezdése után leálltak a munkák. A vállalkozók megpróbálkoztak jobb belátásra inteni a munkásokat, de azok erre nem voltak hajlandók. Ekkor a pécsi rendőrség segítségét kérték. A rendőrség fenyegető magatartására egyes munkások, rendőri őrizet alatt elkezdtek dolgozni. De ezzel még nem tudták megtörni a sztrájkolók akaratát. Ezután Baranya megyéből összeszedték a közműveseket és azokkal folytatták az építkezéseket. Így sikerült a négy hete tartó sztrájkra vereséget mérni. Szabó a Népszavában írt cikkében levonta a sztrájk tanulságait. „... minden eredmény nélkül azonban mégsem folyt le a sztrájk, mert mi belőle megtanultuk, hogy munkásmozgalmat csakis felvilágosultság és jó szervezet útján lehet vezetni...”

Dr. Gungl Ferenc
(Folytatjuk)

Kirívó balesetek

Ottó Károly csillás, Szabolcs bányaüzemi dolgozó Istvánakna II. mélyszinten október 12-én takarítási munkát végzett, miközben megcsúszott és a vasúti sínre esve bal kéz hüvelyk ujját eltörte. A bányából való kiszállás után az elsősegély helyen alkoholvizsgálat során megállapították az alkoholos befolyásoltságot. A baleset feltehetően az ittas állapot miatt fordult elő.

Ugyancsak Szabolcs-bányában szerült meg Szőke István csillás is, aki a fejtés alsó lejáró gurítójának szállító osztályát akarta elszelgelni, mert a fejtésből lejáró készlet az elzáró deszkázatot megrongálta. A vele együtt dolgozó Szolga József deszkáért ment és leszólt neki, hogy vigyázzon. Félre is ugrott, azon-

ban a csúszdából kivágódó kő a fejére esett.

Az elszelgelés megkezdése előtt a készletet nem állították le, mert nem akarták, hogy a csúszda felteljen.

Szabálytalanul jártak el, mert az említett munkát szállítás közben akarták elvégezni.

László Béla s. v. vájár Istvánakna a 2/a szint 11. pi ereszkében sérült meg. Nevezett a vitla kezeléséhez volt beosztva és ereszke szállítóedény felhúzásánál, amikor az felért a csilléhez vitlával megemeltette, hogy a benne lévő készlet a csillébe kerüljön. Húzás közben a szállítóedény keresztül ugrott a vezető sínre, ezért a sérült utána kapott, hogy a szállító edény lengését megakadályozza. A húzóvitláról ezalatt a levegőt nem zárta el, így az edény tovább emelkedett és a kötelelet fogó bal kézfejét a köteleterelő csiga összezúzta.

1950-ben megbízzák az aknamélyítő vállalat üb-elnöki tisztével.

Tíz évig volt ezen a posztion. Csak az tudja, mit jelent ez, aki valaha belekóstolt már a mozgalmi munkába. Aki egyéni gondjait és érdekeit fel tudja áldozni mások gondjairól és érdekeiről. Aki hajlandó a szabad idejét is feláldozni, és sokszor családjától is távol maradni, hogy a „nagy család” ügyeit gondjait elintézzé.

Időközben — 1953-ban — elvégezte az öthónapos SZOT-iskolát, majd 1964-ben a hároméves SZOT-iskolát, ahol közzgazdasági érettségit is szerzett.

Ekkor, ebben a nehéz esztendőben került Kerényi József a Zobák-aknal szakszervezeti bizottság élére. Ezerényi nehézséggel találta szembe magát. Az üzem krízisben volt, a mozgalmi munkára kevés idő és energia jutott. Két év alatt — úgy-ahogy — rendbe jöttek a dolgok, de még így is mennyi munka vár rá!

Most negyvenhat éves Homlokát redők borítják, a haja őszül. Néha fáradtnak érzi magát. De mindig új erőre kap, mert a munkában örömet lel.

Berkics János

Szabó

Arcképek (I)

Akit építeni tanítottak...

1945. január.

A bombatérte kievi pályaudvaron percenként robnognak át a nyugatra tartó katonai szerelvények. Katonák, fegyverek, hadianyagok tömegét szállítják a frontra. Onnan pedig másfajta vonatok érkeznek; sebesültekkel, rokkantakkal, s hadifoglyokkal rakottan.

Január 8-án robog be az a szerelvény, amellyel — sok száz társával együtt — Kerényi József érkezik. Klev számukra végállomás. Letessék-keik őket a marhavagonokból, s elindul a kopott, rongyos tömeg a városon át. A város romjain át. Végig a Krescsatikov sugáruon, a Dnyeper partján, a Lenin-és Sevcsenko tér környékén lebombázott, szétlőtt házak kiégett falal merednek az égenek.

Ez volt hát az igazi háború? Kerényi József megdöbben. A volt pápai ejtőernyős zászlóalj katonája most látja

csak, mi történt ebben az országban. Ki gondolta volna ezt odahaza? Mennyire félrevezették őket a hazug, demagóg propagandával! Hát lehetséges, hogy az egykori közművesinas, a munkanélküliségéd, majd a HANABEK aknamélyítő cég dolgozója, akár csak közvetve is részese ennek a pusztításnak? Lehetséges, hogy akit építeni tanítottak, de nem építhetett, végül is rombolóvá vált? Vajon mentség-e, hogy nem önszántából, hanem egy bünsös rendszer kényszer alatt lett részévé annak az ördögi gépezetnek, amely mindezt elkövette?

Közben átértek a városon. Törmelekkel, romokkal teli területen állították meg az oszlopot. Csak sejteni lehetett, hogy itt valaha üzemépületek állottak. S a tolmács mondta később.

— Itt volt a háború előtti Bolsevik Zavod. Ezt önök, s az önök társai pusztították el. Akkor senki se hívta ide önd-

ket. Most viszont helyre kell hozniuk tetteiket. Addig innen haza nem kerülnek, amíg ez a gyár ismét termelni nem fog!

S a Bolsevik Zavod, ez a városnyi gyáróriás három év alatt teljesen újjáépült. De közben más, kevésbé látványos dolog is történt; a háborús nyomok lassanként az emberek lelkéből is eltűntek. A rombolás emlékének helyébe az építés, a békés munka vágya lépett.

1948. szeptember.

Kerényi József munkába áll Komlón, a Kossuth II-es aknamélyítésnél. Kedvel és nagy szorgalommal dolgozik. Munkájával is, emberi magatartásával is csakhamar elsőmértet szerez munkatársai előtt. Egy évvel később szakszervezeti bizalmink választják, majd a szakszervezeti bizottság tagja lesz. Újabb egy esztendő: közműves szakmája mellé megszerzi a vájár képzést. Ugyanebben az évben

Érdekességek, füresaságok

BÉLYEG-CSATA CSATABÉLYEGEKÉRT

Az angolok október 14-én, a hastingsi csata 900. évfordulóján valóságos csatát vívtak, hogy hozzájuthassanak az ebből az alkalomból kibocsátott emlékbélyegekhez.

Az éjszakai „ütközet” a londoni Trafalgar-téren az egész éjjel nyitvatartó postahivatal előtt zajlott le, ahol pontban éjfélkor kezdtek a bélyegek árusítását. Több száz ember valóságos kézitusa volt, hogy hamarabb jusson hozzá az áhított emlékbélyegekhez.

258 DARABOS ÜVEGKÉSZLET SOPHIA LOREN RÉSZÉRE

A Karlovy Vary-i Moser üvegyárnál Carlo Ponti 258 darabos üveggézkészletet vásárolt felesége, Sophia Loren részére „nászajándékként”.

POSTÁS NE LEGYEN BÉLYEGGYŰJTŐ

Az angliai Gosport város lakói panaszkodtak, hogy a tengerentúlról kapott leveleik bélyeg nélkül érkeznek meg. A rendőrség megállapította, hogy egy 25 éves postás volt a bélyeggyűjtő. 15 fontra bírságot kaptak.

MIERT HASZNOS A MAGAS C?

Pat Blans 26 éves operabeszédeső az egyetlen rendelkezésre álló fegyverrel a hangját használta, amikor az angliai Cambridge-ben betörték a szállodai szobájába. „Nem hiába vagyok kolozsár szoprán, — mondotta a művész — áthatón tudok szikítani és ezáltal hangom valószínűleg a magas C fölé szorult”.

Az eljárás nem volt sikeres, a tolvaj kétségbeesetten menekült a művész — szopránja elől.

OLASZ GONDOLÁSOK SEGÉLYKIÁLTÁSA

Az olasz gondolatok már évek óta túllakoznak amiatt, hogy a lagunának egyre inkább elszaporodnak a modern, nagy hullámverő motorcsónakok. Legutóbb a 470 velencei gondolas delegáció küldött Romába, hogy segélykiáltással forduljon „A világ közvéleményéhez”.

Az öt gondolasból álló küldetés legfőbb feladata a tudásnak a világgal, hogy a világűrű velencei lagunák nem kevesebb, mint 6000 köz- és magán tulajdonban levő motorcsónak veszélyeztetni a régi romantikát és — a gondolasok üzletét.

A gondolas-delegáció egyébként nem a hagyományos ruházatban, csikos trikóban és szalmakalapban jelent meg az olasz fővárosban, hanem sötét városi öltözkében, és inkább hasonlított futballisták küldetésére.

A DELFIN VISSZATÉR AZ EMBEREKHEZ

Honolulu szigetén a tudósoknak egy speciális készülékkel sikerült „visszahívni” a korábban szabadon engedett delfint. A sajtójelentések szerint a delfin, amely a partoktól távol, valahol a tengerben tartózkodott, mindannyiszor visszatért, valahányszor az említett készülék az ismét jelzett leadta.

A tudósoknak az a tervük, hogy a delfint „felszerelik” az óceánmélységek tanulmányozásához szükséges elektronikus mérőműszerrel.

OLVASÓGÉP

Baltimore-ban (USA) az országos társadalombiztosító központban olyan gépet használnak, ami nyomtatott vagy gépiel szövegeket tud „elolvasni”. A gépet arra használják, hogy feldolgozzák a foglalkoztatottak jövedelméről szóló negyedévi kimutatásokat; mintegy 3,5 millió vállalat küld be ilyen kimutatást.

A népművelési évad terveiből

Látogatás a Zalka Máté Művelődési Otthonban

A művelődési házak, kultúrotthonok igazgatói már elkészítették és a vezetőségek megvitatták az 1966—67-es népművelési évad terveit. — Most a Zalka Máté Művelődési Otthonba látogattunk el, ahol Kardos Ferenc, az otthon igazgatója adott tájékoztatást az új évad terveiről, feladatairól.

— Ugy érezzük, hogy művelődési otthonunk az elmúlt évben vállalt feladatokat eleget tett, teljesítette. Igyekeztünk a telep fiatal és idős dolgozóinak kulturális igényeit kielégíteni. Szabadidejük célszerű, hasznos felhasználásához a művelődési otthon számos lehetőséget teremtett. És elmondhatjuk, hogy a telep lakói éltek is a lehetőségek kihasználásával.

— *Mi a helyzet a művelődési csoportokkal?*

— Munkájukban komoly fejlődés tapasztalható. A „Szocialista kultúráért” kitüntetett férfikórusunk, amely 47 esztendő múltja tekinthet vissza, ez év első felében 12 nyilvános helyi és vidéki szereplésen vett részt. Többek között felléptek a Mecseki Tudóstanatóriumban, a Harkányi Bányászudulóban és Iszterkuton is. E fellépések feltétlenül hozzásegítettek a kórust ahhoz a nagy sikerhez, amelyet június 12-én, Vácot ért el az országos minősítő versenyen. Hét kórus közül a miénk a második helyet szerezte meg és ezüst koszorúval tértek haza, ez azt hiszem mindennel beszédesebb bizonyíték. A munkás—paraszti szövetség ápolásában is élen jártak, hiszen ennek szellemében kerültek megrendezésre azok a találkozók, ahol a dalok kultúráját terjesztették, így jártak Olasz, Hátság, Máriakéménd községekben is.

— *Ugy tudjuk az Országos Zenekari Fesztiválon a Zalka Máté Művelődési Otthon zenekara is sikerrel szerepelt.*

— Valóban, most már hagyományként könyveljük el az évről évre megrendezendő siklósi várfesztivál, ahol zenekarunk is fellépett. Legsikeresebb szereplésük idén június 12-én a várpalotai Országos Zenekari Fesztivál volt, ahol szintén sikerrel léptek fel. De nemcsak ilyen alkalmakkor számíthatunk rájuk, mert a helyi üzemi fellépéseken túl terzenéket adnak, s nem egyszer valamelyik munkatársuk temetésén adják meg a végtisztességet.

— *Az ismeretterjesztés vonatkozásában milyenek az eredmények?*

— Jónak mondhatók. A hozzánk tartozó két klubbal közösen 55 előadást terveztünk, egyetlen egy sem maradt ebből el. Összesen 3742 látogatónk volt. Témáját tekintve politikai, jogi, pedagógiai, zenei, orvosi, helytörténeti, kozmetikai, irodalmi, csillagászati, földtani, mezőgazdasági témákat öleltek fel. Egyszóval rendkívül széles skálán mozogtak, lekövették a hallgatókat. A megtartott előadások színeselek, elevenek, tartalmasak voltak. 25 előadást a TIT útján, 30 előadás társadalmi szervezéssel történt, ami 2500 forint megtakarítást jelentett a művelődési otthonnak. A TIT, az üzemi és a művelődési otthon jól felkészült, szakértő előadó-gárdát biztosított, ez volt a nagy látogatórság titka. A legsikerültebb ismeretterjesztési forma az Ifjúsági Szeminárium és a Filmszeminarium volt 92 átlaggal, 50 béreltel. Sajnos a nők előadássorozata gyengébben sikerült az előző évhez képest.

— *A filmszeminarium beindítása sikeres volt?*

— Csak azt mondhatom, hogy nemcsak a trösztön belül, a városban is egyedülálló és rendkívül népszerű volt. A Filmművészeti Körünket 250 béreltel hallgatóval indítottuk be. Filmtörténeti, filmesztétikai előadások keretében hasznos továbbképzést nyújtott a közönségnek. Ez a sorozat a művelődési otthonnak 2000 forint tiszta bevételt eredményezett. Ismeretterjesztésünk szemléltetésére, a 45 előadással is tartottunk filmvetítéseket, összesen 16 játékfilmet és 49 kisfilmet mutattunk be. Ezenkívül csak jót mondhatok a foto-, a gyermekfoglalkoztató szakörök munkájáról is.

— *Mi a titka, hogy ennek a művelődési otthonnak valamennyi programja olyan népszerű a telep lakói körében? Egyáltalán van-e titka?*

— Hát nehéz erről beszélni, de talán az a sok kellemes élménnyel zárt közös kirándulás, amit Abaligetre, a Balatonra, Magyarhertelendre, Harkányba és Sikondára tettünk, feltétlenül összekovácsolta a látogatókat. Ezenkívül 12 alkalommal szerveztünk közös színház, hangverseny, múzeum látogatást, átlagban 45 fővel vettek részt rajta. Nagyon jól sikerült még az operett estünk, ahol a Komlói Zeneiskola növendékei is közreműködtek, mintegy 140 hallgatója volt és közel 500 forint bevételt szereztünk a művelődési otthonnak. De nyitva áll művelődési otthonunk a csatlós rendezvények számára is, így egy névadó, két esküvő zajlott le nálunk.

— *Az önálló mozielőadások látogatottak-e?*

— Bevált szervezése és propagálása is. Ezt a keskeny, normál és szélesvásznú filmek beállításával értük el. A jó műsorpolitika eredménye az lett, hogy a korábbi deficitesez mozi bevételese vált és a gyer közönség száma megkétszereződött. A 42 vetítésen 7500-an vettek részt. Beszél-nem kell még mint sikeres rendezvényről a német tárgyalási nyelvtanfolyamunkról is a szabadpolcos könyvtárról is. De másképpen is gyarapodtunk, 20 ezer forint értékben vásároltunk klubberendezést és televíziót is.

— *Ugy tudjuk, nemcsak a telep lakói, hanem a környéki üzemi és telepi tömegszervezetek is otthont kaptak e házban?*

— Így igaz, hiszen Széchenyi-akna dolgozóinak, a Hazafias Népfrontnak, a KISZ-nek, a nyugdíjas szakszervezetj csoportjának, a nótánácsnak, a Vöröskeresztnek is itt zajlanak le a rendezvényei, sőt az iskola is számos programját itt bonyolítja le. A mások által szervezett rendezvényeken 65 esetben 5800 főt láttunk vendégül az otthonban.

— *Az hírlék, ez a művelődési otthon a szervezésnél új módszerekkel dolgozik. Igaz-e?*

— Ha a tízes aktiva hálózatra gondol, akkor igen. Ugyanis tízes csoportokon keresztül végezzük a telep lakóinak szervezését, értesítését egy-egy rendezvényünkön.

— *Költségvetés?*

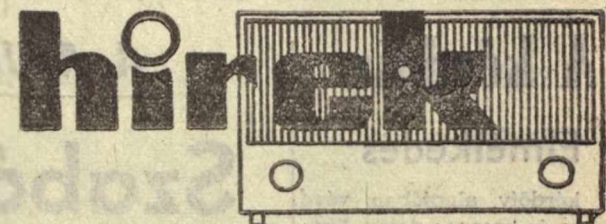
— Teljesítettük feladatainkat, ha nagy nehézségek árán

is. Ehhez nem kis mértékben járult hozzá az, hogy kapcsolatunk az üzemmel, a párt és szakszervezettel, valamint a tömegszervezetekkel jónak mondható. Segítségüket igényeltük, támogatást nem egyszer kaptunk tőlük, és a jövőben is igényelni fogjuk.

— *Az 1966—67-es népművelési évad mi újat hoz a művelődési otthon életébe?*

— Összefogva a Vöröskeresztel és a nótánáccsal, közösen megosztjuk a telep asszonyait a részükre indított tartalmas, változatos témájú előadássorozatokra. Eddig szépnek mondhatók az eredmények. 35—40 asszony is résztvevett az előadásokon egy-egy alkalommal. Beindítjuk ismét az Ifjúsági Filmszeminariumot, az Ifjúsági Klubot, a Filmművészeti Kör mintegy 400 béreltel. A közönség sok világhírű, nagy sikerű filmet láthat majd, mint a Rettegett Ivánt, a Halálos tavaszt stb. Szerepelnek tervünkben önálló kiállítások éppúgy, mint különböző kirándulások és sportrendezvények. Továbbra is biztosítani kívánjuk az üzemi csillekovács-műhely és a külszíni szállítási szocialista brigád címert versenyzőinek a kulturális követelmények teljesítését. Közös MSZBT rendezvényeket tervezünk, vendégül látjuk az országos hírv Bóbita bábegyüttest és meghívjuk közénk a KPVDSZ Művelődési Ház szereplőit is, akik vidám műsoros kabaréval mutatkoznak be nálunk.

S érdekességek tartogatjuk a „Fáklyavívók” című háromrészes irodalmi lemezes-bemutatót. E lemezeken Kún Béláné, Szakasits Árpád, Münnich Ferenc emlékező szavait hallhatjuk majd az érdeklődők. Ezenkívül a háromezer kötetes könyvtárunk is rendelkezéssre áll mindenkinél. Ugy gondoljuk, hogy fiatal és idős dolgozó egyaránt szórakozási lehetőségeket találhat a Zalka Máté Művelődési Otthon falain belül, — mondotta befejezésül Kardos Ferenc a művelődési otthon igazgatója. (ca. m.)

Iskolaépítés határidő előtt

A komlói Szilvásban az általános iskolát már közel két éve nélkülözik, építésnek befejezéséről érhető örömmel adhatunk hírt. Sokan mondják, hogy a Tolna megyei Építőipari Vállalat tulajdonképpen nem dicséretet érdemel, hiszen még most sem tanulhatnak a diákok az új iskolában. Viszont kevesen tudják, hogy a határidő csak 1967 május 30-án jár le.

A város vezetői — a korábbi elmaradás pótlásáért — tárgyalásokat folytattak a vállalattal. Az építők, megértve a nehézségeket, vállalták, hogy fél évvel a határidő előtt átadják az új intézetet.

Az oktatásügyi helyi vezetői a tanév kezdetén ezért szerveztek önálló iskolát, a Szilvási Általános Iskolát. A tanulócsoporthoz részben az új szakközépiskolában, részben Kenderföldön, részben pedig a belvárosban tanulnak. A jelentések szerint a szétosztottság rövidesen megszűnik, december első napjaitól már az új iskolában folytatódhat a munka.

Az építésvezetőség a negyedben épülő óvoda, bölcsőde és orvosi rendelő építését is befejezi decemberben. Itt is legalább öthónapos időelőrehozás történik.

— *A MUNKA ERDEMRÉND BRONZ FOKOZATA KITÜNTETEST ADTÁK Kádár Német Bélánének, a Hazafias Népfront Komlói városi Bizottsága titkárnak. A magas kitüntetést Erdei Ferenc főtitkár nyújtotta át.*

— *CSILLETISZTÍTÓ BEREZDÉSEKET SZERELNEK FEL a komlói szénosztályozó körbuktatóira. Vécsey László és Eisner Béla újítasa*

Zobák-aknán már hosszabb ideje eredményesen üzemel. Az újabb alkalmazási terület a nagy csilleforgalom révén jelentős megtakarításra ad lehetőséget.

— *TAGGYŰLEST TART NOVEMBER 25-én, pénteken délután 4 órai kezdettel (a trösztű tródaépület tanácsstermében) a Bányászszakszervezet komlói nyugdíjas alapszervezete.*

Pályázati felhívás

A tröszt vezetősége és a tröszt KISZ-bizottsága a fiatal műszakiak „szellemi kapacitásának” a jobb kihasználására, és a tröszt előtt álló műszaki feladatok gazdaságosabb megoldása érdekében széleskörű pályázatot hirdet, amelyen részt vehet minden 30 év alatti mérnök és technikus.

A pályázat tárgyát képezi:

- az üzem által kiírt témák;
- a saját munkakörrel kapcsolatos olyan probléma kidolgozása, amely új vagy a jelenleg elfogadott módszerhez viszonyítva gazdaságosabb megoldást javasol;
- minden olyan technológia, újítás, módszer, eljárás, ami egyszerű már be volt vezetve, üzemelt, jó volt, de jelenleg nem használják.

A pályázat terjedelme ne haladja meg a 10—15 gépelt oldalt a megfelelő ábrák és rajzok mellékelésével. Felhívjuk a figyelmet, hogy egy pályázó több pályamunkát is beadhat.

A pályázat beadási határideje 1966. december 20.

A pályázatokat a tröszt munka- és üzemszervezési

csoporthoz kell beküldeni, joglágén úgy, hogy mellékelni kell egy hüvely borítékot, amely kívül a jelzést, belül a nevet és a címet tartalmazza.

A pályázati bizottság elnöke Pozsgay Károly trösztfőmérnök elvtárs. Az értékelésért a tröszt illetékes osztályvezetői és a KISZ-bizottság végzik. A pályázat eredményhirdetése és a jutalmak kifizetése 1966. december 31-én lesz.

A pályázatra — a pályaművek színvonalától és számától függően a tröszt vezetősége 20 000 forint pályadíjat táz ki az alábbi megoszlásban:

5 első díj, egyenként 1200 forint.

8 második díj, egyenként 1000 forint.

10 harmadik díj, egyenként 600 forint.

Kérjük az érdekelteket, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt a pályázaton, ezzel is elősegítve a tröszt feladatainak jobb, gazdaságosabb megoldását.

Pozsgay Károly, trösztfőmérnök

Parti József, a KISZ-bizottság titkára

Egy ifjúsági brigád sikerei

Nem okoz gondot az üzem tudósítójának a kongresszus előtti időszakban a jó eredmények felkutatása Zobák-aknán, mert a csapatok, a körletek igyekeznek felülmúlni egymást és a nemes vetélkedés során az általános jó eredmények mellett, kiugró teljesítmények is születnek.

Az előkészítő körlet az év első kilenc hónapjában 7720 fm előirányzatát 8339 fm-re teljesítette vágatkijátszában, ami 103,4%-nak felel meg. Október hónapban, amikor a kongresszusi verseny utolsó előtti szakaszához érkezett, még szebb eredménnyel büszkélkedhet a körlet, mert 723 fm-es tervet 846 fm-re teljesítve 117%-ot ért el.

Az előkészítő körleten belül Pál Lajos KISZ ifjúsági brigádja szolgált a kiugró teljesítménnyel november hónap első felében, amikor 13 munkanap alatt 85 fm vágatot haj-

tottak ki 5,8-es szelvényben, szénben. Volt olyan munkanap, amikor 12 méterrel jutottak előre, ami annyit jelent, hogy műszakonként 2 mezőt sikerült kivenni.

Nincs lehetőség arra, hogy mindenki érdemeit méltatni tudjuk e cikk keretében, ezért csak a brigád és patronálójuk, Preszl András elvtárs érdemei közül sorolunk fel néhányat.

Több ízben kaptak már dicséretet a jó munkatelményükért. Pál Lajos, Huszti Sándor, Derválcs László és Katona János vezetésével sikerült a szoros mezőnyből kiugrani és éppen akkor történt az élre, amikor a pártkongresszustól néhány nap választ el bennünket.

Nem lenne teljes a kép a brigádról, ha nem ismertelnénk az üzemen kívüli cselekedeteiket is. A nyáron a brigád kétnapos balatoni kiránduláson vett részt és erre a

kirándulásra magukkal vitték az üzemben baleset következtében elhunyt Bálteki András János nevű gyermekét. Terveikben szerepel Jánoska részére egy téli kabát vásárlása is.

Egybefogva az eddigiekkel előkészítő körlet szocialista brigádja éves szinten a kongresszusi versenyben egyre fokozódó jó eredményeket ért el és az utolsó előtti szakaszban Pál Lajos KISZ ifjúsági brigádja, Preszl András elvtárs gondos, figyelmes patronálása mellett egy fejjel megelőzte a többieket. A nyelvezés végső sorrendjén azonban a hátralévő néhány nap dönti el az előkészítő körletet is. Bár már most megállapítható a körlet egészéről, hogy méltóképpen megállta helyüket a pártkongresszus tiszteletére indított versenyben.

Ettől János

A vezetőségválasztó taggyűlések tapasztalatai

A Mecseki Szénbányászati Trüsztpártbizottságának végrehajtó bizottsága pénteken megtárgyalta a vezetőségválasztások tapasztalatait és meghatározta azokat a tennivalókat, amelyeket a tapasztalatok alapján el kell végezni.

A VB vitája során kitűnt, hogy az új pártvezetőség összetétele sokkal jobb, mint a megelőző időszakban volt, mégis el kell érniük, hogy minél több titkár végezze el az egyéves pártiskolát vagy a marxizmus-leninizmus esti egyetemet.

Ez elkövetkezendő években elsősorban a pártvezetőségi tagokat kell a marxista-leninista középiskolákra bevonni. Felmerült az igény is, hogy a pártbizottság a jövőben több tájékoztatást adjon nem csak politikai, hanem gazdasági kérdésekről is az alsóbb szintű pártvezetőségeknek.

A végrehajtó bizottság megállapította, hogy a taggyűlések politikai tartalma, színvonala, szervezete nagymértékben függ az előkészítéstől. A vezetőségválasztó taggyűlések előkészítése jó volt és mindenben megfelelt a várakozásoknak. A beszámoló elkészítésében úgyszólván az egész pártbizottság részt vett. Új módszereket alakítottak ki a vezetőségi tagok jelölésében is. Sok párt szervezetben péld-

dául a pártcsoportok gyűlésein jelölték, illetve tették meg előzetes javaslataikat a párttagok az új vezetőségi tagokra. Ezek a javaslatok rendszerint a taggyűlések teljes egyetértésével találkoztak, s ezért volt az, hogy a jelöltek felett már nem sok vita volt a taggyűléseken, mégis jelentős előrelépést jelentettek ezek a jelölési formák a demokrácia fejlesztésében.

Az új vezetőségek megválasztása tehát a párt szervezeti elveinek betartásával, a demokratikus centralizmus

legtökéletesebb alkalmazásával zajlott le.

Nagyon pozitív dolog volt, hogy a taggyűlések tényleg az elvégzett munka értékelését adták az alapszervezetekben és a vitákban felszólalt elvtársak hatvan százaléká is ezzel foglalkozott.

A VB ülése megállapította, hogy ennek köszönhető a trüsztpártértekezlet sikere is, illetőleg a trüsztpártértekezlet elhangzott felszólalások alaposága és magas színvonalára.

Az most a feladat, hogy hasznosítsuk a vezetőségválasztó taggyűlések tapasztalatait, a pártértekezlet útmutatásait, elsősorban pedig majd a kongresszuson hozandó határozatok végrehajtásában tartjuk meg a pártértekezletet — mondta ki a vb-ülés. Kiemelte a VB. elé terjesztett jelentés a KISZ és az úttörőmozgalom szerepét és jó munkáját, amelyet a pártértekezlet előkészítése során az ifjúság soraiban kifejtett.

Szülői értekezlet az MHS-nél

Nem tévedés, az MHS komlói elnöksége tartott szülői értekezletet. A gépjárművezetői tanfolyamon résztvevő sor-köteles fiatalok szüleit hívták egybe a napokban, hogy az eddigi előadások tapasztalatairól adjanak tájékoztatást. Az érdeklődésre jellemző, hogy mind a 32 fiatal képviseltette magát a szülők révén.

A megbeszélés azt a célt szolgálta, hogy emeljék a tanulmányi színvonalát. A sikeres tanfolyam tulajdonképpen kenyérkérdés. A résztvevők szakmáért, hivatásos jog-

sítványt kapnak személy- és tehergépkocsi vezetésére. A honvédséghez való bevonulás, azaz a 2 éves gyakorlat megszerzésével a polgári életben hivatásos vezetőként helyezkedhetnek el a fiatalok.

A tanfolyam díja (a vizsgával együtt) kb. ezer forint. Érdekesnek számít egyébként, hogy a KPM-nél 2600 forint a tanfolyam költsége. A különbözetet a Honvédelmi Minisztérium fizeti. A megjelent szülők helyesnek tartották, hogy az MHS vezetői időben tájékoztatták a hozzátar-

tozókat. Azt kérték, hogy a vizsga előtt is adjanak tájékoztatást.

Az értekezleten az is tisztázódott, hogy legtöbb üzemenél kellően segítik a fiatalokat: rendszeresen résztvehetnek a foglalkozásokon. Elsősorban Kossuth-bánya szénkő-üzemét, a Villamos üzemét és a Helyiipari Vállalatot említették.

Az MHS kötelekében évről-évre eredményvizsgát tesznek a sorkötelesek. A legutóbbi csoport a múlt héten már bevonult katonai szolgálatra.

A téli felkészülés jegyében

tartotta ülését november 16-án a Komló városi Tanács Végrehajtó Bizottsága. A tanácskozás színhelye ezúttal a Helyiipari Vállalat szállásfalu új üzeme volt. A város lakossága szolgáltatási igényeinek kielégítése, valamint a szolgáltatást végző szektorok munkájának értékelése került napirendre. Czukor Jánosné ipari főelőadó és Kiss István városi NEB-elnök tájékoztatója azt rögzítette, hogy a működő 12 cég nagyjából kielégíti az igényeket. Bírálókat érte viszont a Baranya megyei Villamosipari és Gépjárató Ktsz komlói részlegét, ahol a háztartási gépek javítása nem megfelelő rendszerrel történik.

A végrehajtó bizottság több javaslatot fogadott el a szolgáltatás további javításáért. A vb. elismerését fejezte ki a vállalat vezetőit, Fábrián Ferenc igazgatót, Zseli Pál főkönyvelőt és Krausz György főmérnököt, valamint az építkezés során kitűnt műszaki vezetőket, építőmunkásokat.

A téli felkészülésről Vas István, a Tanács építési és közlekedési osztályának vezetője adott írásos jelentést. Az összeállításból kitűnik: ha a vállalatok a terveket megvalósítják, sikeresebben oldják meg idei feladataikat.

A tanács végrehajtó bizottsága abból az alkalomból tartotta ülését a területen, hogy ez alkalommal avatták fel a Helyiipari Vállalat új, 300 munkaerőt foglalkoztató üzeme részlegét. A vb. jegyzőkönyvi dícséretben részesítette a vállalat vezetőit, Fábrián Ferenc igazgatót, Zseli Pál főkönyvelőt és Krausz György főmérnököt, valamint az építkezés során kitűnt műszaki vezetőket, építőmunkásokat.

Védőoltások

Felhívjuk Komló város lakosságát, hogy az 1966-67 évi gyermekbénulás elleni védőoltás első szakasza 1966. november 28. és december 2. között kerül lebonyolításra. Oltást kapnak az 1963. október 1. és 1966. augusztus 31. között született gyermekek. Az oltás szájon át, cseppek beadásával történik. Az érdekeltek gyermekek szülei névre szóló idézést is kapnak, amelyet feltétlenül hozzanak magukkal az oltás helyére.

Az oltások helye és időpontja: Belváros, Szilvás, Gesztenyes, rendelőintézet: XI. 29. és XII. 1-én délután 15-17 óráig.

Kossuth-akna, Kossuth-akna iskola: XI. 8-án délután 15 órakor. Kenderföld, Somágtető, Szállásfalu, Tompa úti rendelő: XI. 29-én XII. 1-én délután 14-16 óráig. Mecsekjános, Mecsekjános iskola: XI. 30-án 13 órakor. Kisbattyán, Kisbattyáni iskola: XII. 2-án, fél 2 órakor. Kökönyös, Dávidföld, Kökönyösi rendelő: XI. 28. és XII. 1-én délután 14-16 óráig. Mánfa, Mánfai rendelő: XI. 30-án délután 12 órakor. Mecsekjános, Mecsekjános csecsemőotthon: XI. 28-tól XII. 2-ig. A bölcsődékben: XI. 28-tól XII. 2-ig.

A közrend és a közbiztonság védelme

Korábban beszélgetést folytattunk a komlói Rendőrkapitányság vezetőjével, dr. Tóth Lajos alezredessel. Az interjúból kitűnt, hogy számottevően javult a bányaváros közrendje, közbiztonsága. Akkor az volt a megállapításunk, hogy Komlón nem igen lehet a törvényeket megsérteni, mert a rendőrség éberben őrködik, s ugyanakkor e tevékenységében a lakosság is segítséget ad.

Nemrég a gesztenyesi italtöltőbe ismeretlen tettes hatolt be az ablakon keresztül. A kasszában (szabálytalanul) hagyott 5780 forintot magához vette. A rendőrség a bűnjelökből megállapította, hogy a betörtést olyan személy követhette el, aki jártas a kocsmákban. A határozott intézkedés nyomán elfogták a tettest: Bogos József, 21 éves, többszörösen büntetett elő-

életű egyén volt a bűncselekmény elkövetője. Bogos Mecsekpölskén is megédesmálta a vendéglátóipar bevételeit. Előzetes letartóztatásban várja büntetését.

A garázdaság elkövetői is rendre megkapják büntetésüket. Illés László (Komló, Pécsi út 42), a Pepita presszóban zavarta a vendégeket. A figyelmeztetés nem használt neki és a rendőrség előállí-

totta, ahol 30 napra zárták el. Bora Miklós ugyancsak a szocialista együttélés szabályait sértette meg, szintén 30 napi elzárással sújtották.

Helyesnek tartjuk a rendőrség eljárását, hiszen nem engedhető meg, hogy duhajkodók zavarják a lakosság nyugalmát, szórakozását. A rendbontók megbírságolása, a bűncselekmény elkövetők lezárása hozzájárul a stabilnak mondható közbiztonsághoz.

Testvérlapunkban, a Borsodi Bányászban olvastuk:

Rekordteljesítmény vágathajtásban

A Mákvölgyi Bányauzemben dolgozó Gebel Géza 9 fős ifjúsági szocialista brigádja a kongresszus tiszteletére indított munkaversenyben kimagasló eredménnyel hívta magára a figyelmet. Talán egyedülálló a trüsztpárt területén az a teljesítmény, amelyet a TH vágat kihajtásával októberben elért. A korábbi 40-50 méteres haladással szemben 79,8 fm-t hajtott ki. Ez azt jelenti, hogy a vágathajtási tervét a brigád 117,2 százalékban túlteljesítette. Következésképpen ez a teljesítmény a 35 cm/műszakról 41,02 cm/műszakra növekedett.

Gratulálunk a Gebel brigádnak és kívánjuk, hogy a kongresszusi versenyben még további sikereket érjen el.

TÁRSADALMI MÉRTEKEK ÖLT A SZOCIALISTA BRIGÁDMOZGALOM

A szocialista brigádmozgalom rövid, néhány év alatt jelentős társadalmi, termelési és politikai tényezővé vált. A brigádok munkáját tisztelet és megbecsülés övezi. E nagyszerű versenymozgalom nagy hatással van a fiatalokra is, és egységesen mozgósítja őket a nagy feladatok megoldására. Valamennyi bányauzemünkben szép múltra, nemes hagyományokra tekinthet vissza a szocialista brigádmozgalom. Az ormosi bányauzemben ugrásszerűen tért hódított a versenyforma és nagyszerűen összekovácsolódott kollektívákat hozott létre. 1964-ben még csak 19 KISZ-brigád versenyzett a zászlóért és a jelvényekért, tavaly már 31, az idén pedig már 36 ifjúsági brigád 450 tagja nevezett be a kongresszusi versenybe.

JELENTŐS ESEMÉNY SALGÓTARJÁNBAN

Az elmúlt napokban Salgótarjánban rendezték meg a TIT országos egészségügyi választmányának vándorgyűlését. A gyűlésen közel 200 orvos, egészségügyi előadó és tömegszervezeti képviselő vett részt. Ez alkalommal sor került a patronálási szerződés ünnepélyes megkötésére a Farkaslyuki munkásszálló és az egészségügyi választmány között. Az eseményen megjelent dr. Ortutay Gyula, a TIT elnöke is.

EREDMÉNYES VERSENY A MISKOLCI BANYAUZEMEN

A kongresszus tiszteletére indított munkaversenyt a Miskolci Bányauzem vezetősége értékelte, ezerszer az alábbi rangsorolást kapták: Első Pálkás I., második Erenyó, harmadik Mártabánya, negyedik Lyukóbánya, ötödik Pálkás II. akna. Igen öröndetes az a tény, hogy sok-sok értékes kezdeményezés születik nap-nap után a kongresszusi munkaversenyben. Különösen jelentős a darabos szemhullás növelése, és a gépek jobb kihasználásáért indult mozgalom. A verseny még tart, és összességében a miskolci üzemenél jól halad. Az eddigi eredmények szerint minden lehetőség meg van arra, hogy az üzem a kongresszus tiszteletére tett vállalását teljesítse és ezzel hozzásegítse a trüsztpárt a kongresszusi zászló elnyeréséhez.

ÜTVENEZER FORINT MEGTAKARÍTÁS

A Mákvölgyi Bányauzemben dolgozik Károlyi György szo-

cialista falazóbrigádja. A brigád vállalásában többek között szerepel, hogy társadalmi munkában megépít egy kerékpár színt, a hozzávaló kerítés-sel. A brigád eleget tett vállalásának, az elkészült kerékpárszín illetve a kerítés összege meghaladja az 50 ezer forintot. Elismerés és dicséret illeti őket.

BRIGÁDVIZSGÁLAT MISKOLCON

Brigádvizsgálatot tartott a SZOT a Miskolci Bányauzemben. A vizsgálat során arról kívánták meggyőződni, hogy az ez év januárjában kiadott SZOT és a KISZ Központi Bizottsági határozat végrehajtá-

sa hogyan érvényesül az üzemen. A brigád tagjai megelégedéssel távoztak, mert megállapítást nyert, hogy a KISZ és a szakszervezet kapcsolata igen jó.

A NOVEMBER 7 BRIGÁD

A központi szénosztályozó műben dolgozik egy szocialista brigád, amely a „November 7” nevet viseli. A kötélpályán dolgozó szállítóbrigád egyszerűen már elnyerte a szocialista címet ez évben végzett munkájuk alapján, a kongresszusi verseny eredményeit figyelembe véve megvan a remény arra, hogy újból kérdésesül. A brigád vezetője Richter Istvánné.

Jelentkezés a Parker Stúdióba

A komlói színjátszó stúdió novemberben átalakul. A stúdió eddig kizárólag színpadi művek bemutatásával foglalkozott. Az átalakulást részben technikai és anyagi, részben a művészeti vezetésben bekövetkezett változás indokolja. Reméli, sikerül a jövőben növelni az előadások látogatottságát, és színvonalemelést elérni produkcióiknál.

Mindezeket túl létrehozják a teljesen fiatalokból álló FILMSZTÚDIÓT is, amely a SZÍNJÁTSZÓSTÚDIÓ mellett működik majd. Ez a filmstúdió lehetőséget nyújt kis játékfilmek készítésére, fiatalok filmbeli szereplésére és filmtechnikai utkeresésre. A filmstúdió fő programja a fiatalok gondolatainak, problémáinak filmrevitelét célozza. Ezzel lényegében kibővíti a színjátszóstúdió, amely PARKER STÚDIÓ néven mutatkozik be a közönségnek.

A Parker Stúdió alakuló ülését 1966. novemberében tartják meg Komlón.

Ezúton is felhívunk minden fiatalot, akinek kedve van a színjátszáshoz, filmhez — jelentkezzen a Parker Stúdióba. Jelentkezni lehet a Zrínyi Művelődési Ház gondnokságán, név, lakhely, telefonszám megjelölésével. A felvételtől a stúdió írásbeli értesítést küld.

Kossuth-bányaiak a Pécsi Nemzeti Színházban

„Kedves művésznők, művészek! Immár hagyományá vált, hogy a Pécsi Nemzeti Színház művészei és Kossuth-bánya szocialista brigádjai között kölcsönös baráti találkozó jönnek létre...”

Az imént ment fel a függöny a Nemzetiben. A színpadon áll a Csárdáskirálynő teljes szereplő gárdája. A nézőteret Kossuth-bányai dolgozók és családtagjaik töltik meg, s hallgatják Ács Mihály alapszervezeti KISZ-titkár köszöntőjét, aki az üzemen tartott s a művészekkel együtt töltött családi estek kellemes élményeiről beszél, az egymás munkája, hivatása iránti érdeklődésről; a termelés és a kultúra kapcsolatáról. A rövid beszéd végén átadja az üzem ajándékát, s már kezdődik az előadás.

Felcsendülnek Kálmán Imre örökszép melódtái, megkezdődik a darab jól ismert, de mégis mindig kedves cselekménye, felharsan az első taps, aztán a második, harmadik... Az előadás végén a hálás közönség vastappsal jutalmazza a művészeket.

Nógrádi Róbert színházigazgató az előadás után igen kedvezően nyilatkozik a színház és Kossuth-bánya kapcsolatáról.

— Jó dolog ez — mondja — két szempontból is. Egyrészt szeretnénk, ha a színház körül mind nagyobb törszközönség alakulna ki, minél többen

megismernék munkánkat, s támogatnák kultúrát terjesztő törekvéseinket. Másrészt: az emberek munkájuk közben bizonyos mértékig egyoldalúvá válnak. Ez a kapcsolat mindkét részből módot adhat a feloldódásra; művészeink megismerhetik a bányászok munkáját, a bányászok pedig nehéz munkájuk után lekaphatódnak, szórakozva művelődhetnek. Ez a kapcsolat, ha az említett előnyöket és kölcsönös törekvéseket nézzük, természetesen alakult ki és vált hagyományossá. A bányászok általában „jól áll” anyagilag, s emellett a megfelelő kulturális színvonalat is igyekszik elérni. Élete mind urbanusabbá, modernebbé válik. Mi természetesen minden segítséget megadunk ehhez a törekvéshez.

— Mint közönséget, milyennek találja a bányászokat?

— Igen hálásnak és fegyelmettnek. S ez nem csupán a komlói bányászokra érvényes, hanem általában, hiszen jó kapcsolatunk van a pécsi üzemekkel is.

A Pécsi Nemzeti Színház múlt vasárnapi előadása tehát sikerrel végződött. A Kossuth-bányai dolgozók régi meghívásnak tettek eleget és jól szórakoztak. Bizonyos, hogy már ez az egy alkalom is sok barátot szerzett köztük a színháznak.

SPORT

A Debrecen elleni siker után három osztályozó-mérkőzés előtt Különjáratot indítanak Budapestre

Amikor a bajnokság megkezdődött, sima feljutást vártunk a Komlói Bányásztól. A verseny utolsó harmadában viszont már minden elvesztettnek látszott. Az egri győzelem egyszerűen megfordította a kockát: ismét lehetőség kínálkozott, de most már csak az osztályozóra.

Nem kisebb ellenfél jutott a vasárnapi döntőre, mint az ugyancsak feljutásra esélyes Debreceni VSC.

A kék-fehér gárda ennek szellemében készült az elmúlt héten. A játékosok fogadkoztak, hogy mindent megtesznek a siker érdekében. (A debreceniek is hasonlóan készültek a döntő jelentőségű összecsapásra. Amikor Komlóra érkeztek: nem titkolták, győzni akarnak.)

A nagy párharc az első harminc percben rendkívül nagy-irramú küzdelmet hozott. Ebben az időszakban egyik csapat sem tudott felülkerekedni.

A Bányász a 30. percében elért nagyszerű góljával (Bodai), magához vette a kezdeményezést, s ettől kezdve szinte hengerelt. Garai, majd a mezőny legjobbjaként játszó Pataki II, végül ismét Bodai volt a gólszerző, a 3:0-ás győzelmével biztosította együttesünk az osztályozóra való jogot.

Azok a szurkolók, akik vasárnap kijöttek a mérkőzésre, (sokan az idén először) nem csalódtak, az őszi idény legjobb játékát nyújtotta a Bányász. Erőnlét tekintetében is jól vizsgázott az együttes, s ez biztató a soron következő három mérkőzés előtt. A játékosok és a szakvezetők méltán érdemelték ki a sportrajongók elismerését. A győzelem után gratulált Stier József elvtárs is, aki ezeket mondotta kérdésünkre:

— Igazi bányászszívet játszottak a fiúk, teljesítményükhöz gratulálok. Bányászaink azt várják, hogy a Szombathely, az Ózd és a Dorog ellen is becsülettel megállják helyét a kék-fehér gárda.

Teke

Három héttel ezelőtt már biztos kiesésnek látszott a Pécsi Bányász a Teke NB II. csoportjában. A kiesésbe való belenyugvás ténye levezette a játékosok idegességét, és az elmúlt két mérkőzésen magabiztos győzelmet aratva újból megcsillant a bentmaradás lehetősége. Két héttel előzőleg a Pécsi Szikra ellen idegenben értek el 8:0-ás győzelmet, majd az elmúlt héten Pécshányásznak a budapesti Beloiannisz ellen új pályacsúcsot: dobva 7:1 arányban diadalmaskodtak. Az elért fa eredmény: 2683:2575. Egyéni- leg is kitűnő átlagokat értek el a csapat tagjai Sabaczi II. (442), Sabaczi I. (452), Weibl (440), Csáki (458), Dózsa (436) Gyimesi (449). A bajnokságban még egy találkozó van hátra, a riválisoknak nincs esélyük a győzelemre, míg a Bányász Budapestre a Vörös Meteor ellen lép pályára és győzelme esetén elkerülheti a kiesést.

GÉPKOCSIT SZERETNE?

A 1 FORINTOS SZERENCSE-SORSJEGGYEL MEGNYERHETI A KÜLÖNBÖZŐ MÁRKÁJU LEGJABB SZEMÉLYAUTÓT. KÍSÉRELJE MEG! SZERENCSE-SOSJEGGYEL. — SZERENCSEJE LESZ!

Bachmann Máttyás elvtárs foglalta össze véleményét: — Ezt vártuk a csapattól! A négygólos győzelem realitás. Reméljük az osztályozón is sikeresen szerepel majd a komlói 11.

Az osztályozó programja: November 23-án, szerdán 13 órakor: Komló—Szombathely (csepeli stadion), Ózd—Dorog (Hungária körút). November 27, vasárnap: Ózd—Komló (Csepel), Dorog—Szombathely (Hungária körút). November 30-án, szerdán: Dorog—Komló (Csepel), Ózd—Szombathely (Hungária körút).

A Komlói Bányász szakvezetősége és az IBUSZ az osztályozókra különjáratokat szervez. Már a Szombathely elleni találkozóra is indítanak autóbust, ha kellő számú jelentkező lesz. Az érdekeltek kedden délután 4 óráig jelentkezhetnek az IBUSZ komlói irodájában. A vasárnapi mérkőzésre péntek délig fogadnak el jelentkezést. A társasutazás programjában városnézés is szerepel, hazafelé pedig Komlódőn halvaországát kalkulálnak a részvételi díjba.

A labdarúgó NB I B végeredménye

1. Szeged	30	16	3	11	54:43	35
2. Eger	30	14	7	9	42:45	35
3. Komló	30	13	8	9	56:39	34
4. Szombathely	30	11	12	7	47:33	34
5. BVSC	30	13	8	9	41:39	34
6. MÁVAG	30	13	7	10	42:33	33
7. Oroszlány	30	10	12	8	30:25	32
8. DVSC	30	12	8	10	45:42	32
9. Szállitók	30	10	10	10	31:35	30
10. BMTÉ	30	10	7	13	43:41	27
11. Székesf.	30	10	7	13	38:37	27
12. Egyetértés	30	9	10	12	32:32	27
13. Nyíregyháza	30	11	8	14	35:43	27
14. MVSZC	30	6	14	10	29:44	26
15. K. Honv.	30	9	7	14	40:55	25
16. MÁV DAC	30	5	12	13	32:51	22

Az ifjúságiaknál megyei bajnok: a Komló

A Komlói Bányász sportklub helyiségben családias ünnepség zajlott le szombaton este. A sportkör vezetői ez alkalommal vendégelték meg a Bányász ifjúsági labdarúgó csapatot, amely megnyerte a megyei ifjúsági labdarúgó bajnokságot.

Krausz Tibor, a fiatal gárda edzője méltatta az eredményeket, s megköszönte a játékosok lelkes küzdeniakarását. Az együttes, néhány év alatt kiválóvá vált, akik közül többen már a nagycsapatban is helyet kaptak. A legifjabbak: Kómüves, Kántor, Taksonyi és Korom, egyre jobban felnőttek a fokozott követelményekhez s az összekovácsolódott gárda nagyszerű fegyvertényt produkált: Megelőzve a megye több nagynevű ellenfelét, az első helyen végzett. 1957 óta most nyert elsőseget a Komlói Bányász ifjúsági labdarúgó csapata.

Krausz Tibor aki annak idején kitűnősége volt a Komlói Bányásznak most az edzői tisztségben is jól vizsgázott. Erről beszélt Szabó Jenő, a KBSK elnökségi tagja, amikor a játékosoknak és az edzőnek is gratulált a szombati est alkalmával. Mint kiemelte: nem volt könnyű a verseny, hiszen olyan nagynevű egyesületek csapatát kellett megelőzni mint a Pécsi Dózsa, a Bányász, a PBTC és az Ércbányász. Szabó Jenő végül emléklapot, elismerő oklevelet nyújtott át a bajnokságban résztvevő játékosoknak.

Legtöbb alkalommal a következő játékosok szerepeltek: Lehoczky, Nagy I., Kómüves, Göcsel, Kántor, Szigeti I., Muzsik, Csötönyi, Korom, Taksonyi és Szigeti II. Közülük Kó-

müves és Kántor valamennyi mérkőzésen szerepelt. A megyei ifjúsági válogatásban Nagy I., Korom, és Szigeti II. képviselte a Komlót.

Az ifjúsági csapat nevében Taksonyi Lajos mondott köszönetet. Kifejezésre juttatta azt, hogy a versenyeken kitűnő felszerelésben játszhattak. Megköszönte az erkölcsi és anyagi támogatást, és külön-

szólt az edző fáradságos munkájáról. Taksonyi különben az ifjúsági csapat által elért 99 gólból 33-at szerzett.

A bajnokcsapatban találhatjuk az egykor NB I-ben is szerepelt gólerős Korom Sándor fiát is. Az utód sem keltett csalódást hiszen 30 góllal járult hozzá az elsőség megszerzéséhez.

Veszélyben a feljutás

A Pécsi Bányász NB II-es labdarúgóinak Budapestre a Vasas Izzó ellen elért magabiztos győzelme után a Bányász-szurkolók szinte biztosra vették a tény, jövőre a Pécsi Bányász az NB I B-ben játszik. Ez nem is látszott elképzelhetetlennek, hiszen a hátralevő két meccse közül a soron következő hazai pályán vívta csapatunk a 13. helyezést és gyengén szereplő Zalaegerszegi Dózsa ellen. A győzelem megszerzése esetén már biztos lett volna a magasabb osztályba jutás. Sajnos a vasárnapi mérkőzésen bebizonyosodott a már többször emlegetett eset, hogy a Bányász idegenben sokkal eredményesebb, mint hazai pályán. Nagy meglepetésre, a vendégek diadalmaskodtak 1:0-ra. Igen találon jellemezte a mérkőzést Kresz Sándor edző, egy mondatlál: Támadtunk, de minek. Nyolcvan percig szinte egykapura folyt a játék, de a csatárok rengeteg gólhelyzetet hagytak kihasználatlanul. A Zalaegerszeg az

első percekben elért gól után védelembe vonult vissza, és minden erővel a góllövés megakadályozására igyekezett — sikerrel. A zalaegerszegiek góljával bizony Lukács elkésett a beavatkozással, de egyetlen gól hazai pályán mégsem dönthette volna el a mérkőzést. A bajnokság utolsó fordulójában fog ezek szerint eldőlni, hogy ki lesz a Várpalota mellett a két feljutó. A Pécsi Bányász ezzel a vereségével 44 ponttal a harmadik helyre esett vissza, szorosan mögötte van 43 pontjával a ZTE és a PVSZ is. Kaposváron mindenképpen győzni kell, hiszen a 43 pontos ZTE-nek is és a PVSZ-nek is egyaránt jobb a gólaránya, és így esetleges győzelmük esetén a csapatunk csak döntetlen ér el, már közülük kerül ki a harmadik feljutó. A második helyezett Autóbusznak a feljutása csak nagy gólarányú vereség esetén válna bizonytalanul, ugyanis 45 pontja mellett kitűnő a csapat gólaránya.

Véget ért a labdarúgó-megyebajnokság

Vasas I. Bányász—Siklós 3:3 (0:2). A Vasas I. Bányász bevonuló játékosai helyettesítésre négy ifjúsági játékost szerepeltetett, s a fiatalok illetődöttségét jól használta ki a vendégcsapat csatlósora. A második féldőn elején Mauer és Lesnik góljával egyenlített a Vasas I., sőt Bakó a vezetést is megszerezte, de a befejezés előtt a vendégek értek el gólt, és így alakult ki a döntetlen végeredmény. A végig közepes iramú mérkőzésen a játékosok küzdőképességét károsan befolyásolta a tétnélküliség. Végeredményben a Vasas I. Bányász a megyebajnokság ötödik helyén végzett.

Pécsszabolcsi Bányász—Hidas 4:3 (2:0). Hidason csapata 4:1-re vezetett a Bányász-csapat, amikor játékosaink lefejezték, és a hazaiak majdnem kiegyenlítették. Egyik csapat sem fordított gondot a véde-

kezésre, így mindvégig élvezetes volt a találkozó. A Pécsszabolcs a bajnokságban a 11. lett.

— Meg merül-e...? — Membre is mondani kollega?

HOL művelődünk, SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

Petőfi (Pécs): november 22—23: Tökéletes büntény. Szinkronizált francia film, csak 18 évtől. November 24—30: A Fáraó I., II. rész. Színes, szinkronizált lengyel film. Matiné november 27-en: Bírósgái ügy.

Kossuth (Pécs): november 22—23: Tilos a szerelem. Magyar film, korhatár nélkül. November 23—27: (délután fél 5-kor): Az aranyra. Csehszlovák film. Esti előadásban: A Tenkes kapitánya I., II. rész. Magyar film. November 28—30: Forró órák. Bolgár film. Matiné november 27-en: Kocsubej.

Kossuth (Pécs, délelőtt): november 22: Tilos a szerelem. Magyar film. November 23: Találkozások. Jugoszláv film. November 24—25: A Tenkes kapitánya I., II. rész. Magyar film. November 26—27: Aranyra. Csehszlovák film. November 28—29: A Fáraó I., II. rész. Színes, szinkronizált lengyel film, dupla helyárrakkal.

Park (Pécs): november 22—23: Tökéletes büntény. Szinkronizált francia film. Dupla helyárrakkal. Matiné november 27: Ut a sötét erdőbe. Szélesvásznú film.

Zrínyi (Komló): november 22—23: Egy olasz Varsóban. Lengyel film. November 29—30: Az ég kulcsa. Színes, szinkronizált szovjet film. Előadások kezdete fél 4 és fél 6 órakor.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárvaros): november 22: A férfi egészen más. Szélesvásznú magyar film, csak 16 évtől. November 26—27: Slágerrevü. Színes, szélesvásznú angol revüfilm. November 28—29: Vanina Vanini. Színes, szélesvásznú olasz film. Matiné november 27: A pénzcsináló. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 órakor.

Józerencsét (Pécsszabolcs): november 22: A bolygó hollandi. Szélesvásznú NDK film. November 24—25: Királylány a feleségem. Francia filmvígjáték. November 26—27: Székely. Szinkronizált szovjet film. November 28—29: Nem szoktam hazudni. Szélesvásznú magyar film. Matiné november 27: A boldogság napja. Előadások kezdete hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

Május 1. (Komló): november 22—23: Nikki. Színes, szinkronizált amerikai film. November 26—27: Nem szoktam hazudni. Szélesvásznú magyar film. November 28—30: Büntény a leányiskolában. Szinkronizált csehszlovák film. Matiné november 27: Kopaszok bandája. Előadások kezdete 4, 6 és 8 órakor.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetény): november 22: Csapkereszt. Színes, szélesvásznú, szinkronizált amerikai film. November 26—27: Idegen ágyakban. Szinkronizált NDK film. November 28—30: Slágerrevü. Színes, szélesvásznú angol film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 óra.

Béke (Hidas): november 22—23: Mamma Róma. Olasz film. Ifjúsági előadás. November 25—27: Könyvü élet. Szinkronizált szovjet film. November 29—30: Minden kezdet nehéz. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 óra.

Kultúrthozon (Meszes): november 22—23: Egbolt a sivatag felett. Színes szovjet film. November 25, 27: Szamurájhűség. Szélesvásznú japán film, csak 18 évtől. November 29—30: Egy taxifőfor halála. Szinkronizált lengyel film. Matiné november 27: Vgyázati feltaláló. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 órakor.

Józerencsét (Szászvár): november 22—23: Egy szöved szerelem. Szinkronizált csehszlovák film, csak 16 évtől. November 26—27: A vonat. Szélesvásznú, szinkronizált francia film. November 29—30: A párizsi Notre Dame. Színes, szélesvásznú francia film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap fél 5 és 7 óra.

Május 1. (Vasas II.): november 22: Nyúl kolléga házassága. Színes, szinkronizált szovjet film. November 24—25: Vanina Vanini. Színes, szélesvásznú olasz film. November 26—27: Viharos alkonyat. Szinkronizált szovjet film. November 28—29: A tolvajok szünete. Lengyel film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 óra.

Mecseknapad: november 22—24: Három lépés a földön. Lengyel film. November 26—27: A férfi egészen más. Magyar film, csak 16 évtől. Matiné november 27: Vassz. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 óra.

Mánfa: november 22: Örvényben. Jugoszláv film. November 26—27: Különleges osztály. Szinkronizált csehszlovák film. November 30: A három testvér. Francia film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 5 órakor.

Gesztyénés (Komló): november 24: Örvényben. Jugoszláv film. November 27: A domb. Szinkronizált angol film. Előadások kezdete fél 6 órakor.

A televízió műsora

NOVEMBER 22., KEDD

9:00: Iskola-tv. 17:25: Kukkantó. 18:10: Hírek. 18:15: Tájak, városok, emberek. 18:25: Játék és matematika II. 18:35: A hét könyve. 19:00: A mi falunk. 19:30: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: Egy kerékpáros halála. Magyarul beszélő spanyol—olasz film. (14 éven felülieknek). 21:05: Házigazdánk ma este... 21:45: Tv-híradó 2. kiadás.

NOVEMBER 23., SZERDA

17:15: A Magyar Hírdető műsora. 17:25: Szomszédaim életéből. Cseh szlovákia II. 17:40: Sokszemélyes. 18:10: Hírek. 18:15: A Tv bemutatja a Diósgyőri Munkácsiokélokai Intézetet. 19:55: Sorok emberek... Dokumentumfilm. 19:15: Hazai tévé. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: Zenélő órák. 21:10: A világ térképe előtt. 21:20: Fájó kritika. Tv-játék. (14 éven felülieknek). 22:20: Tv-híradó 2. kiadás.

NOVEMBER 24., CSÜTÖRTÖK

9:00: Iskola-tv. 10:15: Egy kerékpáros halála. Magyarul beszélő spanyol—olasz film. (14 éven felülieknek). 11:30: Az üzlet hátsó része. Francia kisjátékfilm. 14:30: Iskola-tv. 17:30: A Magyar Hírdető műsora. 17:35: Barkácsoljunk! 18:05: Hírek. 18:10: A tanuló ember. Kisfilm. 18:25: Pályaválasztási tanácsadó. 18:55: Telesport. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: Helyszíni közvetítés az Alumíniumgyár zuglói gyáregységéből. 20:10: Parabola. 20:30: Isten hozta, idegen. Magyarul beszélő amerikai film. 22:10: Tv-híradó 2. kiadás.

NOVEMBER 25., PÉNTEK

9:31: Isten hozta, idegen. Magyarul beszélő amerikai film. 11:10: A mi falunk. 11:30: Telesport. 19:20: Arcképek, találkozások. Látogatás Elekry Jenő festőművésznél. 19:20: Pedagógusok

10:00: Mémőköl, technikusok figyelem! 10:35: Az ember és a háború. Háborús szerelem. Magyarul beszélő francia film. (14 éven felülieknek). 11:30: Nemzetközi galéria. Követítés Párizsból. A szünetben: Alagút a Mont Blanc alatt. Kisfilm.

NOVEMBER 26., SZOMBAT

16:50: Rajzok vetünk! 17:40: Fekete. 17:45: A Televízió Ifjú / 1. Táncdudája. 18:30: A Tv-jelenti. 19:15: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: „Képzőművészet” Rodolfo búvársiklója. V. 20:00: Ünnepek hárseregy. Zenés műsor az 1. stúdióból. 21:00: Tv-híradó. — 2. kiadás.

NOVEMBER 27., VASÁRNAP

9:00: Iskola-tv. 9:55: Hétfőmérték kamera. 10:10: Monte Christo grófja. Magyarul beszélő angol filmsorozat II. rész. 11:00: A velőpéd-től az úrhajóig. 13:30: Gusztáv az álláslelő. Magyar rajzfilm. 13:35: A Magyar Hírdető műsora. 13:45: „Képzőművészet” Rodolfo búvársiklója V. ismétés. 13:55: Slovén Bratšlava—U. Dózsa Középeurópai Kupa labdarúgó-mérkőzés. 15:30: Foxi Maxi kalandja. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. 16:05: Paletta. 16:45: Egy év Tanganyikában. 17:25: A legszűveszed. Nemzetközi műkorcsolya-bemutató Londonban, felvételről. 18:10: Fejezetek a fizika történetéből I. rész. 18:40: Nótaszó. 19:00: Jugoszlávia nemzeti ünnepe. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: Kongresszus előtt. Négyen a küldötték között. 20:00: A csendő D. nizzeti vígoperájának televíziós változata. 21:00: Sport hírek. 21:10: Kalkulál! Mard szerencseje. Tv-híradó. 22:05: Tv-híradó — 3. kiadás. 22:25: Jó éjszaka! felmőkkel! Csustáv ügyeskedik. Magyar rajzfilm. (A Magyar Rádió és Televízió a műsorváltoztatás jogát fenntartja.)

MECSEKI Bányász

A mecseki szénbányászati dolgozók betlapja

Felelős szerkesztő:

Gyevi Károly

Szerkesztőség:

Pécs, Komját Aladár utca 5. (Mecseki Bányász Szálló)

Telefon: 36-61, 18-58 (11-85-ös mellék)

Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Tel.: 15-32, 15-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy M. u. 10. sz. Felelős vezető: Mellez Rózsa

TERJESZTI A MAGYAR POSTA

Előfizethető a helyi postahivataloknál és az üzemi sajtófelosztásoknál

Előfizetési díj félévre 10 forint, egész évre 20 forint

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN

Indexszám: 25 817

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1966. NOVEMBER 29.

A kommunisták kongresszusa

Tegnap megkezdte tanácskozásait a párt IX. kongresszusa.

A kommunisták legfelsőbb szintű tanácskozása mindig nagy jelentőségű esemény volt a párt életében. Az illegális néhez viszonyul között is a párt mutatta meg a tökéletes igéretből való kiszabadulást, az emberi felemelkedésért vívott harc útjait módjait. Napjainkban is a kommunisták pártja az az erő, amelynek útmutatására támaszkodva lehet sikeresen megvívni a harcot a kommunista társadalom megteremtéséért.

Ma, amikor forró szívvel köszöntjük a pártkongresszust, hálattal szívvel emlékezünk a kommunisták első kongresszusára, az 1925-ös bécsi kongresszusra, amely az illegális néhez körülményei között zajlott le.

Es a kongresszus összegyezte először a kommunisták forradalmi szerepét a magyar társadalom megújításában, a kizsákmányolás elleni forradalmi harcban. Agrárforradalmat hirdetett, elismerte a polgári demokratikus követelések jogosultságát és kijelölte a munkásosztályban végzendő pártmunka feladatait.

A második kongresszus Aprilovában ült össze 1930-ban. Ekkor a gazdasági válság világméretűvé nőtt, nehéz helyzetbe került a párt, ezért nem mindenben jutott helyes, osztályharcos következtetésekre. Ezért történetesen meg, hogy a második kongresszus eltávolította a gazdasági válság politikai következményeit. Helyesen ismerte fel, hogy a tömegek elégedetlensége nő, de ebből úgy következtetett, hogy megértek a feltételek a forradalmi helyzet kialakulására. Megerősítette ugyan az első kongresszus stratégiai irányvonalát, de párosult ehhez a „szociálfasizmus” káros jelzava is, amely megnehezítette a tömegek forradalmisítását és az osztályharcot.

A harmadik kongresszus 1946-ban ülésezett Budapesten. Ez volt az illegálisból kilépő, 650 ezer tagot számláló párt első legális, nyílt kongresszusa. Az elért eredmények és tapasztalatok alapján a kongresszus kijelölte a munkásosztály harcainak fő jelzavalt: „Nem a tökéseknek, hanem a népnek építjük az országot!”, „Ki a nép ellenségével a koalícióból?”. Ezek a jelzavak szolgálták alapul a széles osztályközvettség kialakításához, hogy lehetővé váljék a szocializmus építése a népi demokratikus úton.

A kongresszus fontos, nagy-töke ellenes gazdasági intézkedésekkel szetett a stabilizáció előkészítésére és sürgette a hároméves terv kidolgozását.

A kongresszusok sorában sorában a negyedik az MDP I. kongresszusa volt, az volt az egyesülési kongresszus,

amely erősítette a forradalmi erőket, létrehozta a munkásosztály egységes pártját a kommunista és a szociáldemokrata párt egyesítésével.

Ezzel a kongresszussal fejlődött be a munkásegységért vívott sokévtizedes küzdelem. Az egyesült párt programja a következőkben összegezte a közelebbi és távolabbi feladatokat: az államgépezet teljes demokratizálása, új alkotmány kidolgozása, a Függetlenségi Front átszervezése, a termelőerők fejlesztése, a tervgazdálkodás bevezetése, az életszínnel emelése, a volt uralkodó osztályok műveltségi monopóliumának megszüntetése.

Az MDP második kongresszusa 1951-ben kimondta, hogy a párt és az ország előtt álló döntő stratégiai feladat a mezőgazdaság szocialista átszervezésével népgazdaságunk ket-tős jellegének megszüntetése, népgazdaságunk egysége, szocialista alapjainak megteremtése. E feladattal összefüggésben emelte fel az első öt éves tervét, de ebben szerepet játszott az első év eredményeinek túlbecslése, az ország reális adottságainak figyelmen kívül hagyása, a nemzetközi helyzet helytelen értékelése is.

Az MDP harmadik kongresszusa 1954. májusában ülésezett Budapesten. Még előtte, 1953. júniusában a Központi Vezetőség bírálta a párt politikájában elkövetett hibákat, de nem számolta fel sem a baloldali, sem a jobboldali elhajlást. A kongresszus a második öt éves tervben a szocialista iparosítás lassabb ütemét, a falu elmaradottságának felszámolását, a népgazdasági terv arányosabbá tételét, a gazdaság tervszerű, arányos fejlesztését tűzte ki.

Hangsúlyozta a tanácsok tömegszervezeti jellegét, és a párt irányító szerepének fokozódását, a párton belüli demokrácia erősítését. A helyes határozatok ellenére a kongresszus nem oldotta meg fő feladatát, az elhajlások kiküszöbölését, ellenkezőleg, elvettelen, kompromisszumon alapuló látszategységet demonstrált.

Köszben, szinte a kongresszusokkal egyenlő jelentőségű országos pártértekezlet is lezajlott Budapesten 1957-ben, mert erre az időszakra befejeződött a párt újjászervezése. A pártértekezlet megvitatta az ideiglenes központi bizottság 1956. november 6-án követt politikáját és határozott a párt további politikájáról. Elfogadta a szervezeti szabályzatot és kiegészítette a párt vezető szerveit. Megszüntette a párt szervek ideiglenes jellegét.

A hetedik kongresszus, az MSZMP kongresszusa 1959. november 30-tól december 5-ig ülésezett Budapesten. A kongresszus határozatainak középpontjába a szocializmus alapjainak lerakása került. Az elfogadott új öt éves terv fő feladata: a modern technikán alapuló iparosítás továbbfejlesztése és a falu szocialista átalakítása. A kongresszus a történelmi változásokat vizsgálva rámutatott, hogy a szocialista építés új időszakában a gazdasági és a kulturális munka kerül előtérbe. A kommunista munkastílusról megállapította, hogy azt az elvi politika, a tömegek iránti bizalom és nyíltság, a lendület és a gyakorlatiasság jellemli.

A nyolcadik kongresszus 1962. novemberében ülésezett Budapesten. A Központi Bizottság előzőleg nyilvános vitára bocsátotta a nyolcadik kongresszus irányelveit és a sajtó útján ismertette a törvénysértő perek lezárásával kapcsolatos új határozatot. A kongresszus összegyezte a társadalom átalakulásával elért eredményeket. Megállapította, hogy a mezőgazdaság szocialista átszervezésével lényegileg teljessé válik a szocialista termelési viszonyok győzelme hazánkban. Befejeztük a szocializmus alapjainak lerakását és a szocializmus teljes felépítésének korszába léptünk.

Megállapította, hogy az osztályharcban a szervezés és a meggyőzés az ideológiailag harcra egyidőben kerül előtérbe, a párt helyesen folytatta a szövetségi politikát és eredményesen alkalmazta a kétfrontos harcot.

A tegnapi napon pedig összeült a párt kilencedik kongresszusa.

Ez a kongresszus sokkal nagyobb jelentőségű lesz a többinél. Szerencsés helyzetben vannak a kongresszus küldöttei, mert rendelkezésükre állnak az előző pártkongresszusok tapasztalatai. A felszabadulás óta lezajlott kongresszusok határozataiban megszabtott politika fölötti azóta letisztult a történelem: megmutatkoztak a stratégiai és politikai hibák, a rossz módszerek, a törvénysértések. Mindezek elemzése után azóta sikerült helyreállítani a párt iránti bizalmat, megerősíteni a pártot szervezettel, világszabán tenni a munkásosztály és a dolgozó parasztság viszonyát, egyértelművé és értelmesé, érthetővé tenni a dolgozó tömegek számára, hogy a szocialista társadalom felépítése van napirenden és ez minden becsületos ember érdeke.

A kilencedik kongresszus kijelöli majd mind az állam mind a társadalmi szervezetek számára a tennivalókat, elemezni tudja majd az eddigi kongresszusok politikai irányvonalának eredményeit és hibáit, meg tudja mutatni népünk számára, hogy mit kell tennünk a szocializmusért, hogy elkezdhesdük utána a kommunista rend megteremtését.

A mecseki bányákban dolgozó emberek a kommunisták pártja iránti bizalommal várják a kongresszus határozatait.

Tanácsülés az I. kerületben

Pécs város I. kerületi tanácsa holnap, november 30-án, szerdán délelőtti 9 óra kezdettel tartja ülését a tanács székházának nagytermében.

Napirend: a vb-elnök beszámolója a végrehajtó bizottságnak a legutóbbi tanácsülés óta végzett munkájáról. Ezután megvitatták a tanács 1967. első félévi munkatervét. Majd Meszes városrészi kommunális, kereskedelmi, egészségügyi, kulturális helyzetének megjavítására hozott intézkedési terv megvitatása tervét. Ugyancsak ezen a tanácsülésen kerül sor az építés és városgazdálkodási állandó bizottság munkájának értékelésére. A napirend után az I. kerület tanácsstagjainak bejelentéseire, interpellációinak megtételére kerül sor.

Városfejlesztési kiállítás

A Magyar Urbanisztikai Társaság felkérésére tegnap Pécsen került megrendezésre a „Pécs város fejlődése és további tervét” című kiállítás és ankét. Megnyitót Horváth Lajos, a Városi Tanács elnöke mondott. Pécs város távlati tervéről Bálint János, a Pécsi Tervező Vállalat igazgatója tartott előadást.

Béta-akna került az élre!

A tröszt összes termelése november 26-ig 100,8 százalékos. A minőségi szénél 100,7 százalékos az eredmény. A többlet 1994 tonna. A szénemelőknél 99,9 százalékos a terv, 46 tonna adóssággal.

As üzemek közötti sorrend lényeges változást hozott: esztől Béta-akna került az első helyre. Az üzem a harmadik negyedévi versenyben kimagasló sikert ért el, de októberben jelentős hátrányt szerzett. Az utóbbi hetekben számottevően javított a mérlegen, és így az éves terv teljesítése december első felében várható.

1. Béta-akna	105,7%	1866 t	többlet
2. Szabolcsbánya	104,7%	2386 t	többlet
3. Zókák-akna	104,6%	1544 t	többlet
4. Szászvár	104,4%	358 t	többlet
5. Vasabánya	102,3%	747 t	többlet
6. Pécabánya	102,2%	783 t	többlet
7. Kossuth-bánya	92,6%	5762 t	adósság

Kereskedelmi, társadalmi ellenőrök munkaértekezlete

Vasárnap a Kossuth-bányai kultúrteremben munkaértekezletet tartottak a komlói és a szászvári kereskedelmi társadalmi ellenőrök. Az 1966-os esztendőben kifejtett tevékenységről Földes Jenő, a trösztbizottság munkásságát felelőse számolt be. Üzemeinkből több mint 120 dolgozó vett részt a különböző szakcsoportokkal tervezett ellenőrzéseken. Munkájuk központjában a kereskedelmi szolgáltatás kultúrájának növelése, a vásárlók érdekvédelme állt.

A vasárnapi tanácskozáson Tárnai János, a szakmaközi bizottság elnöke üdvözölte a résztvevőket. A társadalmi ellenőrök értekezletén résztvettek az üzemi szakszervezeti bizottságok titkárai, a ke-

Bányászok, értelmiségiek, diákok között Veres Péter Kossuth-díjas íróval

A Hazafias Népfront városi Bizottsága, Béta-bányász Juhász Gyula Bányászklubja és a városi Tanács Művelődési Osztálya meghívására Komlón járt Veres Péter Kossuth-díjas író, hogy megismerkedjen bányászokkal.

A Hazafias Népfront városi Bizottsága részéről Kádár Németh Béláné, a Hazafias Népfront városi Bizottsága titkára, a Juhász Gyula Bányászklub vezetősége nevében Szűcs István geológusmérnök fogadta és üdvözölte: „Az Alföld parasztsága”, „Pályamunkások”, „A Balog-család története”, s még sok más paraszt-támajú regény, elbeszélés, tanulmány, szociográfiai értekezés íróját.

Az író-olvasó találkozók általában a „Ki-ki a maga területére” elven jönnek létre. A komló irodalombarátok körében is felmerült egy pillanatra: „Veres Péter Komlón?...”

A gimnázium és szakközépiskolában ettől függetlenül kipirult arcú lányok, fiúk várták „Péter bácsi”-t, s az elkövetkező néhány óra őket igazolta.

A KISZ-teremben jöttek össze, a tanítás és munka miatt csak azok, kiknek irodalmi lelkületében Veres Péter a legrangosabbak között foglal helyet — szűk volt a terem.

„Péter bácsi” pedig egyből otthon érezte magát, főleg miután kiderült, hogy a résztvevők között több „földim” is van.

A köszöntő után sok-sok kérdés következett, s tartott volna ki tudja meddig, ha a program nem szőlítja el az író.

A résztvevőkben talán még évek múltán is visszacseng

majd „Péter bácsi” szava: „Tartalmas, kerek műveléséget csak az olvasás ad. Szeressétek az irodalmat!”

A Juhász Gyula Bányászklub telt házzal fogadta Veres Pétert. Ezúttal feloldódott a bányászrendezvények szokásos zártasága, mert bányászoktól a város értelmiségi rétege is vendéglátó lett. A rendezvény bevezetőjéül az Ifjúsági Klub színjátszó csoportja az író „Béresek” c. novellájának dramatizált változatával mutatott be szemelvényt Veres Péter munkássából.

Az író érdeme, hogy többen külön felkészültek erre a találkozóra, hogy elmondhassák többnyire nem is irodalmi vonatkozású problémáikat. Veres Pétert az írók túl, mint egykori politikus, s még inkább, mint szociológust „vallatták” azok, akik tudják, hogy az írói lelkismeret, s állásfoglalás milyen sokat jelent a társadalomban. Az est tartalmára nézve elég címszavakban felsorolni azokat a gondolatokat, melyekkel Veres Péter verespéteri hévvel, verespéteri kedéllyel izgatóig irodalmi esthez méltó hangulatot teremtett: „A természettudományos technikai kultúra — a humán kultúra.” „A humán értelmiség feladata.” „Hazai sors-problémák, pesszimizmus, optimizmus.” „A magyarországi demográfia.” No és természetesen: „Az alföldi táj arcúata, emberei.”

A beszélgetés ebben az esetben is, mint a gimnáziumban időhianyérzettel a szívekben ért véget. A vendéglátók külön tisztelettel adóztak a 69 éves írónak, hogy 240 km-re otthonától, egy farszató út előtt, késő estig bányászok között maradt.

Muhel József

Magyar Autó Klub

A nemrég alakult komló autósok klubja pénteken tartotta első foglalkozását. A

program keretében Sebestyén Pál, a Magyar Autó Klub megyei titkára a közlekedésrendszert szabályairól tartott előadást. Külön foglalkozott a módosított KRESZ tételével, első helyen az áthaladási elsőbbség ismertetésével. Filmvetítésre is sor került, amelynek az a címe: Az áldozat nem tesz vallomást. A tanulságos film a segítségnyújtás kötelező elmulasztását dolgozta fel hiteles történetek bemutatásával.

A szabályok ismertetése után több kérdést tettek fel az autósok. Ennek során Kovács Jenő rendőrnagy, a megyei közlekedésrendszert osztályvezetője válaszolt. Azt kérték a megjelentek, hogy a soron következő klubnapokon olyan kérdésekkel is foglalkozzanak, mint a legfelsőbb bírósági állásfoglalások, vagy kocsitípusként a szakelőadók. Orvosi előadást is kértek. A klubest végén Paték Gyula helyi klubtitkár bejelentette, hogy a legközelebbi összejövetel december 23-án, pénteken este 8 órakor lesz a Május 1-ben.

A ruházati kereskedelmi vállalat képviselője szavátette, hogy a Lenin téren épülő üzletsorban rossz az elosztás. Két ruházati üzlet közül ugyanis egy más jellegű boltot soroltak, és nincs lehetőség arra, hogy az egyikük szűkre méretezett helyiségeket egybekapcsolják. A Szilvási városnegyedben — a lakosság észrevétele alapján — az épülő cukrászüzletben helyezik majd el, ideiglenesen, a fűszerüzletet.

A megyei szakszervezet és a tröszt szakszervezeti bizottság elismerő oklevelet a tárgyjutalmat adott Földes Jenő elvtársnak. Ezt követően 76 kereskedelmi társadalmi ellenőrt jutalmaztak oklevéllel és könyvvel.

A bányászifjúság céltudatosan és határozottan a párt által megszabott feladatok teljesítéséért dolgozik

Tudósításunk címében megfogalmazott helyzet valóságos — ezt tükrözte a tröszt pártbizottságának és KISZ-bizottságának végrehajtó bizottság által tartott együttes ülés vitája a múlt hét péntekjén.

A KISZ Központi Bizottságának az ifjúság közötti munkájáról kiadott állásfoglalása szerepelt az együttes vb-ülés napirendjén.

Parti József elvtárs, a KISZ trösztbizottságának titkára adott bevezető szöveges tájékoztatót, majd az írásban a vb-tagok részére kiadott állásfoglalással együtt vitázták meg az ifjúság helyzetét. A mélyen elemző és alapos vitában a VB megállapította, hogy ifjúságunkat nem az előítéletek és egyesek helytelen

magatartása alapján kell megítélni.

Teljes egyetértéséről biztosította a vb. a KISZ Központi Bizottságát az állásfoglalásban meghatározott feladatokkal kapcsolatban. Kinyilvánította azt az álláspontját, hogy nem a kisebbségből, hanem a többség pozitív magatartásából kell megítélni ifjúságunkat.

A vb tagjai konkrét esetek felsorolásával is alátámasztották, hogy a mecseki szénbányák ifjúsága egyetért a párttal, követi útmutatásait és a termelő munkában, valamint a társadalmi életben egyaránt dolgozik a szocializmus felépítéséért.

A vitában felszólt Lékács János elvtárs is, a KISZ Baranya megyei Bizottságának első titkára és hangsúlyozta, hogy fellendülésben van a KISZ munkája. Nyilvánosabban, aktívabban dolgozik az ifjúsági szövetség, ezért van talán az is, hogy több kritikát kap, mint eddig.

Végül Stier József elvtárs, a PB titkára összefoglalójában megállapította, hogy ifjúságunkra lehet támaszkodni és kérte a KISZ VB-tagjait, hogy tolmácsolják a pártbizottság elismerését a bányászifjúság munkájáról, amit a kongresszusai verseny során produkáltak.

A legjobb klub jutalma: 20 ezer forint

A Baranya megyei Tanács Művelődési Osztálya a felszabadulásunk 25. évfordulójára történő felkészülés jegyében versenyt hirdet, amellyel a klubéletet kívánja fellendíteni, valamint a szakköri mozgalmat fejleszteni.

A verseny három formában indul. A megye legjobb klubja cím elnyeréséért valamilyen felnőtt és ifjúsági klub versenyezhet, amely valamilyen művelődési intézmény, művelődési ház, otthon, könyvtár, iskola, tsz., földművelőszövetkezet, állami gazdaság keretében működik. A győztes elnyeri a megye legjobb klubja címet, az ezzel járó oklevelet és serleget. A serleget 1970-ben adják át a legjobb klubnak, ezenkívül húszezer az első, tízezer forint összegű jutalmat kap a második helyezett.

Jelentkezési határidő: 1968. december 1.

Eredményhirdetés: 1967. augusztus 20-án.

Gondolatok a kongresszusról

Véget ért a hónapok óta tartó lázas érdeklődés, a nem kisebb főfokú készülődés; megkezdődik a Magyar Szocialista Munkáspárt IX. kongresszusa.

Az országos figyelem, amely a kongresszust megelőzte, és az előkészítő munkákat kísérte, valóban imponáns jelenség. S ha erről következtetést akarunk levonni, az csak egyértelmű, és nemcsak az lehet, hogy hazánkban a tömegek meggyőződéses hívei a szocializmusnak, hanem az is, hogy a politikai közvélemény dolgában a párt, a párttagság és a pártion kívüli tömegek nemcsak szinkretikus úton haladnak, de gyakran azonos szenvedéllyel keresik az egyes feladatok megoldásának módját; a pártélet, a politikai közéletben lenni normának dialektikus életre való alkalmazását, a szocialista demokrácia mentül teljesebb kibontakoztatását.

Nem a háromhónapos felkészülési terminus, nem is a öt-éves tervidőszak szemléletét mérlegeli a közvéleménynek ilyen-lyen való megnyilvánulása: Nyugodtan mondhatjuk, hogy hazánk politikai igényeinek egy évtizedre visszatekintő nyugtázása ez.

Hazánk az MSZMP 10 éves irányítása alatt olyan gazdasági és politikai eredményeket ért el, amely a gazdasági vagy politikai esodának ugyan nem tekinthető, de jelentősen növelte népünk életszínvonalát, az országnak magának pedig a világpolitikai fórumokon is elvitathatatlan tekintélyt vívott ki, hogy a nemzetközi kommunista mozgalomban való helyfoglalásunkról, az ott kifejtett munkálkodás értékéről ne is beszéljünk, mellyel kétségtelen, áldozatkész és bátor részeseivé váltunk nagy korszakunknak, a szocialista világrendszer dicső építő korszakának.

De nemcsak politikai, a társadalmi, a tudományos, a gazdasági és kulturális hazai élet sokoldalú fellendülésének is tanúi lehettünk, sőt, e benső fejlődésen keresztül, és a szocialista (és nem szocialista) országok együtthatalmú munkálkodásai alapján a kölcsönös kapcsolatok, a szocialista internacionalizmus, az egyenjogúság, a kölcsönös tisztelet és testvéri segítségnyújtás katalitikus szerepéből is mindinkább több háruul ránk a nagy világban.

Igen megtisztelő helyzet ez. És itt nem szabad megfeledkeznünk a Szovjetunió testvéri, gazdasági, politikai és tudományos segítségnyújtásáról, melyet hazánk és politikai helyzetünk élvez.

A IX. kongresszustól, és a következő időktől is azt várjuk, hogy a megszülető új határozatok nemcsak megerősítik majd e hitünket és tapasztalatunkat, hanem továbbfejlesztik ezt a jó, és célravezető politikát, melyet a párt egy évtizede folytat a szocialista társadalom építése, a demokrácia fejlesztése, a nép életkörülményeinek további javítása érdekében.

Bizalommal tekintünk a kongresszusra és hiszünk, hogy az újonnan megjelölt tennivalók végrehajtásával még jobb és szebb eredményeket is érhetünk el.

CSIKÓS FERENC

A vendéglátás-színvonalának emelése

Pénteken délelőtt ülést tartott a komlói városi pártvégrehajtó bizottság. Az első napirend során a Baranya megyei Vendéglátó Vállalat komlói kirendeltség párt-alszervezetének munkájáról szóló jelentést vitatták meg. Az alapos, körültekintő vizsgálat arra irányult, hogy javuljon a szervezetség, emelkedjen a vendéglátás színvonala. Pozitív tényként állapították meg, hogy a vállalat az idén lényeges beruházásokat, felújításokat eszközölt Komlón. Az észlelt hibák azonban jóval túlszárnyalják a pozitív jelenségeket. A végrehajtó bizottság jelentése összességében úgy foglal állást, hogy a kirendeltségnél sem a gazdasági, sem a párt-alszervezet tartalmi-politikai munkája nem kielégítő. A kollektív vezetési sokszor csorbat szenvedett. A vb. határozati javaslatot fogadott el a hibák megszüntetésére.

A végrehajtó bizottság — beható vita után — jóváhagyólag tudomásul vette a pártbizottság agitációs és művelődési osztályának elterjesztését az idealista világnézet elleni nevelés helyzetéről. A vb. végül munkásör-leszerelés-ekkel és egyéb ügyekkel foglalkozott.

„Jóleső érzés, hogy a kimagasló termelési eredményekért tett erőfeszítések mellett az emberekről sem feledkeznek meg.”

Béta-aknán az üzemvezetés nevében Gungl Ferenc köszöntőbe csüörtökön az üzemlátogatásra érkezett komlói gimnázium és szakközépiskola tantestületét. Az akna dolgozói és az iskola között tavaly megkötött szocialista szerződés szellemében jött létre ez a találkozó. A pedagógusok a bétaiak októberi látogatását viszonyozták most. Megtekintették a külszíni munkahelyeket, elbeszélgettek a leszálló bányászokkal, munkások közeben láthatták a léla-automata rendszerű keleti aknát és a gépházat. Ezt követően Gungl elvtárs vázolta az üzem történetét, amely 1953-ban kezdte a termelést 28 vagonnal. Ma már a 176 vagonnál tartanak. Amíg az első esztendőben az összüemi teljesítmény csak 790 kilogramm volt, addig ez most megközelít az 1600-at.

Béta-aknán a termelés fellendülésével egyenes arányban fejlődött az emberek szakmai, világnézeti, tudati felkészültsége. Ebben jelentős szerep jutott a párt- és tömegszervezeti vezetőknek, a gazdasági vezetőknek, nem utolsósorban a szocialista brigádmozgalomnak.

A résztvevők élénk érdeklődést tanúsítottak: számos

kérdést tettek fel az üzem életével kapcsolatban. Ezek során tisztázódott, hogy Béta-akna elnevezése geológiai terminológiából ered. Az akna fekéjében ugyanis van néhány szénzsinór, amely nem alkalmas művelésre. Ezek az „alfa”-telepek. Ezekből a fedő felé haladva kapjuk a „béta”-telepeket, amelyek már művelésre alkalmasak (a 22-es teleptől a 7-es telepig). Ezeket fejti Béta-bányász és mélyebb szinten természetesen a többi üzem is.

A bányászok és a pedagógusok baráti kapcsolatának jelképeként az üzemvezető egy bányászlapát, albumot és egy nagyobb formátumú fényképet adott át, amely az aknatornyot ábrázolja.

— Nagyon megtisztelő számunkra, hogy Bétával tartjuk a kapcsolatot — mondotta dr. Bernáth József iskolaigazgató. — Részt vettem azon az ünnepségen, amikor az üzem dolgozóinak a III. negyedév végén átadták a tröszt legjobb bányakerületének járó vándorzászlót. Jóleső érzés tapasztalni, hogy a kimagasló termelési eredményekért tett erőfeszítések mellett az em-

berekről sem feledkeznek meg. Ez ad közös vonást az üzem és az iskola kapcsolatának. Mi fiatalokkal foglalkozunk, de a bétaiak is sokat tesznek az emberek nevelése, tudatának formálása érdekében.

Az ószinte légkörű találkozón, ahol megjelent Tomeg Ferenc, a NIM osztályvezetője is, sokáig együtt voltak, elbeszélgettek a bányászok és a pedagógusok. Az iskola tanári testülete végül elismerő sorokat írt a vendégkönyvbe.

„Rövid, eddigi történetünk, kapcsolatunk, kedves alkalma volt ez a mai látogatás, melynek során meggyőződhetünk Béta nemes, az emberről soha meg nem feledkező törekvéseiről, eredményeiről és gondjairól. A látottak, hallottak nyomán még inkább megtisztelőnek tartjuk, hogy Béta-bányászokkal kerülünk kapcsolatba. Mindent megteszünk azért, hogy méltó partnerekké legyünk a további kapcsolat alakulásában”.

Mit olvassunk?

DARVAS JÓZSEF: FEKETE KERNYER, VIZKERESZTŐL SZILVESZTERIG, MÁRÓL HOLNAPRA. Három regényt tartalmaz a kötet: az első a harmincas évek falusi nyomorának megdöbbentő ábrázolása, a második egy bérlegény egyesüdtel családsorsának története, a harmadikból készült az emlékeztető alkérd „Szakadék” című film.

DERY TIBOR: A BEFEJEZETLEN MONDÁT. A nagypolgárságtól a munkásosztályig fogja át a két háború közötti társadalmat ez a nagy regény.

ILLES BELA: ARANYLIBA. Hosszú pályá gazdag természetéből válogatott elbeszéléseket kap az olvasó.

LENGYEL JÓZSEF: MERNI A MERHETELT. Regények, elbeszélések, történelmi riportozat, útinapló, versek: Kossuth-díjas írónk életműve.

NEMETH LASZLÓ: TÖRTÉNETI DRÁMAK. VII. Gergely, Huss János, Gaillet, IL. József, A két Bolyai, s a két kötet többi drámája egyaránt a főhősök és történelmi koruk összekötését bemutatva ad választ a mi korunkban is eleven erkölcsi-emberi problémákra.

TAMASI ABON: ABEL. A híres trilógia teljes kiadása: az a regény, amelynek daraja, emberisége, oly naggyá tette íróját és emlékeztet marad minden olvasója számára.

V.

Illa még egy darabig sirt, de mikor látta, hogy a fiú nem törődik vele, magához parancsolta hűséges alattvalóit, a libbenő-szökkenő manóereget. Nagy sürgés-forgás támadt egy sátoros, nagy fa alatt s mire a fiú észrevette, már készen is volt a páfrány-palota. Persze, hogy észrevette, de úgy tett, mintha nem látta semmit. Erős gallylyakból és indákból hosszú létrát kötött, egy tereblyes, vén gesztenyefának támasztotta, s csakhamar eltűnt a sűrű lombkoronában. Sokáig várt a lány, de még akkor sem jött elő a fiú, utána kiáltott.

— Hol vagy te Ember?
— Itt, a fa tetején.
— Nem jössz le?
— Majd ha elkészülök.
— Ne is folytasd, minék kettő? Én már készen vagyok.
— Tudom — mondta a fiú.
— A manóid csinálták. Ismerem. Eppen olyan, amilyenben először láttalak.

A Tündér elszomorodott, mert valóban ugyanolyan volt, mint az a másik. Sokáig állt a fa alatt és nézegett fel a magasba, de nem látott semmit.

— Felmegyek jó? — kérdezte később.
— Csak gyere, gyere, várlak. Hozz egy öltöző rózsát magaddal.
— Szedle is a Tündér igye-

kezettel, de sirta ért fel a fa tetejére.

— Hát veled? — csodálkozott az Ember.

— A tövisek — panaszkodott — nézd, fölhas tották, összevérezték a karomat...
— Ne sirt — vigasztalta a fiú — mindjárt elmúlik — le-törölgette a kezét, simogatta a karját, csókkal szárítottta könnyeit.

A lány megnyugodott, hálásan mosolygott a fiúra. Csak most vette észre, az ágak között a gallysátrat.

— Jaj, de furcsa! Ilyet még sohasem láttam.
— Virág kunyhó. Gyere, segíts nekem — mondta az Ember s összefogott szép sorjában egy csomó leveles ágat. Kérte a lányt, hogy kötözze össze fűvel a végüket.

A lány nevetett, csakúgy fényesedett a szeme a gyönyörűségtől. A fiú meg elkezdett énekelni.

— Tavasz szél vizet áraszt, virágom, virágom. Minden madár társat választ, virágom, virágom.

— De szép hangod van — ámuldozott a lány —. Most miért énekelsz?

— Ha az embernek öröme van, énekel.

— Jaj, de szép — örült a

lány —. Még, még, énekelj még!

— „Hát én immár kit válasszak, virágom, virágom.

Te engemet, én tégedet, virágom, virágom”.

De hiába énekelte az Ember, a Tündér nem tudott segíteni. Csak gyúrógatta a fűszálat, de nem sikerült csomót kötni belőle.

— Hagyd Illa, majd énnekegyorsabbán megy, — mondta a fiú s kivette a kezéből —. Te fűzd a rózsákat a gallylyak közé.
De nem sikerült az sem. A rózsák szára eltörött, szirmuk lepergett s ő elkecseregetten sirt.

— Nem értem, nem értem. Miért nem tudok olyan lenni, mint te?

— En ember vagyok, te pedig tündér.

— Ezért nem tudok a szívedhez közel jutni? Ezért nem lehetünk mi ketten boldogok? Ezért akarsz visszamenni a te világodba?

— Nem tudom én pontosan.

Nem éreztem még soha ilyet. Tele vagyok valami furcsa feszültséggel.

— Megint beteg vagy? — ijedt meg a Tündér.

— Nem, nem, ne is törődj

vele. Majd elmúlik. Tetszik a virágkunyhó?

— Gyönyörű, felejthetetlen! Halkan zizegnek a levelek, hűs szellő bujcskál a gallylyak között s a rózsák illata bódító!

— Igen, igen, ez mind itt van a közvetlen közelünkben. De nézzünk messzebbre, távolabbra. A gallylyak között átlátni. Nézd, ott van az Ezüsttő. Ere húzódik a patak-völgy...

— És ott a Szivárvány-szikla, vette észre a lány.

— Ha lenézel, láthatod a rózsáigetet.

— És ott a Kőfürdő és a híd! Jaj, de boldog vagyok. Így még soha nem láttam a Zöldfényű erdő országát. Csodálatos, amit mutatál nekem. A Tündér hirtelen megragadta az Ember kezét.

— Holnap éjjel ünnep lesz az erdőben. Holnap éjjel én is mutatok neked csodát!

— Csak az a baj — mondta a fiú —, hogy én nem értem a te csodáidat, te pedig nem érzed az emberi életet.

— Ez nem olyan varázslat. Ez a Szívek Körtánca. Tavasz virágosdás estén a Tündér-völgyben a Táncistennő oltárán áldozunk. Itt vesznek el a szíveiket a tündérlányok és

a tündérfiúk. A lányok rózsaszirmból szőtt fátyolban táncolnak, az arcuk láthatatlan.

A fiúk a mozdulataikba, a lebegő, táncosalakukba szeretnek bele. Ugye eljössz?

— Szívek körtánca, azt mondd? Én nem tudom...

— Holnap éjjel én is táncolok — mondta a tündérlány s valami megvillant a szemében, ahogy az embert nézte.

— Ugy szeretném, ha látnál táncolni. Eljössz?

Es elment. Sűrű erdő övezte meredek völgy alján állt a Táncistennő oltára. Az Ember egy szikla mögött rejtőzött, ide bujtatta a tündérlány. Egyszer csak megmozdult az erdő. Azt hitte kaprázatot lát, pedig való igaz volt. Hosszú kigyózó sorban jöttek a fák: a fiatal, hamvas-karcsú fenyőfák, aszonyos teltségű viruló gesztenyék, délcég jegenyélégenyek, és a komoly, szélesvállú tölgyurak. Jöttek, s mint a Zöldfényű erdő küldöttei megálltak körben a domb peremén.

Resttelmes, szép muzsika ömlött a völgybe és nem tudta honnan jön, a fák közül szivárog? A föld alól tör fel? Vagy az égből szitál alá? A tündérfiúk feszült várakozás-

ban állték körbe a tisztást.

Amikor a hold hirtelen előbukkant, a Szivárványos-szikla mögül kilebbentek, az erdőből a tündérlányok is. Atetsző rózsaszírom ruhájuk alól ki-kivillant bőrük borsónya, arcukat zöld fátyol takarta. Amikor a lányok a tündérfiúk közé táncoltak, a zene üteme felgyorsult. Kezük ismeretlen jeleket rajzolt a levegőbe, testük kigyózza forgott. A zene egyre forróbb lett és a levegő is fullasztott. A rózsaszírmokon át-átvillant, amint a testük megfeszült, mint lőn az ideg és elernyed, mint meghalt vágyó hervadt virág. Megmámorosodott az egész völgy. A tündérfiúk lázasan keresték a kiválasztott lányt, akik játsza, kacagva csalogatták magukkal őket. Magas lánggal lobogott a szerelem tüze.

Az Ember kiszáradt torokkal remegett a szikla mögött. Kapkodó szemmel kutatóllát. Egyszerre meghallotta a nevetését. Utána futott, de nem érte el. Aztán megismerte az alakját és kergette és kiáltozott:

— Illa! Illa! — de a lány meglint eltűnt a szeme elől.

A kis völgykatonán már teljesen kihalt, a holdat felhő takarta, a csillagok elhalványodtak, az erdőre fenyegő csend borult.

Orvath Tibor

(Folytatjuk.)

A TÜNDEÉR ÉS AZ EMBER

Az új anyaggyártási rendszer tapasztalatai Kossuth-bányán

Új anyaggyártási rendszer van kialakulóban Kossuth-bányán. Egy olyan rendszer, amelynek kidolgozásakor az üzem vezetői a társadalmi és egyéni érdekek összhangján alapuló, egyszerű takarékoságot tűzték ki célul. E célnak és az üzemi körülményeknek megfelelően választották ki a legkézenfekvőbbnek látszó eszközöket és módszereket — mindenek előtt az anyagi ösztönzés különböző formáit és fokozatát —, amelyeket a menet közben szerzett tapasztalatok szerint módosítanak, tökéletesítenek.

Amikor tehát ennek az új rendszernek a lényegesebb vonatkozásait, néhány tapasztalatát és eredményét — a teljesség igénye nélkül — ismertetjük, meg kell jegyeznünk, hogy csupán pár hónapos utkeresésről, kísérletről, s nem egy teljesen kiforrott, változtathatatlan módszerről van szó. Ezt az üzem vezetői is hangsúlyozták, valahányszor anyaggyártási rendszerünk eme reformjáról beszélnek. Mégis komoly figyelmet érdemel ez az újítás — mint minden újra törekvés —, amely jelen és jövőbeni gazdaságpolitikánk egyik sarkalatos kérdésének megoldását, a termelés gazdaságosabbá tételét, készleteink és erőforrásaink ésszerűbb, hatékonyabb kihasználását tekinteli céljának. Figyelmet és támogatást érdemel még akkor is, ha formájában és módszerében netán a jövőben nem ez bizonyulna az egyetlen és legjobb megoldásnak.

Értéknormák

Ezek előrebocsátása után téjünk az új rendszer ismertetésére.

A módszer lényege röviden az, hogy a termelő kollektívák a munkájukhoz felhasználandó anyagokra és eszközökre előzetesen meghatározott értéknormát kapnak. E normával a biztonsági és technológiai előírások betartása mellett belátásuk szerint gazdálkodhatnak, s a megtakarított érték bizonyos hányadát — a takarékos gazdálkodás természetéből adódóan — bérjelleggel kifizetik a dolgozóknak.

Természetes, hogy e módszerben új szerű anyaggyártási rendszer bevezetése nem történhet meg egyik napról a másikra, s különösen olyan nagy üzemben nem, mint Kossuth-bánya. Akadályozza ezt egyrészt a tapasztalatok hiánya, az elképzelések kipróbálhatatlansága, az embereknek az eddigi gazdálkodási módhoz idomult szemléletmódja.

Ezen kívül bizonyos objektív tényezők, adottságok is indokolják a fokozatos, a lépésről lépésre történő előbbre haladást.

Mindenek előtt össze kell gyűjteni a munkaterületen — a bányában — elheverő anyagkészleteket; gondoskodni kell az anyagvételezés és visszavételezés új rendjének kialakításáról, raktárakat, tárolóhelyeket kell létesíteni a munkahelyek közelében és így tovább.

Az eddigi Kossuth-bányai tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az úgynevezett objektív feltételek minimális megléte esetén a többi tényezőzt fokozatosan, egymás mellett és egymással kölcsönhatásban lehet és kell kialakítani. Az új gazdálkodási rendszer bevezetésének kísérleteit a volt III-as aknai területen kezdték meg ez év május elsején. Azért éppen III-as aknában, mert ez a viszonylag önálló üzemrés az aknában keresztül közvetlen kapcsolatban áll a külszínnel, illetve a külszínen elhelyezett raktárakkal, tárolóhelyekkel (nem nehezíti az anyagszállítást az altáró, mint a központi üzemrésznél). Továbbá itt sikerült viszonylag alaposan felszámolni az elheverő készleteket, amelyek jelenléte természetesen megakadályozta az anyaggyártási eredményét és jogtalan anyagi előnyt jelentene egyes kollektíváknak.

Az elheverő készletek felszámolása azonban — mint említettük — csak viszonylagosan, vagyis részben történt meg csupán előzetesen. Így május elsején is még tetemes olyan anyagmennyiség volt a bányában, amelyet korábban vételeztek ki,

de rendeltetészerűen nem használtak fel. Ezt feltétlenül figyelembe kellett venni az új rendszer bevezetése utáni időszakban.

A készletek

Hogy a még elheverő készleteket összegyűjtésük, első lépésként anyagtakarékosági, anyaggyűjtési verseny volt hirdettek a csapatok között. A különböző munkaterületek

(fejlesztés, elővívás, fenntartás, stb.) első helyezettei számára — tehát amely kollektívák a legtöbb anyagot szolgáltatják vissza az üzemnek — tekintélyes pénzjutalmat helyeztek kilátásba. Az eredmény már az első hónapban felülmúlta a várakozásokat.

Májusban 77 ezer 290 forint értékű anyagot vételeztek ki a raktárból. Ezzel szemben a visszavételezett anyagok értéke (50 százalékos átlagértékben számolva) 206 ezer 139 forint (!) volt. S bizonyára még nagyobb lenne ez az összeg, ha nem csupán megközelítőlegesen átlag értékszámítással számolnánk, hanem külön-külön felértékeltek volna a visszavételezett anyagokat. A kifizetett jutalom összege 11 ezer forint volt.

A következő hónapban — júniusban — a kivételezett anyagok értékét (139 616 Ft) ugyancsak jóval meghaladta a visszavételezett anyagok értéke (150 073 Ft). Ekkor szintén 11 ezer forint jutalmat fizettek ki a legjobb csapatoknak. Júliusban viszont lényegesen megváltozott az arány: a 119 798 vételezéssel ellentétben a visszavételezett érték csupán 33 075 forint volt. (A jutalom összege 3200 forinttal csökkent.)

A visszavételezett anyagérték csökkenő tendenciájára idejekorán felfigyeltek az üzem vezetői, illetve az anyaggyártással foglalkozó szakemberek. Megállapították, hogy

ez nem csupán, s nem is elsősorban az elheverő készletek csökkenéséből sokkal inkább a dolgozók lelkesedésének mérséklődéséből ered.

Mi volt a magyarázata ez utóbbi ténynek? Mindenek előtt az, hogy az anyagi ösztönzés, a jutalmazás akkori módja nem felelt meg a kívánalmaknak, s elvesztette serkentő hatását. A csapatok közötti verseny sorrendjét az összegyűjtött és visszavételezett anyagok abszolút értéke szerint döntötték el. A nagyobb létszámú kollektívák tehát helyzeti előnyben vol-

tak a kisebb csapatokkal szemben.

Az üzemvezetőség ekkor módszert változtatott. A verseny sorrendjét augusztusban már nem az abszolút érték, hanem a csapatok létszámához, illetve a teljesített műszakszámhoz viszonyított érték határozta meg. Jelentős módosításnak számított — és tovább fokozta az ösztönző hatást —, hogy a jutalom összegét ugyancsak a teljesített műszakszámra vetítették és bérszerűen fizették ki.

Vegyünk egy példát. Augusztusban a fejtek közötti versenyt a Novákovics István vezette 401-es csapat nyerte, amely műszakonként és fejenként 11,60 forint értékű anyagot szolgáltatott vissza az üzemnek.

Az így szerzett jutalom révén a kollektíva minden egyes tagjának műszakbérére 2,84 forinttal emelkedett.

Egyébként ebben a hónapban a visszavételezett anyagok összértéke — az előző havi 33 075 forinttal szemben — 102 529 forinttal emelkedett.

Meg kell itt jegyeznünk, hogy ez az új jutalmazási forma sem bizonyulhatott tökéletesnek, hiszen a hangsúly még mindig a versenyen volt; így nem minden kollektíva szesült a takarékos gazdálkodás jutalmában, hanem csupán azok, amelyek a versenyben a legjobbnak bizonyultak. Ez magyarázza, hogy szeptemberben ismét csökkent a visszavételezett anyagérték (74 462 Ft).

Az anyagnormák

Időközben azonban megérték az anyaggyártási bevezetésének feltételeit. Az elfekvő anyagok zöme kikerült a bányából; az üzemrészt dolgozók körében terjedt és erősödően volt a takarékosági szemlélet; az üzem vezetői és anyaggyártással foglalkozó dolgozói kellő tapasztalatokra tettek szert; a menet közben végzett megfigyelések és a statisztikák tanulmányozása alapján kidolgozták az első normákat; kialakult a raktári adminisztráció új rendje és egyebek.

Ezek után, október elején kiadták a csapatoknak az első normákat. Megjelölték azokat az anyagokat és eszközöket (egyelőre 83 félélt), amelyeket az új gazdálkodási rendszer körébe vontak, s a normák meghatározzák, hogy ezekből az anyagokból a termelés mennyiségétől függően milyen értékben használhatnak fel a csapatok.

A könnyebb érthetőség kedvéért vegyük ismét példaképpen a 401-es fejtes csapatot. A kollektíva a megadott norma szerint minden köbméter szén jóvesztéséhez 1,20 forint értékű anyagot és eszközt használhat fel.

Ennek az összegnek és az egész havi termelésnek a sorozata adja az adott hónapban felhasználható anyagkeretet.

A 401-es csapat esetében októberben ez 7105 forint volt. Munkanemként a természetes mértékegység és norma természetesen változik, elővívásoknál például a kihartott folyóméterekre vonatkoztatják a felhasználható anyagértéket.

Térjünk vissza még a példaként vett fejtesre. A kollektíva a 7105 forintos anyagkerettel ellentétben 18 585 forint értékű anyagot vételezett, látványosan tehát jóval túllépte a keretet. De ugyanebben a hónapban 21 199 forint értékű anyagot vissza is szolgáltatott az üzemnek. (A vételezett és visszavételezett anyagérték közötti különbség mutatja, hogy jócskán akad még elheverő anyag a bányában.) Végeredményben tehát a csapat 9710 forint értékű anyagot takarított meg (illetve gyűjtött össze), s ezért 4859 forint ellenszolgáltatást kapott, amely 2,80 forinttal növelte a dolgozók műszakbéréit.

Minden csapat jutalmazható

Az előző jutalmazási módal ellentétben októberben már nem csupán a versenyben győztes kollektívák részesültek a takarékos gazdálkodás előnyében, hanem valamennyi csapat, amely a normához képest megtakarítást ért el. Végül is ez tekinthető a legigazságosabb, legösztönzőbb jutalmazási módnak. Ezt a dolgozók is felismerték, s ezzel magyarázható, hogy októberben

a kivételezett 131 975 forint értékű anyaggal szemben a visszavételezett anyagérték meghaladta a 172 ezer forintot. A kifizetett jutalom összege kevesebb volt, mint az előző hónapban.

Ha összességében nézzük az új anyaggyártási rendszer hat hónapjának III-as aknai eredményeit, kiderül, hogy az üzemrészt (legalább is a rendszerbe vont anyagféléseket tekintetben) negatív anyagfordítással termelt. A 727 512 forint értékű kivételezett anyagmennyiséggel szemben 738 529 forint értékű anyagot vételeztek vissza.

Mi várható a továbbiakban? Kétségtelen, hogy

a vételezés és a visszavételezés közötti aránytalanság — amely a bányában elheverő anyagok összegyűjtéséből adódik — néhány hónapon belül mérséklődni fog,

majd kialakul az a reális arány, amely a két tétel között a tényleges felhasználásnak felel meg. Bányajárásunk alkalmával módunk volt meggyőződni arról, hogy a III-as aknai vágatokban már szinte egyáltalán nem találni elheverő anyagokat. S a dolgozók is, akikkel beszélgettünk, helyeselték az új rendszer bevezetését, mert ez számukra és az üzem — végső soron a népgazdaság — számára egyaránt előnyös. Kifejezésre juttatták azt az óhajukat, hogy mielőbb vezessék be az üzemrészt minden részlegénél — így például a gépészetenél is — a rendszert, s terjeszték ki mind több anyagfélésekre, hogy a pazarlás és a laza anyaggyártás megszűnjék.

Kiterjeszteni az új rendszert

Mühl Emil üzemmérnök — aki az új gazdálkodási rendszer

gyakorlati bevezetésének egyik irányítója — és Feuerstein Rajmond III-as aknai anyaggyártó vezető — további elképzelések között említette az új rendszer mind szélesebb alkalmazását, s ezzel együtt az egész Kossuth-bányára való kiterjesztését. Az A-mezőben — tehát a régi Kossuth-bánya területén — jelenleg még az objektív feltételek megteremtésén fáradoznak, s azoknál az első lépéseknél tartanak, mint kezdetben III-as aknában.

Az eredmények kétségtelenül igazolják ennek a törekvésnek a jogosságát, noha jelenleg — főként üzemen kívüli — ellenzői is akadnak az új rendszernek. Ha tárgyilagosan nézzük a dolgot, kétségtelen, hogy

a módszereket és egyes részletkérdéseket illetően helyet lehet vitának,

de amint fentebb utaltunk rá és az eddigi tapasztalatok is igazolják, a rendszer kidolgozói igen rugalmas magatartást tanúsítanak a részletkérdések iránt, arra törekedve, hogy mind tökéletesebbé tegyék azokat. A fő cél — az anyaggyártás olyan reformja, amely megszünteti az eddigi pazarlást és elősegíti a gazdaságosabb termelést —, vitathatatlanul jogosult, s akik ezért fáradoznak, megbecsülést érdemelnek.

Berkics János

Pihenni, pihenni, pihenni!

Az utakat, a parkot, a nyáron oly üdezőld gyepszőnyeget most vastagon lepi be a rozsdabarna avar. A fák csupasz ágakkal merednek az égen.

A keményre fagyott földön vastag kabátba és sálba burkolózott emberek szaporázák lépteiket.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Tél van. Itt azonban ennek csak külsőségeiben van látszata. Az élet éppen olyan mederben zajlik, mint tavasszal, nyáron vagy éppenséggel ősszel. Talán csak a beutaltak létszáma kevesebb valamivel. Sokan még nem tudják, hogy Harkányban, s általában a melegvízi üdülőhelyeken nincs nyári és téli időszak. Itt az év minden szakában lehet üdülni, pihenni, kikapcsolódni, szórakozni.

A társalgó most is tele van emberekkel. Olvasnak, beszélgetnek egymással a beutaltak. A rex-asztalnál fiatal házaspár számolja a találatokat. Az egész területet, behatol még a szobákba is.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Az utakat, a parkot, a nyáron oly üdezőld gyepszőnyeget most vastagon lepi be a rozsdabarna avar. A fák csupasz ágakkal merednek az égen.

A keményre fagyott földön vastag kabátba és sálba burkolózott emberek szaporázák lépteiket.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Tél van. Harkányban, a trösztli üdülő medencéjében azonban most is fürdenek a beutaltak. S a víz felett lebegő vastag gözfüggöny, a fürdőruhás férfiak és nők látványa, mintha a nyár emlékét varázsolná vissza egy pillanatra. A férfiak nevetése, a lányok és asszonyok sikongatása betölti az egész területet, behatol még a szobákba is.

Arcképek (2)

Harminc éve a mozgalomban

A falon megcsörren egy jelzőóra.

— Egy pillanát — mondja, mintegy elnézést kérően Kutas Mártonné —, a munkám...

S egy csipesszel a kezében átsírt a labor kemencésobájába. Két izzó porcelántegelylyel tér vissza rövidesen. Megmutatja: vörösen összesült kokszt van bennük. Amíg hűlni hagyja őket, tovább beszélgetünk.

— Tehát ott hagytuk abba, hogy 1936-ban bekapcsolódott a munkásmozgalomba.

— Igen. A Szociáldemokrata Párt tagja lettem. Tudja, hogy volt itt Komlón egy balos csoportja a szocdem pártnak. Amolyan kommunista sejt. Csizmazia Gyula, Péter Henrik, Reinhardt András,

Deák Ferenc és még jó néhány ismert elvtárs volt a tagja. Sokukat internálták is a háború alatt, tizennyegen ottpusztultak a fronton, munkaszolgálatosként...

Így kezdte tehát a mozgalmi életet Kutas Mártonné, a Szénelőkészítő Üzem finomlaboratóriumának dolgozója. S ehhez méltó volt a folytatás is. Komló felszabadulása után, 1944-ben ott volt a mai Május 1. Művelődési Házban, a Kommunista Párt alapszervezetének alakuló taggyűlésén. Egy évvel később már azon szerencsések közé tartozott, akik elkezdhették az első pécsi pártiskolán a tanulást.

— Egy alkalommal kijöttünk Komlóra, dr. Döbrentel Károlynéval, aki ma a Leg-

felsőbb Bíróság munkatársa, és nyolc asszonnal megalakítottuk a Magyar Nők Demokratikus Szövetségének helyi alapszervezetét.

Kutasné azóta — tehát huszonegy esztendője — egyik legtehetősebb aktívja a mozgalomnak. Jelenleg is tagja a Nótanács városi elnökségének.

— Ó, ez csak az egyik társadalmi funkcióm. A Szénelőkészítő Üzem MSZBT aktív csoportjának vezetője vagyok, az üzemi társadalmi bíróság elnökhelyettese és a laboratórium pártcsoportjának vezetője.

Egyldőben — mindezek mellett — még szocialista brigádvezető is volt, de erről, miután túl soknak bizonyult a

emeletről hangos kacagás gördül lefelé. A televízióban most adják ismétlésben az Isten hozta idegen című amerikai filmet.

Az egyik sarokban, Népszavával a kezében, pihen Schuster Ferenc bányász.

— Olvasom a legfrissebb híreket, eseményeket — mondja. — Most nemrég érkeztem. A fiam szerezté a beutalót. Azt mondta, itt legalább pihenni, fogok. Mivel otthon soha nem tudok meglenni munka nélkül. Pedig a fiam mindent megtesz értem, nincs hiányom semmiben, szép a nyugdíjam is, de hát tudja, hogyan van az...! Az ember látja ezt is, azt is, aztán csak hozzáfog a megcsinálásukhoz. Először nem akartam jönni, de most már örülök, hogy elfogadtam a beutalót. Jónéhány évtizedet ledolgoztam a bányánál, de még soha sem voltam üdülőben.

— Jól érzi itt magát? — Igen. Minden nagyon szép, a koszt elsőrendű, a kiszolgálás figyelmes, a szobák tiszták.

— Vannak ismerősei itt? — Van három nyugdíjas. A szobatársaim.

Szerencsém van, ebben a pillanatban menne el az egyik mellettlünk.

— Barl József vagyok Nagymányokról — mondja a szobatárs. — Negyvenhárom évet dolgoztam le egyhuzamban a bányában, de még soha nem voltam ilyen szép helyen. Sokan azt mondják, télen nem lehet üdülni. Dehogynem. Látta kint a fürdőöket? Nyáron sem csinálják vidámabban. En nagyon hálás vagyok a szak-szervezetnek a beutalóért. S ha jövőre ismét felajánlanak egyet, szívesen visszatérek...

B. J.

— ORSZÁG —

Erdekességek, furcsaságok

SZABADTERI FÜRDŐZÉS MINUSZ 10 FOKNÁL

A tél folyamán nyitják meg a parisi Carnot bulváron az új uszodát, amelynek szabad-
téri medencéjét meleg levegő-
függöny óvja a külső hidegtől.
A parisiak tehát minusz 10
foknál is fűrdözhetnek majd
a szabadban és lesülhetnek a
téli napon.

DIVAT A HINTASZÉK

Ismét divatba jött világszerte
a hintaszék. Kevesen tudják,
hogy hintaszékeket nagyipari
módon a csehszlovákiai Hole-
sovo környékén lévő Thonet
hajlított bútorgyár készített
először és exportálta a világ
minden részébe. Újabbán, a
butortervezők javaslatára, el-
készült a hintaágy is.

MIERT MOSOLYOGSZ MONA LISA?

Ezzel a címmel egy rajz-
film, amit Jiri Brdecka és
Zdenka Macu készített, első
díjat nyert a bergamoi film-
fesztiválon.

GYEMANTÉLŐ SEBÉSZKÉS

Az amerikai Du Pont cég
alított egy olyan gyémántélő
kést gyárt, amellyel egy centi-
méter hosszú hajszálát egy
millió darabkára lehet szab-
dalni.

NEHEZ A FILMSZÍNHÉZŐ ÉLETE...

Állapította meg Rosanna
Schiaffino olasz filmszínhéző,
akinek legutóbbi Viszontlátás-
ra bébi című filmjét most mu-
tatták be New Yorkban.

A filmszínhéző újságírók-
nak adott nyilatkozatában
beszélgetett nyolc évvel ez-
előtti pályakezdéséről: „Akkor
még úgy gondoltam, hogy me-
seleg vár rám és fogalmam
sem volt a nehézségekről. Aki
ezen a pályán sikert akar
aradni, annak igen keményen
kell dolgoznia.” Rosanna
Schiaffino kijelentette, hogy
sohasem akart „második Sophia
Loren” lenni és noha már két
utcat filmet forgatott, minden
alkalommal heves lámpaláz
fogja el.

VÁROS A JÉG ALATT

Ezzel a címmel tudományos-
fantasztikus filmet készített
André Cayatte francia film-
rendező. A filmben egy tudós
felfedez egy igen magas ci-
vilizációjú várost, amely tíz-
ezer év óta szunnyad a jég
alatt.

TELEVÍZIÓBOTRÁNY RIO DE JANEIROBAN

A Rio de Janeiro-i rendőr-
ség letartóztatta egy helybeli
televízióállomás hét munka-
társát, muzikusokat, táncoso-
kat és konferansziákat, akik
ifjúsági vetélkedőket rendez-
tek és felhasználták fiatalok-
ru lányok megismerésére és
elcsábítására. A lányokat a
meghívott közönség közül vá-
lasztották ki és erre a célra
fenntartott lakásaik egyikére
csalták őket.

MÁSFÉL MILLIO HALÁSZHÁJÓ

A világon 1500 000 halász-
hajó van 70 százalékot még
most is vitorlával vagy evező-
vel hajtanak. A FAO (Élelme-
zésügyi Világszervezet) szerint
a fejlődésben lévő országok
csak modern, motorizált fel-
szereléssel fejleszthetik tovább
az élelmezésükhöz oly szükse-
ges halászatukat.

GONG A LÁMPA

Salzburgban az utcai forga-
lom szabályozására a jelző-
lámpák mellé gongot szerel-
tek fel. Valahányszor kivül-
a zöld fény, egy-egy gongütés
felhangzik.

A munkásmozgalom harcosai

Szabó József, a népszerű munkásvezető

II.

Szabó a sikertelen sztrájk
után újbóli fellépésre serkeni
a kőműveseket. De már meg-
tanulta, hogy a munkásokat
megfelelő politikai felkészítés
után helyes mozgósítani, hogy
a siker teljes legyen. 1893.
szeptemberében egy mindezt
átfogó nagy munkásgyűlés
szervezését tervezte, de a felkés-
zülés során a munkások nagy
érdeklődésétől félve a pécsi
rendőrfőkapitány a népgyűlést
nem engedélyezte megtartani.
Szabónak nemcsak a pécsi
rendőrséggel kellett megküzd-
deni, hanem a munkások kis-
hitűségével is, mert egyesek
az erőszakos fellépésre meg-
hátráltak. De Szabó álhatatos,
nem nyugszik meg a rendőr-
ség döntésében. Többszöri ké-
relem benyújtása után elérte,
hogy az év végére tarthatnak
népgyűléseket.

Szabót a népgyűlések egyik
ielkes szervezőjévé nagy öröm-
érli, mert 1895. január 13-án
megtartott népgyűlésen meg-
választják a gyűlés jegyző-
könyv vezetőjének. A munkás-
gyűlésen a párt nevében
Grünfeld Jakab tartott elő-
adást, az általános, titkos vá-
lasztó jog, gyűlekezési és
egyesületi jog kivívásáról. A
Népgyűlés lezajlása után írta
a Népszava, hogy a pécsi
rendőrség terror alatt tartja
a szociáldemokratákat, mert
amikor népgyűlésre engedélyt
mentek kérni, a szociáldemo-
kratákra fegyvert fogott. Szabó
ekkor már a népgyűlések
szervezője, de még nem irány-
ítója. Azonban a népgyű-
lések már jelzik, hogy a fiatal
szociáldemokraták helyét
követelnek maguknak a veze-
tésben. A fiatalok közül a
legaktívabbak a kőművesek.

A fiatal szociáldemokraták
fellépése a pécsi munkásmoz-
galomban, a népgyűléseken
valami merőben friss, merőben
új, merőben más hangulatot
teremtettek, mint az-
előtt. A fiatalok bátran fel-
vetik a tőkés társadalom nega-
tív jelenségeit, felnyitják a
munkások szemét, hogy azok
is észre vegyék az elnyomást
és a kizsákmányolást okozó
tényezőket. Ezért a munkások
valami különös izgalommal
várták a népgyűléseket, ahol
rendszerint az ország gazda-
sági és politikai helyzetéről
folyt a vita. A reakciók újság-
írók egyértelműen elutasították
a szociáldemokraták néze-
tétét, de kritikájuk nem tudta
megsemmisíteni őket. Ezek
az urak egyszerűen nem akar-
ták tudomásul venni, hogy a
fiatalok reális képet rajzolnak
a kapitalizmusról, az Osztrák-
Magyar monarchia, hazug tár-
sadalmaról. A fiatal szociá-
ldemokraták fellépése optimiz-
mussal töltötte meg a políti-

kai légkört. A munkások kez-
dik felismerni, hogy a munká-
smozgalom meg fogja hozni
azt, amit várnak tőle, az
igazi szabadságot, a harmo-
nikus emberi életet, a közsa-
kányolástól mentes szocialis-
ta társadalmat. A pécsi for-
radalmi munkásosztály hő-
siessége, amely a tőkés világot
akarta átfórnival, s ezért a
nagy közös érzelmeket, a köz-
ügyekért való lelkesedést, a
közéletben való szenvedélyes
részvétel erejét növelte
nagyra a mozgalomban. Ez a
helyes szemlélet volt az alap-
ja, hogy a későbbi években a
munkástömegek támogatták a
pártszervezet politikáját Pé-
csett és Baranya megyében.

Szabót a fiatalok között a
legnagyobb kitüntetés érte,
1895. március 15-én a Pécsi
Szociáldemokrata Pártszerve-
zet vezetőségi tagja lett. Szabó
ettől fogva élete végéig
részt vállalt a pécsi pártszerve-
zet vezetésében. A pártszerve-
zet irányító munkájával
eleinte nehezen bírkózik meg,
de a tapasztalt harcosok segítsé-
gével nagy életkedvvel
dolgozik. Szabó a pártfelada-
tok megvalósításánál mindig
a munkásokhoz fordult, nem
fordított soha hátat a marxiz-
musnak, a szocializmusnak,
nem félt a munkások kéte-
lyeivel vitakozni, nem félt a
munkások érzelmeitől, mert ő
is munkás volt, alaposan is-
merte a munkásosztály gondol-
atvilágát és segítette a pé-
csi munkásosztályt a kibon-
takozásban.

1895. tavaszán a pécsi párt-
szervezet figyeleme kiterjedt
a Baranya megyei munkások
és parasztek sorsára is. Elha-
tározta, hogy a falun élő pro-
letárokat is a szociáldemo-
krata mozgalomhoz vonják.
Szabó azt a feladatot kapta,
hogy a Mohácsnál meglévő
szociáldemokrata mozgalmat
segítse megerősödni. Ennek az
volt az előfeltétele, hogy Mo-
hácson is legyen egy erős ütő-
képes szociáldemokrata párt-
szervezet. Szabóék a Mohács
és környékén élő szociáldemo-
kratákat a mohácsi párt-
szervezetben akarták tömörí-
teni. Ezért ezekben a közsé-
gekben 1895. májusában szer-
vező munkát végeztek. 1895.
május 31-én Mohácson tartot-
tak népgyűlést 1200 munkás,
paraszt és kisiparos részvé-
telével. A népgyűlésen köv-
etelték, hogy Pécshez hasonlóan
alakítsanak egy Munkás-
képző Egyletet. Sajnos ezt
nem sikerült megoldani, mert
a reakciók erői terrorakciónak
nem tudták ellenállni a
gyenge szociáldemokrata moz-
galom. De Szabóék ez a
tevékenysége, amely a faru
felé tendált nagy jelentőségű
volt, mert ezután a pécsi
pártszervezet a Mohácsi ta-

pasztalatok alapján foghatott
hozza céltudatos politikai
munkával a falusi pártszerve-
zetek megalakításához.

Mivel Szabónak a falu fele
végzett szervező munkája nem
hozta a kívánt eredményt,
ezért továbbra is a pécsi
munkásmozgalomban kapott
szerepet. Szabó népgyűléseket
szervez, esetenként a népgyű-
lések elnöki teendőit is ellát-
ja. 1896. őszén tartott népgyű-
léseken a pártvezetőség kül-
döttei Pollák Béla, Poór Ar-
pád mellett Bokányi Dezső
tartotta a legtöbb előadást. A
népgyűlések közül érdemes
megemlíteni az 1896. szeptem-
ber 29-én megtartott munkás-
gyűlés hatását. Erről a népgyű-
lésről nemcsak a munkás-
ok emlékeztek meg, hanem a
reakciók újságírók is kényve-
lenek elismerni, hogy a pécsi
szociáldemokraták nagyot
fejlődtek és most már nagy-
obb hatással vannak a munkás-
tömegekre. Ezen a népgyűlésen
Szabó elnököl és Bokányi Dezső
tartott előadást, „Magyarország gazda-
sági és politikai viszonyai” cí-
mmel. A Pécsi Figyelő cikkírója
megállapította, hogy a szociá-
ldemokraták felszólalásai nem
„véresszájú, demagóg nyilat-
kozatok”, hanem tudományos
színvonalon reális értékelést
adnak magyarországi közgaz-
dasági és politikai viszonyai-
ról. Mindezek a bajok meg-
szűnnek — mondják a szociá-
ldemokraták —, ha a mun-
kásosztály lenne hatalmon.
De mindjárt megnyugtatta
olvasóit, hogy ettől nem
kell félni, mert a szociáldemo-
kraták nem törődnek más-
sal, mint munkásképző egy-
letek alakításával.

A szociáldemokraták rend-
szeres politikai munkával el-
érték, hogy állandóan tart-
hatnák népgyűléseket. A tö-

A 'on res: zusi vers' ny eredményei Ujhegyen

A Magyar Szocialista Mun-
kaspárt IX. kongresszusa tisz-
teletére indított szocialista
munkaverseny az Ujhegyi
Üzemben is kedvezően éreztet-
te hatását. A verseny során
nagyszerű eredmények születtek
minden munkaterületen és
műhelyrészben.

A főműhelyben például dícsé-
ret illeti az öntő-brigádöt,
mely a múlt hónapban 7752
kilogramm vas, bronz és alu-
minium öntvényt készített se-
lejt mentesen. A cikontest
formázására tett vállalásukat
16 óra helyett 13 óra alatt
teljesítették, s ezzel jelentős
költséget takarítottak meg.

A forgácsolók III. negyedévi
versenyét a Kertész Károly
KISZ forgácsoló brigádja
nyerte meg. A brigád tagjai
maradékalanul teljesítették
kongresszusi vállalásukat.

A Lajtai Gyula vezette „Bu-
zákai Imre” forgácsoló brigád
tagjai most azon fáradoznak,
hogy a múlt negyedévi lema-
radást pótolva sikerrel telje-
sítsék a szocialista brigád cím
feltételeit.

A „Bánki Donát” lakatos
brigád a kongresszusi verseny
tiszteletére vállalta, hogy az
502-es elevátor és csuszósín
felújítási munkáit kiváló mi-
nőségben és határidő előtt
elkészíti.

A garázban dolgozó „Tóth
Imre” szocialista tehergépkoc-
si vezető brigádja vállalta, hogy
a szállítás zavartalan és
üzembiztos lesz. Vállalásuk-
nak eddig maradéktalanul ele-
gét tettek. A szállásban nem
volt nagyobb késés, s főleg
olyan nem, amely az ő tevé-
kenységükkel függött volna
össze.

A pályafenntartásnál a Dar-
vasi Béla szocialista címért
küzdő brigádja vállalta, hogy
a szállítás zavartalan és
üzembiztos lesz. Vállalásuk-
nak eddig maradéktalanul ele-
gét tettek. A szállásban nem
volt nagyobb késés, s főleg
olyan nem, amely az ő tevé-
kenységükkel függött volna
össze.

A pályafenntartásnál a Dar-
vasi Béla szocialista címért
küzdő brigádja vállalta, hogy
a szállítás zavartalan és
üzembiztos lesz. Vállalásuk-
nak eddig maradéktalanul ele-
gét tettek. A szállásban nem
volt nagyobb késés, s főleg
olyan nem, amely az ő tevé-
kenységükkel függött volna
össze.

A pályafenntartásnál a Dar-
vasi Béla szocialista címért
küzdő brigádja vállalta, hogy
a szállítás zavartalan és
üzembiztos lesz. Vállalásuk-
nak eddig maradéktalanul ele-
gét tettek. A szállásban nem
volt nagyobb késés, s főleg
olyan nem, amely az ő tevé-
kenységükkel függött volna
össze.

megek között tartózkodtak,
a vezetők egytől-egyig a ter-
melésben dolgoztak, esténként
felolvasásokat tartottak, részt
vettek a párt kultúr-rende-
vényein a Munkásképző Egy-
letben. Szabó népszerűsége is
ebben rejlett, meg abban is,
hogy kitűnő kőműves munkás
lévén, mindennap példát nyújt-
ott munkatársainak a tég-
lafalak mellett, hogy a Pé-
csett ma is álló inopzans épü-
letekkel is emlékezzünk ennek
a mozgalomnak hősi korszaka-
ra.

Igy érték el a szociáldemo-
kraták, hogy 1897. télén
Pécsett forrongott a munkás-
osztály minden rétege, de Ba-
ranya megye egyes munkás-
lakta vidékek dolgozó is csat-
lakoztak a mozgalomhoz. A
tűz lángja a fagyos téli hóna-
pokban kezdett fel-fellobbanni,
hogy 1897 őszére a láng ma-
gasan lobogva hirdesse a szoci-
áldemokraták diadalát. A
munkások mozgalmának első
szikrája a komlói bányászok
1897. márciusi sztrájkjával
vette kezdetét. Ez volt a ki-
indulópontja az 1897-es nagy
pécsi sztrájk győzelmeinek.

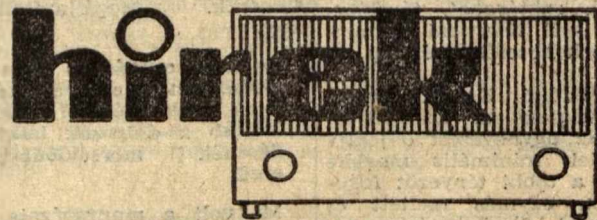
A bányamunkások mellett
a legszervezettebb és a leg-
öntudatosabbak a kőművesek.
A bányászok nyomdokoin ha-
ladva 1897. június havában
a kőművesek hozzáfognak a
követeléseik teljesítéséhez.
Szabó az építőmunkások poli-
tikai felkészítésében és azok
megszervezésében jelentős fel-
adatot tölt be. Szabó szerve-
ző és politikai tevékenységére
felfigyel a pécsi rendőr-főka-
pitány és 1897. július 7-én
kijelölték, hogy kitől kapott
megbízást a munkások szer-
vezésére és felvilágosítására.
Szabó 1897. július 27-én me-
gtartott népgyűlésen előadásá-
ban monddta, hogy a tőkés
építővállalkozók a 12 óras
munkaidőt 10 és fél órában
állapítsák meg. Karácsony,
húsvét, pünkösd előtti napo-
kon 4 óráig legyen a munka-
idő. Egyetlen munkást nem
szabad elküldeni állásából,
sőt, a munkanélkülieknek is
biztosítani kell munkát. Min-
den munkahelyen legyen öltö-
ző, tisztá ivóvíz. Politikai kö-

vetelések között felemlítendő,
hogy május elseje megünne-
pélését nyilvánítsák munkás-
tevékenységüket az építők nem
teljesítették, ezért július ha-
vában sztrájkba léptek. 400
kőműves sztrájkja mindössze
három napig tartott, mert a
munkások teljes győzelmet
arattak. Ezután 1897. augusztus-
sában és szeptemberben
sztrájkoltak a kőművesek ba-
sonál sikerrel.

A pécsi szociáldemokraták
gazdasági helyzetükben elért
sikerektől a politikai jogok
kivívásában is hasonló
eredményeket akartak elérni,
ezért egy hatalmas méretű
tüntetés és népgyűlés meg-
szervezéséhez láttak. Szabóval
az élen tudatosították Bara-
nya megye munkás és pa-
rasztságával a népgyűlés idő-
pontját és azt, hogy az által-
ános, titkos választó jog ki-
vívására lesz szó. A népgyű-
lés előadójának felkérték Bo-
kányi Dezsőt. A Pécsi Szoci-
áldemokrata Pártszervezet a
Pécsi Figyelőben közölte a
munkásokkal a tüntetés ál-
vonalát és a népgyűlés szí-
nhelyét. 1897. október 8-án
vasárnap délután fél kettő
kor Pécs város három pont-
ján gyülekeztek a munkások
és parasztek. Mégpedig
Ágoston, Hétféjedelem, Károly
templom előtti tereken.

Innen a tömeg a Gyár-
7. szám alá, a központi
lekező helyre ment. Min-
8-10 000 ember elindult a
Kardos Kálmán utcán át a
Széchenyi térre, majd a Mária-
Sórház, Király, Deák utca-
kán menetelő tömeghez
csatlakozott munkások létszá-
ma a tornacsarnokhoz érve
15 000 főre gyarapodott. A
népgyűlésre eljöttek Pécs
mellett levő pusztákról és
községekből, Úszóg, Szent-
kút, Keszű, Málom, Patacs,
Kerkút és kisközar dolgozói
is. A népgyűlést levezető el-
nökök megválasztották Szabó-
t, aki bevezető előadásában
a nap jelentőségét méltatta a
pécsi munkásmozgalom fejlő-
dése szempontjából. Ezután
Bokányi Dezső monddott nagy-
hatású beszédet. A Népszava
öröme határtalan; „... Impo-
zans tüntetés rendeztek va-
sárnap délután pécsi elvtárs-
aink az általános választó
jog mellett. E tüntetés túl-
szárnyalja a vidéki városok
ez irányban indított mozgal-
mait...”

Dr. Gungl Ferenc
(Folytatjuk.)

MINDEN SORSJEGY NYER!

A plakátok lamé könyv-
sorsjátéka hívják fel a fi-
gyelmet. Immár 23. alkalom-
mal rendezik meg ezt a nép-
szerű sserencsejátékot. A
könyvsorsjáték azonban min-
denképpen szerencsét hoz, his-
zen a résztvevők vagy nyere-
ményt (jobb esetben főnyere-
ményt) vagy a sorsjegyek
értékében könyvet kapnak. A
10 forintos sorsjegyeket de-
cember 2-ig hozzák forgalom-
ba. A húzás: december 11-én,
vasárnap.

Főbb nyeremények: Trabant
601-es, vasárlási utalvány (20
ezer forint), Földközi-tengeri
út, olaszországi körút, ausztri-
ai és franciaországi út. Az
IBUSZ utazási utalvány (há-
rom személy részére). Ezen
kívül könyvutalvány, televízió,
valamint 5450 könyvnyere-
mény szerepel a listán. Mint
érdekességet említjük meg,
hogy a főbb nyeremények kö-
zött tavaly Baranya megyé-
ben (Komlón) is volt egy sze-
rencsés nyertes, aki 10 ezer
forintos könyvutalványt nyert.

— JÁTEKKIÁLLÍTÁS NYÍ-
LI Komlón a Május 1. Mű-
velődési Házban. A Baranya
megyei Ipari Kereskedel-
mi Vállalat a november 30-
tól december 24-ig tartandó
kiállításon ismét felvonultat-
ja a legszebb, a legkeresettebb
terményeit.

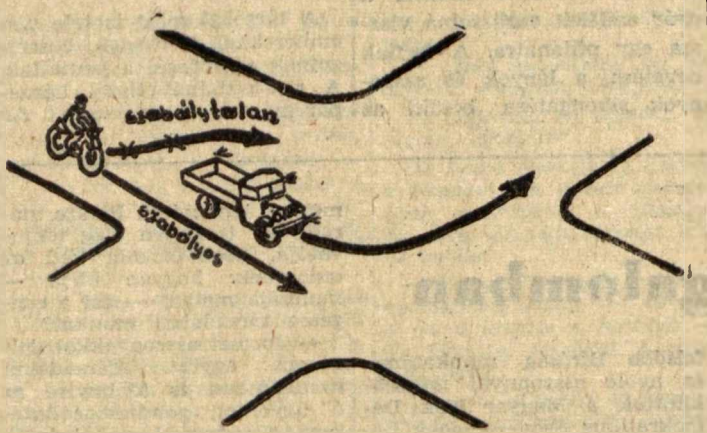
— A SZOCIALISTA HA-
ZAFISÁGRA való nevelés
időszere kérdései címmel tar-
tottak nevelési értekezletet az
501-es Iparitanulói Intézetben.
Az egész napos vita alkalom-
val számos nevelési probléma
vetődött fel, illetve tisztázó-
dott.

— SÜVEGGERENDA ÉS
HIDRAULIKUS bányatanul-
gyártására lesz hivatott az a
salgótarjáni új bányagépgyár,
(265 millió forintos beruhá-
zás), amely 1969 végére épül
fel. A szerelőmunkákhoz 14
ezer négyzetméteres csarnok-
épül. A gyár nyugatnémet
kooperációval készül. A ter-
vét az a mérnök alkotta (az
Ybl-díjas Szekeres József), aki
a komlói új gimnázium és
szakközépiskola tervét készí-
tette.

— CSEHSZLOVÁK BANYÁ-
SZOK HARKANYBAN. A
trószelné tartózkodó öttagú
csehszlovák bányászkiutóttas
november 25-én meglátogatta
a harkányi bányászudulót.

— A NÖK ENCIKLOPE-
DIAJA az idei téli könyvva-
rárra jelent meg. A két kötet
ára 250 forint. Egyenként 1100
oldalt terjedelemben, több
mint 2400 illusztrációval, mű-
melléklettel a tudomány, a
művészet és a gyakorlati is-
meretek rendkívül széles ter-
ületeiről ad ismertést. A
1. kötet főbb címei: A nő sze-
vezete, egészség-betegség, sport
és testkultúra, szépségápolás,
öltözködés, a szép és kelte-
mes otthon stb.

Szabálytalanul előzött

Wichmann János, a Petőfi-
akna csilléze november 18-án
motorkerékpárral a 6-os út
Vasas-Pécs közötti szakaszán
egy balra szabályosan kanya-
rodó tehergépkocsi szabály-
talanul balra előzött, így a
motorkerékpár a tehergépkoc-
sinak ütközött. A balesetből
kifolyólag Wichmann János
könnyű sérülést szenvedett.

A baleset elkerülhető lett
volna, ha a motorkerékpár ve-
zetője betartja az előzésre vo-
natkozó szabályokat. Előzni
ugyanis általában csak balra
szabad. E szabály alól két
esetben van kivétel. Először:
olyan úttesten, ahol a villa-

mosvágányok az úttest két
szélén vannak elhelyezve, gép-
járművel — a menetirány szer-
inti jobb oldalon lévő villa-
mospályát igénybevéve —
jobbra is szabad előzni, ki-
véve, ha az előzendő jármű
jobbra haladási szándékát
szabályszerűen jelezte.

Másodszor: az úttest köze-
pére helyezett vágányokon
haladó villamos, valamint —
és ezt nem vette figyelembe
a balesetet okozó motorkeré-
párvezető — a balra kanya-
rodási szándékát irányjelzés-
sel szabályszerűen jelző já-
rművet csak jobbról szabad
megelőzni.

Szocialista brigádjaink a kongresszusi munkaverseny tükrében

**„Ez az esztendő hatalmas lépést jelentett a brigádmozgalomban”
Kerekasztal beszélgetés Béta-aknán**

Gungl Ferenc üzemvezető: — Arra törekedtünk, hogy brigádjaink vállalásait, alaposan megfontoltan tegyék meg. Kimondatlanul is belső láz futi őket a kongresszusi irányelvek nyilvánosságra hozatala óta...

Schuller Kálmán szocialista brigádvezető: — En azt valom, mindig meg kell hallgatni az embereket. Több fej, többet tud. En úgy mondom: a mi csapatunk ütőképes. Amikor megtudtuk, mikor tartja pártunk a kongresszusát, plusz feladatokat is vállaltunk. Az októbert 119 százalékkal zártuk...

Huszár Ferenc párttitkár: — Ez az év hozta a legtöbbet a brigádmozgalomban! Ezt bizonyítják a családlatogatók, özvegyek, árva támogatása, a rendszeres munkaértekezletek és az egészséges ételkedő, ami ma a brigádunk között tapasztalható. Mindenki meg akarja most mutatni mit tud...

A fenti vélemények már több helyütt elhangzottak, s nagy mire alapozták, azt kutattuk az elmúlt héten azon a beszélgetésen, amely Béta-bánya pártvezetőségének irodájában zajlott le. Amolyan száraz beszélgetésnek indult a munkaversenyről, a teljesítményekről, s mégis... A közel másfélórás eszmecsere azokra a munkatársi, elvtársi és emberi értékekre hívta fel a figyelmet, amely az utóbbi hónapokban Béta-akna kollektíváját 33 brigádját, és annak 837 tagját jellemzik.

Közvetett, hogy amióta nyilvánosságra hozták a pártunk IX. kongresszusának megtartását, különféle módokon itt is, ott is lendületet kapott a munkaverseny. A csapatok eredményeinek tükre, a kollektívák lendületének rugóját keressük. Gungl Ferenc, az üzem vezetője azt mondja:

— Nem arra mentünk ez alkalommal, hogy megnyomjuk a százalékokat. Azt akarjuk elérni, hogy minden brigád erőnlétének megfelelően vállaljon plusz feladatot. Mi azt mondtuk a kunszt abban van, hogy a sok jó brigádunk között, legyenek, vagy szülessenek újabb kiváló brigádok...

MIRE KÉPESEK EGYÜTT

A munkaverseny beindulásakor azt vizsgálta a gazdasági, a párt és a szakszervezeti vezetés „képes lesz-e a vállaló csapat a feladat teljesítésére?” Ugy mondják, ők a legfontosabb kérdésekre irányították a figyelmet. Béta-aknán már az év elején olyan ismert csapatok vetélkedtek egymással, mint a Papp Lajos, a Pfeiffer Alajos brigádja. Azt tanulmányozták a 110–120 százalék mögött mennyiben változott az ember, aki a százalékokat teljesítette.

— En azt mondtam az éves vállalásokat tisztességesen kell mindenkinél teljesíteni. A plusz a brigádunk, a brigádtagjainak nevelése, a politikai feladatok elvégzése legyen! Mi vállaltuk, lehetőségeket adunk a brigádoknak a bizonyításához. De aztán bizonyítsanak! Megrendeztük a „kommunista vasárnap”-okat. Kimondtuk: a rend, a nyugalom megszilárdulása jellemző a kongresszusi munkaverseny alatt az embereket. Itt ez a valóságban megtörtént-e? Igen. Akarva, akaratlanul észre kellett vennünk valamennyi csapat munkájában a fokozatos előretörtést.

S Gungl elvtárs sorolja az érveket. Amíg kevés volt a szocialista brigád, nem volt probléma, ahogy növekedtek

számban, egyre nehezebb volt velük a találkozás. Ekkor kezdtek rendszerezni a vasárnapi szocialista brigádértekezleteket.

— Ebben az évben vagy 12–20 alkalommal vettem részt vasárnapi brigádértekezleten. Lényegében a családomból vettem el. De mondhatom: megérte! Nem volt hiába. Ott láttam mennyit fejlődtek ezek az emberek a brigádban. Hozzászóltak, javasoltak, vagy felelősségre vontak. Okosan, határozottan. Ezért mondom én azt, hogy ez az év hatalmas előrelépést jelentett a brigádmozgalomban. Ezt én, az üzemvezető érzem a legjobban. Egyhúltak a gondjaim, már ami a brigádok életét illeti. Korábban alig győztem a panasznapokat. Ma ilyen nincs. Mindent elrendeznek a brigádok, a brigádvezetők maguk között. En legfőképpen csak jóváhagyók. A jutalmakat a 8–10 ezer forintokat én a körletnek adom. Ők osztják el, véleményem szerint nagy felelősséggel. En ebben látom az óriási fejlődést!

VEKKERT VÁSÁROL A BRIGÁD

Példákat is sorolnak. Példákban kifogyhatatlanok. A minap is hárman állnak az üzemvezetői iroda előtt, közrefogva egy fiatal legénykét.

— Gungl elvtárs — szól az egyikük — Ez a gyerek elkésett. Már harmadszor a hónapban. Elaludt. Ott lakik a szállón egyedül egy szobában. Ne büntesse meg. Rendes gyerek, de még fiatal, még nem szokott bele az éjszakai műszakba, s társa sem volt aki felkeltse. Mi mai nappal kézbevevük a gyereket. Kapott a brigádtól egy vekkert, meg a gondnokkal is megbeszéltük, társat is kapott a szobájába. Nem fordul többet vele elő. Mi vállaltuk, a brigád...

Valami belső lázról beszélnek Béta-aknán. Ami nem látszik, de mégis fűti a béta-i szocialista brigádtagokat. Mind-egyikük úgy gondolkodik:

„Majd mi megmutatjuk... S valóban az elmúlt hónapokban kiváló teljesítmények születtek. Tanulni akarnak és érdeklődnek a politikai iskolákban a gazdasági reform útjairól. Hogy maga a brigádvezető mondjon valamit erről a fejlődésről, azért ajánlották Schuller Kálmánékat.

Ők jól példázák mit lehet kihozni 70 emberből. A brigádvezető nézeteltérés miatt jött el a Papp-brigádtól. Aztán embereket verbuvált a tartalékból. S ma, ha követendő példát kell állítani a dolgozók elé, a Papp, meg a Pfeiffer-brigád után őket emlegetik elsőként.

— Három éve alakultunk. 72-en vagyunk a brigádban — így vall nagy családjáról Schuller Kálmán —. Háromszor nyertük el a szocialista brigád címet. A bronz fokozatot már megkaptuk, most az ezüstért harcolunk. Mi beleugrottunk ebbe a brigádba! Vagy megbukunk, gondoltuk, vagy győzünk. Sikerült. En azt vallom: az a jó brigádvezető, aki meghallgatja az embereket. Több fej többet tud. En elején nem voltam jó brigádvezető. Túl drasztikus módszerekkel irányítottam a brigádok. Megbíráltak. Nem esett jól. Megsértődtem. De aztán rájöttem igazuk van. Változtattam rajta, s most

én azt mondom; nincs nálunk jobb kollektíva. Utóképes a Schuller-brigád.

ÚT AZ ÖNÁLLÓSÁGIG

Aztán a mérföldkörről beszél. Az április 28-i balesetről. Amikor azok is visszajöttek menteni, akik: szabadságon voltak, mint a Szántó István. Schuller Kálmán már akkor tudta, hogy győzött! Mert nem hagyták cserben egymást az emberek! És azóta is. Eredmények, eredmények után:

— A kongresszusra pluszt vállaltunk. A félévet nem sikerült jól zárni, 99,8 tizedet értünk el. A harmadik negyedét 113 százalékon, az októbert 119-en végeztük. Most helyben vagyunk. Lubajesukékkal, egy fejtési brigáddal állunk versenyben. Ők Lvovból állandóan tudatnak arról, hogyan állnak. Nem szeretnénk lemaradni.

Aztán Schuller Kálmán a tanulásról beszél. Arról, hogy egy három gyermekes társuknak lehetővé tették a délelőtti műszakot, hogy tanulhasson a technikumban. Az öregeket sem hagyják. Vállaltak négy idős bányászt, a négy szakra, hogy nyugdíj előtt ne legyen túl alacsony a keresetük. Szóval összefogtak az üzemért, egymásért.

— Schuller jó szocialista brigádvezető — mondja Gungl Ferenc. — Bármilyen munkával megbízhatjuk őket. Fegyelmzett, rámenős társaság. Tudnak teljesíteni. Napi 20 vagont adnak az üzemnek... De lehetne sorolni a többieket is, akik elismerést szereztek az üzemnek, mint a fejtésiek közül Wéhner Jánosék. Az elővájók közül Lovas Sándor, Árvai József, Rákosi Mihály. Aranyos István brigádját. S itt van Sári Jenő fejtéskísérő-csapata. Eddig alig 60–70 százalékon álltak, most az egyik

legjobb brigádunk, 110 százalékkal.

A tervekről is szólnak:

— Újat akarunk hozni 1967-ben. Egyrészt még az év elején megtartjuk az összevont nagy értekezletet, ahol megvitatjuk, hogyan tovább? Szeretnénk „házi-továbbképzést” tartani fiatal műszakiainknak, szocialista brigádtagjainknak. Az önköltség, az öszűzemi teljesítmény összefüggéseit szeretnénk itt megvilágítani. Azt akarjuk elérni, mindenki tudja és értse mit, miért csinált! Bele akarjuk venni őket a vezetésbe. Ez lenne az az új vonás, amit szeretnénk jövőre megvalósítani.

EGYMAST IS LELEKESITIK

Huszár Ferenc párttitkár így summázza a hallottakat:

— Nem vitás, hogy ez az esztendő, hozta a legtöbbet a munkaverseny és a brigádmozgalomban. A családlatogatók, az özvegyek, árva támogatása, a társadalmi munkák, a rendszeres munkaértekezletek is mind-mind ezt bizonyítják. Önállóak lettek szocialista brigádjaink! Új vonás, ahogyan és amiért vetélkednek egymással. Meg akarják egymásnak is mutatni, mit tudnak. En ebben látom az igazi versenyszellemet, amelyet még fokozott a kongresszus nyilvánosságra hozatala óta eltelt időszak. De beszéljen helyettem a versenyábról...

Valóban. A kongresszusi híradó előtt többen áldogálnak. Van, aki mosolyog, mások fejüket ingatják. „Ezek a Schullerék megint ráhúztak...” — mondják. Es továbbállnak, hogy szerdán újult erővel lássanak munkához.

Csöke Magda

Bevonuló fiatalok között

A múlt hét közepén két alkalommal is szokatlanul népes volt a komlói Május 1 Művelődési Ház. Itt találkoztak ugyanis a bevonuló katonák. A búcsúztatásra eljöttek a szülők, a hozzátartozók is, de ott voltak a megyei vezetők Újvári László alezredes, a megyei katonai kiegészítő parancsnokság vezetője, Meggyaszai József, a megyei pártbizottság munkatársa.

Peti Sándor őrnagy, a sásdi járási kiegészítő parancsnokság vezetője arra kérte a bevonuló fiatalokat, hogy a hadseregben is állják meg a helyüket úgy, mint a munkahelyen. A szülők részéről Bekán János, Kossuth-bánya díszpécsera a következőket mondotta: — Az én fiam is itt van a bevonulóak között. Büszkén mondhatom: fiam az emberré nevelés útjára lépett. Tudom, hogy a hadsereg igazi nevelőiskola, ahol nemcsak fizikailag, hanem szellemileg is megerősödnek a fiatalok.

A komlóiak és a sásdi járási bevonuló ifjak már eddig is jól vizsgáltak a hadseregben. Erről beszélt Abai Antal főhadnagy is, aki a gépkocsizó-lövészeket sorakoz-

tatta fel. — Komlóról máskor is vonultak már be s a csapatszerekek nálunk is becsülettel megállják helyüket. Csabavári László határőr százados így foglalta össze tapasztalatait: — Bár a határőrszolgálat hosszabb, mégis előszeretettel jelentkezik hozzánk. A fiataloknak tetszik a portyázás, vagyis, hogy a mi fegyvernemünkkel békében is harci szolgálatot teljesítsünk.

Míg a csoportok kialakítása folyt, a bizottság újból elbeszélgetett a fiúkkal. A szociális és egészségügyi problémák mellett figyelembe vették a fiatalok jogos kívánságait. Ki a sportolást szeretné tovább folytatni, ki a zenekarban akarná ismeretét továbbfejleszteni. A hadseregben erre is lesz lehetőség.

A bányászzenekar ugyanakkor ott volt, s elbűsültette a fiatalokat. A sok ismerős arc közül mi csak a Zobák-aknai Kőműves Józsa, a Béta-aknai Kocsics Pista, a Kossuth-bányai Bekán Laci és a Villamos Üzem-beli Csánai Benedek nevét említjük meg, akik meleg búcsút vettek szüleiktől, ismerőseiktől, barátaitól.

Pécsiek egymásközt

— Olvasta? Evi 3 milliárd forint értékű gyógyszer kerül forgalomba Magyarországon.

— Ne mondja!

— Vagyis átlagosan háromszáz forintnyi mérget eszik meg minden állampolgár.

— És ebben az is benne van, amit a patikán kívül etelnek meg velünk?

— Ne vicceljen, ez halálosan komoly dolog!

— Ugyan már...

— Ember! Az egyik tekintélyes egészségügyi szakember véleménye szerint a lakosok csekély térítésért nyakra-főre vásárolják a különféle serkentőket, nyugtatókat, hashajtókat és hasmenésgátló szereket, és egyéb készítményeket.

— Ez valóban helytelen ténylet.

— De még mennyire! Képzeld el, valóságos házipatikákat hoznak létre, pirulákból, porokból és kanalas orvosságokból. Hát nem szörnyű!

— Jó, jó, de miért van úgy felháborodva?

— Mert ez pocsköldös. A szakember véleménye szerint ugyanis a tárolt gyógyszerek egyharmad része tönkremegy, mert lejár a felhasználási ideje.

— Na és?

— Hát nem érti? Ez azt jelenti, hogy évi egymillió forintot kidobunk az ablakon.

— Ja, úgy! Most már értem, miért tőle.

— Ezt nem lehet nyugodtan elviselni.

— Hová rohan?

— Megyek a gyógyszerárba! Beveszek egy Andazint!

KÖVES IMRE

A III. ötéves terv könnyűipari bontása komlói vonatkozásban

Cél: új modellek és választékok szerkesztése, újabb 200 fiatal és női dolgozó munkába állítása

Bár Komlón közismerten a bányászat dominál, mégis érdemes jelentős helyet szentelni egy olyan probléma ismerettségének, mint a fiataloké és a női dolgozók munkába állítása, másszóval a helyiipari tevékenységének ismertetése.

A múlt héten már beszámoltunk arról, hogy a komlói Helyiipari Vállalat 300 főt foglalkoztató új üzemrészletet nyitott. Ezúttal a vállalat mai helyzetéről és a harmadik ötéves tervben megjelölt feladatról beszélgettünk ezúttal Fábian Ferenc igazgatóval és Zseni Pál főkönyvelővel.

Az első években oly szerényen dolgozó üzem ma országosan is számottevő árut termel, az összlétszám eléri az 1150 főt. Ebből nő és leány 950 fő. Nem kevesebb mint 160 iparitanulót foglalkoztatnak. Többségük leány.

Olyan szakmákat tanulnak, amelyet otthon is hasznosíthatnak (ruhavarrás, cipőkészítés, kárpitos munka stb.) Új vonás, hogy általában mindenütt — a műszerészektől a kárpitosig — leányokat asszonyokat is alkalmaz a vállalat. Ebben a kérdésben élenjáró volt az elmúlt évben is. Nem kis szám: 950 női dolgozó. Társadalmi és gazdasági vonatkozásban is igen nagy feladat a foglalkoztatásuk. A mintegy 500 fiatal nevelése, emberré formálása ugyancsak

komoly feladatot ró az üzem vezetőire, a párt és társadalmi szervekre.

— Sokat fejlődött a vállalat saját erőből, de elsősorban a párt és a tanács irányítással, amely a város-politika kialakított — mondotta Fábian Ferenc igazgató. — A jövő gazdasági lehetőségei: országosan a papucs- és házcipőgyártás a helyiipar profílija. Ez a jövőt illetően biztonsgot jelent a tennelében. A népgazdaság alapvető célja, hogy az állami ipar export-termelését fokozza. Ahogy ez növekszik, úgy hódít teret a helyiipar működése, a belföldi igények választékos kielégítésében.

A főkönyvelő rámutatott arra, hogy a jövő új gazdaságpolitikája erre még jobb alapot nyújt, nemcsak a nagyipar, hanem a kisebb vállalatok számára is. Kiemelte: — Mi is keressük az export-termelés lehetőségeit, ruha, cipő, és bútornatkozásban. Most például egy dán licenct fogunk megvásárolni bútorra, ami már az új gazdasági mechanizmus irányvonala.

A vállalat vezetői ismertették azt is, hogy

A népgazdaság III. ötéves ter-

ve a cipőiparban 20 százalékos emelkedést ír elő országosan. Mivel az export az állami ipar vonatkozásában nő, a vállalat termelésének fejlődése ebben az ágazatban biztosított.

— A műanyag felhasználása mind a ruha, mind a házcipő vonatkozásában egyre elterjedtebb — folytatta Fábian elvtárs. Célunk: új modellek és választékok szerkesztése. A vállalat saját erőből üzemel. A Nemzeti Bank ma már szerződő partner a kereskedelmi tevékenység finanszírozásában. Egy-egy vállalkozást, és nem a vállalatot finanszírozza. Mindez már az új gazdasági mechanizmus felé vezető út.

A vállalat állandóan csiszolja a termelés és termelékenység lehetőségeit, keresi azokat az utakat, hogy Komlón az oly nagy problémát jelentő nők és fiataloké foglalkoztatását megoldja vagy segítsé. A jövő évi tervek között szerepel, hogy legalább 200 fiatal és női dolgozó munkába állítanak. Ezek előkészületei máris folynak. Az a cél, hogy az iskolából kikerült lányok munkát kapjanak, érezzék a társadalom gondoskodását,

— Az új út, a gazdasági lehetőségek keresése, az egyik legfontosabb feladatunk az elkövetkezendő időben — hang-

súlyozta Zseni elvtárs. — A vállalat szervezetében igen fontos szerepet foglal el a kereskedelmi tevékenység, a piacutatás. Persze a vállalat egyedül nem tudja megoldani a bányavárosban a nők és a fiataloké foglalkoztatását, ehhez más üzemek, intézmények, hozzájárulása is szükséges.

A Helyiipari Vállalat jelentős feladatot vállalt magára, amikor biztosította, hogy a lebontásra ítélt Szállásfalu ma hasznos tevékenység sáinhegy legyen: 300 főt foglalkoztató gyártelep.

Előreláthatóan huzamosabb ideig ad munkahelyet, biztonságot az ott dolgozóknak. Az itteni üzemek előkészítő munkát végeznek, és a készáru termelés nagy része a vállalat központjában folyik nagy kapacitással. Ez a módszer azt tette lehetővé, hogy már az ideje a népgazdaság egy főre eső átlagberuházás egytizedével 300 főt kapjon munkát a vállalatnál. Az új üzemrészben most még csak egy műszakban dolgoznak, a piacigényeknek megfelelően azonban a két műszakra való átterelésre kerül sor, további 300 fő foglalkoztatásával. Minimális beruházással tehát rövidesen 600 főt foglalkoztat majd a vállalat szállásfalui részlege.

Vishágyó Imre

